

Poznań, dnia 4 października 2010 roku

Opracowały:
Krystyna Andrzejewska
Justyna Paduszyńska
Komisja ds. Legislacyjnych KSN
NSZZ "Solidarność"

Tel. 61 8294 – 413, fax. 61 8294-151

e-mail kand@amu.edu.pl, kznszszs@amu.edu.pl

Szanowni Państwo,

Niniejszym przekazuję tekst ustawy wraz ze zmianami przyjętymi przez Rząd RP. Przypominam, że pierwsze czytanie projektu odbędzie się na posiedzeniu Sejmu RP 6,7,8 października 2010 roku.

Krystyna Andrzejewska

Czcionka koloru czarnego – tekst obowiązujący
Czcionka koloru czerwonego – proponowane zmiany
Czcionka koloru zielonego – przepisy działu pracowniczego

USTAWA

z dnia 27 lipca 2005 r.

Prawo o szkolnictwie wyższym

(Dz. U. z dnia 30 sierpnia 2005 r.)

DZIAŁ I

System szkolnictwa wyższego

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawę stosuje się do publicznych i niepublicznych szkół wyższych.

2. Ustawy nie stosuje się do szkół wyższych i wyższych seminariów duchownych prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe, z wyjątkiem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, chyba że ustawa lub umowa między rządem a władzami kościołów lub związków wyznaniowych stanowi inaczej.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) uczelnia - szkołę prowadzącą studia wyższe, utworzoną w sposób określony w ustawie;

2) uczelnia publiczna - uczelnię utworzoną przez państwo reprezentowane przez właściwy organ władzy lub administracji publicznej;

3) uczelnia niepubliczna - uczelnię utworzoną przez osobę fizyczną albo osobę prawną niebędącą państwową ani samorządową osobą prawną;

4) założyciel uczelni niepublicznej - osobę, o której mowa w pkt 3, która utworzyła uczelnię;

„4) założyciel uczelni niepublicznej – osobę, o której mowa w pkt 3, która utworzyła uczelnię lub prowadzi uczelnię na podstawie art. 26 ust. 3;

- 5) studia wyższe - studia prowadzone przez uczelnię posiadającą uprawnienia do ich prowadzenia, kończące się uzyskaniem odpowiedniego tytułu zawodowego;

5) studia wyższe – studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, prowadzone przez uczelnię uprawnioną do ich prowadzenia;”,

- 6) tytuł zawodowy - tytuł licencjata, inżyniera, magistra lub tytuł równorzędny;

uchyla się pkt 6,

- 7) studia pierwszego stopnia - studia licencjackie lub inżynierskie, umożliwiające uzyskanie wiedzy i umiejętności w określonym zakresie kształcenia, przygotowujące do pracy w określonym zawodzie, kończące się uzyskaniem tytułu licencjata albo inżyniera;

„7) studia pierwszego stopnia – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający świadectwo dojrzałości, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji pierwszego stopnia;

- 8) studia drugiego stopnia - studia magisterskie, umożliwiające uzyskanie specjalistycznej wiedzy w określonym zakresie kształcenia, jak również przygotowujące do twórczej pracy w określonym zawodzie, kończące się uzyskaniem tytułu magistra albo tytułu równorzędnego;

8) studia drugiego stopnia – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający kwalifikacje pierwszego stopnia, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji drugiego stopnia;

- 9) jednolite studia magisterskie - studia magisterskie, na które przyjmowani są kandydaci posiadający świadectwo dojrzałości, umożliwiające uzyskanie specjalistycznej wiedzy w określonym zakresie kształcenia, jak również przygotowujące do twórczej pracy zawodowej, kończące się uzyskaniem tytułu magistra albo tytułu równorzędnego; ich ukończenie umożliwia ubieganie się o przyjęcie na studia trzeciego stopnia;

9) jednolite studia magisterskie – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający świadectwo dojrzałości, kończącą się uzyskaniem kwalifikacji drugiego stopnia;

- 10) studia trzeciego stopnia - studia doktoranckie, na które przyjmowani są kandydaci posiadający tytuł magistra albo tytuł równorzędny, umożliwiające uzyskanie zaawansowanej wiedzy w określonej dziedzinie lub dyscyplinie nauki, przygotowujące do samodzielnej działalności badawczej i twórczej oraz uzyskania stopnia naukowego doktora;

10) studia trzeciego stopnia - studia doktoranckie, prowadzone przez uprawnioną jednostkę organizacyjną uczelni, instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy lub międzynarodowy instytut naukowy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzony na podstawie odrębnych przepisów, na które są przyjmowani kandydaci posiadający kwalifikacje drugiego stopnia, kończące się uzyskaniem kwalifikacji trzeciego stopnia;

- 11) studia podyplomowe - inną niż studia wyższe i studia doktoranckie formę kształcenia przeznaczoną dla osób legitymujących się dyplomem ukończenia studiów wyższych;

11) studia podyplomowe – formę kształcenia, na którą są przyjmowani kandydaci posiadający kwalifikacje co najmniej pierwszego stopnia, prowadzoną w uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk, instytucie badawczym lub Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego, kończące się uzyskaniem kwalifikacji podyplomowych;”,

- po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) forma studiów – studia stacjonarne i studia niestacjonarne;”,

- 12) studia stacjonarne - formę studiów wyższych, w której program studiów jest realizowany w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów w wymiarze określonym standardami kształcenia dla tej formy studiów wskazaną przez senat uczelni zgodnie z art. 169 ust. 2;

„12) studia stacjonarne – formę studiów wyższych, w której co najmniej połowa programu kształcenia jest realizowana w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów;

- 13) studia niestacjonarne - inną formę studiów niż studia stacjonarne, z zachowaniem standardów kształcenia określonych dla tej formy studiów wskazaną przez senat uczelni zgodnie z art. 169 ust. 2;

13) studia niestacjonarne – formę studiów wyższych, inną niż studia stacjonarne, wskazaną przez senat uczelni;

- 14) kierunek studiów - wyodrębniony obszar kształcenia;

14) kierunek studiów – wyodrębnioną część jednego lub kilku obszarów kształcenia, realizowaną w uczelni w sposób określony przez program kształcenia;”,

- po pkt 14 dodaje się pkt 14a i 14b w brzmieniu:

„14a) obszar kształcenia – zasób wiedzy i umiejętności z zakresu jednego z obszarów wiedzy określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2010 r. Nr 96, poz.

620 i Nr ..., poz....);

14b) program kształcenia – opis określonych przez uczelnię spójnych efektów kształcenia, zgodny z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, oraz opis procesu kształcenia, prowadzącego do osiągnięcia tych efektów, wraz z przypisanymi do poszczególnych modułów tego procesu punktami ECTS;”,

- uchyla się pkt 15 – 17,

15) makrokierunek studiów - obszar kształcenia stanowiący połączenie kierunków studiów mających podobne standardy kształcenia;

16) studia międzykierunkowe - studia wyższe prowadzone wspólnie na różnych kierunkach przez uprawnione jednostki organizacyjne jednej lub kilku uczelni;

17) forma studiów - tryb studiowania i organizację studiów;

18) standardy kształcenia - zbiór reguł kształcenia na studiach wyższych, prowadzonego w różnych formach w ramach kierunków studiów, makrokierunków lub studiów międzykierunkowych;

„18) standardy kształcenia – zbiór reguł kształcenia na studiach przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela oraz zawodów, dla których wymagania dotyczące procesu kształcenia i jego efektów są określone w przepisach prawa Unii Europejskiej;”,

- po pkt 18 dodaje się pkt 18a – 18m w brzmieniu:

„18a) Krajowe Ramy Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego opis, przez określenie efektów kształcenia, kwalifikacji zdobywanych w polskim systemie szkolnictwa wyższego;
18b) kwalifikacje efekty kształcenia, poświadczone dyplomem, świadectwem, certyfikatem lub innym dokumentem wydanym przez uprawnioną instytucję potwierdzającym uzyskanie zakładanych efektów kształcenia;

18c) efekty kształcenia – zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uzyskanych w procesie kształcenia przez osobę uczącą się;

18d) punkty ECTS – punkty zdefiniowane w europejskim systemie akumulacji i transferu punktów zaliczeniowych jako miara średniego nakładu pracy osoby uczącej się, niezbędnego do uzyskania zakładanych efektów kształcenia;

18e) profil kształcenia – profil praktyczny, obejmujący moduł zajęć służących zdobywaniu przez studenta umiejętności praktycznych albo profil teoretyczny, obejmujący moduł zajęć służących zdobywaniu przez studenta pogłębionych umiejętności teoretycznych;

18f) kwalifikacje pierwszego stopnia – efekt kształcenia na studiach pierwszego stopnia, zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego licencjata, inżyniera lub równorzędnego określonego kierunku studiów i profilu kształcenia, potwierdzony odpowiednim dyplomem;

18g) kwalifikacje drugiego stopnia – efekt kształcenia na studiach drugiego stopnia, zakończonych uzyskaniem tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera lub równorzędnego określonego kierunku studiów i profilu kształcenia, potwierdzony odpowiednim dyplomem;

18h) kwalifikacje trzeciego stopnia - uzyskanie, w drodze przewodu doktorskiego przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, stopnia naukowego doktora w określonej dziedzinie nauki w zakresie dyscypliny nauki lub doktora sztuki określonej dziedziny sztuki w zakresie dyscypliny artystycznej, potwierdzone odpowiednim dyplomem;

18i) kwalifikacje podyplomowe – osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia na studiach podyplomowych, potwierdzone świadectwem;

18j) filia uczelni – zamiejscową jednostkę organizacyjną uczelni, w której skład wchodzi co najmniej dwie podstawowe jednostki organizacyjne uczelni;

18k) student – osobę kształcąca się na studiach wyższych;

18l) doktorant – uczestnika studiów doktoranckich;

18m) słuchacz – uczestnika studiów podyplomowych;”,

19) immatrykulacja - akt przyjęcia w poczet studentów uczelni;

20) student - osobę kształcąca się na studiach pierwszego lub drugiego stopnia albo jednolitych studiach magisterskich;

21) doktorant - uczestnika studiów doktoranckich;

22) uczelnia akademicka - uczelnię, w której przynajmniej jedna jednostka organizacyjna posiada uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora;

23) uczelnia zawodowa - uczelnię prowadzącą studia pierwszego lub drugiego stopnia albo jednolite studia magisterskie nieposiadającą uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora;

24) uczelnia wojskowa - uczelnię publiczną nadzorowaną przez Ministra Obrony Narodowej;

25) uczelnia służb państwowych - uczelnię publiczną nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;

26) uczelnia artystyczna - uczelnię publiczną nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;

27) uczelnia medyczna - uczelnię publiczną nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw zdrowia;

28) uczelnia morska - uczelnię publiczną nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej;

29) podstawowa jednostka organizacyjna - wydział lub inną jednostkę organizacyjną uczelni określoną w statucie, prowadzącą co najmniej jeden kierunek studiów lub studia doktoranckie co najmniej w jednej dyscyplinie naukowej;

„29) podstawowa jednostka organizacyjna – wydział lub inną jednostkę organizacyjną uczelni określoną w statucie, prowadzącą co najmniej jeden kierunek studiów, studia doktoranckie lub badania co najmniej w jednej dyscyplinie naukowej;”;

30) nauka i badania naukowe - także odpowiednio - sztukę i twórczość artystyczną;

31) stopień naukowy doktora i stopień naukowy doktora habilitowanego - także odpowiednio - stopień doktora sztuki i stopień doktora habilitowanego sztuki;

32) tytuł naukowy profesora - także odpowiednio - tytuł profesora sztuki;

33) podstawowe miejsce pracy - uczelnię, w której nauczyciel akademicki pozostaje w stosunku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, wskazaną w akcie stanowiącym podstawę zatrudnienia jako podstawowe miejsce pracy.

„33) podstawowe miejsce pracy – uczelnię albo jednostkę naukową, w której nauczyciel akademicki lub pracownik naukowy jest zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy i którą wskazał w oświadczeniu, o którym mowa w art. 112a ust. 1, jako podstawowe miejsce pracy; w tym samym czasie podstawowe miejsce pracy może być tylko jedno;”;

- dodaje się pkt 34 w brzmieniu:

„34) jednostka naukowa - instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy albo międzynarodowy instytut naukowy utworzony na podstawie odrębnych przepisów, działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

2. Ilekców w ustawie jest mowa o:

1) studiach, bez bliższego określenia - rozumie się przez to studia wyższe;

2) związku uczelni, bez bliższego określenia - rozumie się przez to związek uczelni publicznych lub związek uczelni niepublicznych.

„2. Ilekców w ustawie jest mowa o:

1) studiach bez bliższego określenia – rozumie się przez to studia wyższe;

2) poziomie kształcenia – rozumie się przez to studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie albo studia trzeciego stopnia;

3) związku uczelni, bez bliższego określenia – rozumie się przez to związek uczelni publicznych albo związek uczelni niepublicznych;

4) tytule zawodowym – rozumie się przez to tytuł licencjata, inżyniera, magistra, magistra inżyniera lub tytuł równorzędny.”;

3. W uczelni, w której nie ma podstawowych jednostek organizacyjnych, przepisy ustawy dotyczące takich jednostek stosuje się odpowiednio do całej uczelni.

Art. 3. 1. Wyras „uniwersytet” może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dwunastu dyscyplinach, w tym przynajmniej po dwa uprawnienia w dziedzinach nauk humanistycznych, społecznych lub teologicznych, matematycznych, fizycznych lub technicznych, przyrodniczych oraz prawnych lub ekonomicznych.

2. Wyrazy „uniwersytet techniczny” mogą być używane w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dwunastu dyscyplinach, w tym co najmniej osiem uprawnień w zakresie nauk technicznych.

„1. Wyraz „uniwersytet” może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dziesięciu dyscyplinach, w tym co najmniej po dwa uprawnienia w każdej z następujących grup dziedzin nauki:

- 1) humanistycznych, prawnych, ekonomicznych lub teologicznych;
- 2) matematycznych, fizycznych, nauk o Ziemi lub technicznych;
- 3) biologicznych, medycznych, chemicznych, farmaceutycznych, rolniczych lub weterynaryjnych.

2. Wyrazy „uniwersytet techniczny” mogą być używane w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w dziesięciu dyscyplinach, w tym co najmniej sześć uprawnień w zakresie nauk technicznych.”;

3. Wyraz "uniwersytet" uzupełniony innym przymiotnikiem lub przymiotnikami w celu określenia profilu uczelni może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają co najmniej sześć uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora, w tym co najmniej cztery w zakresie nauk objętych profilem uczelni.

4. Wyraz "politechnika" może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora co najmniej w sześciu dyscyplinach, w tym co najmniej cztery w zakresie nauk technicznych.

5. Wyraz "akademia" może być używany w nazwie uczelni, której jednostki organizacyjne posiadają co najmniej dwa uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora.

Art. 4. 1. Uczelnia jest autonomiczna we wszystkich obszarach swojego działania na zasadach określonych w ustawie.

2. W swoich działaniach uczelnie kierują się zasadami wolności nauczania, wolności badań naukowych oraz wolności twórczości artystycznej.

„2. Uczelnie kierują się zasadami wolności nauczania, badań naukowych, twórczości artystycznej oraz poszanowaniem praw chroniących własność intelektualną.”,

3. Uczelnie, pełniąc misję odkrywania i przekazywania prawdy poprzez prowadzenie badań i kształcenie studentów, stanowią integralną część narodowego systemu edukacji i nauki.

4. Uczelnie współpracują z otoczeniem gospodarczym, w szczególności przez sprzedaż lub nieodpłatne przekazywanie wyników badań i prac rozwojowych przedsiębiorcom oraz szerzenie idei przedsiębiorczości w środowisku akademickim, w formie działalności gospodarczej wyodrębnionej organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w art. 13 i 14.

„4. Uczelnie współpracują z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w szczególności w zakresie prowadzenia badań i prac rozwojowych na rzecz podmiotów gospodarczych, w wyodrębnionych formach działalności, w tym w drodze utworzenia spółki celowej, o której mowa w art. 86a, a także przez udział przedstawicieli pracodawców w opracowywaniu programów kształcenia i w procesie dydaktycznym.”;

5. Organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego mogą podejmować decyzje dotyczące uczelni tylko w przypadkach przewidzianych w ustawach.

Art. 5. 1. Uczelnie wojskowe są jednocześnie jednostkami wojskowymi w rozumieniu [ustawy](#) z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416 i Nr 277, poz. 2742) i realizują zadania związane z obroną narodową.

2. Zakres działania uczelni służb państwowych jako jednostki organizacyjnej właściwej służby określają odrębne przepisy.

Art. 6. 1. Uczelnia ma w szczególności prawo do:

- 1) ustalania warunków przyjęcia na studia, w tym liczby miejsc na studiach, z wyjątkiem studiów medycznych;

2) ustalania planów studiów i programów kształcenia, z uwzględnieniem standardów kształcenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt 2 i 3;

3) weryfikowania wiedzy i umiejętności studentów;

4) wydawania dyplomów państwowych ukończenia studiów, potwierdzających uzyskanie tytułu zawodowego, oraz świadectw ukończenia studiów doktoranckich, studiów podyplomowych i kursów dokształcających.

2. Uprawnione jednostki organizacyjne uczelni mogą nadawać stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego oraz występować o nadanie tytułu naukowego profesora na zasadach określonych w [ustawie](#) z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595).

3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, limit przyjęć na poszczególnych kierunkach i formach studiów medycznych w poszczególnych uczelniach, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków studiów.

„Art. 6. 1. Uczelnia ma w szczególności prawo do:

1) prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych oraz określania ich kierunków;

2) współpracy z innymi jednostkami akademickimi i naukowymi, w tym zagranicznymi, w realizacji badań i prac rozwojowych, na podstawie porozumień w celu pozyskiwania funduszy z realizacji badań, w tym z ich komercjalizacji oraz wspierania mobilności naukowców;

3) wspierania badań naukowych prowadzonych przez młodych naukowców, w szczególności przez przeprowadzanie konkursów finansowanych ze środków o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 i Nr ..., poz....);

4) prowadzenia kształcenia na studiach pierwszego, drugiego stopnia, jednolitych studiach magisterskich i studiach doktoranckich zgodnie z przysługującymi jej uprawnieniami, w tym:

a) ustalania warunków przyjęcia na studia, w tym liczby miejsc na kierunkach i formach studiów, z wyjątkiem studiów na kierunkach lekarskim i lekarsko-dentystycznym, w zakresie w jakim mają do nich zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 8 ust. 5,

b) ustalania planów studiów i programów kształcenia, uwzględniających efekty kształcenia zgodnie z Krajowymi Ramami Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego, zwanymi dalej „Krajowymi Ramami Kwalifikacji”, dla obszarów kształcenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2;

5) prowadzenia studiów podyplomowych, kursów dokształcających i szkoleń;

6) wydawania dyplomów ukończenia studiów potwierdzających uzyskanie tytułu zawodowego oraz świadectw ukończenia studiów podyplomowych i kursów dokształcających.

2. Uprawnione jednostki organizacyjne uczelni mają prawo nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego oraz występowania o nadanie tytułu naukowego profesora na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.”;

Art. 7. Uczelnia może prowadzić działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w art. 13 i 14, w zakresie i formach określonych w statucie.

Art. 8. 1. W uczelni mogą być prowadzone studia, studia doktoranckie, studia podyplomowe oraz kursy dokształcające.

2. Studia w uczelni są prowadzone w ramach kierunku studiów; przyjęcie studenta na określony kierunek studiów następuje nie później niż po upływie pierwszego roku akademickiego, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4. Kierunek studiów może być prowadzony przez podstawową jednostkę organizacyjną uczelni albo łącznie przez kilka takich jednostek, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 1.

3. Uczelnia, za zgodą ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wydaną po zasięgnięciu opinii Państwowej Komisji Akredytacyjnej, może prowadzić studia w ramach makrokierunku studiów, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 4. Przepisy ustawy dotyczące kierunku studiów stosuje się odpowiednio do makrokierunku studiów.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Państwowej Komisji Akredytacyjnej, na wniosek senatu uczelni spełniającej wymagania określone w art. 56 ust. 2 lub w art. 58 ust. 4, może wyrazić zgodę na prowadzenie przez tę uczelnię studiów międzykierunkowych, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 4. Wniosek o zgodę na uruchomienie takich studiów obejmuje dane niezbędne do stwierdzenia, że uwzględnione zostały standardy kształcenia określone na podstawie art. 9 pkt. 2 lub 3.

5. W uczelni prowadzącej kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela studenci studiów pierwszego stopnia w specjalności nauczycielskiej uzyskują przygotowanie do nauczania dwóch przedmiotów (rodzajów zajęć), z których jeden stanowi przedmiot główny, a drugi dodatkowy. Warunek ten nie dotyczy studiów pierwszego stopnia w specjalności nauczycielskiej, prowadzonych w zakresie religii, które mogą przygotowywać studentów do nauczania jednego przedmiotu.

6. Uczelnia może prowadzić studia podyplomowe w zakresie związanym z prowadzonymi przez nią kierunkami studiów.

7. Jeżeli program studiów podyplomowych wykracza poza zakres, o którym mowa w ust. 6, do prowadzenia tych studiów wymagana jest zgoda ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wydana po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

„Art. 8. 1. Studia w uczelni są prowadzone w ramach kierunku studiów; przyjęcie studenta na określony kierunek studiów następuje nie później niż po upływie pierwszego roku studiów. Kierunek studiów może być prowadzony przez podstawową jednostkę organizacyjną uczelni albo łącznie przez kilka takich jednostek.

2. Liczbę studentów studiów stacjonarnych w uczelni publicznej, finansowanych z budżetu państwa na poszczególnych kierunkach studiów określa senat uczelni, w drodze uchwały, kierując się zasadą odpowiedzialności za jakość kształcenia oraz możliwościami zapewnienia finansowania ich ze środków publicznych.

3. Zwiększenie ogólnej liczby studentów studiów stacjonarnych w uczelni publicznej powyżej 2 % ogólnej liczby studentów studiów stacjonarnych studiujących w poprzednim roku akademickim następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego albo właściwego ministra nadzorującego uczelnię, o którym mowa w art. 33 ust. 2, podjętej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, uwzględniającej:

1) liczbę studentów na poszczególnych kierunkach studiów, w tym kierunkach priorytetowych dla rozwoju kraju;

2) oceny jakości kształcenia dokonane przez Polską Komisję Akredytacyjną;

3) zasadę równomiernego dostępu do studiów nieodpłatnych na obszarze kraju.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, tryb podejmowania decyzji, o których mowa w ust. 3, uwzględniając terminy składania wniosków i zakres danych niezbędnych do podjęcia decyzji.

5. Uczelnia może prowadzić studia podyplomowe w zakresie obszaru kształcenia, z którym związany jest co najmniej jeden kierunek studiów prowadzony przez uczelnię.

6. W przypadku gdy program studiów podyplomowych wykracza poza zakres, o którym mowa w ust. 6, do prowadzenia tych studiów wymagana jest zgoda ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wydana po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

7. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, limit przyjęć na kierunki lekarski i lekarsko-dentystyczny w poszczególnych uczelniach, uwzględniając zasady określone w ust. 3, możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.

8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, limit miejsc na kierunki studiów dla kandydatów na Żołnierzy zawodowych w poszczególnych uczelniach

wojskowych, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.”;

6) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Studia podyplomowe trwają nie krócej niż dwa semestry. Program kształcenia powinien umożliwiać uzyskanie przez słuchacza co najmniej 60 punktów ECTS, przy czym uczelnia jest obowiązana do określenia ich efektów kształcenia oraz sposobu ich weryfikowania i dokumentacji.”;

Art. 9. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia:

1) nazwy kierunków studiów, uwzględniając nazwy kierunków studiów prowadzonych jako studia pierwszego stopnia lub pierwszego i drugiego stopnia lub jako jednolite studia magisterskie, mając na uwadze istniejące kierunki studiów oraz kierując się wymaganiami rynku pracy;

2) standardy kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, uwzględniające kwalifikacje, jakie powinien posiadać absolwent tych studiów, ramowe treści kształcenia, czas trwania studiów i wymiar praktyk oraz wymagania dla poszczególnych form studiów, a także tryb tworzenia i warunki, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki, uwzględniając zakres treści programowych poszczególnych kierunków studiów wchodzących w skład makrokierunku lub studiów międzykierunkowych oraz dbając o jakość kształcenia;

3) standardy kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, uwzględniające:

- a) kwalifikacje absolwenta,
- b) przedmioty kształcenia pedagogicznego, w tym w zakresie wychowania,
- c) przygotowanie do nauczania dwóch przedmiotów (rodzajów zajęć),
- d) przygotowanie w zakresie technologii informacyjnej, w tym wykorzystanie jej w wyuczonych specjalnościach,
- e) naukę języka obcego w wymiarze zajęć umożliwiającym uzyskanie zaawansowanej znajomości języka obcego,
- f) czas trwania studiów oraz wymiar i sposób organizacji praktyk,
- g) treści programowe i wymagane umiejętności
 - mając na uwadze zapotrzebowanie rynku pracy;

4) warunki, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia, a w szczególności liczbę nauczycieli akademickich, zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy, zaliczanych do minimum kadrowego, z uwzględnieniem zasady, iż jeden nauczyciel akademicki może być wliczony do minimum kadrowego nie więcej niż dwukrotnie, z tym że tylko do jednego minimum kadrowego kierunku studiów drugiego stopnia albo kierunku jednolitych studiów magisterskich, oraz zasady, iż w przypadku, gdy podstawowa jednostka organizacyjna uczelni prowadzi na danym kierunku studia pierwszego i drugiego stopnia, do minimum kadrowego studiów pierwszego stopnia mogą być również wliczani nauczyciele akademicy stanowiący minimum kadrowe kierunku studiów drugiego stopnia, a także proporcje liczby tych pracowników do liczby studentów na danym kierunku studiów;

5) szczegółowe warunki tworzenia i funkcjonowania filii, zamiejscowej podstawowej jednostki organizacyjnej oraz zamiejscowego ośrodka dydaktycznego uczelni, uwzględniając obowiązek spełnienia, odrębnie dla każdego kierunku studiów:

- a) przez filię lub zamiejscową podstawową jednostkę organizacyjną - wymagań kadrowych niezbędnych do utworzenia i prowadzenia kierunku studiów na określonym poziomie kształcenia,
- b) przez zamiejscowy ośrodek dydaktyczny - wymagań kadrowych niezbędnych do prowadzenia w ramach studiów pierwszego stopnia dwóch trzecich zajęć dydaktycznych.

„Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki jakie musi spełniać opis kwalifikacji pierwszego i drugiego stopnia, uwzględniając przyporządkowanie kwalifikacji do obszarów kształcenia oraz dziedzin i dyscyplin określonych na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki;
- 2) Krajowe Ramy Kwalifikacji, a w szczególności opis efektów kształcenia dla obszarów kształcenia, z uwzględnieniem poziomów i profili kształcenia.
2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wzorcowe efekty kształcenia dla poszczególnych kierunków studiów, uwzględniając poziom i profil kształcenia w poszczególnych obszarach kształcenia, a także istniejące kierunki studiów.
3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) warunki jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne, aby prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia, a w szczególności :
 - a) liczbę nauczycieli akademickich, posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy lub osób, o których mowa w art. 115 ust. 2, zaliczanych do minimum kadrowego,
 - b) proporcje liczby pracowników, o których mowa w lit. 1, do liczby studentów na danym kierunku studiów – z uwzględnieniem zasad, określonych w art. 9a i art. 112a;
 - 2) warunki, jakie musi spełniać program kształcenia uwzględniając:
 - a) zakładane efekty kształcenia,
 - b) opis procesu kształcenia prowadzącego do uzyskania tych efektów z punktami ECTS przypisanymi do poszczególnych modułów,
 - c) sposób weryfikacji efektów;
 - 3) ogólne kryteria oceny programowej i oceny instytucjonalnej, o której mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2 i 4, uwzględniając w szczególności:
 - a) spełnianie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia,
 - b) funkcjonowanie i doskonalenie systemów zapewnienia jakości kształcenia,
 - c) akredytacje lub certyfikaty instytucji międzynarodowych – mając na uwadze zapewnienie właściwej jakości kształcenia;
 - 4) szczegółowe warunki tworzenia i funkcjonowania filii oraz zamiejscowej podstawowej jednostki organizacyjnej, uwzględniając obowiązek spełnienia warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie pkt 1, odrębnie dla każdego kierunku studiów.”;

8) po art. 9 dodaje się art. 9a – 9c w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni zalicza do minimum kadrowego tylko nauczyciela akademickiego zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie złożonego przez niego oświadczenia, o którym mowa w art. 112a.

2. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni prowadząca studia pierwszego stopnia o profilu praktycznym może zaliczyć do minimum kadrowego, w miejsce nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego lub osoby, o której mowa w art. 115 ust. 2, dwie osoby posiadające stopień naukowy doktora.

3. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, o której mowa w ust. 2, może zaliczyć do minimum kadrowego, w miejsce nauczyciela akademickiego posiadającego stopień naukowy doktora, dwie osoby posiadające tytuł zawodowy magistra i znaczne doświadczenie

zawodowe zdobyte poza uczelnią w dziedzinie związanej z kierunkiem studiów.

4. Liczba osób, o których mowa w ust. 2 lub 3, nie może przekroczyć 50% liczby osób zaliczanych do minimum kadrowego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt. 1, w grupie nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego lub osób, o których mowa w art. 115 ust. 2, a także 50% liczby osób zaliczonych do grupy nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.

Art. 9b. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia dla kierunków studiów: lekarskiego, lekarsko dentystycznego,

farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa, uwzględniając wymogi dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowujące do wykonywania zawodu lekarza, lekarza-dentysty, farmaceuty, pielęgniarki i położnej, określone w przepisach Unii Europejskiej.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia dla kierunków studiów weterynarii oraz architektury, uwzględniając wymogi dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowujące do wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz architekta, określone w przepisach Unii Europejskiej.

Art. 9c. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, uwzględniając:

1) efekty kształcenia w zakresie:

a) wiedzy merytorycznej i metodycznej,

b) wiedzy pedagogicznej i psychologicznej, w tym w zakresie wychowania, z uwzględnieniem przygotowania do pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych,

c) przygotowania w zakresie stosowania technologii informacyjnej,

d) poziomu znajomości języka obcego,

2) czas trwania studiów oraz studiów podyplomowych, wymiar i sposób organizacji praktyk

- mając na uwadze wymagania rynku pracy.”;

9) uchyła się art. 10;

Art. 10. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, na wniosek Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, może określić, w drodze rozporządzenia, standard kształcenia dla danego kierunku, inny niż określony na podstawie art. 9 pkt. 2, uwzględniając kwalifikacje, jakie powinien posiadać absolwent tych studiów, ramowe treści kształcenia, czas trwania studiów i wymiar praktyk oraz wymagania dla poszczególnych form studiów.

2. Standard określony na podstawie ust. 1 może być stosowany w podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni, spełniającej warunki, o których mowa w art. 3 ust. 1 lub 2, jeżeli dana podstawowa jednostka organizacyjna posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego oraz kierunek studiów, dla którego ma być zastosowany standard określony na podstawie ust. 1, odpowiada tym uprawnieniom.

3. Decyzję o stosowaniu standardu określonego na podstawie ust. 1 podejmuje senat uczelni, o czym niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Stosowanie do danego kierunku studiów prowadzonego przez podstawową jednostkę organizacyjną, o której mowa w ust. 2, standardu określonego na podstawie ust. 1 wyłącza stosowanie do tego kierunku studiów prowadzonego przez tę samą podstawową jednostkę organizacyjną standardu kształcenia określonego na podstawie art. 9 pkt. 2.

9) uchyła się art. 10;

Art. 11. 1. Jednostki organizacyjne uczelni niespełniające wymagań określonych w art. 56 ust. 2 lub w art. 58 ust. 4 lub jednostki organizacyjne związku uczelni, a także jednostki międzyuczelniane lub jednostki wspólne uczelni niespełniających tych wymagań mogą uzyskać uprawnienie do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wydanej po zasięgnięciu opinii Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

2. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni spełniającej wymagania określone w art. 56 ust. 2 lub w art. 58 ust. 4, spełniająca warunki określone na podstawie art. 9 pkt. 4, może prowadzić studia na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia, bez potrzeby uzyskania decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni spełniającej wymagania określone w art. 56 ust. 2 lub w art. 58 ust. 4, posiadająca uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora i spełniająca warunki określone na podstawie art. 9 pkt. 4, może, na wniosek

senatu uczelni, za zgodą ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wydaną po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, prowadzić studia na kierunku innym niż określony na podstawie art. 9 pkt. 1 i przedstawionych przez senat uczelni standardów kształcenia.

4. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni spełniające wymagania, o których mowa w art. 3 ust. 1-4, mogą prowadzić studia w ramach makrokierunków lub studiów międzykierunkowych na podstawie uchwały senatu uczelni, jeżeli mają uprawnienie do prowadzenia studiów na kierunkach wchodzących w skład tych studiów. Uchwała senatu uczelni określa w szczególności plany studiów i programy nauczania, które muszą wynikać ze standardów kształcenia.

5. Rektor zawiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące, o zaprzestaniu spełniania przez jednostkę organizacyjną warunków do prowadzenia studiów, w tym o zmianach w stanie zatrudnienia wpływających na uprawnienie do prowadzenia studiów. Jeżeli w ciągu dwunastu miesięcy od zaprzestania spełniania wymaganych warunków jednostka organizacyjna nie spełni tych warunków, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze decyzji, zawiesza uprawnienia jednostki organizacyjnej do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zawiesza uprawnienia jednostki organizacyjnej uczelni do prowadzenia studiów na danym kierunku studiów w przypadku niezawiadomienia przez rektora w wyznaczonym terminie o zaprzestaniu spełniania przez tę jednostkę warunków do prowadzenia studiów.

6. W przypadku negatywnej oceny kształcenia dokonanej przez Państwową Komisję Akredytacyjną, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, uwzględniając w szczególności rodzaj i zakres stwierdzonych naruszeń, w drodze decyzji, cofa albo zawiesza uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia.

7. W okresie zawieszenia uprawnień jednostki organizacyjnej do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia zostają wstrzymane przyjęcia studentów na ten kierunek i poziom kształcenia. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa termin, nie dłuższy niż trzy lata, w którym jednostka organizacyjna jest obowiązana spełnić warunki do przywrócenia zawieszonych uprawnień, oraz szczegółowe zasady kontynuowania kształcenia przez studentów i przeprowadzania w tym okresie egzaminów dyplomowych. W przypadku niespełnienia tych warunków w terminie określonym przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego uprawnienia jednostki organizacyjnej do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia wygasają z upływem ostatniego dnia tego terminu.

8. Przywrócenie zawieszonego na podstawie ust. 5-7 uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia następuje na zasadach i w trybie obowiązujących przy przyznawaniu uprawnień.

„Art. 11a. 1. Rektor zawiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra nadzorującego uczelnię i Polską Komisję Akredytacyjną o uruchomieniu kształcenia na kierunku studiów, w terminie miesiąca od dnia rozpoczęcia kształcenia na tym kierunku.

2. Polska Komisja Akredytacyjna ocenia efekty kształcenia na danym kierunku studiów, a także spełnianie warunków określonych w art. 9a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i art. 9b. Ocena ta może być również dokonana na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

3. W przypadku wątpliwości co do spełniania warunków do prowadzenia studiów określonych w art. 9a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt. 1 i art. 9b, przez podstawowe jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 11 ust. 1-4, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego niezwłocznie, po zawiadomieniu go przez rektora o uruchomieniu kształcenia, występuje do Polskiej Komisji Akredytacyjnej z wnioskiem o dokonanie oceny.

Art. 11b. 1. Rektor zawiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra nadzorującego uczelnię i Polską Komisję Akredytacyjną w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące, o zaprzestaniu spełniania przez podstawową jednostkę organizacyjną warunków do prowadzenia studiów, w tym o zmianach w stanie zatrudnienia wpływających na uprawnienie do prowadzenia studiów. Jeżeli w terminie dwunastu miesięcy od zaprzestania spełniania wymaganych warunków podstawowa jednostka organizacyjna nie spełni tych warunków, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze decyzji, zawiesza uprawnienia podstawowej jednostki organizacyjnej do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zawiesza uprawnienia podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni do prowadzenia studiów na danym kierunku studiów i poziomie kształcenia w przypadku niezawiadomienia przez rektora w wyznaczonym terminie o zaprzestaniu spełniania przez tę jednostkę warunków do prowadzenia studiów.

3. W przypadku negatywnej oceny kształcenia dokonanej przez Polską Komisję Akredytacyjną, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, uwzględniając w szczególności rodzaj i zakres stwierdzonych naruszeń, w drodze decyzji, cofa albo zawiesza uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powiadamia Polską Komisję Akredytacyjną o podjętych decyzjach w sprawie zawieszenia lub cofnięcia podstawowej jednostce organizacyjnej uprawnień do prowadzenia studiów, o których mowa w ust. 1-3 oraz art. 11c ust. 2 i 4.

Art. 11c. 1. W terminie nie dłuższym niż dwanaście miesięcy od dnia podjęcia decyzji o zawieszeniu uprawnień, o którym mowa w art. 11b ust. 1 – 3, uczelnia jest obowiązana do usunięcia stwierdzonych naruszeń.

2. W okresie zawieszenia uprawnień podstawowej jednostki organizacyjnej do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia zostają wstrzymane przyjęcia studentów na ten kierunek i poziom kształcenia. W terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, Polska Komisja Akredytacyjna ocenia, czy warunki do przywrócenia zawieszonych uprawnień zostały spełnione. W przypadku potwierdzenia przez Polską Komisję Akredytacyjną, że uczelnia nadal nie spełnia warunków do przywrócenia zawieszonego uprawnienia, uprawnienie wygasa z mocy prawa z dniem podjęcia uchwały przez Komisję. W sprawach tych nie stosuje się przepisów art. 52 ust. 2. Wygaśnięcie uprawnienia stwierdza, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

3. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia, o których mowa w ust. 2 i w art. 11b ust. 3, rektor uczelni zapewnia studentom możliwość kontynuowania studiów na tym kierunku.

4. W przypadku pozytywnej opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wydaje decyzję o uchyleniu decyzji zawieszającej uprawnienie.

5. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku kształcenia z ponownym wnioskiem o przyznanie uprawnień do prowadzenia studiów na tym samym kierunku, poziomie i profilu kształcenia uczelnia może wystąpić po upływie co najmniej dwunastu miesięcy.

Art. 11d. 1. W przypadku połączenia podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni lub zmiany nazwy jednostki, uprawnienia do prowadzenia kierunków studiów nabywa nowo utworzona jednostka organizacyjna tej uczelni, jeżeli spełnia warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt. 1.

2. W przypadku nieuruchomienia studiów na danym kierunku i poziomie kształcenia w okresie dwóch lat od dnia uzyskania uprawnienia, o którym mowa w art. 11 ust. 3, uprawnienie to wygasa.

3. W przypadku podziału podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni posiadane uprawnienia do prowadzenia kierunków studiów zachowują te nowo utworzone jednostki organizacyjne uczelni, które spełniają warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt. 1.

4. Rektor uczelni jest obowiązany powiadomić ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra nadzorującego uczelnię oraz Polską Komisję Akredytacyjną o decyzjach w sprawach, o których mowa w ust. 1 lub 3, w terminie miesiąca od dnia podjęcia uchwały przez senat uczelni.”;

Art. 12. Uczelnia ma osobowość prawną.

Art. 13. 1. Podstawowymi zadaniami uczelni, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, są:

1) kształcenie studentów w celu ich przygotowania do pracy zawodowej;
„1) kształcenie studentów w celu zdobywania i uzupełniania wiedzy oraz umiejętności niezbędnych w pracy zawodowej;”,

2) wychowywanie studentów w poczuciu odpowiedzialności za państwo polskie, za umacnianie zasad demokracji i poszanowanie praw człowieka;

3) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych oraz świadczenie usług badawczych;

4) kształcenie i promowanie kadr naukowych;

5) upowszechnianie i pomnażanie osiągnięć nauki, kultury narodowej i techniki, w tym poprzez gromadzenie i udostępnianie zbiorów bibliotecznych i informacyjnych;

6) kształcenie w celu zdobywania i uzupełniania wiedzy;

„6) prowadzenie studiów podyplomowych, kursów i szkoleń w celu kształcenia nowych umiejętności niezbędnych na rynku pracy w systemie uczenia się przez całe życie;”,

7) stwarzanie warunków do rozwoju kultury fizycznej studentów;

8) działanie na rzecz społeczności lokalnych i regionalnych.

„9) stwarzanie studentom i doktorantom, będącym osobami niepełnosprawnymi, warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia i w badaniach naukowych.”;

2. Uczelnia zawodowa prowadząca wyłącznie studia pierwszego stopnia nie jest obowiązana do wykonywania zadań określonych w ust. 1 pkt. 3 i 4.

3. Zadaniem uczelni medycznej lub podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni działającej w dziedzinie nauk medycznych albo weterynaryjnych może być także uczestniczenie w sprawowaniu opieki medycznej albo weterynaryjnej w zakresie i formach określonych w przepisach o zakładach opieki zdrowotnej i przepisach o zakładach leczniczych dla zwierząt.

„Art. 13a. Uczelnia monitoruje kariery zawodowe swoich absolwentów w celu dostosowania kierunków studiów i programów kształcenia do potrzeb rynku pracy, w szczególności po trzech i pięciu latach od dnia ukończenia studiów.”;

Art. 14. Uczelnia może prowadzić domy studenckie i stołówki studenckie.

Art. 15. 1. Władze publiczne, na zasadach określonych w ustawie, zapewniają uczelniom publicznym środki finansowe niezbędne do wykonywania ich zadań oraz udzielają pomocy uczelniom niepublicznym w zakresie i formach określonych w ustawie.

2. Środki finansowe niezbędne do funkcjonowania Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Państwowej Komisji Akredytacyjnej i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego są zapewniane w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia:

1) sposób obsługi administracyjnej i finansowej prac Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego, mając na uwadze zapewnienie sprawnej obsługi administracyjnej Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i komisji dyscyplinarnej przy tej Radzie;

2) ⁽¹⁾ wysokość wynagrodzenia członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Państwowej Komisji Akredytacyjnej i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej

Szkolnictwa Wyższego oraz wyznaczanych przez nie recenzentów, uwzględniając zasadę, że wysokość wynagrodzenia członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Państwowej Komisji Akredytacyjnej i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonej w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich, w wysokości adekwatnej do wykonywanych zadań;

- 2) warunki zwrotu kosztów podróży członkom Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Państwowej Komisji Akredytacyjnej i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz recenzentom, uwzględniając zasadę, że zwrot kosztów podróży będzie dokonywany na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju i za granicą.

„2. Środki finansowe niezbędne do funkcjonowania Polskiej Komisji Akredytacyjnej są zapewniane w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Środki finansowe niezbędne do funkcjonowania Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz komisji dyscyplinarnej przy tej Radzie są zapewniane w częściach budżetu państwa, których dysponentami są minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i minister właściwy do spraw nauki. Funkcjonowanie Rzecznika Praw Absolwenta przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego jest finansowane w ramach środków przyznanych Radzie.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób obsługi administracyjnej i finansowej Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Rzecznika Praw Absolwenta przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, mając na uwadze zapewnienie sprawnej obsługi prowadzonych przez nich prac;

- 2) wysokość wynagrodzenia członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wyznaczanych przez nie recenzentów i biegłych ekspertów oraz Rzecznika Praw Absolwenta, uwzględniając zasadę, że wysokość wynagrodzenia członków Rady

Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Rzecznika Praw Absolwenta i komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonej w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich, w wysokości adekwatnej do wykonywanych zadań;

- 3) warunki zwrotu kosztów podróży członkom Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Rzecznikowi Praw Absolwenta oraz recenzentom i biegłym ekspertom, uwzględniając zasadę, że zwrot kosztów podróży będzie dokonywany na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju i za granicą.”;

Art. 16. 1. Akademickim tytułem honorowym jest tytuł doktora honoris causa.

2. Tytuł doktora honoris causa nadaje senat, a w uczelni niepublicznej organ kolegialny wskazany w statucie, na wniosek podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni uprawnionej do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

3. Szczegółowe warunki nadawania tytułu doktora honoris causa oraz tryb postępowania określa statut uczelni.

Art. 17. Sprawy związane z funkcjonowaniem uczelni nieuregulowane w ustawie określa statut uczelni, zwany dalej "statutem".

Rozdział 2

Tworzenie i likwidacja uczelni

Art. 18. 1. Utworzenie publicznej uczelni akademickiej, jej likwidacja, zmiana nazwy oraz połączenie z inną uczelnią publiczną następują w drodze ustawy.

2. Utworzenie publicznej uczelni zawodowej, jej likwidacja, zmiana nazwy oraz połączenie z inną publiczną uczelnią zawodową następują w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.
3. Likwidacja uczelni publicznej, zmiana jej nazwy oraz połączenie z inną uczelnią publiczną następują po zasięgnięciu opinii senatu lub senatów uczelni, których akty te dotyczą.
4. Utworzenie publicznej uczelni zawodowej, jej likwidacja, zmiana nazwy oraz połączenie z inną publiczną uczelnią zawodową następują na wniosek:
 - 1) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego;
 - 2) sejmiku województwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołączany jest akt notarialny zawierający zobowiązanie przeniesienia, z dniem utworzenia publicznej uczelni zawodowej, na jej rzecz własność nieruchomości niezbędnych do prawidłowego działania.
6. Do włączenia uczelni publicznej do innej uczelni publicznej stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1-5. Włączenie publicznej uczelni zawodowej do publicznej uczelni akademickiej następuje w drodze ustawy.

„Art. 18. 1. Utworzenie publicznej uczelni akademickiej, jej likwidacja, zmiana nazwy oraz połączenie z inną uczelnią publiczną następują w drodze ustawy, z zastrzeżeniem ust. 6.

2. Utworzenie publicznej uczelni zawodowej, jej likwidacja, połączenie z inną publiczną uczelnią zawodową oraz zmiana jej nazwy następują w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.
3. Likwidacja uczelni publicznej, jej połączenie z inną uczelnią publiczną oraz zmiana jej nazwy następują po zasięgnięciu opinii senatu lub senatów uczelni, których te akty dotyczą.
4. Utworzenie publicznej uczelni zawodowej, jej likwidacja, zmiana nazwy lub połączenie z inną publiczną uczelnią zawodową następują odpowiednio na wniosek sejmiku województwa lub rektora albo rektorów uczelni.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się akt notarialny zawierający zobowiązanie przeniesienia, z dniem utworzenia publicznej uczelni zawodowej, na jej rzecz własności nieruchomości niezbędnych do prawidłowego działania.
6. Do włączenia uczelni publicznej do innej uczelni publicznej stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 3, z tym że włączenie publicznej uczelni zawodowej do publicznej uczelni akademickiej następuje w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektorów uczelni po zaopiniowaniu przez ich senaty.
7. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w ust. 2, w przypadku tworzenia lub likwidacji wojskowej uczelni zawodowej, jej połączenia z inną wojskową uczelnią zawodową oraz zmiany jej nazwy wykonuje Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.
8. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w ust. 2, w przypadku tworzenia lub likwidacji uczelni zawodowej służb państwowych, jej połączenia z inną uczelnią zawodową służb państwowych oraz zmiany jej nazwy wykonuje minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.”;

Art. 19. 1. Akt prawny o utworzeniu uczelni publicznej określa jej nazwę oraz siedzibę.

2. Pierwszego rektora uczelni publicznej powołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.
3. Pierwszy statut uczelni publicznej nadaje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, przy czym statut obowiązuje do czasu uchwalenia przez senat uczelni lub zatwierdzenia przez odpowiedniego ministra nowego statutu.
4. Pierwsza kadencja organów nowo utworzonej uczelni publicznej trwa do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku akademickim, w którym uczelnia została utworzona.
5. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 2 i 3 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych i morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio w przypadku połączenia uczelni publicznej z inną uczelnią publiczną.

Art. 20. 1. Z wnioskiem o pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej może wystąpić do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego osoba fizyczna albo osoba prawna niebędąca państwową ani samorządową osobą prawną.

2. Utworzenie uczelni niepublicznej oraz uzyskanie przez nią uprawnień do prowadzenia studiów wyższych na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia wymaga pozwolenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

3. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 2, określa się założyciela uczelni, jej nazwę, siedzibę, prowadzone kierunki studiów i poziom kształcenia, a także minimalną wielkość i rodzaj środków majątkowych, które założyciel jest obowiązany przeznaczyć na jej utworzenie i funkcjonowanie, z tym że wysokość środków finansowych nie może być niższa niż 500 tysięcy złotych.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia udzielenia pozwolenia, jeżeli z wniosku o wydanie pozwolenia wynika, że uczelnia niepubliczna lub jej jednostki organizacyjne nie będą spełniały warunków niezbędnych do prowadzenia studiów określonych w ustawie i aktach wykonawczych wydanych na jej podstawie.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia udzielenia pozwolenia osobie fizycznej, która:

- 1) została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne;
- 2) została wpisana do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego;
- 3) posiada wymagalne zobowiązania wobec Skarbu Państwa.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia udzielenia pozwolenia osobie prawnej w przypadku:

- 1) postawienia w stan likwidacji;
- 2) postawienia w stan upadłości;
- 3) wpisania do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego;
- 4) posiadania wymagalnych zobowiązań wobec Skarbu Państwa;
- 5) gdy w stosunku choćby do jednej z osób umocowanych do reprezentacji zachodzi przynajmniej jedna z przesłanek określonych w ust. 5.

7. Decyzje, o których mowa w ust. 5 i 6, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wydaje bez zasięgania opinii Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

8. Pierwsze pozwolenie, o którym mowa w ust. 2, wydaje się na okres pięciu lat.

„7. Decyzje, o których mowa w ust. 5 i 6, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wydaje bez zasięgania opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

8. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 2, wydaje się na czas nieokreślony.”,

b) uchyla się ust. 9-12;

9. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Państwowej Komisji Akredytacyjnej, może przedłużyć pozwolenie:

- 1) na czas nieokreślony, jeżeli wszystkie prowadzone kierunki studiów uzyskały pozytywną ocenę kształcenia wydaną przez Państwową Komisję Akredytacyjną;
- 2) na czas określony w pozostałych przypadkach.

10. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może odmówić przedłużenia pozwolenia, jeżeli uczelnia niepubliczna działa niezgodnie z przepisami prawa lub jej dotychczasowa działalność w zakresie kształcenia na wszystkich kierunkach studiów uzyskała negatywną ocenę Państwowej Komisji Akredytacyjnej, o której mowa w art. 49 ust. 1 pkt. 2.

11. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia przedłużenia pozwolenia, jeżeli uczelnia niepubliczna lub jej założyciel w sposób rażący narusza przepisy prawa.

12. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia przedłużenia pozwolenia, jeżeli w stosunku do założyciela zaistniała jedna z przesłanek określonych odpowiednio w ust. 5 i 6.

Art. 21. W związku z postępowaniem o wydanie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej pobierana jest opłata związana z kosztami postępowania opiniodawczego. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 22. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia, zakres danych i informacji objętych wnioskiem o wydanie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej oraz sposób pobierania i wysokość opłaty na wydatki związane z kosztami postępowania opiniodawczego, uwzględniając wykaz dokumentów, jakie muszą być dołączone do wniosku, w tym wykaz dokumentów dotyczących założyciela uczelni i dokumentów dotyczących zobowiązań i gwarancji finansowych oraz założeń organizacyjnych i dydaktycznych uczelni, a także mając na uwadze, aby uczelnie były tworzone przez osoby właściwie do tego przygotowane i gwarantujące należyte wypełnianie obowiązków założyciela oraz uwzględniając zasadę, że pobierane opłaty powinny pokrywać rzeczywiste koszty ponoszone w związku z prowadzonym postępowaniem.

Art. 23. 1. Po uzyskaniu pozwolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 2, założyciel składa w formie aktu notarialnego oświadczenie woli o założeniu uczelni niepublicznej, zwane dalej "aktem założycielskim". Akt założycielski określa w szczególności założyciela, nazwę, siedzibę i szczegółowy zakres działalności uczelni, wielkość środków majątkowych przeznaczonych na utworzenie uczelni, w tym wartość rzeczy przekazanych jej na własność, termin ich przekazania oraz sposób dalszego finansowania uczelni.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego cofa pozwolenie, jeżeli:

1) założyciel w terminie trzech miesięcy od dnia uzyskania pozwolenia nie złoży aktu założycielskiego, o którym mowa w ust. 1;

2) założyciel nie przekazał środków majątkowych, o których mowa w ust. 1, w terminie trzech miesięcy od dnia wpisania uczelni do rejestru;

3) uczelnia niepubliczna w ciągu roku od dnia wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 29 ust. 1, nie rozpoczęła kształcenia studentów.

Art. 24. 1. Pierwszy statut uczelni niepublicznej nadaje jej założyciel.

2. Pierwszego rektora uczelni niepublicznej powołuje założyciel uczelni. Pierwsza kadencja rektora nowo utworzonej uczelni trwa do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku akademickim, w którym uczelnia została utworzona.

3. Założyciel uczelni niepublicznej może podejmować decyzje dotyczące uczelni tylko w przypadkach określonych przez jej statut.

Art. 25. Przepisy art. 20-24 stosuje się odpowiednio do połączenia uczelni niepublicznej z inną uczelnią niepubliczną.

Art. 26. 1. Założyciel, za zgodą ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, może zlikwidować uczelnię niepubliczną po zapewnieniu studentom możliwości kontynuowania studiów.

2. Postawienie uczelni niepublicznej w stan likwidacji następuje z dniem, w którym decyzja o odmowie przedłużenia pozwolenia, o której mowa w art. 20 ust. 10-12, stała się ostateczna, albo z dniem określonym w decyzji wydanej na podstawie art. 37 ust. 2, albo z dniem, w którym pozwolenie wygasło; dzień ten jest dniem otwarcia likwidacji.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, na wniosek osoby, której udzielono pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej, w drodze decyzji, może przenieść to pozwolenie na rzecz innej osoby fizycznej lub prawnej, jeżeli przyjmuje ona wszystkie warunki zawarte w pozwoleniu.

„2. Postawienie uczelni niepublicznej w stan likwidacji następuje z dniem, w którym decyzja o cofnięciu ostatniego uprawnienia do prowadzenia kierunku studiów stała się ostateczna albo z dniem określonym w decyzji wydanej na podstawie art. 37 ust. 4; dzień ten jest dniem otwarcia likwidacji.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, na wniosek osoby, której udzielono pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej, w drodze decyzji, przenosi to pozwolenie na rzecz innej osoby fizycznej lub prawnej, jeżeli przyjmuje ona wszystkie warunki zawarte w pozwoleniu oraz nie zachodzą przesłanki określone w art. 20 ust. 5 lub 6.”;

4. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio do przeniesienia pozwolenia na wniosek osoby, na którą, w drodze decyzji, pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej zostało przeniesione.

Art. 27. 1. Likwidacja uczelni niepublicznej polega na zadysponowaniu składnikami materialnymi i niematerialnymi jej majątku po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli, w szczególności pracowników i studentów.

2. Majątek uczelni niepublicznej pozostały po zaspokojeniu wierzycieli przeznacza się na cele określone w statucie.

3. Likwidację uczelni niepublicznej prowadzi likwidator powołany w trybie określonym w statucie, z zastrzeżeniem art. 37 ust. 3.

4. Otwarcie likwidacji uczelni niepublicznej powoduje, że:

1) kompetencje organów uczelni w zakresie dysponowania jej majątkiem przejmuje likwidator;

2) uczelnia nie prowadzi przyjęć na studia.

5. Studia prowadzone w dniu otwarcia likwidacji mogą być kontynuowane nie dłużej niż do końca roku akademickiego, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji.

6. Koszty likwidacji uczelni niepublicznej są pokrywane z jej majątku, z pierwszeństwem przed roszczeniami wierzycieli.

7. Likwidator zawiadamia niezwłocznie ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego o zakończeniu likwidacji. Z dniem zakończenia likwidacji uczelnia niepubliczna zostaje wykreślona z rejestru, o którym mowa w art. 29 ust. 1.

8. Tryb likwidacji uczelni niepublicznej w zakresie nieuregulowanym w ustawie określa jej statut.

Art. 28. 1. W celu wspólnego wykonywania zadań, o których mowa w art. 13, w trybie właściwym dla utworzenia uczelni publicznych albo uczelni niepublicznych może być utworzony związek uczelni publicznych albo związek uczelni niepublicznych.

2. Związek uczelni ma osobowość prawną.

3. Utworzenie związku uczelni następuje w drodze aktu prawnego właściwego dla utworzenia uczelni wchodzących w jego skład, z zastrzeżeniem ust. 4, po przyjęciu przez właściwe organy kolegialne zainteresowanych uczelni jednobrzmiącej uchwały o utworzeniu związku, określającej w szczególności uczestników związku, jego zadania oraz składniki mienia przekazywane przez uczestników w celu wykonywania zadań związku.

„3. Utworzenie związku uczelni publicznych następuje w drodze aktu prawnego właściwego dla utworzenia uczelni wchodzących w jego skład, z zastrzeżeniem ust. 4, po przyjęciu przez właściwe organy kolegialne zainteresowanych uczelni jednobrzmiącej uchwały o utworzeniu związku, określającej w szczególności uczestników związku, jego zadania oraz składniki mienia przekazywane przez uczestników w celu wykonywania zadań związku oraz statut związku.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Utworzenie związku uczelni niepublicznych następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, po przyjęciu przez właściwe organy kolegialne zainteresowanych uczelni jednobrzmiącej uchwały o utworzeniu związku, określającej w szczególności uczestników, jego zadania, składniki mienia przekazywane przez uczestników w celu wykonywania zadań związku oraz statut związku.”,

4. Utworzenie związku uczelni akademickich i zawodowych następuje w drodze aktu prawnego właściwego dla utworzenia uczelni akademickiej.

5. Akt prawny tworzący związek uczelni określa jego uczestników, ustrój, w tym organy jednoosobowe i kolegialne, tryb ich wyboru, odwołania i uzupełniania składu oraz kompetencje, zasady zatrudniania przez związek pracowników, w tym pracowników uczestników związku, zasady funkcjonowania oraz zasady finansowania związku ze środków jego uczestników, a także zasady i tryb likwidacji związku, w tym przeznaczenie jego majątku pozostałego po likwidacji.

6. Akt prawny tworzący związek uczelni określa także zasady działania samorządu studenckiego i samorządu doktorantów tego związku. Art. 202 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

7. Związek uczelni może zostać przekształcony w uczelnię w trybie właściwym dla utworzenia uczelni publicznych albo uczelni niepublicznych, z odpowiednim zastosowaniem ust. 3.

„4. Utworzenie związku publicznej uczelni akademickiej i publicznej uczelni zawodowej następuje w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

5. Statut związku uczelni określa jego uczestników, ustrój, w tym organy jednoosobowe i kolegialne, tryb ich wyboru, odwołania i uzupełniania składu oraz kompetencje, zasady zatrudniania przez związek pracowników, w tym pracowników uczestników związku, zasady funkcjonowania oraz zasady finansowania związku ze środków jego uczestników, a także zasady i tryb likwidacji związku, w tym przeznaczenie jego majątku pozostałego po likwidacji.

6. Regulamin samorządu studenckiego i samorządu doktorantów związku uczelni określa także zasady działania samorządu studenckiego i samorządu doktorantów tego związku. Przepisy art. 202 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

7. Związek uczelni może zostać przekształcony w uczelnię w trybie właściwym dla utworzenia uczelni publicznych albo uczelni niepublicznych. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

Art. 29. 1. Uczelnia niepubliczna oraz związek uczelni niepublicznych uzyskują osobowość prawną z chwilą wpisania do rejestru uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych, zwanego dalej "rejestrem".

2. Wpis uczelni do rejestru dokonywany jest na wniosek jej założyciela, a w przypadku związku uczelni, na zgodny wniosek wszystkich założycieli uczelni tworzących związek.

3. Rejestr prowadzi minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia wpisania uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, jeśli akt założycielski lub statut albo akt prawny tworzący związek jest niezgodny z przepisami prawa lub udzielonym pozwoleniem.

5. Rejestr jest jawny. Każdy ma prawo:

1) dostępu do danych zawartych w rejestrze;

2) do otrzymania poświadczonych odpisów, wyciągów i zaświadczeń o danych zawartych w rejestrze.

6. Za wydawanie odpisów, wyciągów i zaświadczeń, o których mowa w ust. 5 pkt 2, jest pobierana opłata. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

7. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia:

1) sposób prowadzenia rejestru, uwzględniając dane, jakie musi zawierać wniosek o wpisanie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, w tym rodzaj dokumentów, które założyciele są obowiązani dołączyć do wniosku, nazwy rubryk rejestru, tryb dokonywania wpisów i zmian w rejestrze oraz warunki wykreślenia uczelni niepublicznej lub związku z rejestru uczelni niepublicznych;

„1) sposób prowadzenia rejestru, uwzględniając dane, jakie musi zawierać wniosek o wpisanie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, w tym rodzaj dokumentów, które założyciele są obowiązani dołączyć do wniosku, nazwy rubryk rejestru, tryb dokonywania wpisów i zmian w rejestrze oraz warunki wykreślenia z rejestru;”;

2) szczegółowy tryb udostępniania rejestru, uwzględniając sposób sporządzania i wydawania odpisów, wyciągów i zaświadczeń, o których mowa w ust. 5 pkt. 2, oraz wysokość opłat za ich wydawanie.

Art. 30. Udzielenie albo odmowa udzielenia pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, cofnięcie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, nadanie i odmowa nadania

uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i poziomie kształcenia, uzyskanie, zawieszenie i cofnięcie uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i poziomie kształcenia, przedłużenie albo odmowa przedłużenia ważności terminu pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, pozwolenie na połączenie uczelni niepublicznych, zatwierdzenie albo odmowa zatwierdzenia statutu uczelni niepublicznej, wpis albo odmowa wpisu uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, zarządzenie wpisu w rejestrze, zawieszenie działalności albo nakaz likwidacji uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, nakaz zaprzestania oraz usunięcia skutków działalności niezgodnej z przepisami ustawy, statutem lub pozwoleniem, następują w drodze decyzji administracyjnej.

„Art. 30. Udzielenie albo odmowa udzielenia pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, cofnięcie pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, nadanie i odmowa nadania uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i poziomie kształcenia, uzyskanie, zawieszenie i cofnięcie uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i poziomie kształcenia, pozwolenie na połączenie uczelni niepublicznych, wpis albo odmowa wpisu uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych do rejestru, zarządzenie wpisu w rejestrze, zawieszenie działalności albo nakaz likwidacji uczelni niepublicznej lub związku uczelni niepublicznych, nakaz zaprzestania oraz usunięcia skutków działalności niezgodnej z przepisami ustawy, statutem lub pozwoleniem, następują w drodze decyzji administracyjnej.”;

Art. 31. 1. Uczelnia może, na podstawie porozumienia z innymi uczelniami, tworzyć jednostki międzyuczelniane i jednostki wspólne.

2. Uczelnia może tworzyć, w trybie określonym w ust. 1, jednostki wspólne także z innymi podmiotami, w szczególności z instytucjami naukowymi, w tym również zagranicznymi.

3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, określa organizację, sposób funkcjonowania i finansowania jednostki międzyuczelnianej lub jednostki wspólnej, zasady prowadzenia studiów i kształcenia w innych formach oraz zasady wydawania dyplomów ukończenia studiów i świadectw ukończenia kształcenia w innych formach.

4. Wydawanie dyplomów ukończenia studiów lub świadectw ukończenia kształcenia w innych formach, prowadzonego w jednostkach, o których mowa w ust. 1 i 2, wymaga zgody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

„1. Uczelnia może na podstawie umowy utworzyć centrum naukowe z innymi uczelniami, instytutami naukowymi Polskiej Akademii Nauk oraz instytutami badawczymi, w tym również z zagranicznymi jednostkami naukowymi.

Centrum naukowe tworzy rektor, wskazując podstawową jednostkę organizacyjną uczelni, która wchodzi w skład centrum.

2. Rektor wskazuje również podstawową jednostkę organizacyjną uczelni, która będzie reprezentować uczelnię w centrum naukowym utworzonym przez Polską Akademię Nauk lub w centrum naukowo-przemysłowym utworzonym przez instytut badawczy.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa:

1) organizację, sposób funkcjonowania i finansowania centrum naukowego, w tym własność aparatury badawczej, praw własności intelektualnej, własność patentów i praw ochronnych na wzór Użytkowy, a także podział środków uzyskanych w wyniku komercjalizacji badań;

2) sposób wykorzystania infrastruktury centrum naukowego oraz zasobów naukowych do prowadzenia wspólnych studiów doktoranckich.

4. Do zadań centrum naukowego należy:

1) wspieranie i koordynowanie działalności badawczej;

2) inicjowanie i koordynowanie udziału uczelni i innych jednostek naukowych w międzynarodowych programach badawczych;

3) inicjowanie organizowania środowiskowych centrów aparaturowych i nadzór nad nimi;

- 4) współdziałanie w organizowaniu środowiskowych studiów doktoranckich;
- 5) wspieranie mobilności pracowników naukowych uczelni, instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk i instytutów badawczych;
- 6) rozwijanie programów staży po uzyskaniu stopnia doktora w instytutach centrum;
- 7) pozyskiwanie i obsługa projektów badawczych międzynarodowych, wspólnych projektów badawczych krajowych i projektów finansowanych z funduszy europejskich.”;

5. Uczelnie zawodowe mogą współdziałać z uczelniami akademickimi, w szczególności poprzez zawieranie umów dotyczących zapewnienia wysokiego poziomu kształcenia w zakresie przedmiotów podstawowych, rozwoju naukowego nauczycieli akademickich, kontynuacji studiów przez absolwentów oraz wspierania uczelni zawodowych wysoko kwalifikowaną kadłą.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego ogłasza w wydawanym przez siebie dzienniku urzędowym wykaz uczelni i związków uczelni, obwieszczenia o utworzeniu i likwidacji uczelni, a także informacje o zawieszeniu i cofnięciu uprawnień uczelni do prowadzenia studiów.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego ogłasza na stronach internetowych właściwego ministerstwa dane, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Nadzór nad uczelniami

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego sprawuje nadzór nad zgodnością działań uczelni z przepisami prawa i statutem oraz z treścią udzielonego pozwolenia na utworzenie uczelni niepublicznej, a także nad prawidłowością wydatkowania środków publicznych. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może żądać informacji i wyjaśnień od organów uczelni oraz założyciela uczelni niepublicznej, a także dokonywać kontroli działalności uczelni.

2. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego w zakresie nadzoru, o którym mowa w ust. 1, sprawują odpowiednio:

- 1) Minister Obrony Narodowej - w odniesieniu do uczelni wojskowych;
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych - w odniesieniu do uczelni służb państwowych;
- 3) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego - w odniesieniu do uczelni artystycznych;
- 4) minister właściwy do spraw zdrowia - w odniesieniu do uczelni medycznych;
- 5) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej - w odniesieniu do uczelni morskich.

3. Publiczne uczelnie teologiczne i wydziały teologiczne uczelni publicznych znajdują się także, w zakresie określonym przez umowę międzynarodową zawartą ze Stolicą Apostolską oraz ustawy regulujące stosunki między Rzeczypospolitą Polską a innymi kościołami i związkami wyznaniowymi oraz przez statuty tych uczelni, pod nadzorem władz kościołów i związków wyznaniowych.

Art. 34. 1. Kontrola, o której mowa w art. 33 ust. 1, obejmuje badanie zgodności działania organów uczelni z przepisami prawa, statutem oraz uzyskanymi uprawnieniami, a w przypadku uczelni niepublicznej - również z treścią udzielonego pozwolenia na jej utworzenie, a także prawidłowości wydatkowania środków publicznych. Przedmiotem kontroli może być również badanie warunków realizacji procesu dydaktycznego. Po zakończeniu kontroli sporządza się protokół.

2. Protokół zostaje przekazany uczelni w terminie miesiąca od zakończenia kontroli. Uczelnia może zgłosić swoje uwagi i zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole w terminie miesiąca od jego otrzymania.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, do spraw zdrowia oraz do spraw gospodarki morskiej określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb dokonywania kontroli uczelni i związków uczelni, uwzględniając:

- 1) sposób wykonywania i dokumentowania czynności kontrolnych oraz sporządzania protokołu kontroli,

- 2) tryb rozpatrywania uwag i zastrzeżeń uczelni i związków uczelni
- mając na uwadze konieczność sprawnego i bezstronnego przeprowadzania kontroli.

„Art. 34a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi System Informacji o Szkolnictwie Wyższym, obejmujący dane, o których mowa w art. 35 ust. 2 i ust. 3 pkt. 2 i 3, oraz wykazy, o których mowa w art. 129a i art. 170c. System może być prowadzony w formie elektronicznej.

2. W przypadku prowadzenia Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym w formie elektronicznej minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może zlecić instytutowi badawczemu administrowanie bazami danych Systemu, zapewniając na ten cel środki finansowe.”;

Art. 35. 1. Rektor uczelni przedstawia w terminie do dnia 15 października roku następującego po roku sprawozdawczym ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego roczne sprawozdanie z działalności uczelni wraz z informacją dotyczącą obsady kadrowej na prowadzonych kierunkach studiów.

2. Rektor uczelni publicznej przedstawia w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku sprawozdawczym ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego, a rektor uczelni niepublicznej - sprawozdanie z wykorzystania środków przyznanych na podstawie art. 94 ust. 4 i 5.

„2. Rektor uczelni przedstawia w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku sprawozdawczym ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo finansowego.”,

3. Rektor uczelni przekazuje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie miesiąca od podjęcia, uchwały właściwych organów uczelni w sprawach:

- 1) przyjęcia lub zmiany statutu;
 - 2) uruchomienia lub zniesienia kierunku studiów wraz z informacją o obsadzie kadrowej na prowadzonych kierunkach studiów;
 - 3) utworzenia zamiejscowej jednostki organizacyjnej wraz z informacją o bazie materialnej i obsadzie kadrowej tej jednostki;
 - 4) wyrażenia przez senat uczelni zgody, o której mowa w art. 62 ust. 2 pkt. 4, jeżeli z czynności objętych zgodą senatu wynikają zobowiązania finansowe uczelni przekraczające wartość, o której mowa w art. 62 ust. 2 pkt. 4 lit. a;
 - 5) przyjęcia lub zmiany regulaminu studiów lub regulaminu studiów doktoranckich oraz zasad i trybu przyjmowania na studia i studia doktoranckie wraz z uchwałami odpowiednio uczelnianego organu uchwałodawczego samorządu studenckiego podjętymi na podstawie art. 161 ust. 2 lub uczelnianego organu uchwałodawczego samorządu doktorantów podjętymi na podstawie art. 161 ust. 2 w związku z art. 196 ust. 2.
4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do organu zarządzającego związku uczelni.
5. Przepisy ust. 1-3 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich stosuje się odpowiednio do ministrów wskazanych w art. 33 ust. 2.

„6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, wzory sprawozdań, w tym sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając cele polityki rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego.”;

Art. 36. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego stwierdza nieważność uchwały organu kolegialnego uczelni lub decyzji rektora uczelni, z wyłączeniem decyzji administracyjnej, w przypadku stwierdzenia jej niezgodności z przepisami prawa lub statutem uczelni, nie później niż w terminie dwóch miesięcy od otrzymania uchwały lub decyzji. Na rozstrzygnięcie ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego w

sprawie stwierdzenia nieważności uchwały lub decyzji służy, w terminie trzydziestu dni od dnia jego doręczenia, skarga do właściwego sądu administracyjnego. Przepisy o zaskarżaniu do sądu administracyjnego decyzji z zakresu administracji publicznej stosuje się odpowiednio.

2. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

3. Przepis ust. 1, w zakresie określonym w umowie, ustawach i statutach, o których mowa w art. 33 ust. 3, stosuje się odpowiednio do kompetencji właściwych władz kościołów i związków wyznaniowych w odniesieniu do uczelni teologicznych i wydziałów teologicznych uczelni publicznych.

Art. 37. 1. Jeżeli uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej prowadzą działalność niezgodną z przepisami prawa, statutem lub pozwoleniem, o którym mowa w art. 20 ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wzywa organy uczelni lub założyciela uczelni niepublicznej do zaprzestania tej działalności i usunięcia jej skutków, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin.

2. Jeżeli uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej w rażący sposób naruszają przepisy ustawy, statut lub pozwolenie, o którym mowa w art. 20 ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wszczyna postępowanie w sprawie likwidacji uczelni publicznej albo cofa pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej oraz nakazuje jej likwidację przez założyciela.

3. Jeżeli założyciel uczelni niepublicznej nie przystąpi we właściwym czasie do likwidacji uczelni zgodnie z nakazem, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje likwidatora uczelni oraz wyznacza termin zakończenia likwidacji. Koszty likwidacji uczelni i wynagrodzenia likwidatora są pokrywane z majątku uczelni.

4. W przypadku stwierdzenia, że:

1) uczelnia niepubliczna działa bez pozwolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nakazuje jej likwidację przez założyciela; przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio;

2) osoba fizyczna lub osoba prawna prowadzi studia wyższe bez pozwolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nakazuje tej osobie zaprzestanie prowadzenia studiów, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin.

5. W przypadku stwierdzenia, że uczelnia utworzyła jednostkę zamiejscową niezgodnie z przepisami ustawy, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nakazuje likwidację tej jednostki. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

6. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1-5 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

„Art. 37. 1. Jeżeli uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej prowadzą działalność niezgodną z przepisami prawa, statutem lub pozwoleniem, o którym mowa w art. 20 ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wzywa organy uczelni lub założyciela uczelni niepublicznej do zaprzestania tej działalności i usunięcia jej skutków, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku stwierdzenia, że uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej nie realizują wniosków i zaleceń, sporządzonych w wyniku kontroli działalności uczelni, o której mowa w art. 34 ust. 1.

3. Jeżeli uczelnia lub założyciel uczelni niepublicznej w rażący sposób naruszają przepisy ustawy, statut lub pozwolenie, o którym mowa w art. 20 ust. 2, w szczególności nie realizują zaleceń lub wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wszczyna postępowanie w sprawie likwidacji uczelni publicznej albo cofa pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej oraz nakazuje jej likwidację przez założyciela w wyznaczonym terminie.

4. Jeżeli założyciel uczelni niepublicznej nie przystąpi w wyznaczonym terminie do likwidacji uczelni zgodnie z nakazem, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje likwidatora uczelni oraz wyznacza termin

zakończenia likwidacji. Koszty likwidacji uczelni i wynagrodzenia likwidatora są pokrywane z majątku uczelni.”;

25) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. W przypadku stwierdzenia, że uczelnia organizuje lub prowadzi kształcenie prowadzące do wydania dyplomu ukończenia studiów wyższych bez pozwolenia lub wymaganych uprawnień, o których mowa w ustawie, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nakazuje uczelni zaprzestanie prowadzenia studiów. Decyzji w sprawie zaprzestania prowadzenia studiów nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Organizowanie lub prowadzenie kształcenia prowadzącego do wydania dyplomu ukończenia studiów, bez pozwolenia lub uprawnień wymaganych ustawą, stanowi podstawę do odpowiedzialności rektora na zasadach określonych dla funkcjonariuszy publicznych.

3. W przypadku stwierdzenia, że uczelnia utworzyła jednostkę organizacyjną niezgodnie z przepisami ustawy, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nakazuje likwidację tej jednostki. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1-3 i w art. 37 ust. 1-3 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2 w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.”;

Art. 38. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może wystąpić do senatu uczelni z wnioskiem o odwołanie rektora w przypadku stwierdzenia istotnych naruszeń przez rektora przepisów prawa lub statutu. Senat uczelni po zaopiniowaniu wniosku przekazuje go organowi właściwemu do odwołania rektora albo założycielowi uczelni niepublicznej, jeżeli jest właściwy do odwołania rektora.

2. Wnioski o odwołanie rektora rozpatrywane są w terminie trzydziestu dni od ich złożenia.

3. Do czasu rozpatrzenia wniosku o odwołanie rektora minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może zawiesić go w pełnieniu funkcji.

4. Rektor zostaje zawieszony w pełnieniu funkcji z mocy prawa, w przypadku gdy toczy się przeciwko niemu postępowanie karne z oskarżenia publicznego.

5. W przypadku rażącego naruszenia prawa przez rektora, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może odwołać rektora po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz odpowiednio Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich albo Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich i wyznaczyć termin do przeprowadzenia wyborów uzupełniających.

„5. W przypadku rażącego naruszenia prawa przez rektora, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może odwołać rektora po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz odpowiednio Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich albo Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich i wyznaczyć termin do powołania rektora w trybie określonym w statucie uczelni.”;

6. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1, 3 i 5 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

Art. 39. Przepisy art. 33, art. 34, art. 36 ust. 1, art. 37 oraz art. 38 stosuje się odpowiednio do związku uczelni.

Art. 40. 1. ⁽²⁾ Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii senatu uczelni, mogą zlecić uczelni wykonanie określonego zadania w dziedzinie nauczania lub kształcenia kadr naukowych, zapewniając odpowiednie środki na jego realizację.”;

2. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

3. ⁽³⁾ Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, po zasięgnięciu opinii właściwego ministra wskazanego w art. 33 ust. 2, może zlecić uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej wykonanie zadania, o którym mowa w ust. 1.

„4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w przypadku klęski żywiołowej lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych, może zlecić uczelni wykonanie także innych zadań, zapewniając środki na ich realizację.”;

Rozdział 4

Współpraca międzynarodowa uczelni w zakresie kształcenia i badań naukowych

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw zdrowia, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, do spraw nauki oraz do spraw gospodarki morskiej koordynuje współpracę uczelni z zagranicznymi instytucjami naukowymi w ramach umów międzynarodowych zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2 przekazują nadzorowanym przez siebie uczelniom środki finansowe na wykonanie realizowanych przez nie zadań wynikających z umów, o których mowa w ust. 1.

Art. 42. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, z zastrzeżeniem ust. 2, określa, w drodze rozporządzenia, warunki kierowania osób za granicę w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych oraz szczególne ich uprawnienia, określając w szczególności:

1) formy kształcenia, na które mogą być kierowane osoby, oraz warunki, jakie muszą spełniać, aby ubiegać się o skierowanie,

2) formy pomocy materialnej dla osób skierowanych za granicę, w tym stypendia i zwrot kosztów przejazdów,

3) okresy i zasady wypłacania świadczeń osobom skierowanym za granicę,

4) warunki i tryb odwoływania osób skierowanych za granicę,

5) uprawnienia osób kierowanych za granicę pozostających w zatrudnieniu - uwzględniając zapewnienie możliwie szerokiego dostępu do kształcenia i prowadzenia badań naukowych za granicą.

2. Warunki i tryb kierowania przez uczelnię za granicę jej pracowników, doktorantów i studentów w celach, o których mowa w ust. 1, określa senat uczelni.

Art. 43. 1. Osoby niebędące obywatelami polskimi, zwane dalej "cudzoziemcami", mogą podejmować i odbywać studia, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach określonych w ustawie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Na zasadach obowiązujących obywateli polskich mogą podejmować i odbywać kształcenie oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, o których mowa w ust. 1:

1) cudzoziemcy, którym udzielono zezwolenia na osiedlenie się;

1a) ⁽⁴⁾ posiadacze ważnej Karty Polaka;

a) w ust. 2 uchyla się pkt. 1a,

2) cudzoziemcy posiadający status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej;

3) cudzoziemcy korzystający z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) ⁽⁵⁾ pracownicy migrujący, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony [umowy](#) o Europejskim Obszarze

Gospodarczym, a także członkowie ich rodzin, jeżeli mieszkają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;

6) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w związku z okolicznością, o której mowa w [art. 53](#) ust. 1 pkt. 7, 13 i 14 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.¹⁾);

6a) [6](#) cudzoziemcy, którym udzielono ochrony uzupełniającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

7) [7](#) obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron [umowy](#) o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej i członkowie ich rodzin, posiadający prawo stałego pobytu.

3. Cudzoziemcy niewymienieni w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 5, mogą podejmować i odbywać kształcenie oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, o których mowa w ust. 1, na podstawie:

1) umów międzynarodowych, na zasadach określonych w tych umowach;

2) umów zawieranych z podmiotami zagranicznymi przez uczelnie, na zasadach określonych w tych umowach;

3) decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego lub odpowiedniego ministra wskazanego w art. 33 ust. 2;

4) decyzji rektora uczelni.

4. Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 3, mogą podejmować i odbywać kształcenie oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, o których mowa w ust. 1:

1) jako stypendyści strony polskiej;

2) na zasadach odpłatności;

3) bez odpłatności i świadczeń stypendialnych;

4) jako stypendyści strony wysyłającej, bez ponoszenia opłat za naukę;

5) jako stypendyści uczelni.

5. [8](#) Obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron [umowy](#) o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członkowie ich rodzin oraz osoby, które posiadają ważną Kartę Polaka, posiadający środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, mogą podejmować i odbywać studia, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich, z tym że osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, stypendium mieszkaniowego, stypendium na wyżywienie i zapomóg, albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.

„5. Obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członkowie ich rodzin, posiadający środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, mogą podejmować i odbywać studia wyższe, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich, z tym że osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych i zapomóg, albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.”,

„5a. Posiadacze ważnej Karty Polaka mogą podejmować studia wyższe, studia doktoranckie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.”,

6. ⁽⁹⁾ Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt. 4 i 7 oraz w ust. 5, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt. 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

„6a. Rektor uczelni niezwłocznie informuje Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, utworzone na podstawie odrębnych przepisów, oraz Komendanta Głównego Straży Granicznej o:

1) przyjęciu na studia cudzoziemców, o których mowa w ust. 3 pkt. 2 i 4;

2) niepodjęciu kształcenia przez cudzoziemców, o których mowa w ust.

3, lub skreśleniu ich z listy studentów, podając imię i nazwisko, datę urodzenia, adres stałego zamieszkania, informacje o posiadaniu Karty Polaka lub spełnieniu wymagań określonych w art. 5 ust. 1-3 ustawy, o której mowa w ust. 7.

6b. Rektor przekazuje do Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, w terminie do 15 stycznia każdego roku, wykazy cudzoziemców, o których mowa w ust. 3 i 4, sporządzone według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, ze wskazaniem osób posiadających Kartę Polaka lub spełniających wymagania określone w art. 5 ust. 1-3 ustawy, o której mowa w ust. 7, zawierające: imię i nazwisko cudzoziemca, państwo zamieszkania, kierunek i rok studiów lub inny rodzaj kształcenia oraz jednostkę organizacyjną uczelni, w której cudzoziemiec odbywa kształcenie, a także warunki finansowe kształcenia.”;

7. Cudzoziemcy, którzy spełniają wymagania określone w art. 5 ust. 1-3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788) i studiujący w kraju swojego zamieszkania, mogą być stypendystami, o których mowa w ust. 4 pkt. 1.

8. Stypendystom, o których mowa w ust. 4 pkt. 1 i ust. 7, stypendia przyznaje oraz ustala ich wysokość minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub, odpowiednio, minister wskazany w art. 33 ust. 2.

9. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2 podają do wiadomości w wydawanych przez siebie dziennikach urzędowych limit stypendiów dla osób, do których ma zastosowanie ust. 3 pkt. 1 i 3, w tym, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, limit stypendiów dla osób określonych w ust. 7.

Art. 44. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia:

1) formy studiów i szkoleń, na które mogą być przyjmowani cudzoziemcy,

2) wymagania, jakie muszą spełniać cudzoziemcy ubiegający się o przyjęcie na studia, studia doktoranckie i szkolenia lub o uczestniczenie w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, uwzględniając poziom wykształcenia odpowiedni do podjęcia danej formy studiów lub szkolenia, stan zdrowia i predyspozycje do studiów na określonych kierunkach oraz rodzaje dokumentów, które są obowiązani przedstawić,

3) sposób ustalania wysokości stypendiów przyznawanych w ramach limitu, o którym mowa w art. 43 ust. 9, przyjmując za podstawę minimalną stawkę wynagrodzenia zasadniczego asystenta zatrudnionego w uczelni oraz tryb ich przyznawania, wypłacania, zawieszania i cofania,

4) sposób ustalania w uczelniach publicznych odpłatności za studia, studia doktoranckie, szkolenia i uczestniczenie w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, uwzględniając planowane koszty kształcenia, możliwość obniżania i zwalniania z opłat i organy uprawnione do podejmowania decyzji w tych sprawach oraz sposób wnoszenia opłat i przypadki, w których opłaty podlegają zwrotowi

- mając na uwadze zapewnienie możliwie szerokiego dostępu do kształcenia i prowadzenia badań naukowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz urzeczywistnienie zasady równego traktowania.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania, jakie muszą spełniać cudzoziemcy, o których mowa w art. 43 ust. 7, uwzględniając kraj zamieszkania oraz formę i kierunek studiów,
 - 2) tryb przyznawania oraz sposób ustalania wysokości stypendiów przyznawanych osobom, o których mowa w art. 43 ust. 7
- mając na uwadze zapewnienie możliwie szerokiego dostępu do kształcenia i prowadzenia badań naukowych w kraju zamieszkania oraz urzeczywistnienie zasady równego traktowania.
3. Stypendystom, o których mowa w art. 43 ust. 7, stypendia mogą być wypłacane za pośrednictwem polskich placówek konsularnych lub polskich organizacji pozarządowych.
 4. Warunki przyznawania stypendiów cudzoziemcom, o których mowa w art. 43 ust. 4 pkt. 5, oraz ich wysokość ustala przyznający stypendium.

Rozdział 5

Rada Główna Szkolnictwa Wyższego

„Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego”;

Art. 45. 1. Rada Główna Szkolnictwa Wyższego, zwana dalej "Radą", jest wybieralnym organem przedstawicielskim szkolnictwa wyższego.

2. Rada współdziała z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz z innymi organami władzy i administracji publicznej w ustalaniu polityki edukacyjnej państwa w zakresie szkolnictwa wyższego, a w szczególności:

- 1) przedstawia propozycje nazw kierunków studiów oraz standardów kształcenia określanych na podstawie art. 9 pkt. 1-3;

- 2) wyraża z własnej inicjatywy opinie i przedstawia wnioski we wszystkich sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki i kultury oraz może zwracać się w tych sprawach do organów władzy publicznej i uczelni, w tym o udzielenie wyjaśnień i informacji, zawiadamiając o tym ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego;

- 3) wyraża opinie w sprawach przedstawionych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz inne organy władzy i administracji publicznej;

- 4) wyraża opinie w sprawach projektów aktów prawnych dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki, w tym aktów dotyczących utworzenia, likwidacji, zmiany nazwy uczelni, a także zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki oraz promocji nauki polskiej za granicą;

- 5) wyraża opinie w sprawach projektu budżetu państwa w zakresie części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, oraz w sprawach zasad przyznawania uczelniom dotacji z budżetu państwa.

3. Opinie w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt. 3-5, Rada wyraża w terminie nie dłuższym niż miesiąc od otrzymania projektu przedstawionego przez właściwy organ.

4. Rada może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego.

Art. 46. 1. Rada składa się z przedstawicieli:

- 1) nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego - w liczbie dwudziestu jeden;

- 2) nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora - w liczbie sześciu;

- 3) studentów - w liczbie czterech;

- 4) doktorantów - w liczbie dwóch.

2. Kadencja Rady trwa cztery lata i rozpoczyna się 1 stycznia.

3. Rada działa na posiedzeniach plenarnych oraz przez swoje organy. Organizację i tryb działania Rady oraz jej organy i ich kompetencje określa statut, uchwalony przez Radę na posiedzeniu plenarnym.

4. W posiedzeniach plenarnych Rady uczestniczą z głosem doradczym przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych w rozumieniu [ustawy](#) z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.²⁾) działających w uczelniach, po jednym z każdego związku.

5. Rektor, na wniosek członka Rady, może zwolnić go całkowicie lub częściowo z obowiązków dydaktycznych.

6. Obsługę administracyjną Rady wykonują jednostki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

„Art. 45. 1. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zwana dalej „Radą”, jest wybieralnym organem przedstawicielskim nauki i szkolnictwa wyższego.

2. Rada w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości realizowanych działań oraz dążeniem do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w jej pracach.

3. Rada współdziała z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, ministrem właściwym do spraw nauki oraz z innymi organami władzy i administracji publicznej w ustalaniu polityki państwa

w zakresie szkolnictwa wyższego, polityki naukowej i innowacyjnej państwa, a w szczególności:

1) wyraża z własnej inicjatywy opinie we wszystkich sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki, kultury i oświaty; może również zwracać się w tych sprawach do organów władzy publicznej, jednostek naukowych i uczelni, w tym o udzielenie wyjaśnień i informacji, zawiadamiając o tym ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i ministra właściwego do spraw nauki oraz innych ministrów;

2) sporządza opinie w sprawach przedstawionych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw nauki oraz inne organy władzy i administracji publicznej lub z inicjatywy własnej;

3) opiniuje projekty aktów prawnych dotyczących szkolnictwa wyższego oraz rozwoju nauki i innowacyjności, a także zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki;

4) wyraża opinie w sprawach projektu budżetu państwa w zakresie części, których dysponentami są minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy do spraw nauki, w sprawach zasad przyznawania uczelniom dotacji z budżetu państwa, a także w sprawach środków na naukę i szkolnictwo wyższe przewidzianych w częściach budżetu państwa, których dysponentami są ministrowie, o których mowa w art. 33 ust. 2;

5) opiniuje plany i sprawozdania z działalności Narodowego Centrum Nauki i Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;

6) opiniuje wnioski o finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej oraz sprawozdania z jego wykorzystania, uwzględniając związki polskiej infrastruktury badawczej z infrastrukturą europejską;

7) wyraża opinie w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla obszarów kształcenia;

8) wyraża opinie w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów, o których mowa w art. 9b;

9) przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego propozycje dotyczące wzorcowych opisów efektów kształcenia dla poszczególnych kierunków studiów, z uwzględnieniem poziomu i profilu kształcenia, przypisanych do odpowiednich obszarów kształcenia .

4. Rada może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki.

Art. 46. 1. W skład Rady wchodzi:

1) nauczyciele akademicki wybrani przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich oraz Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich – w liczbie czternastu;

2) przedstawiciele Polskiej Akademii Nauk, wybrani przez Prezydium Polskiej Akademii Nauk – w liczbie pięciu;

3) przedstawiciele instytutów badawczych, wybrani przez Radę Główną Instytutów Badawczych - w liczbie czterech;

4) studenci, wybrani przez Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej – w liczbie trzech;

5) doktoranci, wybrani przez Krajową Reprezentację Doktorantów – w liczbie dwóch;

6) przedstawiciele pracodawców, wybrani przez organizacje pracodawców – w liczbie czterech.

2. Kandydaci na członków Rady, o których mowa w ust. 1, nie mogą mieć w dniu rozpoczęcia kadencji więcej niż siedemdziesiąt lat.”;

„Art. 46a. 1. Członkostwa w Radzie nie można łączyć z członkostwem w:

- 1) Polskiej Komisji Akredytacyjnej;
- 2) Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;
- 3) Radzie Głównej Instytutów Badawczych;
- 4) Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych.

2. Członkiem Rady nie może być również osoba będąca założycielem uczelni niepublicznej lub pełniąca funkcję:

- 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 2) kanclerza uczelni;
- 3) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk;
- 4) dyrektora instytutu badawczego;
- 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk;
- 6) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności;
- 7) dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju lub Narodowego Centrum Nauki.

3. Członkiem Rady może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) ma nieposzlakowaną opinię i przestrzega zasad etyki naukowej;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Rady nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje.

5. Kadencja Rady rozpoczyna się 1 stycznia i trwa cztery lata. Przedstawiciele studentów i doktorantów są powoływani na członków Rady na okres określony odpowiednio w statucie Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej i Krajowej Reprezentacji Doktorantów.

Art. 46b. 1. Mandat członka Rady wygasa w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) złożenia rezygnacji;
- 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 46a;
- 4) nieuczestniczenia w pracach Rady przez okres dłuższy niż sześć miesięcy.

2. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady w trakcie kadencji dokonuje się na jego miejsce wyboru nowej osoby w trybie określonym w art. 46, na okres do końca kadencji. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 46a ust. 4.

Art. 46c. 1. Rada działa na posiedzeniach plenarnych i przez swoje organy. Organizację i tryb działania Rady oraz jej organy i ich kompetencje określa statut, uchwalony przez Radę na posiedzeniu plenarnym.

2. W posiedzeniach plenarnych Rady uczestniczą z głosem doradczym przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.3)) działających w uczelniach, instytutach badawczych i Polskiej Akademii Nauk, po jednym z każdego związku.

3. Rektor, na wniosek członka Rady będącego nauczycielem akademickim, może go zwolnić całkowicie lub częściowo z obowiązków dydaktycznych.

Art. 46d. 1. Przy Radzie działa Rzecznik Praw Absolwenta, powoływany przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Rzecznik Praw Absolwenta współdziała z Radą w zakresie ograniczenia barier w dostępie do wykonywania zawodu zgodnego z kierunkiem studiów absolwenta. W tym celu Rzecznik Praw Absolwenta analizuje sytuację absolwentów na rynku pracy i stopień ich dostępu do określonych zawodów oraz przedstawia wnioski Radzie i ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.”;

Art. 47. 1. Wyboru członków Rady, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt. 1 i 2, dokonują elektorzy zgromadzeni na ogólnopolskich spotkaniach wyborczych.

2. Elektorów wybiera się w proporcji jeden elektor na każdą grupę pięćdziesięciu nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego, zatrudnionych w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, oraz jeden elektor na każdą grupę stu pięćdziesięciu pozostałych nauczycieli akademickich, zatrudnionych w podstawowym miejscu pracy.

3. Wyboru elektorów w grupie, o której mowa w art. 46 ust. 1 pkt. 1, dokonują nauczyciele akademicy posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego, a w grupie, o której mowa w art. 46 ust. 1 pkt. 2, nauczyciele akademicy posiadający stopień naukowy doktora.

4. W uczelniach artystycznych, wojskowych i służb państwowych wyboru elektorów w grupach nauczycieli akademickich, o których mowa w ust. 2, dokonuje się odpowiednio w proporcji jeden elektor na każdą grupę dwudziestu oraz na każdą grupę pięćdziesięciu nauczycieli akademickich.

5. Wyboru członków Rady, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt. 4, dokonują elektorzy zgromadzeni na ogólnopolskim spotkaniu wyborczym, na okres dwóch lat. Elektorów wybierają doktoranci w proporcji jeden elektor na każdą grupę stu uczestników studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni.

6. Uczelnie, w których zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2, 3 i 5 nie może być dokonany wybór żadnego elektora w danej grupie, tworzą wspólne okręgi wyborcze, zgodnie z regulaminem wyborczym, o którym mowa w ust. 10.

7. Bierne prawo wyborcze nie przysługuje nauczycielom akademickim pełniącym funkcje jednoosobowych organów uczelni oraz prorektora i zastępcy kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej. Członkostwa w Radzie nie można łączyć z członkostwem w Państwowej Komisji Akredytacyjnej oraz Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.

8. Mandat członka Rady wygasa w przypadku śmierci, rezygnacji z członkostwa, utraty statusu legitymującego do pełnienia funkcji członka Rady oraz objęcia funkcji, o której mowa w ust. 7.

9. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady w trakcie jej kadencji zwolniony mandat obejmuje osoba, która w wyborach uzyskała kolejną największą liczbę głosów.

10. Sposób i tryb wyboru elektorów oraz członków Rady określa uchwalony przez nią regulamin wyborczy.

11. Wyboru członków Rady, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt. 3, dokonuje Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, w trybie określonym w jego regulaminie, na czas wskazany w tym regulaminie.

„Art. 47. 1. Rada zamieszcza uchwały podjęte w sprawach, o których mowa w art. 45 ust. 2, na swojej stronie internetowej.

2. Obsługę administracyjną Rady i Rzecznika Praw Absolwenta wykonują jednostki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.”;

Rozdział 6

Państwowa Komisja Akredytacyjna

„Polska Komisja Akredytacyjna”;

Art. 48. 1. Państwową Komisję Akredytacyjną, zwaną dalej "Komisją", powołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Członków Komisji minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje spośród kandydatów zgłoszonych przez Radę, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, senaty uczelni oraz ogólnokrajowe stowarzyszenia naukowe i organizacje pracodawców. Członkiem Komisji może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora, zatrudniony w uczelni jako podstawowym miejscu pracy. Powołując członków Komisji, minister właściwy do spraw

szkolnictwa wyższego uwzględnia wymóg reprezentowania w składzie Komisji przedstawicieli grup kierunków studiów określonych w art. 50 ust. 4.

3. Członkiem Komisji z mocy prawa jest przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Członek Komisji może być odwołany, na wniosek prezydium Komisji, przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

5. Komisja liczy nie mniej niż sześćdziesięciu i nie więcej niż osiemdziesięciu członków.

6. Kadencja Komisji trwa cztery lata i rozpoczyna się 1 stycznia.

7. Rektor, na wniosek członka Komisji, może zwolnić go całkowicie lub częściowo z obowiązku prowadzenia zajęć dydaktycznych.

„Art. 48. 1. Polską Komisję Akredytacyjną, zwaną dalej „Komisją”, powołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje członków Komisji spośród kandydatów zgłoszonych przez Radę, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, senaty uczelni oraz ogólnokrajowe stowarzyszenia naukowe i organizacje pracodawców.

3. Członkiem Komisji może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora, zatrudniony w uczelni jako podstawowym miejscem pracy.

4. Kobiety stanowią co najmniej 30% składu Komisji. Podmioty, o których mowa w ust. 2, zgłaszają kandydatów w sposób umożliwiający spełnienie tego wymogu.

5. Powołując członków Komisji, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego uwzględnia wymóg reprezentowania w składzie Komisji przedstawicieli obszarów kształcenia.

6. Kandydaci na członków Komisji, o których mowa w ust. 2, nie mogą mieć w dniu powołania więcej niż siedemdziesiąt lat.

7. Do członków Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 46a ust. 1–4.

8. Członkiem Komisji z mocy prawa jest przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Mandat członka Komisji w trakcie kadencji wygasa w przypadkach określonych w art. 46b ust. 1. Do powołania nowego członka stosuje się odpowiednio przepis art. 46b ust. 2.

10. Członek Komisji może być odwołany, na wniosek prezydium Komisji, przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

11. Komisja liczy nie mniej niż siedemdziesięciu i nie więcej niż dziewięćdziesięciu członków.

12. Kadencja Komisji rozpoczyna się 1 stycznia i trwa cztery lata.

13. Rektor, na wniosek członka Komisji będącego nauczycielem akademickim może zwolnić go całkowicie lub częściowo z obowiązku prowadzenia zajęć dydaktycznych”;

„Art. 48a. 1. Komisja jest instytucją działającą niezależnie na rzecz doskonalenia jakości kształcenia.

2. Komisja w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości realizowanych działań oraz dążeniem do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w jej pracach.

3. Komisja dokonuje oceny jakości kształcenia na kierunkach studiów, kierując się zasadą weryfikacji efektów kształcenia odpowiadających Krajowym Ramom Kwalifikacji w zakresie obszarów kształcenia i kierunków studiów oraz spełniania warunków niezbędnych do prowadzenia studiów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt. 1 i 3 oraz art. 9b.

4. Komisja może dokonywać oceny działalności podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni (ocena instytucjonalna), w tym ocenę jakości kształcenia na prowadzonych przez nią kierunkach studiów i studiach podyplomowych.

5. Komisja dokonuje oceny, o których mowa w ust. 3 i 4, z inicjatywy własnej lub na wniosek uczelni oraz w przypadkach określonych w art. 11a ust. 2 i 3 i art. 49 ust. 4, na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

6. Do członków oraz ekspertów Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr

98, poz. 1071, z późn. zm.4)). Wyłączenia członka Komisji lub eksperta dokonuje przewodniczący Komisji.”;

Art. 49. 1. Komisja przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego opinie i wnioski dotyczące:

1) utworzenia uczelni, przyznania uczelni uprawnienia do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia;

2) dokonanej oceny kształcenia na danym kierunku, w tym kształcenia nauczycieli oraz przestrzegania warunków prowadzenia studiów.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Komisja może zwracać się do uczelni o udzielenie wyjaśnień i informacji oraz przeprowadzać wizytacje uczelni.

3. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może zwrócić się do Komisji o przeprowadzenie oceny kształcenia we wskazanej uczelni lub jej jednostce organizacyjnej i o przedstawienie wniosków wynikających z tej oceny.

4. Opinie w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt. 1, Komisja wyraża w terminie nie dłuższym niż cztery miesiące od dnia otrzymania wniosku. W przypadku niewyrażenia opinii w tym terminie minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego podejmuje decyzję bez tej opinii.

5. Oceny, o których mowa w ust. 1 pkt. 2 i w ust. 3, wraz z uzasadnieniem i wynikającymi z tych ocen wnioskami, Komisja przedstawia w terminie miesiąca od dnia zakończenia procedury oceniania.

6. Komisja może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami, których przedmiotem działania jest ocena jakości kształcenia i akredytacja.

7. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1 pkt. 2 i w ust. 3, Komisja może przetwarzać dane osobowe nauczycieli akademickich i studentów ocenianych uczelni w zakresie niezbędnym dla wykonania tych zadań.

„Art. 49. 1. Komisja przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego opinie i wnioski dotyczące:

1) utworzenia uczelni oraz przyznania uczelni uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia;

2) dokonanej oceny kształcenia na danym kierunku, w tym kształcenia nauczycieli (ocena programowa), oraz przestrzegania warunków prowadzenia studiów;

3) przywrócenia zawieszonych uprawnień do prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia;

4) dokonywania oceny działalności podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni (ocena instytucjonalna);

5) utworzenia przez uczelnię zagraniczną uczelni lub filii w Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 85 ust. 5.

2. Opinie i wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt. 1 – 4, w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich Komisja przekazuje również odpowiednio ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Komisja może zwracać się do uczelni o udzielenie wyjaśnień i informacji oraz przeprowadzać wizytacje uczelni.

4. W uzasadnionych przypadkach na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego Komisja, poza przyjętym przez siebie harmonogramem prac, dokonuje oceny kształcenia we wskazanej uczelni lub jej jednostce organizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt. 2 lub dokonuje oceny instytucjonalnej, o której mowa w ust. 1 pkt. 4, w szczególności dla zbadania przesłanek do podjęcia decyzji, o której mowa w art. 37 ust. 4.

5. Komisja może, na wniosek zainteresowanej uczelni, dokonywać oceny kształcenia, włączając to zadanie do harmonogramu prac Komisji.

6. Komisja dokonując ocen, o których mowa w ust. 1 pkt. 2 i 4 oraz ust. 4, stosuje skalę ocen: wyróżniająca, pozytywna, warunkowa, negatywna.

7. Opinie w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt. 1, 3 i 5, Komisja wyraża w terminie nie dłuższym niż cztery miesiące od dnia otrzymania wniosku, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące. W uzasadnionych przypadkach Przewodniczący Komisji może wnioskować o przedłużenie terminu.

8. Oceny i opinie, o których mowa w ust. 1 pkt. 2, 4 i 5 oraz ust. 4, wraz z uzasadnieniem i wynikającymi z nich wnioskami, Komisja przedstawia niezwłocznie po sporządzeniu oceny lub opinii.

9. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1 - 4, Komisja może przetwarzać dane osobowe nauczycieli akademickich i studentów ocenianych uczelni w zakresie niezbędnym do wykonania tych zadań.”;

„Art. 49a. Komisja współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi instytucjami i organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego, w szczególności z tymi, których przedmiotem działania jest ocena jakości kształcenia i akredytacja.”;

Art. 50. 1. Komisja działa na posiedzeniach plenarnych oraz przez swoje organy.

2. Organami Komisji są:

- 1) przewodniczący;
- 2) sekretarz;
- 3) prezydium.

3. W skład prezydium wchodzi:

- 1) przewodniczący Komisji;
- 2) sekretarz;
- 3) przewodniczący zespołów, o których mowa w ust. 4;
- 4) przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej.

„5) dwaj przedstawiciele organizacji pracodawców.”,

4. W skład Komisji wchodzi zespoły kierunków studiów:

- 1) humanistycznych;
- 2) przyrodniczych;
- 3) matematyczno-fizyczno-chemicznych;
- 4) rolniczych, leśnych i weterynaryjnych;
- 5) medycznych;
- 6) wychowania fizycznego;
- 7) technicznych;
- 8) ekonomicznych;
- 9) społecznych i prawnych;
- 10) artystycznych;
- 11) wojskowych.

5. W skład zespołu wchodzi co najmniej pięciu członków Komisji, będących przedstawicielami grupy kierunków studiów, w tym co najmniej trzech posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinach lub dyscyplinach naukowych związanych z daną grupą kierunków studiów.

„4. W skład Komisji wchodzi zespoły działające w ramach obszarów kształcenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt. 2.

5. W skład zespołu wchodzi co najmniej pięciu członków Komisji, będących przedstawicielami obszaru kształcenia, w tym co najmniej trzech posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinach lub dyscyplinach naukowych związanych z tym obszarem kształcenia, a także co najmniej jeden przedstawiciel organizacji pracodawców.”;

Art. 51. 1. Przewodniczącego Komisji oraz jej sekretarza powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Przewodniczący Komisji zwołuje posiedzenia plenarne Komisji, przewodniczy jej obradom, reprezentuje ją na zewnątrz oraz podpisuje uchwały Komisji.

3. Sekretarz zapewnia sprawne funkcjonowanie Komisji i wykonywanie przez nią zadań.

4. Przewodniczących zespołów wybierają ich członkowie spośród swego grona.

Art. 52. 1. Prezydium podejmuje uchwały w sprawach, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 3, kierując się sprawozdaniem przedłożonym przez jeden spośród zespołów, o których mowa w art. 50 ust. 4.

2. Strona niezadowolona z uchwały prezydium podjętej w sprawach, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 3, może zwrócić się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek kieruje się do Komisji w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia uchwały.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, jest rozpatrywany na wspólnym posiedzeniu zespołu i prezydium Komisji w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od dnia otrzymania wniosku.

Art. 53. 1. Organizację i tryb działania Komisji, szczegółowe kompetencje jej organów, tryb dokonywania ocen, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt. 2 i ust. 3, oraz sposób wyznaczania recenzentów określa statut uchwalony przez Komisję na posiedzeniu plenarnym.

2. Obsługę administracyjną i finansową Komisji wykonuje Biuro Państwowej Komisji Akredytacyjnej, zwane dalej "biurem".

„1. Organizację i tryb działania Komisji, szczegółowe kompetencje jej organów, tryb dokonywania ocen oraz sposób wyznaczania recenzentów określa statut uchwalony przez Komisję na posiedzeniu plenarnym.

2. Obsługę administracyjną i finansową Komisji wykonuje Biuro Polskiej Komisji Akredytacyjnej, zwane dalej „biurem”.”;

3. Biuro jest państwową jednostką budżetową finansowaną ze środków ustalanych w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Dyrektora biura powołuje i odwołuje przewodniczący Komisji. Pozostałych pracowników zatrudnia dyrektor.

5. Szczegółowy zakres działalności biura oraz jego organizację określa regulamin organizacyjny nadany przez przewodniczącego Komisji.

„Art. 53a. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej i w Biuletynie Informacji Publicznej podjęte uchwały dotyczące jakości kształcenia.”;

Rozdział 7

Konferencje rektorów

Art. 54. 1. Uczelnie akademickie, w których kształci się łącznie więcej niż połowa ogólnej liczby studentów studiujących w uczelniach akademickich, mogą utworzyć Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

2. Uczelnie zawodowe, w których kształci się łącznie więcej niż połowa ogólnej liczby studentów studiujących w uczelniach zawodowych, mogą utworzyć Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich.

3. Do konferencji rektorów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy [art. 10 ust. 1 i 2](#), [art. 11](#), [art. 25](#), [art. 28](#) i [art. 29](#) oraz [art. 33-39](#) ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z 2003 r. Nr 96, poz. 874 oraz z 2004 r. Nr 102, poz. 1055), z zachowaniem przepisów niniejszej ustawy.

4. Organem nadzorującym konferencje rektorów, o których mowa w ust. 1 i 2, jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

5. Statuty konferencji rektorów, o których mowa w ust. 1 i 2, określają w szczególności zasady członkostwa zwykłego oraz członkostwa stowarzyszonego - indywidualnego i zbiorowego, a także kryteria reprezentacji uczelni członkowskich różnych typów w organach konferencji.

6. Kadencja organów konferencji rektorów, o których mowa w ust. 1 i 2, jest zgodna z kadencją organów uczelni publicznych.

Art. 55. 1. Konferencje rektorów, o których mowa w art. 54 ust. 1 i 2, działają na rzecz rozwoju szkolnictwa wyższego, nauki i kultury, a w szczególności:

1) występują do organów władzy publicznej w istotnych sprawach szkolnictwa wyższego, nauki i kultury oraz w żywotnych sprawach środowiska akademickiego;

2) wyrażają z własnej inicjatywy opinie i przedstawiają wnioski w sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki i kultury.

2. Organy władzy publicznej zasięgają opinii konferencji rektorów, o których mowa w art. 54 ust. 1 i 2, w sprawach:

- 1) zasad działania i kierunków rozwoju szkolnictwa wyższego, systemu badań naukowych, kształcenia i pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, zarządzania uczelniami, kształcenia kadr i polityki naukowej oraz bazy materialnej szkół wyższych;
- 2) projektu budżetu państwa w części dotyczącej szkolnictwa wyższego;
- 3) projektów aktów prawnych dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki i kultury, a także promocji nauki polskiej za granicą;
- 4) rozwiązań w systemie oświaty mających znaczenie dla szkół wyższych.

3. Termin na wyrażenie opinii w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 2-4, wynosi miesiąc. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

DZIAŁ II

Ustrój uczelni

Rozdział 1

Statut uczelni

Art. 56. 1. Statut uczelni publicznej uchwała jej senat większością co najmniej dwóch trzecich głosów swojego składu, po zasięgnięciu opinii związków zawodowych działających w uczelni.

1a. ⁽¹⁰⁾ Związki zawodowe przedstawiają opinię w terminie 30 dni.

1b. ⁽¹¹⁾ W przypadku bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 1a, wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

2. Statut uczelni publicznej, która posiada co najmniej cztery uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora, a w przypadku uczelni artystycznej dwa takie uprawnienia, wchodzi w życie z dniem określonym w uchwale senatu.

„2. Statut uczelni publicznej wchodzi w życie z dniem określonym w uchwale senatu.”,

b) uchyla się ust. 3 i 4,

3. Statut uczelni publicznej niespełniającej wymagań określonych w ust. 2 wchodzi w życie z dniem wydania przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego decyzji zatwierdzającej ten statut, chyba że w statucie został określony termin późniejszy. Statut wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia doręczenia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, jeżeli w tym terminie minister nie odmówił zatwierdzenia statutu lub nie wezwał uczelni publicznej do usunięcia uchybień.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego odmawia zatwierdzenia statutu w razie stwierdzenia jego niezgodności z prawem. Przed podjęciem decyzji o odmowie zatwierdzenia statutu minister wzywa uczelnię publiczną do usunięcia niezgodności z prawem. Minister zatwierdza statut nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania statutu w prawidłowym brzmieniu.

5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich, z tym że uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

„5. Statut uczelni wojskowej i uczelni służb państwowych wchodzi w życie z dniem wydania odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych decyzji zatwierdzającej statut, chyba że w statucie został określony termin późniejszy.”;

Art. 57. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zatwierdza statut publicznej uczelni teologicznej, niespełniającej wymagań określonych w art. 56 ust. 2, w porozumieniu z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych.

2. Statut publicznej uczelni teologicznej spełniającej wymagania określone w art. 56 ust. 2 jest uchwalany przez właściwy organ uczelni w porozumieniu z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do innych uczelni publicznych, w których działa teologiczna podstawowa jednostka organizacyjna, z tym że porozumienie z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych dotyczy tylko postanowień statutu związanych z funkcjonowaniem teologicznej podstawowej jednostki organizacyjnej.

„Art. 57. 1. Statut publicznej uczelni teologicznej jest uchwalany przez właściwy organ uczelni w porozumieniu z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych. Statut wchodzi w życie z dniem określonym w tej uchwale.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do innych uczelni publicznych, w których działa teologiczna podstawowa jednostka organizacyjna, z tym że porozumienie z właściwymi władzami kościołów i związków wyznaniowych dotyczy tylko postanowień statutu związanych z funkcjonowaniem teologicznej podstawowej jednostki organizacyjnej.”;

Art. 58. 1. ⁽¹²⁾ Statut uczelni niepublicznej nadaje jej założyciel albo uchwała organ kolegialny uczelni wskazany w statucie, z zastrzeżeniem art. 24 ust. 1, po zasięgnięciu opinii związków zawodowych działających w uczelni.

1a. ⁽¹³⁾ Związki zawodowe przedstawiają opinię w terminie 30 dni.

1b. ⁽¹⁴⁾ W przypadku bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 1a, wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

2. Statut uczelni niepublicznej określa sposób przejęcia funkcji założyciela w razie jego śmierci, jeżeli jest osobą fizyczną, albo likwidacji, jeżeli jest osobą prawną, oraz zasady i tryb likwidacji uczelni, z uwzględnieniem zobowiązań założyciela uczelni w przypadku jej likwidacji. Przejęcie funkcji założyciela wymaga zgody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wyrażonej w formie decyzji administracyjnej.

a) uchyla się ust. 3,

3. Statut uczelni niepublicznej wchodzi w życie z dniem wydania przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego decyzji zatwierdzającej ten statut, chyba że w statucie został określony termin późniejszy, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Statut uczelni niepublicznej, która posiada co najmniej cztery uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora, a w przypadku uczelni artystycznej dwa takie uprawnienia, wchodzi w życie z dniem określonym w uchwale senatu lub w decyzji założyciela.

„4. Statut uczelni niepublicznej wchodzi w życie z dniem określonym w uchwale organu kolegialnego wskazanego w statucie lub w decyzji założyciela.”,

c) uchyla się ust. 5;

5. Do statutu uczelni niepublicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 56 ust. 3-5.

Art. 59. Przepisy art. 56-58 stosuje się odpowiednio do zmiany w statucie.

Rozdział 2

Organy uczelni

Art. 60. 1. Organami kolegialnymi uczelni publicznej są senat i rady podstawowych jednostek organizacyjnych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Statut publicznej uczelni zawodowej może przewidywać zamiast senatu inny organ kolegialny.

3. Przepisy ustawy dotyczące senatu stosuje się do organu kolegialnego, o którym mowa w ust. 2.

4. W uczelni publicznej, jeżeli statut tak stanowi, obok senatu lub organu, o którym mowa w ust. 2, może działać konwent.

„2. Statut publicznej uczelni może przewidywać zamiast senatu inny organ kolegialny.

3. Przepisy ustawy dotyczące senatu uczelni stosuje się do organu kolegialnego, o którym mowa w ust. 2.

4. W publicznej uczelni akademickiej, jeżeli statut tak stanowi, obok senatu lub organu, o którym mowa w ust. 2, może działać konwent.”,

„4a. W publicznej uczelni zawodowej działa konwent.”;

5. Organy kolegialne uczelni niepublicznej określa jej statut. Przepisy ustawy dotyczące senatu stosuje się odpowiednio do najwyższego organu kolegialnego uczelni niepublicznej.

6. Organami jednoosobowymi uczelni są rektor i kierownicy podstawowych jednostek organizacyjnych. Kierownikiem wydziału jest dziekan.

7. Statut uczelni niepublicznej może przewidywać istnienie innego, oprócz rektora, organu jednoosobowego.

8. Organami wyborczymi uczelni publicznej są kolegia elektorów.

9. W organach kolegialnych uczelni i organach wyborczych uczelni publicznej są reprezentowani nauczyciele akademicki, doktoranci, studenci oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi.

Art. 61. 1. Skład senatu uczelni określa statut.

2. Statut uczelni publicznej określa tryb wyboru i procentowy udział w składzie senatu przedstawicieli nauczycieli akademickich, doktorantów, studentów oraz pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, z uwzględnieniem ust. 3.

3. Udział przedstawicieli studentów i doktorantów w senacie uczelni nie może być mniejszy niż 20 %. Liczbę przedstawicieli studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w uczelni, z tym że studenci i doktoranci są reprezentowani co najmniej przez jednego przedstawiciela każdej z tych grup.

4. W publicznej uczelni akademickiej nauczyciele akademicki posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego stanowią więcej niż połowę statutowego składu senatu, nie więcej jednak niż trzy piąte.

5. W publicznej uczelni zawodowej nauczyciele akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora stanowią więcej niż połowę statutowego składu senatu, z tym że statut uczelni zawodowej prowadzącej studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie może ustalić inny skład senatu.

6. Przewodniczącym senatu uczelni jest rektor.

7. W posiedzeniach senatu uczelni publicznej uczestniczą, z głosem doradczym, kanclerz, kwestor, dyrektor biblioteki głównej oraz przedstawiciele związków zawodowych działających w tej uczelni, po jednym z każdego związku.

8. W publicznej uczelni zawodowej w skład senatu wchodzi kanclerz oraz przedstawiciel uczelni wskazany przez rektora uczelni akademickiej, z którą publiczna uczelnia zawodowa współdziała na podstawie zawartej umowy.

Art. 62. 1. Do kompetencji senatu uczelni należy:

1) uchwalanie statutu, z zastrzeżeniem art. 58 ust. 1;

2) uchwalanie regulaminu studiów, regulaminu studiów doktoranckich, regulaminu studiów podyplomowych oraz zasad przyjęć na studia i studia doktoranckie;

3) ustalanie głównych kierunków działalności uczelni;

4) ustalanie zasad działania uczelni oraz wytycznych dla rad podstawowych jednostek organizacyjnych w zakresie wykonywania podstawowych zadań uczelni określonych w art. 13;

5) ocena działalności uczelni, zatwierdzanie rocznych sprawozdań rektora z jej działalności oraz ocena działalności rektora;

6) podejmowanie uchwał w sprawie utworzenia filii, zamiejscowej podstawowej jednostki organizacyjnej lub zamiejscowego ośrodka dydaktycznego oraz w sprawie utworzenia i likwidacji kierunku studiów;

7) wyrażanie zgody na zawarcie przez rektora umowy o współpracy z podmiotem zagranicznym, chyba że statut stanowi inaczej;

8) wyrażanie zgody na utworzenie akademickiego inkubatora przedsiębiorczości lub centrum transferu technologii w formie jednostki ogólnouczelnianej, fundacji lub spółki handlowej, prowadzących działalność usługową, szkoleniową lub naukową;

9) nadawanie tytułu doktora honoris causa;

10) podejmowanie uchwał w sprawach określonych w przepisach o zakładach opieki zdrowotnej;

11) wyrażanie opinii społeczności akademickiej uczelni oraz wyrażanie opinii w sprawach przedłożonych przez rektora, radę podstawowej jednostki organizacyjnej albo członków senatu, w liczbie określonej w statucie.

2. Do kompetencji senatu uczelni publicznej należy także:

1) uchwalanie planu rzeczowo-finansowego uczelni;

2) zatwierdzanie sprawozdania finansowego uczelni zgodnie z przepisami o rachunkowości;

3) ustalanie zasad nabywania, zbywania i obciążania papierów wartościowych w zakresie nieuregulowanym w przepisach o finansach publicznych oraz o obrocie papierami wartościowymi;

4) wyrażanie, z zastrzeżeniem art. 90 ust. 4, zgody na:

a) nabycie, zbycie lub obciążenie mienia o wartości określonej w statucie,

b) przystąpienie do spółki, spółdzielni lub innej organizacji gospodarczej oraz utworzenie spółki lub fundacji.

3. W uczelni, w której nie ma podstawowych jednostek organizacyjnych, senat pełni również funkcję rady takiej jednostki.

„Art. 62. 1. Kompetencje senatu uczelni określa statut uczelni, z wyjątkiem spraw uregulowanych w ustawie.

2. W uczelni, w której nie ma podstawowych jednostek organizacyjnych, senat pełni również funkcję rady takiej jednostki.

3. Senat uczelni zatwierdza sprawozdanie finansowe uczelni zgodnie z przepisami o rachunkowości.”;

Art. 63. 1. W skład konwentu uczelni publicznej mogą wchodzić w szczególności przedstawiciele:

1) organów państwowych;

2) organów samorządu terytorialnego i zawodowego;

3) instytucji i stowarzyszeń naukowych, zawodowych oraz twórczych;

4) organizacji pracodawców oraz, jeżeli statut tak stanowi, organizacji samorządu gospodarczego;

5) przedsiębiorców i instytucji finansowych.

2. W skład konwentu publicznej uczelni zawodowej mogą wchodzić przedstawiciele uczelni akademickiej, z którą publiczna uczelnia zawodowa współdziała.

3. Szczegółowy skład konwentu oraz sposób powoływania jego członków, w tym przedstawicieli wymienionych w ust. 1, określa statut.

„4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, skład konwentu nadzorowanych przez niego uczelni zawodowych, uwzględniając zadania uczelni jako jednostki wojskowej.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, skład konwentu nadzorowanych przez niego uczelni zawodowych, uwzględniając zadania uczelni jako jednostki właściwej służby państwowej.”;

Art. 64. 1. Kompetencje konwentu uczelni publicznej określa statut.

2. Statut uczelni publicznej może określać wspólne kompetencje senatu i konwentu, a także ustalać tryb zwoływania i prowadzenia wspólnych posiedzeń oraz podejmowania wspólnych uchwał.

Art. 65. 1. Uchwały senatu uczelni publicznej podjęte w zakresie kompetencji stanowiących są wiążące dla innych organów uczelni publicznej, jej pracowników, doktorantów i studentów.

2. Rektor uczelni publicznej zawiesza wykonanie uchwały senatu naruszającej przepisy ustawy lub statutu uczelni i w terminie czternastu dni od jej podjęcia zwołuje posiedzenie senatu w celu ponownego rozpatrzenia uchwały. Jeżeli senat nie zmieni albo nie uchyli zawieszonych uchwał, rektor przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego lub właściwemu ministrowi wskazanemu w art. 33 ust. 2, w celu rozpatrzenia w trybie określonym w art. 36 ust. 1.

3. Rektor uczelni publicznej zawiesza wykonanie uchwały senatu naruszającej ważny interes uczelni i w terminie czternastu dni od jej podjęcia zwołuje posiedzenie senatu w celu ponownego rozpatrzenia uchwały. Zawieszona uchwała wchodzi w życie, jeżeli senat wypowie się za jej utrzymaniem większością co najmniej trzech czwartych głosów, w obecności co najmniej dwóch trzecich swojego statutowego składu.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się do uczelni niepublicznej, jeżeli jej statut nie stanowi inaczej.

Art. 66. 1. Rektor kieruje działalnością uczelni i reprezentuje ją na zewnątrz, jest przełożonym pracowników, studentów i doktorantów uczelni.

„1a. Rektor opracowuje i realizuje strategię rozwoju uczelni, uchwalaną przez organ kolegialny uczelni wskazany w statucie.”,

2. Rektor uczelni publicznej podejmuje decyzje we wszystkich sprawach dotyczących uczelni, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych przez ustawę lub statut do kompetencji innych organów uczelni lub kanclerza, w szczególności:

1) podejmuje decyzje dotyczące mienia i gospodarki uczelni;

„1) podejmuje decyzje dotyczące mienia i gospodarki uczelni, w tym w zakresie zbycia lub obciążenia mienia, do wysokości określonej w art. 90 ust. 4;”,

- uchyła się pkt. 2,

2) tworzy, przekształca i znosi jednostki organizacyjne wskazane przez statut;

3) sprawuje nadzór nad działalnością dydaktyczną i badawczą uczelni;

„3a) sprawuje nadzór nad wdrożeniem i doskonaleniem uczelnianego systemu zapewnienia jakości kształcenia;”,

4) sprawuje nadzór nad administracją i gospodarką uczelni;

5) dba o przestrzeganie prawa oraz zapewnienie bezpieczeństwa na terenie uczelni;

6) określa zakres obowiązków prorektorów.

c) uchyła się ust. 3;

3. Rektor uczelni publicznej odpowiada, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, za naruszenie w uczelni dyscypliny finansów publicznych.

4. Rektor uczelni wojskowej oraz uczelni służb państwowych jest jednocześnie komendantem uczelni w rozumieniu przepisów, odpowiednio, o służbie wojskowej albo o właściwej służbie państwowej.

5. Do kompetencji rektora uczelni niepublicznej należą sprawy, o których mowa w ust. 2 pkt. 3 i 5, oraz inne sprawy określone w statucie uczelni.

6. Statut uczelni niepublicznej może przekazać kompetencje określone w ust. 2 pkt. 1 i 4 do właściwości organu, o którym mowa w art. 60 ust. 7.

Art. 67. 1. Skład rady podstawowej jednostki organizacyjnej określa statut.

2. Przewodniczącym rady podstawowej jednostki organizacyjnej jest jej kierownik.

3. Statut określa tryb wyboru i procentowy udział w składzie rady podstawowej jednostki organizacyjnej przedstawicieli nauczycieli akademickich, doktorantów, studentów oraz

pracowników niebędących nauczycielami akademickimi jednostki, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

4. Udział przedstawicieli studentów i doktorantów w radzie podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni nie może być mniejszy niż 20 %. Liczbę przedstawicieli studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w podstawowej jednostce organizacyjnej, z tym że studenci i doktoranci są reprezentowani co najmniej przez jednego przedstawiciela każdej z tych grup.

5. W uczelni akademickiej, nauczyciele akademicy posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego stanowią więcej niż połowę statutowego składu rady podstawowej jednostki organizacyjnej.

6. W posiedzeniach rady podstawowej jednostki organizacyjnej uczestniczą, z głosem doradczym, przedstawiciele związków zawodowych działających w uczelni, po jednym z każdego związku.

Art. 68. 1. Do kompetencji rady podstawowej jednostki organizacyjnej należy w szczególności:

- 1) ustalanie ogólnych kierunków działalności jednostki;
- 2) uchwalanie, po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu studenckiego, zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez senat uczelni publicznej lub organ kolegialny uczelni niepublicznej, planów studiów i programów nauczania;

„2) uchwalanie, po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu studenckiego, zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez senat uczelni publicznej lub organ kolegialny uczelni niepublicznej, planów studiów i programów kształcenia;”,

3) uchwalanie, po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu doktorantów, zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez senat uczelni publicznej lub organ kolegialny uczelni niepublicznej, planów i programów studiów doktoranckich;

4) uchwalanie, zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez senat uczelni publicznej lub organ kolegialny uczelni niepublicznej, planów i programów studiów podyplomowych oraz kursów dokształcających.

2. Szczegółowe kompetencje rady podstawowej jednostki organizacyjnej określa statut.

3. Uchwały rady podstawowej jednostki organizacyjnej w sprawach należących do jej kompetencji są wiążące dla kierownika, pracowników, doktorantów i studentów tej jednostki.

4. Od uchwały rady podstawowej jednostki organizacyjnej kierownikowi tej jednostki służy odwołanie do senatu uczelni.

5. Senat uchyla uchwałę rady podstawowej jednostki organizacyjnej sprzeczną z ustawą, statutem, uchwałą senatu lub najwyższego organu kolegialnego uczelni niepublicznej, regulaminami i innymi przepisami wewnętrznymi uczelni lub naruszającą ważny interes uczelni.

„5. Senat uczelni uchyla uchwałę rady podstawowej jednostki organizacyjnej sprzeczną z ustawą, statutem, uchwałą senatu lub najwyższego organu kolegialnego uczelni niepublicznej, regulaminami i innymi przepisami wewnętrznymi uczelni lub naruszającą ważny interes uczelni.”;

Art. 69. 1. Tryb zwoływania posiedzeń i tryb pracy organów kolegialnych uczelni określa jej statut.

2. Uchwały organów kolegialnych uczelni zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy statutowej liczby ich członków, chyba że ustawa lub statut określają wyższe wymagania.

Art. 70. 1. Kompetencje kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni określa statut.

„1. Kompetencje kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni określa statut. Do kompetencji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni należy w szczególności opracowanie strategii rozwoju jednostki zgodnej ze strategią rozwoju uczelni.”;

2. Od decyzji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej służy odwołanie do rektora.

3. Rektor uchyla decyzję kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej sprzeczną z ustawą, statutem, uchwałą senatu lub najwyższego organu kolegialnego uczelni niepublicznej, uchwałą rady tej jednostki organizacyjnej, regulaminami lub innymi przepisami wewnętrznymi uczelni lub naruszającą ważny interes uczelni.

Art. 71. 1. Statut uczelni publicznej określa skład kolegium elektorów oraz tryb wyboru jego członków, tryb wyboru organów jednoosobowych, przedstawicieli do organów kolegialnych oraz osób pełniących inne funkcje z wyboru, z zachowaniem następujących zasad:

1) jednoosobowe organy są wybierane przez kolegia elektorów; nie mniej niż 20 % składu kolegium elektorów stanowią przedstawiciele studentów i doktorantów; liczbę przedstawicieli studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup odpowiednio w uczelni lub jednostce organizacyjnej, z tym że studenci i doktoranci są reprezentowani co najmniej przez jednego przedstawiciela każdej z tych grup;

2) czynne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, studentom oraz doktorantom;

3) bierne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim, którzy nie osiągnęli wieku emerytalnego, zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, studentom oraz doktorantom, z zastrzeżeniem art. 72 ust. 1 i 2, art. 75 ust. 2 oraz art. 76 ust. 2;

„2) czynne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, studentom oraz doktorantom;

3) bierne prawo wyborcze przysługuje nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako podstawowym miejscu pracy, którzy nie osiągnęli wieku emerytalnego, a w przypadku osób posiadających tytuł profesora - siedemdziesiątego roku życia, pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, studentom oraz doktorantom;”;

4) każdy wyborca, o którym mowa w pkt. 2, ma prawo do zgłaszania kandydatów;

5) głosowanie jest tajne;

6) wybór uważa się za dokonany, jeżeli kandydat uzyskał więcej niż połowę ważnych głosów, chyba że statut uczelni wymaga innej większości kwalifikowanej;

7) czas i miejsce wyborów podaje się do wiadomości w takim terminie i w taki sposób, aby wyborca miał możliwość wzięcia udziału w wyborach;

8) wybory przeprowadzają komisje wyborcze, powołane w trybie określonym w statucie.

2. Tryb wyboru oraz czas trwania kadencji przedstawicieli studentów i doktorantów określają odpowiednio regulamin samorządu studenckiego i regulamin samorządu doktorantów.

3. W publicznych uczelniach zawodowych czynne i bierne prawo wyborcze przysługuje także nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako dodatkowym miejscu pracy.

„3. W publicznych uczelniach zawodowych czynne prawo wyborcze przysługuje także nauczycielom akademickim zatrudnionym w uczelni jako dodatkowym miejscu pracy.”;

4. W publicznych uczelniach artystycznych oraz w artystycznych podstawowych jednostkach organizacyjnych innych uczelni publicznych czynne i bierne prawo wyborcze przysługuje także pracownikom zatrudnionym co najmniej w połowie pełnego wymiaru czasu pracy, a bierne prawo wyborcze - pracownikom zatrudnionym co najmniej w połowie pełnego wymiaru czasu pracy, którzy nie osiągnęli wieku emerytalnego.

Art. 72. 1. Rektor uczelni publicznej jest wybierany spośród nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego. Warunkiem pełnienia funkcji rektora w uczelni akademickiej jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

2. Rektorem uczelni niepublicznej może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora zatrudniona w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

„1. Rektor uczelni publicznej może być powołany w drodze wyborów albo w drodze konkursu.

2. Rektorem uczelni może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora. Warunkiem pełnienia funkcji rektora jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.”,

„2a. Sposób powołania rektora, szczegółowe wymagania kwalifikacyjne jakie musi spełniać kandydat na rektora oraz warunki i tryb przeprowadzania konkursu określa statut.”;

3. Rektor uczelni publicznej niespełniający w chwili wyboru wymogu zatrudnienia w uczelni jest zatrudniany, z pominięciem wymagań określonych w art. 121 ust. 3, na warunkach określonych w ust. 1 najpóźniej w dniu poprzedzającym objęcie funkcji rektora.

4. W przypadku utworzenia nowej uczelni publicznej stosunek pracy z pierwszym jej rektorem nawiązuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a w odniesieniu do uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej odpowiednio właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2.

5. W publicznej uczelni morskiej rektor może być wybrany także spośród osób zatrudnionych w tej uczelni na stanowisku profesora nadzwyczajnego i posiadających najwyższy stopień oficerski, ustalony w przepisach o kwalifikacjach zawodowych i składzie załóg polskich statków morskich, zwany dalej "najwyższym stopniem oficerskim". W publicznej uczelni artystycznej rektor może być wybrany także spośród osób zatrudnionych w tej uczelni na stanowisku profesora nadzwyczajnego i odznaczających się wybitnymi osiągnięciami artystycznymi.

6. Przewodniczący komisji wyborczej stwierdza na piśmie wybór rektora i niezwłocznie zawiadamia o wyborze ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego lub, odpowiednio, właściwego ministra wskazanego w art. 33 ust. 2.

Art. 73. 1. W uczelni wojskowej wybór rektora niebędącego żołnierzem zawodowym wymaga zatwierdzenia przez Ministra Obrony Narodowej, a wybór rektora będącego żołnierzem zawodowym - wyznaczenia go na to stanowisko przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Rektorem uczelni wojskowej może zostać wybrany także żołnierz zawodowy spełniający warunki określone w art. 72 ust. 1, niezatrudniony w tej uczelni.

3. W szczególnych przypadkach Minister Obrony Narodowej może powołać rektora uczelni wojskowej spośród generałów niespełniających warunków określonych w art. 72 ust. 1.

Art. 74. 1. Rektora uczelni służb państwowych wyznacza minister właściwy do spraw wewnętrznych spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.

2. W szczególnych przypadkach minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyznaczyć rektora uczelni służb państwowych spośród, niespełniających warunków określonych w art. 72 ust. 1, oficerów posiadających stopień we właściwej służbie państwowej odpowiadający co najmniej stopniowi generała.

3. Prorektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni służb państwowych jako jednostki organizacyjnej właściwej służby wyznacza na wniosek rektora minister właściwy do spraw wewnętrznych, spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.

„Art. 73. 1. Rektora uczelni wojskowej wyznacza Minister Obrony Narodowej, spośród Żołnierzy zawodowych, spełniających warunki określone w art. 72 ust. 2.

2. W szczególnych przypadkach Minister Obrony Narodowej może wyznaczyć rektora uczelni wojskowej spośród oficerów

niepełniających warunków określonych w art. 72 ust. 2, posiadających co najmniej stopień wojskowy generała brygady lub kontradmirała.

3. Prorektora właściwego do realizacji zadań uczelni wojskowej jako jednostki wojskowej wyznacza Minister Obrony Narodowej na wniosek rektora, spośród żołnierzy zawodowych.

Art. 74. 1. Rektora uczelni służb państwowych wyznacza minister właściwy do spraw wewnętrznych spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej, spełniających warunki określone w art. 72 ust. 2.

2. W szczególnych przypadkach minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyznaczyć rektora uczelni służb państwowych spośród, niepełniających warunków określonych w art. 72 ust. 2, oficerów posiadających stopień we właściwej służbie państwowej odpowiadający co najmniej stopniowi generała.

3. Prorektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni służb państwowych jako jednostek organizacyjnych właściwej służby wyznacza na wniosek rektora minister właściwy do spraw wewnętrznych, spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.”;

Art. 75. 1. Statut określa wymagania kwalifikacyjne, jakie musi spełniać kandydat na prorektora, nie wyższe niż wymagania określone w ustawie w stosunku do kandydata na rektora.

„1. Prorektorzy w uczelni publicznej są powoływani w drodze wyborów albo w drodze konkursu. Sposób powoływania prorektorów, ich liczbę, szczegółowe wymagania kwalifikacyjne oraz warunki, zasady i tryb przeprowadzania konkursu określa statut. Warunkiem pełnienia funkcji prorektora jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.”,

b) uchyla się ust. 2,

2. Prorektor lub prorektorzy, w tym prorektor właściwy do spraw studenckich, są wybierani, w liczbie określonej przez statut uczelni publicznej, przez kolegium elektorów spośród kandydatów przedstawionych przez rektora, pochodzących z grona nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelni.

3. Osoba kandydująca na prorektora właściwego do spraw studenckich musi uzyskać zgodę większości przedstawicieli studentów i doktorantów w organie dokonującym wyboru. Niezajęcie stanowiska w terminie wskazanym w statucie uważa się za wyrażenie zgody.

„3. Prorektor do spraw studenckich jest powoływany w drodze wyborów. Osoba kandydująca musi uzyskać zgodę większości przedstawicieli studentów i doktorantów w organie dokonującym wyboru. Niezajęcie stanowiska w terminie wskazanym w statucie uważa się za wyrażenie zgody.”;

4. Jeżeli nowo wybrany rektor uczelni morskiej nie posiada najwyższego stopnia oficerskiego, co najmniej jeden z prorektorów powinien posiadać taki stopień.

Art. 76. 1. Statut określa wymagania kwalifikacyjne, jakie musi spełniać kandydat na kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej i kandydat na jego zastępcę, nie wyższe niż wymagania określone w ustawie w stosunku do kandydata na rektora.

„1. W uczelni publicznej kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej (dziekan) lub jego zastępcy (prodziekani) są powoływani w drodze wyborów albo w drodze konkursu.”,

2. Warunkiem pełnienia funkcji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej lub jego zastępcy jest zatrudnienie w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

3. Tryb wyboru lub powoływania oraz tryb odwoływania kierowników podstawowych jednostek organizacyjnych i ich zastępców określa statut.

„3. Sposób powoływania osób, o których mowa w ust. 1, liczbę zastępców kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej, szczegółowe wymagania kwalifikacyjne oraz warunki, zasady i tryb przeprowadzania konkursu określa statut.”,

c) uchyla się ust. 4;

4. W uczelni publicznej dziekan wydziału i prodziekani pochodzą z wyboru.

5. Przepis art. 75 ust. 3 stosuje się odpowiednio do wyboru prodziekana właściwego do spraw studenckich, a jeżeli statut przewiduje wybór zastępców kierowników podstawowych jednostek organizacyjnych niebędących wydziałami, także do wyboru zastępcy właściwego do spraw studenckich.

6. Jeżeli statut przewiduje powoływanie kierowników podstawowych jednostek organizacyjnych i ich zastępców, kandydatura zastępcy kierownika właściwego do spraw studenckich wymaga zgody organu samorządu studenckiego lub organu samorządu doktorantów danej jednostki organizacyjnej, wskazanego w regulaminie samorządu studenckiego i samorządu doktorantów. Jeżeli samorząd studencki i samorząd doktorantów nie zajmą stanowiska w tej sprawie w terminie siedmiu dni, kandydaturę uważa się za przyjętą.

Art. 77. 1. Kadencja kolegialnych i jednoosobowych organów uczelni publicznej trwa cztery lata i rozpoczyna się w dniu 1 września w roku wyborów, a kończy w dniu 31 sierpnia w roku, w którym upływa kadencja.

2. W uczelni publicznej rektor, prorektor, kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej i jego zastępca nie mogą być wybrani do pełnienia tej samej funkcji na więcej niż dwie następujące po sobie kadencje.

„2a. W uczelni publicznej ta sama osoba nie może być członkiem senatu lub członkiem konwentu dłużej niż dwie następujące po sobie kadencje.”;

3. Statut uczelni publicznej określa przypadki wygaśnięcia mandatu członka organu kolegialnego i mandatu organu jednoosobowego przed upływem kadencji oraz tryb wyborów uzupełniających.

4. Organy kolegialne uczelni publicznej pełnią swoje funkcje do czasu ukonstytuowania się organów nowej kadencji.

Art. 78. 1. Rektor i prorektor uczelni publicznej mogą być odwołani przez organ, który dokonał wyboru, z zastrzeżeniem art. 38 ust. 5.

2. Wniosek o odwołanie rektora może być zgłoszony przez co najmniej połowę statutowego składu senatu. Wniosek o odwołanie prorektora może być zgłoszony przez rektora, a pisemny wniosek o odwołanie prorektora właściwego do spraw studenckich może być zgłoszony również przez trzy czwarte przedstawicieli studentów i doktorantów wchodzących w skład senatu.

„1. Rektor i prorektor uczelni publicznej mogą być odwołani przez senat uczelni kwalifikowaną większością dwóch trzecich statutowego składu senatu, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

2. Wniosek o odwołanie rektora może być zgłoszony przez co najmniej połowę statutowego składu senatu uczelni. Wniosek o odwołanie prorektora może być zgłoszony przez rektora, a pisemny wniosek o odwołanie prorektora właściwego do spraw studenckich może być zgłoszony również przez co najmniej trzy czwarte przedstawicieli studentów i doktorantów wchodzących w skład senatu.”,

3. Uchwała o odwołaniu rektora jest podejmowana większością co najmniej trzech czwartych głosów w obecności co najmniej dwóch trzecich statutowego składu organu, który dokonał wyboru.

4. Uchwała o odwołaniu prorektora jest podejmowana bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej dwóch trzecich statutowego składu organu, który dokonał wyboru.

„5. Rektora i prorektora uczelni wojskowej może odwołać Minister Obrony Narodowej w trybie określonym w przepisach o służbie żołnierzy zawodowych.

6. Rektora i prorektora uczelni służb państwowych może odwołać minister właściwy do spraw wewnętrznych w trybie określonym w przepisach o służbie funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.”;

Art. 79. 1. Funkcji organu jednoosobowego uczelni lub jego zastępcy nie może pełnić osoba pełniąca funkcję organu jednoosobowego w innej uczelni albo będąca założycielem innej uczelni niepublicznej.

2. Statut może zakazać łączenia funkcji członka organu kolegialnego uczelni z funkcją organu jednoosobowego innej uczelni, ze statusem założyciela innej uczelni niepublicznej będącego osobą fizyczną albo ze statusem członka organu osoby prawnej będącej założycielem innej uczelni niepublicznej.

Art. 80. 1. Organy jednoosobowe uczelni niepublicznej i ich zastępców powołuje i odwołuje założyciel lub organ wskazany w statucie, po zasięgnięciu opinii senatu uczelni.

2. Szczegółowy tryb powoływania i odwoływania organów jednoosobowych uczelni niepublicznej określa statut.

„1. Organy jednoosobowe uczelni niepublicznej i ich zastępców powołuje i odwołuje założyciel lub organ wskazany w statucie, po zasięgnięciu opinii senatu uczelni. Założyciel zwołuje posiedzenie senatu w celu zasięgnięcia opinii w sprawie powołania i odwołania organów jednoosobowych i ich zastępców.”;

Art. 81. 1. Kanclerz uczelni publicznej kieruje jej administracją i gospodarką w zakresie określonym przez statut oraz rektora.

2. Kanclerza uczelni publicznej zatrudnia rektor po zasięgnięciu opinii senatu.

3. Kanclerz uczelni publicznej odpowiada za swoją działalność przedrektorem.

Art. 82. 1. Kwestor uczelni publicznej pełni funkcję głównego księgowego i jest zastępcą kanclerza. Obowiązki i uprawnienia kwestora jako głównego księgowego regulują odrębne przepisy.

2. Kwestora uczelni publicznej powołuje i odwołuje rektor na wniosek kanclerza.

Art. 83. 1. Organizację oraz zasady działania administracji uczelni publicznej określa regulamin organizacyjny, chyba że statut stanowi inaczej. Tryb ustalania regulaminu organizacyjnego określa statut.

2. Organizację oraz zasady działania administracji uczelni niepublicznej określa regulamin organizacyjny nadany przez założyciela lub przez organ wskazany w statucie.

Rozdział 3

Organizacja uczelni

Art. 84. 1. W uczelni publicznej spełniającej wymagania określone w art. 56 ust. 2 podstawowe jednostki organizacyjne uczelni tworzy, przekształca i likwiduje senat, a w pozostałych uczelniach publicznych - w drodze decyzji - minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek senatu.

„1. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni, w tym jednostki zamiejscowe, tworzy, przekształca i likwiduje rektor po zasięgnięciu opinii senatu.”,

b) uchyla się ust. 2,

2. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

3. W uczelni publicznej mogą być tworzone inne jednostki organizacyjne. Rodzaje, warunki i tryb tworzenia, likwidacji i przekształcania tych jednostek, z zastrzeżeniem art. 85, określa statut.

„3. W uczelni mogą być tworzone inne jednostki organizacyjne. Rodzaje, warunki i tryb tworzenia, likwidacji i przekształcania tych jednostek, z zastrzeżeniem art. 85, określa statut.”,

d) uchyla się ust. 4;

4. Rodzaje jednostek organizacyjnych uczelni niepublicznej oraz warunki i tryb ich tworzenia, likwidacji i przekształcania, z zastrzeżeniem art. 85, określa statut.

„Art. 84a. 1. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni prowadząca badania naukowe na najwyższym poziomie w określonej dziedzinie nauki, powiązane z prowadzonymi studiami doktoranckimi o najwyższej jakości, może uzyskać status Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego, zwanego dalej „KNOW”.

2. Status KNOW może uzyskać również centrum naukowe, o którym mowa w art. 31 ust. 1, i konsorcjum naukowe, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, jeżeli prowadzą studia doktoranckie wspólnie z jednostką organizacyjną uczelni.

Art. 84b. 1. Status KNOW nadaje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na okres pięciu lat.

2. KNOW jest wyłaniany w drodze konkursu przeprowadzanego w nie więcej niż trzech dziedzinach w obszarze wiedzy i kształcenia, ogłaszanego przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i ministra właściwego do spraw nauki.

3. Konkurs przeprowadza komisja, powoływana przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego spośród ekspertów określonych dyscyplin naukowych, w tym także ekspertów zagranicznych.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, kryteria, warunki i tryb ubiegania się o status KNOW, uwzględniając w szczególności jakość prowadzonych badań

naukowych oraz jakość kształcenia i współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

5. KNOW jest dofinansowywany z dotacji na zadania projakościowe, o której mowa w art. 94b ust.1 pkt. 1.

6. Status KNOW uwzględnia się przy ubieganiu się o środki z budżetu państwa i środki z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej na finansowanie inwestycji dotyczących aparatury badawczej oraz inwestycji związanych z dydaktyką.

7. Komisja, o której mowa w ust. 3, po pięciu latach od dnia uzyskania przez jednostkę statusu KNOW dokonuje oceny efektów działania KNOW na podstawie raportu końcowego prezentującego wyniki przeprowadzonych badań naukowych, ich powiązanie z osiągnięciami naukowymi pracowników i doktorantów, powiązanie z procesem dydaktycznym, otoczeniem społeczno-gospodarczym, a także na podstawie końcowego sprawozdania finansowego.”;

Art. 85. 1. Uczelnia może utworzyć poza swoją siedzibą zamiejscową jednostkę organizacyjną w formie:

1) podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;

2) filii, w której skład wchodzi co najmniej dwie podstawowe jednostki organizacyjne uczelni;

3) zamiejscowego ośrodka dydaktycznego, w którym podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, posiadająca uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora, a za zgodą ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wydaną po zasięgnięciu opinii Państwowej Komisji Akredytacyjnej - także jednostka posiadająca uprawnienie do prowadzenia studiów drugiego stopnia albo jednolitych studiów magisterskich, realizuje dwie trzecie zajęć dydaktycznych w ramach prowadzonych studiów pierwszego stopnia, jeżeli spełnione są wymagania kadrowe określone na podstawie art. 9 pkt. 5 lit. b.

2. Uczelnia, w której nie ma podstawowych jednostek organizacyjnych, posiadająca uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora, a za zgodą ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wydaną po zasięgnięciu opinii Państwowej Komisji Akredytacyjnej, także uczelnia posiadająca uprawnienie do prowadzenia studiów drugiego stopnia albo jednolitych studiów magisterskich, może utworzyć zamiejscowy ośrodek dydaktyczny, w którym realizuje przeważającą część zajęć dydaktycznych w ramach prowadzonych studiów pierwszego stopnia, jeżeli spełnione są wymagania kadrowe określone na podstawie art. 9 pkt. 5 lit. b.

3. Uczelnia może utworzyć poza swoją siedzibą zamiejscową jednostkę organizacyjną o zadaniach innych niż dydaktyczne, także w formie innej niż określona w ust. 1 pkt. 1 i 2.

4. Tworzenie, przekształcanie i likwidacja zamiejscowych jednostek organizacyjnych uczelni publicznej odbywa się na zasadach określonych w art. 84 ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

5. Utworzenie za granicą zamiejscowej jednostki organizacyjnej uczelni wymaga zgody ministra właściwego do spraw zagranicznych i ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

6. Zagraniczne uczelnie mogą tworzyć uczelnie z siedzibą na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanej po zasięgnięciu opinii Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

7. Do uczelni utworzonych przez uczelnie zagraniczne mają zastosowanie przepisy dotyczące utworzenia i działania uczelni niepublicznej, z wyłączeniem art. 9 oraz art. 110 ust. 1-3.

8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie uczelnie utworzone przez uczelnie zagraniczne muszą spełniać, aby prowadzić studia na określonym poziomie i kierunku kształcenia, biorąc pod uwagę tytuły naukowe i stopnie naukowe uzyskiwane za granicą oraz wymagania kadrowe i poziom nauczania obowiązujący w polskich uczelniach.

„Art. 85. 1. Uczelnia w celu realizacji zadań dydaktycznych może utworzyć poza swoją siedzibą zamiejscową jednostkę organizacyjną w formie:

1) podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;

2) filii.

2. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni może prowadzić kształcenie w obiektach położonych w tym samym co siedziba uczelni obszarze metropolitalnym, o którym mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.5)), bez potrzeby tworzenia zamiejscowych jednostek organizacyjnych.

3. Uczelnia może utworzyć poza swoją siedzibą zamiejscową jednostkę organizacyjną o zadaniach innych niż dydaktyczne, także w formie innej niż określona w ust. 1.

4. Utworzenie za granicą zamiejscowej jednostki organizacyjnej uczelni wymaga pozwolenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanego w drodze decyzji administracyjnej, po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych.

5. Zagraniczne uczelnie mogą tworzyć uczelnie i filie z siedzibą na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, wydanej po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych i Komisji.

6. Uczelnię lub filię może tworzyć uczelnia zagraniczna, która uzyskała pozytywną ocenę agencji oceniającej jakość kształcenia uznawanej przez władze macierzystego kraju albo zarejestrowanej w Europejskim Rejestrze

Agencji Akredytacyjnych (EQAR) lub agencji innego kraju, której oceny są uznawane przez Komisję.

7. Do uczelni i filii utworzonych przez uczelnie zagraniczne nie mają zastosowania przepisy niniejszej ustawy, z wyjątkiem ust. 5 i 6.”;

Art. 86. 1. W celu lepszego wykorzystania potencjału intelektualnego i technicznego uczelni oraz transferu wyników prac naukowych do gospodarki, uczelnie mogą prowadzić akademickie inkubatory przedsiębiorczości oraz centra transferu technologii.

2. Akademicki inkubator przedsiębiorczości tworzy się w celu wsparcia działalności gospodarczej środowiska akademickiego lub pracowników uczelni i studentów będących przedsiębiorcami.

3. Akademicki inkubator przedsiębiorczości utworzony:

1) w formie jednostki ogólnouczelnianej działa na podstawie regulaminu zatwierdzonego przez senat uczelni;

2) w formie spółki handlowej lub fundacji działa w oparciu o odpowiednie dokumenty ustrojowe.

4. Centrum transferu technologii tworzy się w celu sprzedaży lub nieodpłatnego przekazywania wyników badań i prac rozwojowych do gospodarki.

5. Centrum transferu technologii utworzone:

1) w formie jednostki ogólnouczelnianej działa w oparciu o regulamin zatwierdzony przez senat uczelni;

2) w formie spółki handlowej lub fundacji działa w oparciu o odpowiednie dokumenty ustrojowe.

6. W akademickim inkubatorze przedsiębiorczości lub centrum transferu technologii, utworzonych w formie ogólnouczelnianych jednostek organizacyjnych, tworzy się rady nadzorujące, których skład i kompetencje określone są odpowiednio w ich regulaminach.

7. Dyrektora akademickiego inkubatora przedsiębiorczości lub centrum transferu technologii, działających w formie ogólnouczelnianych jednostek organizacyjnych, powołuje rektor po zasięgnięciu opinii senatu, spośród kandydatów przedstawionych przez rady nadzorujące tych jednostek.

„7. Dyrektora akademickiego inkubatora przedsiębiorczości lub centrum transferu technologii, działających w formie ogólnouczelnianych jednostek organizacyjnych, powołuje rektor po zasięgnięciu opinii senatu uczelni, spośród kandydatów przedstawionych przez rady nadzorujące tych jednostek.”;

„Art. 86a. 1. Uczelnia, w celu komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych tworzy spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółkę akcyjną, zwaną dalej „spółką celową”. Spółkę celową tworzy rektor za zgodą senatu uczelni lub innego organu kolegialnego uczelni. Do zadań spółki celowej należy w szczególności obejmowanie udziałów w spółkach kapitałowych lub tworzenie spółek kapitałowych, które powstają dla wdrożenia wyników badań naukowych lub prac rozwojowych prowadzonych w uczelni.

2. Rektor, w drodze umowy, może powierzyć spółce celowej zarządzanie prawami własności przemysłowej uczelni w zakresie jej komercjalizacji.

3. Uczelnia w celu realizacji zadań określonych w ust. 1 i 2 przekazuje spółce celowej w formie aportu wyniki badań naukowych i prac rozwojowych, w szczególności uzyskane prawa własności przemysłowej.

4. Wyłączną dywidendę spółki celowej uczelnia przeznacza na działalność statutową uczelni.

Art. 86b. 1. Spółka celowa może zostać utworzona przez kilka uczelni publicznych albo kilka uczelni niepublicznych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, każda z uczelni może powierzyć spółce celowej zadania określone w art. 86a ust. 1 i 2 w drodze odrębnej umowy, zawartej między rektorem uczelni a spółką celową.

Art. 86c. Senat uchwała regulamin zarządzania prawami własności intelektualnej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych, który określa:

1) prawa i obowiązki uczelni, pracowników oraz studentów i doktorantów w zakresie ochrony i korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych oraz praw własności przemysłowej;

2) zasady wynagradzania twórców;

3) zasady i procedury komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych;

4) zasady korzystania z majątku uczelni wykorzystywanego do komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych oraz świadczenia usług naukowo-badawczych.”;

Art. 87. Status szpitali klinicznych będących bazą dydaktyczną i naukowo-badawczą uczelni medycznych lub innych uczelni prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych regulują przepisy [ustawy](#) z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z późn. zm.³⁾).

„Art. 87. Status szpitali uniwersyteckich będących bazą dydaktyczną i naukowobadawczą uczelni medycznych lub innych uczelni prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą

w dziedzinie nauk medycznych regulują przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.6)).”;

Art. 88. 1. W uczelni działa system biblioteczno-informacyjny, którego podstawę stanowi biblioteka. Organizację i funkcjonowanie systemu biblioteczno-informacyjnego uczelni, w tym zasady korzystania z niego przez osoby niebędące pracownikami, doktorantami lub studentami uczelni, określa statut.

2. Dyrektora biblioteki zatrudnia rektor po zasięgnięciu opinii senatu uczelni. W uczelni akademickiej dyrektorem biblioteki może być osoba posiadająca uprawnienia do zajmowania stanowisk wymienionych w art. 113 lub stopień naukowy.

3. W uczelni działa rada biblioteczna jako organ opiniotwórczy rektora. Skład i kompetencje rady bibliotecznej oraz tryb jej powoływania określa statut uczelni.

4. Uczelnia w związku z funkcjonowaniem systemu biblioteczno-informacyjnego może przetwarzać określone w jej statucie dane osobowe osób korzystających z tego systemu.

5. Zbiór danych osobowych, o których mowa w ust. 4, jest zwolniony z obowiązku rejestracji zbiorów danych osobowych, o których mowa w [art. 40](#) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285).

6. Uczelnia prowadzi archiwum. Działalność archiwum regulują przepisy [ustawy](#) z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1396, z późn. zm.⁴⁾).

Rozdział 4

Mienie i finanse uczelni

Art. 89. Mienie uczelni obejmuje własność i inne prawa majątkowe.

Art. 90. 1. W akcie o utworzeniu uczelni publicznej wskazuje się mienie lub organ, który ją w to mienie wyposaża.

2. Na wyposażenie, o którym mowa w ust. 1, tworzonej uczelni przeznaczają się nieruchomości z zasobu nieruchomości Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego. Na wyposażenie uczelni tworzonej z połączenia kilku uczelni przeznaczają się nieruchomości stanowiące własność łączonych uczelni; na jej wyposażenie mogą być również przeznaczone nieruchomości z zasobu nieruchomości Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego.

3. Skarb Państwa oraz jednostki samorządu terytorialnego mogą przekazywać uczelniom nieruchomości w trybie i na zasadach określonych w [ustawie](#) z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 i Nr 281, poz. 2782 oraz z 2005 r. Nr 130, poz. 1087).

4. Rozporządzanie przez uczelnię składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, w zakresie określonym w [ustawie](#) z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.⁵⁾), wymaga zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

„4. Rozporządzanie przez uczelnię publiczną składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, w zakresie określonym w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.⁷⁾), wymaga zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w przypadkach gdy wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia przekracza równowartość w złotych kwoty 250.000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, według stanu z dnia wystąpienia o zgodę. Do wystąpienia dołącza się zgodę senatu uczelni.”,

5. W przypadku likwidacji uczelni publicznej jej mienie, po spłaceniu zobowiązań, staje się, odpowiednio do źródła pochodzenia tego mienia zgodnie z ust. 2, mieniem Skarbu Państwa albo mieniem jednostki samorządu terytorialnego. O przeznaczeniu mienia zlikwidowanej uczelni publicznej decyduje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a w przypadku uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do mienia przekazanego uczelni niepublicznej w trybie ust. 3.

7. W przypadku likwidacji publicznego szpitala klinicznego utworzonego na zasadach i w trybie określonych w przepisach o zakładach opieki zdrowotnej jego majątek, po zaspokojeniu wierzycieli, staje się własnością Skarbu Państwa lub własnością publicznej uczelni medycznej albo publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, a o jego przeznaczeniu decyduje podmiot, który utworzył publiczny zakład opieki zdrowotnej.

„7. W przypadku likwidacji publicznego szpitala uniwersyteckiego utworzonego na zasadach i w trybie określonych w przepisach o zakładach opieki zdrowotnej jego majątek, po zaspokojeniu wierzycieli, staje się własnością Skarbu Państwa lub własnością publicznej uczelni medycznej albo publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, a o jego przeznaczeniu decyduje podmiot, który utworzył publiczny zakład opieki zdrowotnej.”;

Art. 91. 1. Działalność uczelni, o której mowa w art. 13 ust. 1 i art. 14, podlega zwolnieniu z podatku dochodowego, podatku od towarów i usług, podatku od nieruchomości, podatku rolnego, podatku leśnego i podatku od czynności cywilnoprawnych na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

2. Uczelnia jest zwolniona z opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa, z wyjątkiem opłat określonych w przepisach o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

Art. 92. Działalność uczelni publicznej jest finansowana z dotacji z budżetu państwa na zadania ustawowo określone oraz może być finansowana z przychodów własnych.

w art. 92 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przychody własne uczelnia publiczna gromadzi na odrębnych rachunkach bankowych.”;

Art. 93. 1. Wydatki budżetu państwa planowane na finansowanie działalności uczelni publicznych, w części dotyczącej wynagrodzeń waloryzowane są corocznie, co najmniej o średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej ustalony w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy.

2. Wydatki budżetu państwa planowane na finansowanie działalności uczelni publicznych, w części niedotyczącej wynagrodzeń waloryzowane są corocznie, co najmniej o średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług ustalony w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy.

Art. 94. 1. Z budżetu państwa uczelnia publiczna otrzymuje dotacje na:

- 1) zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadr naukowych oraz utrzymaniem uczelni, w tym na remonty;

„1) zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, w tym studentów, o których mowa w art. 99 ust. 1a, z wyłączeniem kształcenia, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1a, kształceniem uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadr naukowych oraz utrzymaniem uczelni, w tym na remonty”;

- 2) zadania uczelni wojskowej związane z obroną narodową;
- 3) zadania uczelni służb państwowych związane z bezpieczeństwem obywateli;
- 4) zadania uczelni artystycznej związane z działalnością kulturalną w rozumieniu przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej;
- 5) ⁽¹⁵⁾ zadania uczelni morskiej związane z utrzymaniem statków szkolnych i specjalistycznych ośrodków szkoleniowych dla kadr morskich;
- 6) zadania uczelni kształcącej personel lotniczy dla lotnictwa cywilnego, związane z utrzymaniem powietrznych statków szkolnych i specjalistycznych ośrodków szkoleniowych kadr powietrznych;

7) zadania związane z bezzwrotną pomocą materialną dla studentów w zakresie określonym w art. 173 ust. 1 oraz dla doktorantów w zakresie określonym w art. 199 ust. 1;

8) ⁽¹⁶⁾ zadania związane ze świadczeniami zdrowotnymi, wykonywanymi w ramach kształcenia studentów studiów stacjonarnych w podstawowej jednostce organizacyjnej uczelni medycznej lub innej uczelni publicznej, w której prowadzone jest kształcenie na kierunkach medycznych pod bezpośrednim nadzorem nauczycieli akademickich posiadających kwalifikacje do wykonywania zawodu medycznego właściwego ze względu na treści kształcenia;

9) zadania związane z prowadzeniem podyplomowego kształcenia w celu zdobywania specjalizacji przez lekarzy, lekarzy dentystów, lekarzy weterynarii, farmaceutów, pielęgniarki i położne oraz przez diagnostów laboratoryjnych;

10) ⁽¹⁷⁾ dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, w tym realizowanych z udziałem z budżetu państwa, państwowych funduszy celowych lub ze źródeł zagranicznych w ramach kontraktów wojewódzkich, o których mowa w [ustawie](#) z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr 116, poz. 1206, z 2005 r. Nr 90, poz. 759 i Nr 267, poz. 2251 oraz z 2006 r. Nr 149, poz. 1074) oraz w [ustawie](#) z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658) ;

11) zadania związane z kształceniem i rehabilitacją leczniczą studentów niepełnosprawnych.

„10) dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, w tym realizowanych z udziałem z budżetu państwa, państwowych funduszy celowych lub ze źródeł zagranicznych w ramach kontraktów wojewódzkich, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr 116, poz. 1206, z późn. zm.8)) oraz w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712 i Nr 157, poz. 1241), a także na dofinansowanie zakupów środków trwałych służących kształceniu studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi;

11) zadania związane z kształceniem studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi.”,

2. Uczelnia publiczna w ramach dotacji na pomoc materialną dla studentów i doktorantów, o której mowa w ust. 1 pkt. 7, może dofinansować remonty domów oraz stołówek studenckich.

3. Dotacje, o których mowa w ust. 1, są udzielane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, z tym że dla:

1) uczelni wojskowej dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt. 1, 2 i 10, są udzielane z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej, z zastrzeżeniem, że dotacja, o której mowa w ust. 1 pkt. 1, w zakresie dotyczącym zadań związanych z kształceniem studentów studiów stacjonarnych oraz uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich obejmuje żołnierzy zawodowych lub kandydatów na żołnierzy zawodowych;

2) uczelni służb państwowych dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt. 1, 3, 7, 10 i 11, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych;

3) uczelni artystycznej dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt. 1, 4, 7, 10 i 11, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;

4) uczelni morskiej dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt. 1, 5, 7, 10 i 11, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej;

5) uczelni kształcącej personel lotniczy dla lotnictwa cywilnego dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt. 6, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw transportu;

6) ⁽¹⁸⁾ uczelni medycznej lub innej uczelni publicznej, będącej podmiotem, który utworzył szpital kliniczny, w części dotyczącej jednostek organizacyjnych tej uczelni

prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt. 1 i 7-11 - są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

„6) uczelni medycznej lub innej uczelni publicznej będącej podmiotem, który utworzył szpital uniwersytecki, w części dotyczącej jednostek organizacyjnych tej uczelni prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt. 1 i 7-11, są udzielane z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.”,

4. Uczelnia niepubliczna otrzymuje dotację na zadania związane z bezzwrotną pomocą materialną dla studentów, w zakresie określonym w art. 173 ust. 1 oraz dla doktorantów, w zakresie określonym w art. 199 ust. 1.

5. Uczelnia niepubliczna spełniająca warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 95 ust. 1 może otrzymać:

1) dotację przeznaczoną na pokrycie części opłat wnoszonych przez studentów studiów stacjonarnych oraz uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich;

2) dotacje na dofinansowanie kosztów realizacji zadań wymienionych w ust. 1 pkt. 1, 2, 4 i 5 oraz 8-11, niezwiązanych z kształceniem studentów studiów stacjonarnych i uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich.

6. Uczelnia może otrzymywać inne środki finansowe z budżetu państwa oraz z budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków.

„6. Uczelnia może otrzymywać inne środki finansowe z budżetu państwa oraz z budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków, przy czym z budżetów tych jednostek i ich związków może otrzymywać także dotacje **celowe** na zadania, o których mowa w ust. 1, jeżeli dotowane zadanie jest związane z zadaniami własnymi jednostek samorządu terytorialnego.”;

7. Przepisy ust. 3, 4 i 5 stosuje się odpowiednio do związku uczelni.

„Art. 94a. Dotacje na zadania, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 7, dla doktorantów w jednostkach naukowych, w zakresie określonym w art. 199 ust. 1, są udzielane z części budżetu, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 94b. 1. W budżecie państwa jest określana dotacja podmiotowa na dofinansowanie zadań projakościowych, przeznaczona na:

1) dofinansowanie jednostek organizacyjnych mających status KNOW, w tym z tytułu dodatku do wynagrodzenia dla pracowników oraz specjalnych stypendiów naukowych dla uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich oraz specjalnych stypendiów naukowych dla studentów;

2) dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni posiadających ocenę wyróżniającą na podstawie opinii Komisji, dotyczącej jakości kształcenia, o której mowa w art. 49 ust. 5;

3) dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni w zakresie wdrażania systemów poprawy jakości kształcenia oraz Krajowych Ram Kwalifikacji;

4) finansowanie zadań związanych z kształceniem uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich prowadzonych w uczelniach niepublicznych; dotacja nie przysługuje:

a) jeżeli wydano prawomocną decyzję o cofnięciu uprawnienia do prowadzenia w danej uczelni jednego z kierunków studiów w okresie ostatnich pięciu lat lub

b) istnieje zagrożenie ciągłości finansowania uczelni;

5) finansowanie zwiększenia wysokości stypendiów doktoranckich, o których mowa w art. 200, dla 30% najlepszych doktorantów, w uczelniach publicznych i niepublicznych.

2. Zadania określone w ust. 1 pkt. 3 są finansowane w drodze konkursu.

3. Wydatki budżetu państwa planowane na dotację, o której mowa w ust. 1, są waloryzowane corocznie co najmniej o średnioroczny wskaźnik, o którym mowa w art. 93 ust. 2.

4. Dotacja, o której mowa w ust. 1, jest udzielana z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

5. W uczelni publicznej przyznana dotacja, o której mowa w ust. 1, zwiększa otrzymaną dotację, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 1.

Art. 94c. Środki finansowe przyznawane na finansowanie zadań, określonych w art. 94 ust. 1 pkt. 1-9 i 11 oraz art. 94b ust. 1 pkt. 1-5 są przekazywane w formie dotacji podmiotowej, a środki finansowe na dofinansowanie lub finansowanie kosztów realizacji inwestycji, a także zakupów środków trwałych służących kształceniu studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi, określone w art. 94 ust. 1 pkt. 10 są przekazywane w formie dotacji celowej.”;

Art. 95. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb występowania przez uczelnie niepubliczne o dotację, o których mowa w art. 94, oraz sposób kontroli ich wykorzystania, uwzględniając jakość kształcenia w uczelni, liczbę nauczycieli akademickich, dla których uczelnia jest podstawowym miejscem pracy, liczbę kształconych w uczelni studentów studiów stacjonarnych i uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich, zaangażowanie własnych środków w rozwój bazy materialnej uczelni oraz osiągnięcia uczelni w dotychczasowym kształceniu. W przypadku dotacji na pomoc materialną uwzględnia się liczbę kształconych w uczelni studentów studiów stacjonarnych i uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich oraz liczbę studentów i doktorantów będących w trudnej sytuacji materialnej.

„1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może określić, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb występowania przez uczelnie niepubliczne o dotację, o których mowa w art. 94, oraz sposób kontroli ich wykorzystania, uwzględniając jakość kształcenia w uczelni, liczbę nauczycieli akademickich, dla których uczelnia jest podstawowym miejscem pracy, liczbę kształconych w uczelni studentów studiów stacjonarnych i uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich, zaangażowanie własnych środków w rozwój bazy materialnej uczelni oraz osiągnięcia uczelni w dotychczasowym kształceniu.”,

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przyznaje dotacje, o których mowa w art. 94 ust. 1, 4 i 5, określając ich wysokość i przeznaczenie. Dotacje, o których mowa w art. 94 ust. 3, przyznaje właściwy minister wymieniony w art. 94 ust. 3, określając ich wysokość i przeznaczenie.

3. Minister przyznający dotację, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 1, może przyznać uczelni publicznej prowadzącej studia na szczególnie wysokim poziomie, potwierdzonym oceną Państwowej Komisji Akredytacyjnej, dodatkowe środki na kształcenie studentów na określonych kierunkach studiów, makrokierunkach i studiach międzykierunkowych. Środki przeznaczone na te cele nie mogą łącznie przekraczać 0,5 % dotacji przeznaczanej na zadania określone w art. 94 ust. 1 pkt. 1.

b) uchyla się ust. 3;

Art. 96. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw zdrowia, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz do spraw gospodarki morskiej określa, w drodze rozporządzenia:

1) wskaźniki kosztochłonności poszczególnych kierunków, makrokierunków i studiów międzykierunkowych studiów stacjonarnych, z uwzględnieniem warunków kadrowych niezbędnych do prowadzenia studiów określonego stopnia, a także wskaźniki kosztochłonności stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki, mając na uwadze rodzaj niezbędnych kosztów ponoszonych w związku z kształceniem i badaniami na danym kierunku i danej dziedzinie naukowej oraz przygotowaniem doktoranta do prowadzenia działalności dydaktycznej, naukowej i badawczej;

- 2) zasady podziału dotacji, o których mowa w art. 94, z uwzględnieniem:
- a) ⁽¹⁹⁾ w zakresie zadań, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 1 - danych o liczbie studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i nauczycieli akademickich oraz o wskaźnikach kosztochłonności poszczególnych kierunków studiów stacjonarnych i stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki,
 - aa) ⁽²⁰⁾ w zakresie zadań, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 8 - danych o liczbie studentów studiów stacjonarnych, w ramach kształcenia których są wykonywane zadania związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych,
 - b) w zakresie pomocy materialnej dla studentów - danych o liczbie studentów, liczbie studentów studiów stacjonarnych uprawnionych do zakwaterowania w domach studenckich oraz liczbie studentów będących w trudnej sytuacji materialnej,
 - c) w zakresie pomocy materialnej dla doktorantów - danych o liczbie doktorantów, liczbie doktorantów studiów stacjonarnych uprawnionych do zakwaterowania w domach studenckich oraz liczbie doktorantów będących w trudnej sytuacji materialnej
- zapewniając, w ramach posiadanych środków budżetowych, możliwie najlepsze funkcjonowanie uczelni;
- 3) ⁽²¹⁾ tryb udzielania oraz tryb i zasady rozliczania dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 10, uwzględniając sposób przekazywania środków finansowych oraz zapewnienie prawidłowego wydatkowania tych środków z budżetu państwa.

„Art. 96. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

1) wskaźniki kosztochłonności dla poszczególnych kierunków studiów stacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia oraz obszarów kształcenia, stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki, mając na uwadze warunki związane z prowadzeniem tych studiów,

2) sposób podziału dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 7 i ust. 4, a także zasady i tryb jej przekazywania uczelni, biorąc pod uwagę liczbę studentów i doktorantów, w tym znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej oraz liczbę studentów i doktorantów, będących osobami niepełnosprawnymi, a także stan funduszu pomocy materialnej,

3) tryb udzielania oraz zasady i tryb rozliczania dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 10 aby zapewnić efektywne wydatkowanie tych środków, odpowiadające jakości kształcenia.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw zdrowia, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału dotacji, o której mowa w

art. 94 ust. 1 pkt. 1, 8 i 11, biorąc pod uwagę w szczególności kosztochłonność kierunków studiów oraz jakość kształcenia liczbę studentów, a także sposób podziału dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 2-6 i 9, aby zapewnić efektywne wydatkowanie tych środków, odpowiadające jakości kształcenia.”;

„Art. 96a. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób podziału i tryb przekazywania podmiotowej dotacji na dofinansowanie zadań projakościowych, o których mowa w art. 94b ust. 1, biorąc pod uwagę:

1) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt 1 – możliwość ich dofinansowania przez okres pięciu lat oraz przedłużenia dofinansowania na kolejny okres pięciu lat, uwzględniając dane o liczbie pracowników, w tym nauczycieli akademickich, doktorantów i studentów w jednostkach organizacyjnych mających status KNOW,

2) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt. 2 – możliwość dofinansowania nie więcej niż dwudziestu pięciu podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni przez okres trzech lat, uwzględniając dane o liczbie nauczycieli akademickich, studentów i doktorantów w jednostkach organizacyjnych posiadających ocenę wyróżniającą Komisji,

- 3) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt. 3 – poprawę jakości kształcenia oraz restrukturyzację organizacyjną i programową zgodną z Krajowymi Ramami Kwalifikacji,
- 4) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt. 4 – dane o liczbie doktorantów na stacjonarnych studiach doktoranckich, dane o wynikach oceny kształcenia na kierunkach studiów, dokonanej przez Komisję, uwzględniając zaprzestanie finansowania w przypadku uzyskania przez uczelnię niepubliczną drugiej oceny negatywnej,
- 5) w zakresie zadań, o których mowa w art. 94b ust. 1 pkt. 5 – możliwość zwiększania stypendiów doktoranckich uwzględniając jakość badań naukowych i kształcenia oraz stopień ich konkurencyjności w skali międzynarodowej.”;

Art. 97. Zasady i tryb finansowania badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w uczelni, zakwalifikowanych do finansowania ze środków przewidzianych w budżecie państwa na naukę, określa [ustawa](#) z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 727).

Art. 98. 1. Przychodami uczelni publicznej są w szczególności:

- 1) dotacje z budżetu państwa, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 1-6 oraz 8, 9 i 11;
„1) dotacje z budżetu państwa, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 1-6, 8, 9 i 11 oraz art. 94b;”,
 - 2) uzyskane z budżetu państwa środki na naukę, o których mowa w [ustawie](#) wymienionej w art. 97;
 - 2) odpłatności za świadczone usługi edukacyjne, w szczególności za kształcenie na studiach i studiach doktoranckich, prowadzonych w formach niestacjonarnych, oraz za świadczone przez uczelnie artystyczne usługi artystyczne;
„3) odpłatności za świadczone usługi edukacyjne, w szczególności za kształcenie, o którym mowa w art. 99 ust. 1 pkt. 1a, oraz za kształcenie na studiach i studiach doktoranckich prowadzonych w formach niestacjonarnych, a także za świadczone przez uczelnie artystyczne usługi artystyczne;”;
 - 4) opłaty za postępowanie związane z przyjęciem na studia;
 - 5) jednorazowe opłaty za wydanie dyplomu, świadectwa oraz innego dokumentu związanego z tokiem studiów;
 - 6) odpłatności za usługi badawcze i specjalistyczne, specjalistyczne i wysokospecjalistyczne usługi diagnostyczne, rehabilitacyjne lub lecznicze, a także opłaty licencyjne i przychody z działalności kulturalnej;
 - 7) przychody z działalności gospodarczej;
 - 8) przychody z udziałów i odsetek;
 - 9) przychody ze sprzedaży składników własnego mienia oraz z odpłatności za korzystanie z tych składników przez osoby trzecie na podstawie umowy najmu, dzierżawy albo innej umowy;
 - 10) przychody z tytułu darowizn, dziedziczenia, zapisów oraz ofiarności publicznej;
 - 11) środki pochodzące ze źródeł zagranicznych, niepodlegające zwrotowi;
 - 12) środki, o których mowa w art. 94 ust. 6.
2. ⁽²²⁾ Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego ustala na rok akademicki, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt. 4, uwzględniając specyfikę kierunków studiów, w tym konieczność przeprowadzenia testów sprawdzających uzdolnienia artystyczne lub sprawność fizyczną kandydata.
- 2a. ⁽²³⁾ Rektor uczelni ustala na rok akademicki wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt. 4, uwzględniając zasadę, że opłata nie może przekraczać kosztów planowanych do poniesienia w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności związanych z przyjmowaniem na studia na danym kierunku i określonym poziomie kształcenia.
3. Niewykorzystane w danym roku środki finansowe pozostają w dyspozycji uczelni.

Art. 99. 1. Uczelnia publiczna może pobierać opłaty za świadczone usługi edukacyjne związane z:

- 1) kształceniem studentów na studiach niestacjonarnych oraz uczestników niestacjonarnych studiów doktoranckich;

„1a) kształceniem studentów na studiach stacjonarnych, w przypadku podjęcia przez nich studiów na drugim lub kolejnym kierunku studiów w formie stacjonarnej;”,

- 2) powtarzaniem określonych zajęć na studiach stacjonarnych oraz stacjonarnych studiach doktoranckich z powodu niezadowalających wyników w nauce;

- 3) prowadzeniem studiów w języku obcym;

- 4) prowadzeniem zajęć nieobjętych planem studiów;

- 5) prowadzeniem studiów podyplomowych oraz kursów doszkalających.

„1a. Do studentów studiów stacjonarnych, o których mowa w ust. 1 pkt. 1a, nie zalicza się:

- 1) studentów, którzy po ukończeniu studiów pierwszego stopnia kontynuują studia do uzyskania tytułu magistra lub równorzędnego;

- 2) najlepszych studentów, o których mowa w art. 170a ust. 3;

- 3) studentów studiujących na kierunkach, o których mowa w art. 170b ust. 1.

1b. W przypadku podjęcia studiów równocześnie na kilku kierunkach studiów pobiera się opłaty za drugi wskazany przez studenta oraz każdy kolejny kierunek studiów.”,

2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, ustala rektor uczelni publicznej, z tym że opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt. 1 i 2, nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prowadzenia w danej uczelni, odpowiednio studiów lub studiów doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt. 1, oraz zajęć na studiach lub studiach doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt. 2, z uwzględnieniem kosztów amortyzacji i remontów.

„2a. Informację o wysokości opłat za usługi edukacyjne, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do świadczenia tych usług uczelnia zamieszcza na swojej stronie internetowej.”,

3. Senat uczelni publicznej określa szczegółowe zasady pobierania opłat, o których mowa w ust. 1, w tym tryb i warunki zwalniania - w całości lub w części - z tych opłat studentów lub doktorantów, w szczególności osiągających wybitne wyniki w nauce, a także tych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji materialnej.

4. Zasady pobierania i wysokość opłat w uczelni niepublicznej określa organ wskazany w jej statucie.

„4. Zasady pobierania opłat i wysokość opłat w uczelni niepublicznej określa organ wskazany w statucie, z tym że opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt. 1 i 2, nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prowadzenia w danej uczelni, odpowiednio studiów lub studiów doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt. 1, oraz zajęć na studiach lub studiach doktoranckich, o których mowa w ust. 1 pkt. 2, z uwzględnieniem kosztów amortyzacji i remontów.”;

„Art. 99a. Uczelnia nie pobiera opłat za rejestrację na kolejny semestr lub rok studiów, egzaminy, w tym egzamin poprawkowy, egzamin komisyjny, egzamin dyplomowy, wydanie dziennika praktyk zawodowych, złożenie i ocenę pracy dyplomowej oraz wydanie suplementu do dyplomu.”;

Art. 100. 1. Uczelnia publiczna pokrywa koszty swojej działalności, zobowiązania oraz wydatki na rozwój i inne potrzeby z przychodów określonych w art. 98 ust. 1.

2. Uczelnia publiczna prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, zgodnie z przepisami o finansach publicznych i o rachunkowości.

3. Uczelnia publiczna przekazuje ministrowi, który sprawuje nad nią nadzór, oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych plan rzeczowo-finansowy, w terminie czternastu dni od jego uchwalenia.

„2. Uczelnia prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, zatwierdzanego w uczelni publicznej przez senat, a w uczelni niepublicznej przez organ kolegialny wskazany w statucie uczelni, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

3. Plan rzeczowo-finansowy w terminie czternastu dni od jego uchwalenia:

- 1) uczelnia publiczna przekazuje ministrowi, który sprawuje nad nią nadzór oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;
- 2) uczelnia niepubliczna przekazuje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.”;

„Art. 100a. 1. Uczelnia publiczna, w której suma strat netto w okresie nie dłuższym niż pięć ostatnich lat przekracza 25% kwoty dotacji z budżetu państwa otrzymanej w roku poprzedzającym bieżący rok budżetowy na zadania, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 1, jest obowiązana do opracowania programu naprawczego.

2. Uczelnia publiczna opracowuje program naprawczy nie później niż w okresie trzech miesięcy od stwierdzenia straty, o której mowa w ust. 1.

3. Program naprawczy obejmuje działania mające na celu odzyskanie równowagi finansowej przez zrównoważenie planowanych kosztów działalności z przychodami określonymi w art. 98 ust. 1 w okresie nie dłuższym niż trzy lata od dnia uchwalenia programu naprawczego.

4. Senat uczelni uchwała program naprawczy i przedkłada go ministrowi nadzorującemu uczelnię. Senat uczelni przedkłada ministrowi okresowe sprawozdania z wykonania programu naprawczego wraz ze sprawozdaniem z wykonania planu rzeczowo-finansowego, o którym mowa w art. 35 ust. 2. Pierwsze sprawozdanie składa się w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym program naprawczy został uchwalony.

5. W przypadku gdy uczelnia publiczna nie wprowadzi programu naprawczego w trybie określonym w ust. 2 – 4 albo ocena rezultatów programu naprawczego przedstawianych w okresowych sprawozdaniach, o których mowa w ust. 4, wskazuje, że nie zostaną osiągnięte jego cele, minister nadzorujący tę uczelnię powołuje, na okres nie dłuższy niż trzy lata, osobę pełniącą obowiązki rektora, powierzając jej zadania dotyczące opracowania i wdrożenia programu naprawczego.

6. Z dniem powołania osoby pełniącej obowiązki rektora:

- 1) dotychczasowy rektor uczelni zostaje zawieszony w pełnieniu obowiązków; w okresie zawieszenia rektorowi nie przysługuje dodatek funkcyjny do wynagrodzenia;
- 2) zawieszona zostaje działalność organów kolegialnych uczelni w zakresie decydowania o gospodarce finansowej, w szczególności w zakresie kompetencji określonych w art. 90 ust. 4; pozostałe kompetencje organów kolegialnych są realizowane na zasadach dotychczasowych;
- 3) osoba pełniąca obowiązki rektora staje się przewodniczącym senatu uczelni.

7. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 6, pozostaje bez wpływu na upływ kadencji rektora i członków organów kolegialnych. W przypadku gdy kadencja rektora upłynie w trakcie okresu, na który

została powołana osoba pełniąca obowiązki rektora, do końca tego okresu nie przeprowadza się wyboru lub konkursu na rektora na kolejną kadencję.

8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb realizacji programu naprawczego prowadzącego do uzyskania równowagi finansowej, uwzględniając poziom zadłużenia i specyfikę uczelni.”;

Art. 101. 1. Uczelnia publiczna tworzy:

- 1) fundusz zasadniczy;
 - 2) inne fundusze, których utworzenie przewidują odrębne przepisy.
2. Zysk netto przeznaczają się na fundusz zasadniczy.

3. Stratę netto pokrywa się z funduszu zasadniczego.

4. Roczne sprawozdanie finansowe uczelni publicznej podlega badaniu przez biegłego rewidenta.

Art. 102. 1. Fundusz zasadniczy odzwierciedla wartość mienia uczelni publicznej.

2. W uczelni publicznej środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, z wyjątkiem budynków i lokali oraz obiektów inżynierii lądowej i wodnej, podlegają amortyzacji na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Budynki i lokale oraz obiekty inżynierii lądowej i wodnej są umarzane.

Art. 103. 1. Uczelnia tworzy fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, tworzy się:

1) z dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 7 i ust. 4, z wyłączeniem środków na stypendia ministra, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 4 i 5;

2) z opłat za korzystanie z domu studenckiego;

3) z opłat za korzystanie ze stołówki studenckiej;

4) z innych przychodów, w tym z opłat za wynajem pomieszczeń w domach i stołówkach studenckich.

„2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, tworzy się z:

1) dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 7 i ust. 4, z wyłączeniem środków na stypendia ministra, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 4;

2) opłat za korzystanie z domu studenckiego;

3) opłat za korzystanie ze stołówki studenckiej;

4) innych przychodów, w tym z opłat za wynajem pomieszczeń w domach i stołówkach studenckich.”;

3. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów w części, o której mowa w ust. 2 pkt. 1, przeznacza się na wypłaty stypendiów i zapomóg, a w przypadku uczelni publicznej także na remonty domów i stołówek studenckich. Dotacja przeznaczona na pomoc materialną dla doktorantów nie może być większa niż 3 % wysokości dotacji określonej w ust. 2 pkt. 1.

4. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów w części, o której mowa w ust. 2 pkt. 2-4, przeznacza się na pokrycie kosztów utrzymania domów i stołówek studenckich, a w przypadku uczelni publicznej także na wynagrodzenia pracowników uczelni zatrudnionych w tych domach i stołówkach oraz na odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla tych pracowników, o którym mowa w art. 157.

5. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów w części, o której mowa w ust. 2 pkt. 2-4, może być również przeznaczony na wypłatę stypendiów i zapomóg oraz remonty i modernizację domów i stołówek studenckich.

6. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, w części nieprzekraczającej w danym roku budżetowym 0,2 % dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 7 i ust. 4, może być przeznaczony na pokrywanie kosztów realizacji zadań związanych z przyznawaniem i wypłacaniem stypendiów i zapomóg dla studentów i doktorantów, ponoszonych przez uczelnię.

7. Niewykorzystane w danym roku budżetowym środki funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów pochodzące ze źródła, o którym mowa w ust. 2 pkt. 1, przechodzą na rok następny do wykorzystania na cele określone w ust. 3, a środki pochodzące ze źródeł określonych w ust. 2 pkt. 2-4, na cele określone w ust. 4 i 5.

„Art. 103a. Przepis art. 103 stosuje się odpowiednio do jednostek naukowych prowadzących studia doktoranckie.”;

Art. 104. 1. Uczelnia może utworzyć, ze środków innych niż określone w art. 94 ust. 1 i 6, własny fundusz stypendialny na stypendia dla pracowników i studentów oraz doktorantów. Stypendia z tego funduszu mogą być przyznawane, jeżeli statut uczelni tak stanowi, niezależnie od stypendiów, o których mowa w art. 173 ust. 1 oraz w art. 199 ust. 1.

2. Stypendia, o których mowa w ust. 1, są przyznawane studentom i doktorantom w uzgodnieniu odpowiednio z uczelnianym organem wykonawczym samorządu studenckiego wskazanym w regulaminie samorządu studenckiego lub z uczelnianym organem wykonawczym samorządu doktorantów wskazanym w regulaminie samorządu doktorantów.

Art. 105. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej uczelni publicznych, z uwzględnieniem:

- 1) zasad sporządzania planu rzeczowo-finansowego;
- 2) zasad tworzenia oraz zmian stanu funduszy;
- 3) zasad rozliczania kosztów;
- 4) sposobu dostosowania dotychczasowych zasad gospodarki finansowej szkół wyższych do postanowień ustawy.

„Art. 105. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej uczelni, z uwzględnieniem:

- 1) zasad sporządzania planu rzeczowo-finansowego;
- 2) zasad tworzenia oraz zmian stanu funduszy;
- 3) zasad rozliczania, w tym ewidencji kosztów, biorąc pod uwagę:
 - a) rozliczanie kosztów według rodzajów działalności, z wyodrębnieniem finansowania z dotacji z budżetu państwa oraz z przychodów własnych,
 - b) rozliczanie kosztów w ramach działalności dydaktycznej w podziale na koszty kształcenia na studiach stacjonarnych i studiach niestacjonarnych;
- 4) sposobu dostosowania dotychczasowych zasad gospodarki finansowej uczelni do postanowień ustawy.”;

Art. 106. Prowadzenie przez uczelnię działalności dydaktycznej, naukowej, badawczej, doświadczalnej, artystycznej, sportowej, diagnostycznej, rehabilitacyjnej lub leczniczej nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów [ustawy](#) z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.⁶⁾).

DZIAŁ III

Pracownicy uczelni

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 107. Pracownikami uczelni są nauczyciele akademicki oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi.

Art. 108. Nauczycielami akademickimi są:

- 1) pracownicy naukowo-dydaktyczni;
- 2) pracownicy dydaktyczni;
- 3) pracownicy naukowci;
- 4) dyplomowani bibliotekarze oraz dyplomowani pracownicy dokumentacji i informacji naukowej.

Art. 109. 1. Nauczycielem akademickim może zostać osoba, która:

- 1) posiada kwalifikacje określone w ustawie;
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 3) nie została ukarana prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo umyślne;
- 4) nie została ukarana karą dyscyplinarną wymienioną w art. 140 ust. 1 pkt. 4;
- 5) korzysta z pełni praw publicznych.

79) w art. 109 uchyla się ust. 2;

2. Nauczyciel akademicki może pozostawać w tym samym czasie w stosunku pracy tylko w jednym podstawowym miejscu pracy.

3. Zatrudnienie w uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego cudzoziemca następuje bez konieczności uzyskania zezwolenia i zgody organu zatrudnienia.

Zezwolenia i zgody nie wymaga także powierzenie cudzoziemcowi innej pracy zarobkowej w zakresie zadań, o których mowa w art. 111.

3a. ⁽²⁴⁾ Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 3, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 114.

4. Osoba, o której mowa w ust. 3, podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i ubezpieczeń zdrowotnych, a także korzysta z uprawnień przewidzianych w ustawie oraz innych uprawnień na zasadach obowiązujących obywateli polskich pozostających w stosunku pracy.

Art. 110. 1. Pracownicy naukowo-dydaktyczni i naukowcy są zatrudniani na stanowiskach:

- 1) profesora zwyczajnego;
- 2) profesora nadzwyczajnego;
- 3) profesora wizytującego;
- 4) adiunkta;
- 5) asystenta.

2. Pracownicy dydaktyczni są zatrudniani na stanowiskach:

- 1) starszego wykładowcy;
- 2) wykładowcy;
- 3) lektora lub instruktora.

3. W uczelni zawodowej pracownicy dydaktyczni mogą być zatrudniani także na stanowiskach wskazanych w ust. 1 pkt. 1-3 i 5.

80) w art. 110 uchyla się ust. 4;

4. Statut uczelni może przewidywać możliwość zatrudniania pracowników dydaktycznych na stanowisku docenta. Do pracowników tych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące pracowników dydaktycznych zatrudnionych na stanowisku starszego wykładowcy, chyba że szczególny przepis ustawy stanowi inaczej.

Art. 111. 1. Pracownicy naukowo-dydaktyczni są obowiązani:

- 1) kształcić i wychowywać studentów;
- 2) prowadzić badania naukowe i prace rozwojowe, rozwijać twórczość naukową albo artystyczną;
- 3) uczestniczyć w pracach organizacyjnych uczelni.

„4) nadzorować opracowywanie przez studentów prac zaliczeniowych, semestralnych, dyplomowych, pod względem merytorycznym i metodycznym;

5) przestrzegać prawa własności intelektualnej.”,

2. Pracownicy naukowcy mają obowiązki określone w ust. 1 pkt. 2 i 3.

„2. Pracownicy naukowcy mają obowiązki określone w ust. 1 pkt. 2, 3 i 5.”,

3. Do obowiązków nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego należy również kształcenie kadry naukowej.

4. Pracownicy dydaktyczni są obowiązani:

- 1) kształcić i wychowywać studentów;
- 2) podnosić swoje kwalifikacje zawodowe;
- 3) uczestniczyć w pracach organizacyjnych uczelni.

„4) nadzorować opracowywanie przez studentów prac zaliczeniowych, semestralnych, dyplomowych, pod względem merytorycznym i metodycznym.”;

5. Nauczyciele akademicki zatrudnieni w uczelni zawodowej mogą uczestniczyć w pracach badawczych. Warunki prowadzenia tych prac określa organ kolegialny uczelni wskazany w statucie.

Art. 112. 1. Nauczyciele akademicki zatrudnieni w uczelni medycznej lub innej uczelni prowadzącej działalność w dziedzinie nauk medycznych uczestniczą w sprawowaniu opieki zdrowotnej poprzez wykonywanie zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w szpitalach klinicznych lub oddziałach

innych zakładów opieki zdrowotnej (szpitali), udostępnianych tym uczelniom na zasadach określonych w przepisach o zakładach opieki zdrowotnej.

2. W udzielaniu świadczeń zdrowotnych, o których mowa w ust. 1, nauczyciele akademicy uczestniczą na podstawie odrębnej umowy zawartej ze szpitalem klinicznym albo innym zakładem opieki zdrowotnej (szpitalem).

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni publicznych działających w zakresie nauk weterynaryjnych.

„Art. 112a. 1. Nauczyciel akademicki składa w uczelni oświadczenie o podstawowym miejscu pracy. W oświadczeniu tym upoważnia wybraną podstawową jednostkę organizacyjną uczelni do zaliczania go do minimum kadrowego jednego kierunku studiów jednolitych magisterskich albo jednego kierunku studiów pierwszego oraz drugiego stopnia albo jednego kierunku studiów tylko pierwszego stopnia albo jednego kierunku studiów tylko drugiego stopnia.

2. Nauczyciel akademicki może dodatkowo złożyć w jednostce organizacyjnej tej samej uczelni albo w jednostce organizacyjnej innej uczelni co najwyżej jedno oświadczenie, upoważniające tę jednostkę do zaliczenia go do minimum kadrowego jednego kierunku studiów pierwszego stopnia.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, składa się przed rozpoczęciem roku akademickiego, nie później jednak niż do 31 sierpnia roku poprzedzającego rok akademicki.”;

Art. 113. Dyplomowani bibliotekarze oraz dyplomowani pracownicy dokumentacji i informacji naukowej są zatrudniani na stanowiskach:

- 1) starszego kustosa dyplomowanego, starszego dokumentalisty dyplomowanego;
- 2) kustosa dyplomowanego, dokumentalisty dyplomowanego;
- 3) adiunkta bibliotecznego, adiunkta dokumentacji i informacji naukowej;
- 4) asystenta bibliotecznego, asystenta dokumentacji i informacji naukowej.

Art. 114. 1. Na stanowisku profesora zwyczajnego może być zatrudniona osoba posiadająca tytuł naukowy profesora.

2. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego może być zatrudniona osoba posiadająca stopień naukowy doktora habilitowanego lub tytuł naukowy profesora.

3. Na stanowisku profesora wizytującego może być zatrudniona osoba będąca pracownikiem innej uczelni, posiadająca stopień naukowy doktora habilitowanego lub tytuł naukowy profesora, z zastrzeżeniem art. 115 ust. 3.

4. W uczelni morskiej na stanowisku profesora nadzwyczajnego może być zatrudniona także osoba posiadająca stopień naukowy doktora oraz najwyższy stopień morski.

5. Na stanowisku adiunkta może być zatrudniona osoba, która posiada co najmniej stopień naukowy doktora.

6. Na stanowisku asystenta może być zatrudniona osoba, która posiada co najmniej tytuł zawodowy magistra lub tytuł równorzędny.

7. Na stanowiskach pracowników dydaktycznych, o których mowa w art. 110 ust. 2, mogą być zatrudnione osoby posiadające tytuł zawodowy magistra lub tytuł równorzędny.

83) w art. 114 uchyla się ust. 8;

8. Na stanowisku docenta, o którym mowa w art. 110 ust. 4, może być zatrudniona osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora.

Art. 115. 1. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego może być zatrudniona osoba niespełniająca wymagań określonych odpowiednio w art. 114 ust. 2 i 3, jeżeli posiada stopień naukowy doktora oraz znaczne i twórcze osiągnięcia w pracy naukowej, zawodowej lub artystycznej, potwierdzone w trybie określonym w statucie.

2. Warunkiem zatrudnienia osoby, o której mowa w ust. 1, na stanowisku profesora nadzwyczajnego w uczelni jest uzyskanie pozytywnej opinii Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.

„1. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego może być zatrudniona osoba niespełniająca wymagań określonych odpowiednio w art. 114 ust. 2 i 3, jeżeli posiada stopień naukowy doktora oraz znaczne i twórcze osiągnięcia w pracy

naukowej lub artystycznej, potwierdzone w trybie określonym w statucie. Warunkiem zatrudnienia na

stanowisku profesora nadzwyczajnego osoby niespełniającej wymagań określonych w art. 114 ust. 2 jest uzyskanie pozytywnej opinii Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów. 2. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego rektor może zatrudnić osobę niespełniającą wymagań określonych w art. 114 ust. 2 i 3, jeżeli osoba ta uzyskała stopień naukowy doktora w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą i podczas pracy w innym państwie przez co najmniej pięć lat kierowała samodzielnie zespołami badawczymi oraz posiada znaczący dorobek i osiągnięcia naukowe. O swojej decyzji rektor zawiadamia Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów.”,

3. W uczelni wojskowej na stanowisku profesora wizytującego może być zatrudniona osoba posiadająca stopień generała lub admirała.

b) uchyla się ust. 4 i 5

4. Przy zatrudnianiu na stanowisko wymienione w ust. 1 osoby niebędącej obywatelem polskim rektor może odstąpić od warunków określonych w art. 114 ust. 2 i 3.

5. Zatrudnienie na stanowisku profesora nadzwyczajnego osoby, o której mowa w ust. 1, może nastąpić wyłącznie na podstawie umowy o pracę.

Art. 116. Statut uczelni może określać dodatkowe wymagania i kwalifikacje zawodowe osób zatrudnianych na stanowiskach, o których mowa w art. 110.

Art. 117. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

1) warunki, jakie powinien spełniać kandydat na dyplomowanego bibliotekarza oraz dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej, uwzględniając w szczególności wymagania w zakresie posiadanego wykształcenia, stażu pracy i osiągnięć naukowych, warunkujące dopuszczenie do postępowania kwalifikacyjnego oraz warunki uzyskiwania zwolnienia z tego postępowania,

2) formę i tryb postępowania kwalifikacyjnego stanowiącego podstawę do przyznawania uprawnień dyplomowanego bibliotekarza oraz dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej, uwzględniając tryb powoływania oraz sposób funkcjonowania komisji egzaminacyjnej,

3) warunki awansowania dyplomowanego bibliotekarza i dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej, uwzględniając wymagania kwalifikacyjne warunkujące awans zawodowy, wykaz specjalizacji zawodowych oraz ich zakres tematyczny,

4) wzór zaświadczenia o uzyskaniu kwalifikacji zawodowych, uwzględniając potrzebę umieszczenia wszystkich danych potwierdzających uzyskane kwalifikacje zawodowe - uwzględniając w szczególności sprawne funkcjonowanie systemu biblioteczno-informacyjnego uczelni.

Rozdział 2

Stosunek pracy pracowników uczelni

Art. 118. 1. ⁽²⁵⁾ Nawiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim następuje na podstawie mianowania albo umowy o pracę. Na podstawie mianowania zatrudnia się nauczyciela akademickiego tylko w pełnym wymiarze czasu pracy.

„1. Nawiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim następuje na podstawie mianowania albo umowy o pracę. Na podstawie mianowania zatrudnia się wyłącznie nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora. Zatrudnienie na podstawie mianowania następuje w pełnym wymiarze czasu pracy.”,

2. Stosunek pracy z nauczycielem akademickim w uczelni publicznej nawiązuje i rozwiązuje rektor w trybie określonym w statucie, z zastrzeżeniem art. 121 ust. 4.

3. Stosunek pracy z nauczycielem akademickim w uczelni niepublicznej nawiązuje i rozwiązuje organ uczelni wskazany w statucie, z zastrzeżeniem art. 121 ust. 5, w trybie określonym w statucie.

b) uchyla się ust. 4,

4. Tryb postępowania poprzedzającego zatrudnienie nauczyciela akademickiego określa statut.

5. W uczelni wojskowej żołnierzy zawodowych wyznacza się na stanowiska nauczycieli akademickich na zasadach i w trybie określonych w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, z zachowaniem przepisów art. 114-116.

6. W uczelni służb państwowych funkcjonariuszy wyznacza się na stanowiska nauczycieli akademickich na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotyczących tych służb, z zachowaniem przepisów ustawy.

„7. Pomiedzy nauczycielem akademickim i zatrudnionym w tej samej uczelni jego małżonkiem, krewnym lub powinowatym do drugiego stopnia włącznie oraz osobą pozostającą w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli nie może powstać

„Art. 118a. 1. Zatrudnienie nauczyciela akademickiego w uczelni publicznej na stanowiskach, o których mowa w art. 110, następuje po przeprowadzeniu otwartego konkursu. Tryb i warunki postępowania konkursowego określa statut.

2. Informację o konkursach, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 72 ust. 1, art. 75 ust. 1 i art. 76 ust. 1, ogłasza się na stronach internetowych uczelni oraz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministra nadzorującego uczelnię, a także na stronach internetowych Komisji Europejskiej w europejskim portalu dla mobilnych naukowców, przeznaczonym do publikacji ofert pracy naukowców.”;

Art. 119. 1. Akt mianowania oraz umowa o pracę zawierane z nauczycielem akademickim określają strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy, w szczególności:

- 1) rodzaj pracy;
- 2) miejsce wykonywania pracy;

87) w art. 119 w ust. 1 uchyla się pkt. 3;

3) informację, czy uczelnia jest podstawowym miejscem pracy w rozumieniu ustawy;

4) wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy, ze wskazaniem składników wynagrodzenia;

- 5) wymiar czasu pracy;
- 6) termin rozpoczęcia pracy.

2. Warunkiem zawarcia z nauczycielem akademickim stosunku pracy na podstawie mianowania jest złożenie na piśmie oświadczenia, że uczelnia jest dla niego podstawowym miejscem pracy w rozumieniu ustawy.

Art. 120. Okres zatrudnienia na stanowisku asystenta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora oraz okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego, a także warunki skracania i przedłużania oraz zawieszania tych okresów określa statut.

„Art. 120. Okres zatrudnienia na stanowisku asystenta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora oraz okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego, a także warunki skracania i przedłużania oraz zawieszania tych okresów określa statut, z tym że zatrudnienie na każdym z tych stanowisk osoby nieposiadającej stopnia doktora lub doktora habilitowanego nie może trwać dłużej niż osiem lat.”;

89) w art. 121 uchyla się ust. 1 i 3;

Art. 121. 1. Uczelnia, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony na podstawie mianowania, jest jego podstawowym miejscem pracy.

2. Mianowanie następuje na czas nieokreślony lub określony.

3. Mianowanie po raz pierwszy w uczelni następuje po zakwalifikowaniu w drodze konkursu. Zasady i tryb przeprowadzania konkursu oraz kryteria kwalifikacyjne określa statut.

4. Mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego osoby pełniącej funkcję rektora uczelni publicznej dokonuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek senatu tej uczelni.

5. Przepis ust. 4 stosuje się do uczelni niepublicznej, jeżeli statut tej uczelni nie stanowi inaczej.

6. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 4 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

Art. 122. 1. Rektor, na wniosek nauczyciela akademickiego, wystawia nauczycielowi akademickiemu legitymację służbową.

2. Za wydanie legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 1, pobierane są opłaty związane z kosztami wydania dokumentu; wysokość tej opłaty nie może przekroczyć wysokości kosztów wytworzenia dokumentu. Opłaty stanowią przychód uczelni.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz tryb wystawiania legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając potrzebę poświadczenia zatrudnienia na stanowisku nauczyciela akademickiego.

Art. 123. 1. Stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim może być rozwiązany:

- 1) w drodze porozumienia stron;
- 2) przez wypowiedzenie dokonane przez jedną ze stron;
- 3) bez wypowiedzenia.

2. Rozwiązanie stosunku pracy z mianowanym nauczycielem akademickim za wypowiedzeniem następuje z końcem semestru, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

3. W uczelni wojskowej nauczyciela akademickiego będącego żołnierzem zawodowym zwalnia się ze stanowiska na zasadach i w trybie określonych w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

4. W uczelni służb państwowych rozwiązanie stosunku pracy z mianowanym nauczycielem akademickim będącym funkcjonariuszem właściwej służby państwowej następuje na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotyczących tych służb, z zachowaniem przepisów ustawy.

Art. 124. Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim w przypadku:

- 1) czasowej niezdolności do pracy spowodowanej chorobą, jeżeli okres tej niezdolności przekracza okres zasiłkowy, a w przypadku stwierdzenia przez uprawnionego lekarza poprawy stanu zdrowia i możliwości powrotu do pracy, jeżeli okres ten przekracza dwa lata;
- 2) wszczęcia postępowania w sprawie likwidacji uczelni;
- 3) otrzymania przez nauczyciela akademickiego, w okresie nie krótszym niż rok, dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 132 ust. 1 i 2;
- 4) podjęcia dodatkowego zatrudnienia lub prowadzenia działalności gospodarczej, bez uzyskania zgody rektora, o której mowa w art. 129 ust. 1;
- 5) niezawiadomienia rektora o podjęciu dodatkowego zatrudnienia lub prowadzeniu działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 129 ust. 6.

„Art. 124. 1. Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim w przypadku:

- 1) czasowej niezdolności do pracy spowodowanej chorobą, jeżeli okres tej niezdolności przekracza okres zasiłkowy, a w przypadku stwierdzenia przez uprawnionego lekarza poprawy stanu zdrowia i możliwości powrotu do pracy, jeżeli okres ten przekracza dwa lata;
- 2) wszczęcia postępowania w sprawie likwidacji uczelni;

3) otrzymania przez nauczyciela akademickiego oceny negatywnej, o której mowa w art. 132;

4) podjęcia lub wykonywania przez nauczyciela akademickiego dodatkowego zatrudnienia lub prowadzenia działalności gospodarczej bez zgody rektora, o której mowa w art. 129 ust.1 i 8.

2. Rektor rozwiązuje za wypowiedzeniem stosunek pracy z nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania przez nauczyciela akademickiego dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 132.”;

Art. 125. Stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim może być rozwiązany również z innych ważnych przyczyn, po uzyskaniu zgody organu kolegialnego wskazanego w statucie uczelni.

„Art. 125. Stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim może być rozwiązany również z innych ważnych przyczyn, po uzyskaniu opinii organu kolegialnego wskazanego w statucie uczelni.”;

Art. 126. Rektor może rozwiązać stosunek pracy z mianowanym nauczycielem akademickim bez wypowiedzenia w przypadku:

1) trwałej utraty zdolności do pracy na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej orzeczeniem lekarza orzecznika w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli nie ma możliwości zatrudnienia pracownika na innym stanowisku, odpowiednim do jego stanu zdrowia i kwalifikacji zawodowych, albo gdy nauczyciel odmawia przejścia do takiej pracy;

2) niedostarczenia w wyznaczonym terminie orzeczenia potwierdzającego zdolność do pracy na zajmowanym stanowisku, wydanego przez lekarza prowadzącego badania okresowe lub kontrolne;

3) dopuszczenia się:

a) czynu określonego w [art. 115](#) ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904, z późn. zm.⁷⁾) stwierdzonego prawomocnym wyrokiem sądowym,

b) stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem komisji dyscyplinarnej:

- przywłaszczenia sobie autorstwa albo wprowadzenia w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu albo artystycznego wykonania,
- rozpowszechnienia, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego utworu w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania,
- rozpowszechnienia, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego artystycznego wykonania albo publicznego zniekształcenia takiego utworu, artystycznego wykonania, fonogramu, wideogramu lub nadania,
- innego sposobu naruszenia cudzych praw autorskich lub praw pokrewnych,
- fałszowania badań lub wyników badań naukowych lub innego oszustwa naukowego,
- innego oszustwa naukowego;

4) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne.

Art. 127. 1. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego wygasa z mocy prawa w przypadku:

1) stwierdzenia, że mianowanie nastąpiło na podstawie fałszywych lub nieważnych dokumentów;

2) prawomocnego orzeczenia przez sąd utraty praw publicznych;

3) prawomocnego ukarania karą dyscyplinarną pozbawienia prawa wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego na stałe lub na czas określony;

4) prawomocnego orzeczenia środka karnego w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska w przypadku, gdy orzeczenie to dotyczy wykonywania obowiązków nauczyciela akademickiego;

5) upływu trzymiesięcznego okresu nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania;

6) odbywania kary pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności;

7) upływu okresu mianowania;

8) śmierci nauczyciela akademickiego.

2. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego zatrudnionego na stanowisku profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on 70. rok życia.

„2. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego zatrudnionego w uczelni publicznej wygasa z końcem roku akademickiego, w którym osiągnął on wiek emerytalny. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego w uczelni publicznej, wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on siedemdziesiąty rok życia.”;

3. Wygaśnięcie stosunku pracy stwierdza rektor.

4. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego pełniącego funkcję rektora, z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on 70. rok życia, przekształca się - na czas pozostały do zakończenia pełnienia tej funkcji - w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę.

Art. 128. Rozwiązanie lub wygaśnięcie umowy o pracę z nauczycielem akademickim następuje na zasadach określonych w [ustawie](#) z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁸⁾), z tym że rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem następuje z końcem semestru.

Art. 129. 1. Wykonywanie przez nauczyciela akademickiego dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy u więcej niż jednego dodatkowego pracodawcy lub prowadzenie działalności gospodarczej łącznie z jednym dodatkowym zatrudnieniem w ramach stosunku pracy, bez uzyskania wcześniejszej zgody rektora, stanowi podstawę rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem w uczelni publicznej stanowiącej podstawowe miejsce pracy.

2. Podjęcie przez nauczyciela akademickiego, będącego organem jednoosobowym uczelni publicznej lub jego zastępcą, dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej wymaga wcześniejszego uzyskania zgody właściwego organu kolegium uczelni. Wykonywanie przez nauczyciela akademickiego będącego organem jednoosobowym uczelni lub jego zastępcą zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub prowadzenie działalności gospodarczej bez zgody właściwego organu kolegium powoduje wygaśnięcie mandatu organu jednoosobowego uczelni publicznej lub jego zastępcy.

3. Wypowiedzenie stosunku pracy lub wygaśnięcie mandatu, o którym mowa w ust. 1 i 2, następuje z końcem miesiąca następującego po miesiącu, w którym rektor powziął wiadomość o tym fakcie, a w odniesieniu odpowiednio do rektora uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej - właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2, z zastrzeżeniem art. 128.

4. Wypowiedzenia stosunku pracy oraz wygaśnięcie mandatu, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonuje lub stwierdza rektor, a w stosunku do rektora uczelni publicznej, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub rektora odpowiednio uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2, na wniosek senatu uczelni, z zastrzeżeniem art. 128.

5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do uczelni niepublicznej, jeżeli statut nie stanowi inaczej.

6. Nauczyciel akademicki zawiadamia rektora o podjętym dodatkowym zatrudnieniu i wymiarze czasu pracy lub prowadzeniu działalności gospodarczej, w terminie siedmiu dni od podjęcia dodatkowego zatrudnienia lub rozpoczęcia działalności gospodarczej.

7. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do nauczycieli akademickich podejmujących zatrudnienie w ramach stosunku pracy:

1) w urzędach, o których mowa w [art. 1 ust. 1](#) i [ust. 2 pkt. 1, 2, 4 i 4a](#) ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁹⁾);

2) w organach towarzystw naukowych i zawodowych;

3) w organach wymiaru sprawiedliwości;

- 4) w instytucjach kultury;
- 5) we władzach Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności.

„Art. 128. 1. Rozwiązanie lub wygaśnięcie umowy o pracę z nauczycielem akademickim następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.9)), z tym że rozwiązanie stosunku pracy, za wypowiedzeniem następuje z końcem semestru.

2. Rektor może rozwiązać za wypowiedzeniem stosunek pracy nauczyciela akademickiego zatrudnionego na podstawie umowy o pracę również w przypadku określonym w art. 124 ust. 1 pkt. 3.

Art. 129. 1. Podjęcie lub kontynuowanie przez nauczyciela akademickiego zatrudnionego w uczelni publicznej dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy u innego pracodawcy lub prowadzenie działalności gospodarczej wymaga zgody rektora. Podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia albo prowadzenie działalności gospodarczej bez zgody rektora stanowi podstawę rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem w uczelni publicznej stanowiącej podstawowe miejsce pracy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nauczycieli akademickich podejmujących zatrudnienie w ramach stosunku pracy:

- 1) w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1, 2, 4 i 4a ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.10));
- 2) w organach towarzystw naukowych i zawodowych;
- 3) w organach wymiaru sprawiedliwości;
- 4) w instytucjach kultury;
- 5) we władzach Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności.

3. Podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub prowadzenie działalności gospodarczej przez nauczyciela akademickiego, będącego organem jednoosobowym uczelni publicznej wymaga uzyskania zgody wskazanego w statucie organu kolegiального uczelni. Zgoda jest wydawana na okres kadencji. W przypadku powołania nauczyciela akademickiego do pełnienia funkcji organu jednoosobowego kolejnej kadencji okres, którego dotyczy zgoda ulega przedłużeniu o cztery miesiące.

4. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wydawana w terminie dwóch miesięcy od dnia wystąpienia o zgodę na podjęcie lub kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia lub prowadzenie działalności gospodarczej, a zgoda w przypadku, o którym mowa w ust. 3, w terminie dwóch miesięcy od dnia rozpoczęcia kadencji organu jednoosobowego.

5. W przypadku nieuzyskania zgody właściwego organu kolegiального na kontynuowanie przez nauczyciela akademickiego będącego organem jednoosobowym uczelni publicznej dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy albo prowadzenie działalności gospodarczej nauczyciel akademicki jest obowiązany w terminie czterech miesięcy zaprzestać kontynuowania dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej. Niezaprzestanie kontynuowania dodatkowego zatrudnienia lub prowadzenia działalności gospodarczej powoduje wygaśnięcie mandatu organu jednoosobowego uczelni publicznej.

6. Wypowiedzenie stosunku pracy, o którym mowa w ust. 1, następuje z końcem miesiąca następującego po miesiącu, w którym rektor powziął wiadomość o tym fakcie, a w odniesieniu odpowiednio do rektora uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej - właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2, z tym, że, o którym mowa w ust. 5, następuje z dniem stwierdzenia tego faktu.

7. Wypowiedzenia stosunku pracy oraz wygaśnięcie mandatu, o których mowa w ust. 1 i 5, dokonuje lub stwierdza rektor, w stosunku do rektora uczelni publicznej, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a w stosunku do rektora odpowiednio uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej - właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2, na wniosek senatu uczelni.

8. W uczelni wojskowej żołnierze zawodowi pełniący służbę na stanowiskach nauczycieli akademickich występują o zgodę, o której mowa w ust. 1, w trybie określonym w

przepisach o zawodowej służbie wojskowej. Podjęcie dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy u innego pracodawcy albo prowadzenie działalności gospodarczej bez uzyskania zgody skutkuje skierowaniem przez rektora wniosku o zwolnienie ze stanowiska nauczyciela akademickiego, w trybie określonym w przepisach o zawodowej służbie wojskowej.

9. Przepisy ust. 1-6 stosuje się odpowiednio do uczelni niepublicznej, jeżeli statut nie stanowi inaczej. Wypowiedzenia stosunku pracy oraz wygaśnięcie mandatu w stosunku do rektora uczelni niepublicznej dokonuje lub stwierdza założyciel. Do rozwiązania stosunku pracy stosuje się przepis art. 128 ust. 1.

10. W przypadku gdy nauczyciel akademicki podejmuje dodatkowe zatrudnienie w innej uczelni, instytucie naukowym lub pomocniczej jednostce naukowej Polskiej Akademii Nauk, instytucie badawczym lub międzynarodowym instytucie naukowym utworzonym na podstawie odrębnych przepisów, działającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rektor uczelni lub dyrektor instytutu jest obowiązany powiadomić o tym, w terminie czternastu dni, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. W zawiadomieniu wskazuje się podstawową jednostkę organizacyjną nowej uczelni lub instytut, w którym nauczyciel akademicki podjął dodatkowe zatrudnienie.”;

„Art. 129a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi centralny wykaz nauczycieli akademickich i pracowników naukowych.

2. W centralnym wykazie nauczycieli akademickich i pracowników naukowych zamieszcza się następujące dane:

- 1) imię i nazwisko nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, tytuł zawodowy, stopień naukowy lub tytuł naukowy;
- 3) informacje o podstawowym miejscu zatrudnienia i miejscu dodatkowego zatrudnienia.

3. Dane w zakresie określonym w ust. 2 przekazują ministrowi uczelnie, instytuty naukowe i pomocnicze jednostki naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty badawcze, państwowe jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Sprawiedliwości, prowadzące działalność naukową i badawczo-rozwojową oraz międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Dostęp do danych zawartych w centralnym wykazie nauczycieli akademickich i pracowników naukowych przysługuje właściwym ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2, rektorom uczelni, dyrektorom instytutów i państwowych jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości, o których mowa w ust. 3, organom Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, Radzie oraz Komisji.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia wykazu;
- 2) terminy, w których uczelnie oraz instytuty, o których mowa w ust. 3, są obowiązane przekazywać dane objęte wykazem;
- 3) szczegółowy tryb i formę udostępniania wykazu mając na uwadze zapewnienie właściwej polityki kadrowej w uczelniach.”;

Art. 130. 1. Czas pracy nauczyciela akademickiego jest określony zakresem jego obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych. Czas pracy nauczyciela akademickiego uczestniczącego w sprawowaniu opieki zdrowotnej, o której mowa w art. 112, jest określony ponadto zakresem jego obowiązków związanych z zapewnieniem ciągłej opieki nad pacjentami szpitali klinicznych lub oddziałów innych zakładów opieki zdrowotnej.

2. Zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzaje zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiar zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, oraz zasady obliczania godzin dydaktycznych określa senat.

3. Roczny wymiar zajęć dydaktycznych wynosi:

- 1) od 120 do 240 godzin dydaktycznych - dla pracowników naukowo-dydaktycznych;
- 2) od 240 do 360 godzin dydaktycznych - dla pracowników dydaktycznych, z zastrzeżeniem pkt. 3;

3) od 300 do 540 godzin dydaktycznych - dla pracowników dydaktycznych zatrudnionych na stanowiskach lektorów i instruktorów lub równorzędnych.

4. Rektor, powierzając nauczycielowi akademickiemu wykonywanie ważnych zadań dla uczelni, może - w zakresie i na warunkach określonych w statucie - obniżyć wymiar jego zajęć dydaktycznych w okresie wykonywania powierzonych zadań poniżej dolnej granicy wymiaru ustalonej zgodnie z ust. 3.

„4. Rektor może obniżyć wymiar zajęć dydaktycznych poniżej dolnej granicy wymiaru ustalonej zgodnie z ust. 3, w przypadku powierzenia nauczycielowi akademickiemu wykonywania ważnych zadań lub realizowania przez nauczyciela akademickiego projektów badawczych lub innych zadań przewidzianych w statucie.”;

5. Szczegółowy zakres i wymiar obowiązków nauczyciela akademickiego ustala kierownik jednostki organizacyjnej określonej w statucie.

6. Zajęcia dydaktyczne mogą być wykonywane również poza uczelnią, a w szczególności w gimnazjum i szkole ponadgimnazjalnej prowadzonych przez uczelnię na zasadach określonych przez senat.

7. Obowiązkowy wymiar czasu pracy pracowników, o których mowa w art. 113, a także pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej, zatrudnionych na stanowiskach kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, wynosi 36 godzin tygodniowo.

8. Statut uczelni niepublicznej może ustanowić inny niż określony w ust. 3 i 7 wymiar zajęć dydaktycznych oraz wymiar czasu pracy pracowników, o których mowa w art. 113, a także pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty.

Art. 131. 1. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych koniecznością realizacji programu nauczania, nauczyciel akademicki może być obowiązany prowadzić zajęcia dydaktyczne w godzinach nadwymiarowych, w rozmiarze nieprzekraczającym dla pracownika naukowo-dydaktycznego 1/4, a dla pracownika dydaktycznego 1/2 wymiaru obowiązków dydaktycznych, określonego zgodnie z art. 130 ust. 3 i 4.

„1. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych koniecznością realizacji programu kształcenia, nauczyciel akademicki może być obowiązany prowadzić zajęcia dydaktyczne w godzinach nadwymiarowych, w rozmiarze nieprzekraczającym dla pracownika naukowo-dydaktycznego 1/4, a dla pracownika dydaktycznego 1/2 wymiaru obowiązków dydaktycznych, określonego zgodnie z art. 130 ust. 3 i 4.”;

2. Nauczycielowi akademickiemu, za jego zgodą, może być powierzone prowadzenie zajęć dydaktycznych w wymiarze przekraczającym liczbę godzin nadwymiarowych określoną w ust. 1. Zasady oraz tryb powierzania tych zajęć określa senat.

3. Nauczyciela akademickiego w ciąży lub wychowującego dziecko w wieku do jednego roku nie można zatrudniać w godzinach nadwymiarowych bez jego zgody.

Art. 132. 1. Wszyscy nauczyciele akademicy podlegają okresowej ocenie, w szczególności w zakresie należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 111.

2. Oceny dokonuje podmiot wskazany w statucie, nie rzadziej niż raz na cztery lata lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony. Kryteria oceny oraz tryb jej dokonywania określa statut.

3. Przy dokonywaniu oceny nauczyciela akademickiego dotyczącej wypełniania obowiązków dydaktycznych zasięga się opinii studentów. Zasady zasięgania tych opinii i sposób ich wykorzystania określa statut uczelni.

„2. Oceny dokonuje podmiot wskazany w statucie uczelni, nie rzadziej niż raz na dwa lata lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony. Oceny nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na podstawie mianowania, dokonuje się nie rzadziej niż raz na cztery lata.

Kryteria oceny oraz tryb jej dokonywania, z uwzględnieniem możliwości zasięgania opinii ekspertów spoza uczelni, określa statut.

3. Przy dokonywaniu oceny nauczyciela akademickiego w zakresie wypełniania przez niego obowiązków dydaktycznych uwzględnia się ocenę studentów i doktorantów, przedstawianą po zakończeniu każdego cyklu zajęć dydaktycznych.

Zasady dokonywania tej oceny i sposób jej wykorzystania określa statut uczelni.”;

4. Do okresu, o którym mowa w ust. 2, nie wlicza się okresu nieobecności w pracy wynikającej z przebywania na urlopie macierzyńskim, urlopie wychowawczym lub urlopie dla poratowania zdrowia oraz okresu służby wojskowej lub służby zastępczej.

Art. 133. 1. Nauczycielowi akademickiemu przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze trzydziestu sześciu dni roboczych w ciągu roku. Urlop wypoczynkowy powinien być wykorzystany w okresie wolnym od zajęć dydaktycznych.

2. Nauczyciel akademicki uzyskuje prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego w ostatnim dniu poprzedzającym letnią przerwę w zajęciach dydaktycznych, a prawo do drugiego i dalszych urlopów - z początkiem każdego następnego roku kalendarzowego.

3. Nauczyciel akademicki ma prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze proporcjonalnym do okresu zatrudnienia w przypadkach:

- 1) zatrudnienia w ciągu roku kalendarzowego;
- 2) ustania stosunku pracy w ciągu roku kalendarzowego;
- 3) podjęcia pracy po powrocie z urlopu bezpłatnego, wychowawczego oraz urlopu dla poratowania zdrowia.

4. Nauczyciel akademicki zatrudniony w niepełnym wymiarze czasu pracy ma prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze proporcjonalnym do wymiaru zatrudnienia.

5. W przypadku niewykorzystania urlopu wypoczynkowego z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy nauczycielowi akademickiemu przysługuje ekwiwalent pieniężny za okres niewykorzystanego urlopu.

6. Dni wolnych od pracy wynikających z rozkładu czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.

7. Tryb udzielania urlopu wypoczynkowego określa senat lub organ wskazany w statucie.

„7. Tryb udzielania urlopu wypoczynkowego określa senat uczelni lub organ wskazany w statucie.”;

Art. 134. 1. Mianowany nauczyciel akademicki może, nie częściej niż raz na siedem lat zatrudnienia w danej uczelni, otrzymać płatny urlop dla celów naukowych, w wymiarze do roku.

a) uchyla się ust. 2,

2. Nauczyciel akademicki przygotowujący rozprawę habilitacyjną może otrzymać płatny urlop naukowy w wymiarze nieprzekraczającym sześciu miesięcy.

3. Nauczyciel akademicki przygotowujący rozprawę doktorską może otrzymać płatny urlop naukowy w wymiarze nieprzekraczającym trzech miesięcy.

4. Nauczyciel akademicki może, za zgodą rektora, uzyskać urlop bezpłatny dla celów naukowych.

5. Nauczyciel akademicki zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, po przepracowaniu co najmniej pięciu lat w uczelni ma prawo do płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze nieprzekraczającym jednorazowo sześciu miesięcy, jeżeli stan jego zdrowia wymaga powstrzymania się od pracy w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia. Łączny wymiar urlopu dla poratowania zdrowia w okresie całego zatrudnienia nauczyciela akademickiego nie może przekraczać dwóch lat.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, tryb orzekania o potrzebie udzielenia nauczycielowi akademickiemu urlopu dla poratowania zdrowia, o którym mowa

w ust. 5, oraz sposób prowadzenia dokumentacji związanej z wydawaniem orzeczeń o potrzebie udzielenia tego urlopu, uwzględniając w szczególności zachowanie przejrzystości procedur i trybu udzielania urlopu oraz konieczność odpowiedniego uzasadniania wydawanych orzeczeń o potrzebie udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia.

7. Rektor udziela nauczycielowi akademickiemu urlopu, o którym mowa w ust. 5, na jego pisemny wniosek. Do wniosku nauczyciel akademicki dołącza orzeczenie lekarza ubezpieczenia zdrowotnego, leczącego tego nauczyciela akademickiego.

8. Prawdliwość wydanych orzeczeń podlega kontroli na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

9. Nauczyciel akademicki nie ponosi kosztów związanych z orzekaniem o stanie jego zdrowia w związku z potrzebą udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia.

10. Pracownicy korzystający z płatnych urlopów, o których mowa w ust. 1-5, nie mogą w tym czasie wykonywać pracy w ramach stosunku pracy ani prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek.

11. Wynagrodzenie za czas płatnych urlopów, o których mowa w ust. 1-5, oblicza się jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

12. Szczegółowe zasady i tryb udzielania urlopów, o których mowa w ust. 1-5, określa statut.

„10. Pracownik korzystający z płatnego urlopu, o którym mowa w ust. 5, nie może w tym czasie wykonywać pracy w ramach stosunku pracy ani prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek.

11. Wynagrodzenie za czas płatnych urlopów, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, oblicza się jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

12. Szczegółowe zasady i tryb udzielania urlopów, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, określa statut.”;

Art. 135. 1. Pracownicy uczelni niebędący nauczycielami akademickimi są zatrudniani na podstawie umowy o pracę. Umowę o pracę zawiera rektor lub inny organ uczelni wskazany w statucie.

2. Do pracowników niebędących nauczycielami akademickimi stosuje się odpowiednio przepisy art. 138 ust. 1.

„2. Do pracowników niebędących nauczycielami akademickimi stosuje się odpowiednio przepisy art. 118 ust. 7 i art. 138 ust. 1.”;

Art. 136. 1. W sprawach dotyczących stosunku pracy pracowników uczelni, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy [ustawy](#) z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

2. Spory o roszczenia ze stosunku pracy pracownika uczelni rozpatrują sądy pracy.

Rozdział 3

Emerytury i renty nauczycieli akademickich

Art. 137. 1. Nauczyciel akademicki oraz członkowie jego rodziny mają prawo do świadczeń na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwzględnieniem przepisów ust. 2 i 3.

2. Nauczyciel akademicki będący żołnierzem zawodowym ma prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

3. ⁽²⁶⁾ Nauczyciel akademicki będący funkcjonariuszem służb państwowych ma prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, jeżeli spełnia warunki określone w tych przepisach.

Art. 138. 1. Nauczyciele akademicki przechodzący na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy mają prawo do jednorazowej odprawy w wysokości trzykrotnego wynagrodzenia zasadniczego otrzymanego za ostatni miesiąc zatrudnienia.
2. Mianowany nauczyciel akademicki przechodzący na emeryturę w związku z osiągnięciem 65. roku życia nie może zostać ponownie mianowany.

Rozdział 4

Odpowiedzialność dyscyplinarna nauczycieli akademickich

Art. 139. 1. Nauczyciel akademicki podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie uchybiające obowiązkom nauczyciela akademickiego lub godności zawodu nauczycielskiego.

2. Odpowiedzialność, o której mowa w niniejszym rozdziale, nie wyłącza odpowiedzialności dyscyplinarnej lub zawodowej przewidzianej w odrębnych przepisach.

Art. 140. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z pozbawieniem prawa do pełnienia funkcji kierowniczych w uczelni na okres do pięciu lat;
- 4) pozbawienie prawa do wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego na stałe lub na czas określony.

2. Odpis orzeczenia o udzieleniu kary dyscyplinarnej z uzasadnieniem włącza się do akt osobowych nauczyciela akademickiego. Prawomocne orzeczenia komisji dyscyplinarnych do spraw nauczycieli akademickich, o których mowa w art. 142 ust. 1, orzekające karę, o której mowa w ust. 1 pkt. 4, są ogłaszane przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego w wydawanym przez niego dzienniku urzędowym.

Art. 141. 1. Karę upomnienia za przewinienia dyscyplinarne mniejszej wagi nakłada rektor po uprzednim wysłuchaniu nauczyciela akademickiego.

2. Nauczyciel akademicki ukarany przez rektora karą upomnienia może wnieść odwołanie do uczelnianej komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia zawiadomienia o ukaraniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, komisja nie może wymierzyć kary surowszej.

Art. 142. 1. W sprawach dyscyplinarnych nauczycieli akademickich orzekają:

- 1) w pierwszej instancji - uczelniana komisja dyscyplinarna do spraw nauczycieli akademickich w składzie:
 - a) trzech członków, gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o zastosowanie kary określonej w art. 140 ust. 1 pkt. 1-3,
 - b) pięciu członków, gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o zastosowanie kary określonej w art. 140 ust. 1 pkt. 4;
- 2) w drugiej instancji - komisja dyscyplinarna do spraw nauczycieli akademickich przy Radzie w składzie:
 - a) trzech członków, gdy rozpatrywana jest sprawa, w której orzeczono karę określoną w art. 140 ust. 1 pkt. 1-3,
 - b) pięciu członków, gdy rozpatrywana jest sprawa, w której orzeczono karę określoną w art. 140 ust. 1 pkt. 4.

2. Jeżeli w toku postępowania ujawniają się okoliczności uzasadniające rozpoznanie sprawy w składzie pięcioosobowym, komisja orzekająca wydaje postanowienie o rozpoznaniu sprawy w takim składzie. Nowych członków komisji wyznacza przewodniczący uczelnianej komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich lub komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich przy Radzie.

3. W składach orzekających komisji, o których mowa w ust. 1, co najmniej jeden z członków powinien być studentem.

4. W składzie orzekającym komisji, o której mowa w ust. 1 pkt. 2, co najmniej jeden z członków powinien mieć wyższe wykształcenie prawnicze.

5. Przewodniczącym składu orzekającego powinien być nauczyciel akademicki zatrudniony na stanowisku nie niższym niż obwiniony.

Art. 143. 1. Komisja dyscyplinarna, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt. 1, pochodzi z wyboru. Tryb wyboru określa statut.

2. Komisję dyscyplinarną, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt. 2, wybiera Rada. Tryb wyboru określa regulamin uchwalony przez Radę.

3. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w art. 142 ust. 1, są niezawisłe w zakresie orzekania.

4. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w art. 142 ust. 1, rozstrzygają samodzielnie wszelkie zagadnienia faktyczne oraz prawne i nie są związane rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego skazującego wyroku sądu.

5. Postanowienia i orzeczenia składu orzekającego zapadają zwykłą większością głosów.

6. Kadencja komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt. 1, trwa cztery lata i rozpoczyna się z początkiem kadencji organów uczelni.

7. Kadencja komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt. 2, trwa cztery lata i rozpoczyna się w dniu 1 stycznia.

8. Obsługę komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt. 2, wykonują komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 144. 1. Postępowanie dyscyplinarne komisja dyscyplinarna wszczyna na wniosek rzecznika dyscyplinarnego.

2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie sześciu miesięcy od dnia powzięcia odpowiednio przez rektora lub ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego nałożenie kary oraz po upływie pięciu lat od popełnienia tego czynu. Jeżeli czyn stanowi przestępstwo, okres ten nie może być krótszy od okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające z urzędu w przypadku, gdy nauczycielowi akademickiemu zarzuca się popełnienie czynu polegającego na:

1) przywłaszczeniu sobie autorstwa albo wprowadzeniu w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu albo artystycznego wykonania;

2) rozpowszechnieniu, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego utworu w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania;

3) rozpowszechnieniu, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego artystycznego wykonania albo publicznym zniekształceniu takiego utworu, artystycznego wykonania, fonogramu, wideogramu lub nadania;

4) naruszeniu cudzych praw autorskich lub praw pokrewnych w inny sposób;

5) fałszowaniu badań lub wyników badań naukowych lub dokonaniu innego oszustwa naukowego;

6) przyjmowaniu, w związku z pełnieniem funkcji lub zajmowaniem stanowiska w uczelni, korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy;

7) powoływaniu się na wpływy w uczelni, instytucji państwowej lub samorządowej albo wywoływaniu przekonania innej osoby lub utwierdzaniu jej w przekonaniu o istnieniu takich wpływów i podjęciu się pośrednictwa w załatwieniu sprawy w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę;

8) udzieleniu albo obiecywaniu udzielenia korzyści majątkowej lub osobistej w zamian za pośrednictwo w załatwieniu sprawy w uczelni, polegające na wywarceniu wpływu na decyzję, działanie lub zaniechanie osoby pełniącej funkcję lub zajmującej stanowisko w uczelni, w związku z pełnieniem tej funkcji lub zajmowaniem stanowiska.

4. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 2, wszczęto postępowanie dyscyplinarne, karalność czynu uzasadniającego nałożenie kary ustaje z upływem dwóch lat od dnia wszczęcia postępowania.

5. Nie stosuje się przedawnienia w odniesieniu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec nauczyciela akademickiego, któremu zarzuca się popełnienie czynu, o którym mowa w ust. 3 pkt. 1-5.

6. Kary dyscyplinarne określone w art. 140 ust. 1 pkt. 1-3 ulegają zatarciu, a odpis orzeczenia o ukaraniu, dołączony do akt osobowych nauczyciela akademickiego, podlega usunięciu po upływie trzech lat, a w przypadku kary określonej w art. 140 ust. 1 pkt. 3 po upływie pięciu lat od dnia doręczenia mu prawomocnego orzeczenia o ukaraniu, jeżeli

w tym okresie nie został on ukarany dyscyplinarnie lub sędownie za przestępstwo umyślne.

Art. 145. 1. Rzeczników dyscyplinarnych w uczelni powołuje rektor, a rzeczników dyscyplinarnych przy komisji, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt. 2 - minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, spośród nauczycieli akademickich posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego.

2. W przypadku powzięcia przez organ, który powołał rzecznika dyscyplinarnego, wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną, organ niezwłocznie poleca rzecznikowi dyscyplinarnemu wszczęcie postępowania wyjaśniającego.

3. Rzecznik dyscyplinarny jest związany poleceniami organu, który go powołał.

4. Kadencja rzeczników dyscyplinarnych powoływanych przez rektora trwa cztery lata i rozpoczyna się z początkiem kadencji organów uczelni.

5. Kadencja rzeczników dyscyplinarnych powoływanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego trwa cztery lata i rozpoczyna się w dniu 1 stycznia.

Art. 146. 1. Obwiniony ma prawo do korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wnosi o orzeczenie kary, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt. 4, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę z urzędu spośród nauczycieli akademickich uczelni.

2. W przypadku gdy obwiniony uchyli się od uczestnictwa w postępowaniu, postępowanie może toczyć się pod jego nieobecność.

3. Od orzeczenia uczelnianej komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich strony mogą się odwołać do komisji, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt. 2, w ciągu czternastu dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

4. Od prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt. 2, stronom służy odwołanie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Do odwołania stosuje się przepisy [ustawy](#) z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.¹⁰⁾) dotyczące apelacji. Od orzeczenia Sądu Apelacyjnego nie służy kasacja.

5. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:

1) w związku z postępowaniem dopuszczono się rażącego naruszenia prawa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;

2) po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody nieznane w chwili jego wydania, wskazujące na to, że obwiniony jest niewinny, skazano go za popełnienie innego czynu lub komisja bezpodstawnie umorzyła postępowanie;

3) w trakcie postępowania naruszono przepisy, przez co uniemożliwiono lub w poważnym stopniu utrudniono obwinionemu korzystanie z prawa do obrony, albo skład komisji nie odpowiadał warunkom określonym w art. 142, albo zasiadała w niej osoba podlegająca wyłączeniu.

6. Wznowienie nie może nastąpić z przyczyny wymienionej w ust. 5 pkt. 1, jeżeli była ona przedmiotem rozpoznania przez sąd apelacyjny w trybie określonym w ust. 4.

7. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego nie jest dopuszczalne po jego śmierci albo po upływie trzech lat od popełnienia czynu będącego podstawą orzeczenia, a gdy czyn stanowił przestępstwo - po upływie okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa lub w razie wykonania kary i jej zatarcia.

8. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą składać, w terminie trzydziestu dni od dnia powzięcia wiadomości o przyczynie uzasadniającej wznowienie: obwiniony, obrońca, rzecznik dyscyplinarny, a po śmierci obwinionego lub gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego poczytalności - także jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

Art. 147. 1. Rektor może zawiesić w pełnieniu obowiązków nauczyciela akademickiego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, a także w toku postępowania wyjaśniającego, jeżeli ze względu na wagę i wiarygodność przedstawionych zarzutów celowe jest odsunięcie go od wykonywania obowiązków.

2. Nauczyciel akademicki zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków z dniem jego tymczasowego aresztowania.

3. Zawieszenie w pełnieniu obowiązków nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy, chyba że przeciwko nauczycielowi akademickiemu toczy się nadal postępowanie karne.

Art. 148. 1. Wynagrodzenie zasadnicze nauczyciela akademickiego w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków może ulec obniżeniu, a tymczasowo aresztowanego ulega ograniczeniu najwyżej do połowy, w zależności od stanu rodzinnego nauczyciela akademickiego, poczynwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zawieszenie. W okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków nie przysługują dodatki do wynagrodzenia oraz wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe.

2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne lub karne zakończy się umorzeniem z braku dowodów winy albo wydaniem orzeczenia lub wyroku uniewinniającego, nauczycielowi akademickiemu należy wypłacić pozostałą część pełnego wynagrodzenia.

Art. 149. 1. Ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego w postępowaniu wyjaśniającym i dyscyplinarnym przysługują uprawnienia rektora, jeżeli przewinienie jest zarzucane rektorowi, prorektorom, przewodniczącemu komisji, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt. 1, oraz przewodniczącemu i członkom komisji, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt. 2.

2. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, do spraw zdrowia oraz do spraw gospodarki morskiej określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego, uwzględniając przebieg postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, możliwość zawieszania i wznowiania postępowania dyscyplinarnego, sposób i warunki wzywania i przesłuchiwania obwinionego, świadków i biegłych oraz przeprowadzania innych dowodów, a także sposób wykonywania kar dyscyplinarnych i ich zatarcia.

Art. 150. Do postępowania dyscyplinarnego wobec nauczycieli akademickich w sprawach nieuregulowanych w [ustawie](#) stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.¹¹⁾), z wyłączeniem [art. 82](#).

Rozdział 5

Wynagrodzenia i inne świadczenia dla pracowników uczelni

Art. 151. 1. Warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej do czasu objęcia ich układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagradzania określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, ustalając:

1) wysokość minimalnej i maksymalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia tak, aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w uczelni publicznej, w poszczególnych grupach pracowników w relacji do kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla pracowników wymienionych w [art. 5 pkt. 1 lit. a ustawy](#) z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z późn. zm.¹²⁾) nie była niższa:

- a) w grupie stanowisk profesorów - od 391,8 %,
- b) w grupie stanowisk docentów, adiunktów i starszych wykładowców, starszych kustoszy dyplomowanych, starszych dokumentalistów dyplomowanych, kustoszy dyplomowanych i dokumentalistów dyplomowanych, a także adiunktów bibliotecznych i adiunktów dokumentacji i informacji naukowej - od 261,2 %,

- c) w grupie stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów, instruktorów, asystentów bibliotecznych, asystentów dokumentacji i informacji naukowej - od 130,6 %,
- d) w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi od 130,6 %
- kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej, z uwzględnieniem zasady, że wysokość indywidualnych stawek poszczególnych składników wynagrodzenia pracowników uczelni ustala rektor;

„1) wysokość minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia, tak aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w uczelni publicznej, w poszczególnych grupach pracowników w relacji do kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla pracowników wymienionych w art. 5 pkt. 1 lit. a ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z późn. zm.11)) nie była niższa:”,

2) składniki wynagrodzenia, które wypłacane są nauczycielowi akademickiemu miesięcznie z góry i inne składniki wynagrodzenia nauczyciela akademickiego, z uwzględnieniem zasady, że prawo do wypłacanego z góry wynagrodzenia wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym ustał stosunek pracy, z tym że pracownik zachowuje wypłacone za ten miesiąc wynagrodzenie;

3) wykaz podstawowych stanowisk pracy i wymagania kwalifikacyjne dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, uwzględniając obecnie istniejące w uczelniach nazwy stanowisk pracy i tradycję akademicką;

4) przypadki, w których nauczyciel akademicki traci prawo do przyznanego dodatku funkcyjnego, uwzględniając długość okresu niepełnienia funkcji;

5) okresy pracy i inne okresy uprawniające do dodatku za staż pracy, o którym mowa w art. 154 ust. 3, z uwzględnieniem zasady, że zaliczeniu podlegają:

- a) zakończone okresy zatrudnienia,
- b) inne okresy uwzględniane na podstawie odrębnych przepisów jako okresy, od których zależą uprawnienia pracownicze,
- c) okresy asystenckich studiów przygotowawczych, odbytych na podstawie przepisów dotyczących zasad i warunków tworzenia w szkołach wyższych asystenckich studiów przygotowawczych,
- d) okresy pobytu za granicą wynikające ze skierowania udzielonego na podstawie przepisów o kierowaniu za granicę pracowników w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych;

6) sposób obliczania godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatków określanych stawką miesięczną wynikających z osobistego zaszeregowania nauczyciela akademickiego oraz pracownika niebędącego nauczycielem akademickim, z uwzględnieniem zasady, że miesięczne stawki dzieli się przez liczbę godzin pracy przypadających do przepracowania w danym miesiącu, a w odniesieniu do nauczycieli akademickich przez liczbę 156, biorąc pod uwagę wysokość wynagrodzenia i dodatków określonych stawką miesięczną;

7) sposób ustalania i zaliczania godzin pracy, w tym godzin ponadwymiarowych przypadających w okresie usprawiedliwionej nieobecności w pracy dla celu ustalenia wysokości wynagrodzenia przysługującego w tym okresie, uwzględniając zasady, że:

- a) w czasie choroby lub innej nieprzewidzianej, usprawiedliwionej nieobecności nauczyciela akademickiego godziny zajęć dydaktycznych wynikające z pensum dydaktycznego, które według planu zajęć przypadałyby na okres tej nieobecności, zalicza się, dla celów ustalenia liczby godzin zajęć dydaktycznych, jako godziny przepracowane zgodnie z planem,
- b) wymiar godzin ponadwymiarowych ustala się na podstawie rozliczenia faktycznie przepracowanych godzin,
- c) nauczycielowi akademickiemu, dla którego nie zaplanowano obciążenia dydaktycznego z powodu jego zatrudnienia po rozpoczęciu roku akademickiego, przewidzianej

nieobecności w pracy związanej w szczególności z długotrwałą chorobą, urlopem bezpłatnym lub innym zwolnieniem od pracy, odbywaniem służby wojskowej, urlopem macierzyńskim albo ustania stosunku pracy przed zakończeniem roku akademickiego, zalicza się do przepracowanych godzin zajęć dydaktycznych jedną trzydziestą ustalonego dla danego stanowiska rocznego pensum za każdy tydzień nieobecności przypadającej za okres, w którym prowadzone są w uczelni zajęcia dydaktyczne

- biorąc pod uwagę normy czasu pracy wynikające z przepisu ustawy.

2. Wynagrodzenie przysługujące rektorowi uczelni publicznej ustala minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz morskiej - odpowiednio minister wskazany w art. 33 ust. 2.

3. W uczelni publicznej wynagrodzenia rektorów, prorektorów, kanclerzy i kwestorów są jawne, nie podlegają ochronie danych osobowych.

4. Środki na wynagrodzenia dla pracowników uczelni publicznej określa senat w ramach środków posiadanych przez uczelnię.

5. Wynagrodzenie i inne świadczenia dla pracowników uczelni wojskowych będących żołnierzami zawodowymi określają przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

6. Wynagrodzenie i inne świadczenia dla pracowników uczelni służb państwowych będących funkcjonariuszami służb państwowych określają przepisy właściwe dla tych służb.

7. W okresie wykonywania zadań powierzonych zgodnie z art. 130 ust. 4 część wynagrodzenia za pracę związana z wykonywaniem tych zadań może być finansowana także ze środków pozabudżetowych, w tym przyznanych na ten cel przez podmioty zagraniczne.

8. Senat uczelni może przeznaczyć dodatkowe środki na zwiększenie wynagrodzeń, w tym także ponad wysokość ustaloną na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust.

1, jeżeli uczelnia posiada na ten cel środki pochodzące z innych źródeł niż określone w art. 94 ust. 1. Zasady podziału tych środków są ustalane z zachowaniem uprawnień związków zawodowych.

„8. Senat uczelni może przeznaczyć dodatkowe środki na zwiększenie wynagrodzeń, jeżeli uczelnia posiada na ten cel środki pochodzące z innych źródeł niż określone w art. 94 ust. 1. Zasady podziału tych środków są ustalane z zachowaniem uprawnień związków zawodowych.”;

Art. 152. 1. Ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla cywilnych pracowników uczelni publicznych ze strony pracodawców zawiera minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich - właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2.

2. Ponadzakładowy układ zbiorowy pracy określa sprawy, o których mowa w art. 151 ust. 1.

3. Z dniem wejścia w życie układu zbiorowego pracy lub regulaminu wynagradzania do pracowników objętych układem lub regulaminem wynagradzania przestają mieć zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 151 ust. 1.

Art. 153. 1. Nauczycielowi akademickiemu przysługuje w okresie urlopu wypoczynkowego wynagrodzenie, jakie otrzymywałby, gdyby w tym czasie pracował. Zmienne składniki wynagrodzenia są obliczane na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z okresu dwunastu miesięcy poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu. Jeżeli zatrudnienie trwało krócej, to przeciętne wynagrodzenie oblicza się z całego okresu zatrudnienia z uwzględnieniem stawek wynagrodzenia obowiązujących w okresie urlopu.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy oraz ekwiwalentu za okres niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego, uwzględniając w szczególności, że wysokość ekwiwalentu pieniężnego jest ustalana zgodnie z zasadami stosowanymi przy obliczaniu wynagrodzenia za okres urlopu wypoczynkowego.

Art. 154. 1. Nauczyciel akademicki zachowuje prawo do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

2. Za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo choroby przypadającej w czasie ciąży, a także poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów, nauczyciel akademicki zachowuje prawo do wynagrodzenia i zasiłku chorobowego obliczanego na zasadach przewidzianych w [art. 92](#) ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, z tym że prawo do dodatku funkcyjnego nauczycieli akademickich zachowuje przez okres nieprzekraczający 3 miesięcy.

3. Pracownikowi uczelni przysługuje dodatek za staż pracy w wysokości 1 % wynagrodzenia zasadniczego za każdy rok pracy, wypłacany w okresach miesięcznych, poczynając od czwartego roku pracy, z tym że dodatek ten nie może przekroczyć 20 % wynagrodzenia zasadniczego.

„2. Za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo choroby przypadającej w czasie ciąży, a także poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów, nauczyciel akademicki zachowuje prawo do wynagrodzenia albo zasiłku chorobowego obliczanego na zasadach przewidzianych w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, z tym że prawo do dodatku funkcyjnego nauczycieli akademickich zachowuje przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy.

3. Pracownikowi uczelni publicznej przysługuje dodatek za staż pracy w wysokości 1% wynagrodzenia zasadniczego za każdy rok pracy, wypłacany w okresach miesięcznych, poczynając od czwartego roku pracy, z tym że dodatek ten nie może przekroczyć 20% wynagrodzenia zasadniczego.”;

Art. 155. 1. Nauczyciele akademicy mogą otrzymywać za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne lub organizacyjne albo za całokształt dorobku nagrody rektora oraz nagrody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

2. Nauczyciele akademicy zatrudnieni w uczelni wojskowej, uczelni służb państwowych, uczelni artystycznej, uczelni morskiej lub uczelni medycznej mogą otrzymywać za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne lub organizacyjne albo za całokształt dorobku nagrody rektora oraz nagrody właściwego ministra wskazanego w art. 33 ust. 2, na zasadach i w trybie określonych w ust. 3-7.

3. Środki budżetowe na nagrody ministra, o których mowa w ust. 1 i 2, określa się w wysokości 0,05 % planowanej rocznej dotacji, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1. Środki te pozostają w tych częściach budżetu państwa, których dysponentami są właściwi ministrowie zgodnie z art. 94 ust. 3.

4. Uczelnia publiczna nalicza środki na nagrody rektora, o których mowa w ust. 1 i 2, w wysokości 2 % planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla nauczycieli akademickich.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, do spraw zdrowia oraz do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagród ministrów wymienionych w ust. 1 i 2, uwzględniając:

1) rodzaje nagród oraz ich wysokość, ustalaną w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia profesora zwyczajnego, określonej na podstawie art. 151 ust. 1 pkt. 1;

2) tryb postępowania kwalifikacyjnego.

6. Zasady i tryb przyznawania nagród rektora określa regulamin ustalony przez senat uczelni publicznej.

7. Pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi mogą otrzymywać za osiągnięcia w pracy zawodowej nagrody rektora.

8. Uczelnia publiczna nalicza środki na nagrody rektora, o których mowa w ust. 7, w wysokości 1 % planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia

osobowe dla tej grupy pracowników. Zasady podziału i przyznawania nagród określa statut.

Art. 156. 1. Pracownicy uczelni publicznej mają prawo do nagród jubileuszowych, z tytułu wieloletniej pracy, w wysokości:

- 1) za 20 lat pracy - 75 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 2) za 25 lat pracy - 100 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 3) za 30 lat pracy - 150 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 4) za 35 lat pracy - 200 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 5) za 40 lat pracy - 300 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 6) za 45 lat pracy - 400 % wynagrodzenia miesięcznego.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, okresy pracy i inne okresy uprawniające do nagrody jubileuszowej oraz sposób obliczania i wypłacania, uwzględniając, że:

1) pracownikowi pozostającemu jednocześnie w więcej niż jednym stosunku pracy okresy uprawniające do nagrody ustala się odrębnie dla każdego stosunku pracy;

2) podstawę do obliczenia wysokości nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu jej wypłaty, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze - wynagrodzenie przysługujące w dniu nabycia prawa do nagrody, przy czym uwzględnia się składniki wynagrodzenia i inne świadczenia ze stosunku pracy przyjmowane do obliczania ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy;

3) wypłata nagrody następuje niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do niej;

4) w przypadku rozwiązania stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy, jeżeli do nabycia prawa do nagrody brakuje mniej niż dwanaście miesięcy.

3. Pracownikowi uczelni publicznej przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w przepisach o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym pracowników jednostek sfery budżetowej.

Art. 157. 1. Dla pracowników uczelni publicznych tworzy się odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 6,5 % planowanych przez uczelnię rocznych wynagrodzeń osobowych.

2. W uczelniach publicznych mogą być tworzone pracownicze programy emerytalne wykorzystujące zakładowy fundusz świadczeń socjalnych do wysokości 30 %.

3. Odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na jednego byłego pracownika uczelni publicznej będącego emerytem lub rencistą wynosi na dany rok kalendarzowy 10 % rocznej sumy najniższej emerytury lub renty z roku poprzedniego, ustalonej zgodnie z [art. 94 ust. 3 pkt. 1 lit. a](#) ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.¹³⁾).

„3. Odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na jednego byłego pracownika uczelni publicznej będącego emerytem lub rencistą wynosi za dany rok kalendarzowy 10% rocznej sumy najniższej emerytury lub renty z roku poprzedniego, ustalonej zgodnie z art. 94 ust. 2 pkt. 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 224 i Nr 134, poz. 903).”;

4. Odpisy, o których mowa w ust. 1 i 3, stanowią w uczelni publicznej jeden fundusz.

5. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1, 3 i 4 stosuje się przepisy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Art. 158. ⁽²⁷⁾ Przepisów działu III ustawy nie stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, wyznaczonych do wykonywania zadań poza wojskiem, na stanowiskach nauczycieli akademickich w jednostkach organizacyjnych uczelni.

DZIAŁ IV
Studia i studenci
Rozdział 1
Organizacja studiów

Art. 159. Studia w uczelni są prowadzone jako studia pierwszego, drugiego stopnia lub jako jednolite studia magisterskie.

Art. 160. 1. Organizację i tok studiów oraz związane z nimi prawa i obowiązki studenta określa regulamin studiów.

1a. ⁽²⁸⁾ Regulamin studiów określa także warunki i tryb uczestniczenia wybitnie uzdolnionych uczniów w zajęciach przewidzianych tokiem studiów na kierunkach zgodnych z uzdolnieniami oraz zasady zaliczania tych zajęć.

2. Studia w uczelni są prowadzone według planów studiów i programów nauczania.

3. Warunki odpłatności za studia określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej.

„2. Studia w uczelni są prowadzone według planów studiów i programów kształcenia.

3. Warunki odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1, określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej.”;

Art. 161. 1. Regulamin studiów uchwała senat uczelni co najmniej na pięć miesięcy przed początkiem roku akademickiego.

2. Regulamin studiów wchodzi w życie z początkiem roku akademickiego, po uzgodnieniu z uczelnianym organem uchwałodawczym samorządu studenckiego. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od uchwalenia regulaminu senat uczelni i uczelniany organ uchwałodawczy samorządu studenckiego nie dojdą do porozumienia w sprawie jego treści, regulamin wchodzi w życie na mocy ponownej uchwały senatu uczelni podjętej większością co najmniej dwóch trzecich głosów jego statutowego składu.

3. W uczelniach niespełniających wymagań określonych w art. 56 ust. 2 lub w art. 58 ust.

4 regulamin studiów wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, a w przypadku uczelni wojskowej, służb państwowych, artystycznej, medycznej oraz uczelni morskiej - odpowiednio przez ministra wskazanego w art. 33 ust. 2. Minister odmawia zatwierdzenia regulaminu z powodu jego niezgodności z przepisami prawa lub statutem. Przepisy art. 56 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

„3. W uczelniach wojskowych oraz w uczelniach służb państwowych regulamin studiów wchodzi w życie po zatwierdzeniu odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej albo ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

4. Do zmiany regulaminu studiów stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1-3.

Art. 162. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim muszą odpowiadać postanowienia regulaminu studiów w uczelniach niespełniających wymagań określonych w art. 56 ust. 2 lub w art. 58 ust. 4, uwzględniając:

„Art. 162. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim muszą odpowiadać postanowienia regulaminu studiów w uczelniach, uwzględniając:”,

- 1) czas trwania roku akademickiego;
- 2) warunki i tryb odbywania zajęć dydaktycznych;
- 3) stosowane skale ocen;

„3a) tryb przeprowadzania, na wniosek studenta lub promotora, otwartego egzaminu dyplomowego;”,

- 4) tryb skreślania z listy studentów;
- 5) warunki:

a) odbywania studiów według indywidualnego planu studiów i programu nauczania,

„a) odbywania studiów według indywidualnego planu studiów i programu kształcenia,”,

- b) przyznawania urlopów,
- c) wznawiania studiów,
- d) zmiany kierunku lub systemu studiów,
- e) składania egzaminów i uzyskiwania zaliczeń,
- f) dopuszczenia do egzaminu dyplomowego,
- g) ukończenia studiów.

„6) warunki właściwej realizacji procesu dydaktycznego, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb studentów będących osobami niepełnosprawnymi.”;

Art. 163. 1. Studia w uczelni są prowadzone jako studia stacjonarne lub niestacjonarne.
2. W uczelni publicznej liczba studentów studiujących na studiach stacjonarnych nie może być mniejsza od liczby studentów studiujących na studiach niestacjonarnych.

Art. 164. 1. Wykłady w uczelni są otwarte, jeżeli jej statut nie stanowi inaczej.
2. Zajęcia dydaktyczne w uczelni oraz sprawdziany wiedzy lub umiejętności, a także egzaminy dyplomowe, mogą być prowadzone w języku obcym w zakresie i na warunkach określonych w regulaminie studiów. W języku obcym mogą być również prowadzone sprawdziany wiedzy lub umiejętności w trakcie przyjęć na studia oraz przygotowywane prace dyplomowe. Uczelnia przyjmująca na studia cudzoziemców organizuje dla tych osób zajęcia z języka polskiego.
3. Zajęcia dydaktyczne na studiach mogą być prowadzone także z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.
4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie muszą być spełnione, aby mogły być prowadzone zajęcia dydaktyczne, o których mowa w ust. 3, uwzględniając zapewnienie przez uczelnię odpowiedniej dostępności dla studentów zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz właściwej proporcji czasu tych zajęć, odpowiednio na studiach stacjonarnych oraz na studiach niestacjonarnych, do całkowitego czasu zajęć na studiach.

„Art. 164a. 1. Wynikające z programu kształcenia i planu studiów zajęcia zaliczone przez studenta wyraża się w punktach ECTS.

2. W celu uzyskania dyplomu ukończenia studiów pierwszego stopnia student jest obowiązany uzyskać co najmniej 180 punktów ECTS, studiów drugiego stopnia – co najmniej 120 punktów ECTS, jednolitych studiów magisterskich – co najmniej 300 punktów ECTS w systemie studiów pięcioletnich oraz 360 punktów ECTS w systemie studiów sześcioletnich.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, minimalną liczbę punktów ECTS konieczną do uzyskania dyplomu ukończenia studiów uwzględniając obszary kształcenia, kierunki studiów i poziomy kształcenia.”;

Art. 165. 1. Organizacja i tok studiów uwzględniają przenoszenie i uznawanie wyników osiągniętych przez studenta w jednostce organizacyjnej uczelni macierzystej lub w innej uczelni, w tym zagranicznej, zgodnie z zasadami systemu przenoszenia osiągnięć.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przenoszenia osiągnięć, uwzględniając, przy zapewnieniu porównywalności i odpowiedniości standardów kształcenia i czasu trwania studiów odbywanych w różnych uczelniach, krajowych i zagranicznych, punktowe metody wyrażania osiągnięć studenta, warunki ich przenoszenia i akumulacji oraz tryb uznawania tych osiągnięć, mając na uwadze konieczność zapewnienia kontynuacji kształcenia.

„Art. 165. 1. Organizacja i tok studiów uwzględniają przenoszenie i uznawanie zajęć zaliczonych przez studenta w jednostce organizacyjnej uczelni macierzystej lub w innej uczelni, w tym zagranicznej, zgodnie z zasadami systemu przenoszenia osiągnięć.

2. Studentowi przenoszącemu zajęcia zaliczone w punktach ECTS w uczelni innej niż macierzysta, w tym zagranicznej, zajęcia, które odbywał na podstawie porozumienia

między uczelniami, zalicza się do osiągnięć wyrażonych w punktach ECTS w uczelni macierzystej.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przenoszenia zajęć zaliczonych przez studenta, w tym wyrażonych w punktach ECTS, mając na uwadze konieczność zapewnienia kontynuacji kształcenia, przyjmując minimalną liczbę 30 punktów ECTS wymaganą do zaliczenia semestru.”;

Art. 166. 1. Studia licencjackie trwają od sześciu do ośmiu semestrów, a studia inżynierskie siedem lub osiem semestrów.

2. Okres studiów pierwszego stopnia, obejmujących zgodnie z obowiązującymi standardami kształcenia praktykę zawodową, może być przedłużony o czas trwania praktyki.

„1. Studia licencjackie trwają sześć lub siedem semestrów, a studia inżynierskie siedem lub osiem semestrów.

2. Do okresu studiów pierwszego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich zalicza się praktykę zawodową studenta.”;

3. Senat uczelni może określić warunki zwalniania studenta z obowiązku odbycia praktyki.

4. Studia drugiego stopnia trwają trzy lub cztery semestry.

5. Jednolite studia magisterskie trwają od dziewięciu do dwunastu semestrów.

6. Studia niestacjonarne mogą trwać jeden lub dwa semestry dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.

Art. 167. 1. Absolwenci studiów otrzymują dyplomy państwowe ukończenia studiów wyższych, potwierdzające uzyskanie odpowiedniego tytułu zawodowego. Absolwenci studiów doktoranckich, studiów podyplomowych i kursów dokształcających otrzymują świadectwa ukończenia tych studiów lub kursów.

„1. Absolwenci studiów otrzymują uczelniane dyplomy ukończenia studiów, potwierdzające uzyskanie odpowiedniego tytułu zawodowego i suplementy do dyplomów. Absolwenci studiów podyplomowych i kursów dokształcających otrzymują świadectwa ukończenia tych studiów lub kursów.”,

2. Datą ukończenia studiów jest data złożenia egzaminu dyplomowego, w przypadku kierunków lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i weterynarii - data złożenia ostatniego wymaganego planem studiów egzaminu, a w przypadku kierunku farmacja - data zaliczenia ostatniej, przewidzianej w planie studiów praktyki.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje tytułów zawodowych nadawanych absolwentom studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz absolwentom jednolitych studiów magisterskich, uwzględniając istniejące tytuły zawodowe i poziom kształcenia;

2) warunki wydawania i wzory dyplomów, w tym suplementu do dyplomów, świadectw, o których mowa w ust. 2, uwzględniając formę studiów, studiów podyplomowych lub kursów dokształcających oraz stopień studiów;

3) warunki wydawania i wzory dyplomów ukończenia studiów prowadzonych wspólnie przez różne uczelnie i instytucje naukowe, również zagraniczne, w tym suplementu do dyplomów, świadectw, o których mowa w ust. 2, uwzględniając formę studiów, studiów podyplomowych lub kursów dokształcających oraz stopień studiów.

„3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

1) tytuły zawodowe nadawane absolwentom studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich, uwzględniając istniejące tytuły zawodowe;

2) warunki wydawania i niezbędne elementy dyplomów, w tym dyplomów wspólnych i świadectw studiów podyplomowych, biorąc pod uwagę poziomy i formę kształcenia oraz rodzaje tytułów zawodowych;

3) wzór suplementu do dyplomu, uwzględniając zakres niezbędnych informacji.”;

Art. 168. 1. Studia mogą być prowadzone wspólnie przez różne uczelnie i instytucje naukowe, w tym zagraniczne, na podstawie zawartego przez nie porozumienia.

2. Zasady i tryb organizacji studiów, o których mowa w ust. 1, oraz zasady wydawania wspólnego dyplomu ukończenia tych studiów określa regulamin tych studiów ustalony w porozumieniu, o którym mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem art. 167 ust. 3.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, może być wydany dyplom jednej uczelni. Informację o udziale pozostałych uczelni i instytucji naukowych w realizacji programu studiów zawiera suplement do tego dyplomu.

4. Zawarcie porozumienia, o którym mowa w ust. 1, oraz wydanie dyplomu, o którym mowa w ust. 3, przez uczelnię niespełniającą wymagań określonych w art. 56 ust. 2 lub w art. 58 ust. 4 wymaga zgody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

„Art. 168. 1. Studia pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolite studia magisterskie mogą być prowadzone wspólnie przez różne uczelnie i instytucje naukowe, w tym z udziałem zagranicznych uczelni i instytucji naukowych, na podstawie zawartego przez nie porozumienia.

2. Przedmiotem porozumienia może być prowadzenie studiów na kierunku i poziomie kształcenia, w którym podstawowe jednostki organizacyjne uczelni polskich będących stronami porozumienia mają uprawnienia do prowadzenia studiów na poziomie kształcenia nie niższym niż poziom określony w porozumieniu.

3. Absolwenci studiów, o których mowa w ust. 1, mogą otrzymać dyplom wspólny, spełniający wymogi określone w przepisach wydanych na podstawie art. 167 ust. 3.”;

„Art. 168a. 1. Uczelnia może prowadzić studia o profilu praktycznym z udziałem podmiotów gospodarczych.

2. Sposób prowadzenia i organizację studiów, o których mowa w ust. 1, określa umowa zawarta w formie pisemnej między uczelnią a podmiotem gospodarczym. Umowa może określać:

- 1) możliwość prowadzenia zajęć ze studentami, w szczególności praktycznych, przez pracowników podmiotów gospodarczych;
- 2) udział podmiotu gospodarczego w opracowaniu programu nauczania;
- 3) sposób dofinansowania studiów przez podmiot gospodarczy;
- 4) efekty kształcenia;
- 5) sposób realizacji praktyk i staży.”;

Art. 169. 1. Do odbywania studiów w uczelni może być dopuszczona osoba, która ma:

1) świadectwo dojrzałości - w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie,

2) tytuł magistra, licencjata, inżyniera lub równorzędnny i spełnia warunki określone na podstawie ust. 2 - w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia oraz spełnia warunki rekrutacji ustalone przez uczelnię.

2. Senat uczelni ustala warunki i tryb rekrutacji oraz formy studiów na poszczególnych kierunkach. Uchwałę podaje się do wiadomości publicznej nie później niż do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok akademicki, którego uchwała dotyczy, i przesyła ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego.

3. Podstawę przyjęcia na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie stanowią wyniki egzaminu maturalnego. Senat uczelni ustala w trybie określonym w ust. 2, jakie wyniki egzaminu maturalnego stanowią podstawę przyjęcia na studia. Uczelnia może za zgodą ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego przeprowadzić dodatkowe egzaminy wstępne, w trybie określonym w ust. 2, tylko w przypadku konieczności sprawdzenia wiedzy lub umiejętności niesprawdzanych w trybie egzaminu maturalnego lub gdy osoba ubiegająca się o przyjęcie na studia posiada świadectwo dojrzałości uzyskane za granicą.

4. Jeżeli podstawę przyjęcia na studia stanowią wyniki egzaminu dojrzałości, senat uczelni może przeprowadzić egzaminy wstępne, w trybie określonym w ust. 2.

5. Przepisy ust. 3 dotyczące egzaminu maturalnego oraz jego wyników stosuje się odpowiednio do egzaminu przeprowadzanego w ramach programu Matury Międzynarodowej, którego zdanie potwierdza dyplom IB (International Baccalaureat)

wydany przez organizację International Baccalaureat Organization z siedzibą w Genewie, oraz wyników tego egzaminu.

6. Szczegółowe zasady przyjmowania na studia w uczelni publicznej laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego określa senat uczelni na okres co najmniej trzech lat.

7. W przypadku gdy wstęp na studia nie jest wolny, rekrutację przeprowadzają komisje rekrutacyjne powołane przez kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej lub inny organ wskazany w statucie. Komisje rekrutacyjne podejmują decyzje w sprawach przyjęcia na studia.

8. Od decyzji komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od daty doręczenia decyzji, do uczelnianej komisji rekrutacyjnej, powołanej w trybie określonym przez statut. Podstawą odwołania może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia, określonych zgodnie z ust. 2. Decyzję podejmuje rektor po rozpatrzeniu wniosku uczelnianej komisji rekrutacyjnej. Decyzja rektora jest ostateczna.

9. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.

10. W uczelni wojskowej i w uczelni służb państwowych warunki i tryb przyjęcia na studia kandydatów na żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb państwowych ustala, na wniosek senatu, odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw wewnętrznych.

„Art. 169. 1. Do odbywania studiów w uczelni może być dopuszczona osoba, która spełnia warunki rekrutacji ustalone przez uczelnię oraz ma:

1) świadectwo dojrzałości – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie;

2) tytuł magistra, licencjata, inżyniera lub równorzędny i spełnia warunki określone na podstawie ust. 2 w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia.

2. Senat uczelni ustala warunki i tryb rekrutacji, w tym prowadzonej w drodze elektronicznej, dla poszczególnych kierunków studiów. Uchwałę podaje się do wiadomości publicznej nie później niż do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok akademicki, którego uchwała dotyczy i przesyła ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego. W przypadku uruchomienia nowego kierunku studiów lub nowo utworzonej uczelni senat podejmuje uchwałę i przesyła ją ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i ministrowi nadzorującemu uczelnię, podając ją niezwłocznie do publicznej wiadomości.

3. Podstawę przyjęcia na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie stanowią wyniki egzaminu maturalnego. Senat uczelni ustala w trybie określonym na podstawie ust. 2, jakie wyniki egzaminu maturalnego stanowią podstawę przyjęcia na studia.

4. Uczelnia może przeprowadzić dodatkowe egzaminy wstępne, w trybie określonym na podstawie ust. 2, tylko w przypadku konieczności sprawdzenia uzdolnień artystycznych, sprawności fizycznej lub szczególnych predyspozycji do podejmowania studiów na danym kierunku niesprawdzanych w trybie egzaminu maturalnego, lub gdy osoba

ubiegająca się o przyjęcie na studia posiada świadectwo dojrzałości uzyskane za granicą. Egzaminy te nie mogą dotyczyć przedmiotów objętych egzaminem maturalnym.

5. Jeżeli podstawę przyjęcia na studia stanowią wyniki egzaminu dojrzałości, senat uczelni może przeprowadzić egzaminy wstępne, w trybie określonym na podstawie ust. 2.

6. Przepisy ust. 3 i 4 dotyczące egzaminu maturalnego oraz jego wyników stosuje się odpowiednio do egzaminu maturalnego, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 93 ust. 3 ustawy z dnia 7 września

1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.12)) oraz egzaminu przeprowadzanego w ramach programu Matury Międzynarodowej, którego zdanie potwierdza dyplom IB (International Baccalaureate) wydany przez organizację International Baccalaureate Organization z siedzibą w Genewie, oraz wyników tego egzaminu.

7. Szczegółowe zasady przyjmowania na studia w uczelni publicznej laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego określa senat uczelni na okres co najmniej trzech lat.

8. Senat uczelni może określić szczegółowe zasady przyjmowania na studia laureatów konkursów międzynarodowych oraz ogólnopolskich, w tym organizowanych przez uczelnię.

9. Rekrutację przeprowadzają komisje rekrutacyjne powołane przez kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej lub inny organ wskazany w statucie. Komisja rekrutacyjna podejmuje decyzje w sprawach przyjęcia na studia.

10. Komisji rekrutacyjnej nie powołuje się w przypadku gdy wstęp na studia jest wolny. Decyzje w sprawie przyjęcia na studia podejmuje w takim przypadku kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni lub inny organ wskazany w statucie.

11. Od decyzji komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji, do uczelnianej komisji rekrutacyjnej, powołanej w trybie określonym przez statut.

12. Od decyzji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni lub innego organu wskazanego w statucie służy odwołanie do rektora, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji.

13. Podstawą odwołania w przypadkach, o których mowa w ust. 11 i 12, może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia, określonych zgodnie z ust. 2.

14. Po rozpatrzeniu odwołania wnoszonego w trybie ust. 11 decyzję podejmuje uczelniana komisja rekrutacyjna, a po rozpatrzeniu odwołania wnoszonego w trybie ust. 12 decyzję podejmuje rektor. Decyzja ta jest ostateczna.

15. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.

16. W uczelni wojskowej i w uczelni służb państwowych warunki i tryb przyjęcia na studia kandydatów na żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb państwowych ustala, na wniosek senatu, odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw wewnętrznych.”;

Art. 170. Osoba przyjęta na studia nabywa prawa studenta z chwilą immatrykulacji i złożenia ślubowania, którego treść określa statut uczelni.

„2. Student rozpoczynający studia odbywa przeszkolenie w zakresie praw i obowiązków studenta.

3. Szkolenia prowadzi Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej w porozumieniu z samorządem studenckim uczelni.”;

Art. 170a. 1. Student studiów stacjonarnych w uczelni publicznej, finansowanych z budżetu państwa, nie wnosi opłat za studia w ramach limitów punktów ECTS określonych w art. 164a.

2. Poza limitem, o którym mowa w art. 164a, studentowi, o którym mowa w ust. 1, przysługuje dodatkowo 30 punktów ECTS do wykorzystania na zajęcia, za które nie wnosi on opłat.

3. Do podjęcia i odbywania studiów na drugim kierunku studiów stacjonarnych w uczelni publicznej, finansowanych z budżetu państwa jest uprawnionych 10% najlepszych studentów określonego kierunku studiów w danym roku akademickim. Studentowi studiującemu drugi kierunek studiów finansowanych z budżetu państwa przysługują dodatkowe punkty ECTS ustalone zgodnie z art. 164a.

4. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, jest jednorazowe. Studia na drugim kierunku muszą zostać podjęte w okresie trwania studiów, o których mowa w ust. 1.

5. Decyzje o zaliczeniu do grupy 10% studentów uprawnionych w uczelni publicznej do bezpłatnego kształcenia na drugim kierunku podejmuje rektor, na wniosek kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej, po zaopiniowaniu przez komisję powołaną przez rektora. Szczegółowe kryteria zaliczania do grupy 10% studentów uprawnionych do bezpłatnego kształcenia na drugim kierunku studiów określa statut uczelni.

6. Kandydat na studia stacjonarne w uczelni publicznej finansowane z budżetu państwa jest obowiązany do złożenia oświadczenia o podjętych lub zrealizowanych studiach w uczelni publicznej finansowanych z budżetu państwa.

7. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wyłaniania grupy 10% studentów uprawnionych do bezpłatnego kształcenia na drugim kierunku studiów oraz wzór oświadczenia studenta o spełnianiu warunków kształcenia bez wnoszenia opłat, mając na uwadze zakres i sposób wykorzystania punktów ECTS zgodnie z art. 164a oraz uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, do studiowania drugiego kierunku studiów stacjonarnych w uczelni publicznej finansowanych z budżetu państwa.

Art. 170b. 1. Kierunki studiów związane z dyscyplinami artystycznymi, które ze względu na ich specyfikę i poziom, wymagają wiedzy i umiejętności uzyskanych w drodze wcześniejszego ukończenia studiów drugiego stopnia, mogą być studiowane przez studentów jako drugi kierunek studiów finansowanych z budżetu państwa bez wnoszenia opłat.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wykaz kierunków związanych z dyscyplinami artystycznymi, na których można studiować drugi kierunek nie wnosząc opłat, uwzględniając potrzeby związane z rozwojem sztuki oraz wszechstronne przygotowanie do wykonywania zawodów artystycznych.

Art. 170c. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi ogólnopolski wykaz studentów z wyłączeniem studentów będących żołnierzami.

2. W ogólnopolskim wykazie studentów zamieszcza się informacje uczelni o:

- 1) punktach ECTS oraz ich wykorzystaniu przez studentów studiów stacjonarnych uczelni publicznych finansowanych z budżetu państwa;
- 2) uprawnieniach nadanych przez uczelnię publiczną do realizacji studiów na drugim kierunku, o których mowa w art. 170a ust. 3 oraz liczbie studentów studiujących na kierunkach, o których mowa w art. 170b ust. 1;
- 3) przyznaniu świadczeń pomocy materialnej.

3. Dostęp do danych zawartych w ogólnopolskim wykazie studentów przysługuje właściwym ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2, rektorom uczelni, Radzie oraz Komisji.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1,
- 2) terminy i formę ich przekazywania przez uczelnię mając na uwadze zapewnienie równego dostępu do bezpłatnego kształcenia i pomocy materialnej.”;

Rozdział 2

Prawa i obowiązki studentów

Art. 171. 1. Student może studiować na więcej niż jednym kierunku lub inne przedmioty, także w różnych uczelniach. Zasady i tryb podejmowania przez studenta tego rodzaju studiów określa regulamin studiów.

116) w art. 171 uchyla się ust. 1;

2. Student może studiować według indywidualnego planu studiów i programu nauczania na zasadach ustalonych przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej lub inny organ wskazany w statucie.

3. Student może przenieść się z innej uczelni, w tym także zagranicznej, za zgodą kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni przyjmującej, wyrażoną w drodze decyzji, jeżeli wypełnił wszystkie obowiązki wynikające z przepisów obowiązujących w uczelni, którą opuszcza.

Art. 172. 1. Student może uzyskać urlop od zajęć w uczelni na zasadach i w trybie określonych w regulaminie studiów.

2. W okresie korzystania z urlopu student zachowuje prawa studenta, chyba że regulamin studiów lub przepisy o pomocy materialnej stanowią inaczej.

Art. 173. 1. Student może ubiegać się o pomoc materialną ze środków przeznaczonych na ten cel w budżecie państwa w formie:

- 1) stypendium socjalnego;
- 2) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych;
- 3) stypendium za wyniki w nauce lub sporcie;
- 4) stypendium ministra za osiągnięcia w nauce;

- „3) stypendium rektora dla najlepszych studentów;
- 4) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia;”;

b) uchyla się pkt. 5 - 7;

- 5) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia sportowe;
 - 6) stypendium na wyżywienie;
 - 7) stypendium mieszkaniowego;
 - 8) zapomogi.
2. Student może ubiegać się o zakwaterowanie w domu studenckim uczelni lub wyżywienie w stołówce studenckiej uczelni.
3. Student może ubiegać się o zakwaterowanie w domu studenckim uczelni małżonka i dziecka.

Art. 173a. ⁽²⁹⁾ 1. Pomoc materialna dla studentów może być przyznawana przez jednostki samorządu terytorialnego.

2. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa w uchwale:

- 1) rodzaj pomocy materialnej;
- 2) sposób i terminy ubiegania się o pomoc materialną;
- 3) sposób wyłaniania studentów, którym będzie przyznana pomoc materialna;
- 4) maksymalną wysokość pomocy materialnej, o którą może ubiegać się student.

Art. 173b. ⁽³⁰⁾ 1. Stypendia za wyniki w nauce dla studentów mogą być przyznawane przez osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące państwowymi ani samorządowymi osobami prawnymi.

2. Zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

3. Zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, dla studentów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii właściwych ministrów wskazanych w art. 33 ust. 2 oraz Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

„2. Zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Rady.

3. Zasady przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, dla studentów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich zatwierdza minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii właściwych ministrów wskazanych w art. 33 ust. 2 oraz Rady.”;

Art. 174. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1-3 i 6-8, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym mowa w art. 103.

„1. Świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1-3 i 8, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym mowa w art. 103.”;

2. Rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego i uczelnianym organem samorządu doktorantów dokonuje podziału dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 7 i ust. 4.

3. W nowo utworzonej uczelni podziału funduszu dokonuje na okres roku rektor.

4. Środki z dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt. 7 i ust. 4, przeznaczone na stypendia i inne świadczenia socjalne, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1 i 6-8, nie mogą być niższe niż środki przeznaczone na stypendia za wyniki w nauce lub sporcie, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 3.

„4. Środki z dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 i ust. 4, przeznaczone na stypendia rektora dla najlepszych studentów stanowią nie więcej niż 25% środków przeznaczonych łącznie na stypendia rektora dla najlepszych studentów, stypendia socjalne oraz zapomogi.”;

Art. 175. 1. W uczelni posiadającej podstawowe jednostki organizacyjne świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1-3 i 6-8, są przyznawane na wniosek studenta przez kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej, przy czym stypendium za wyniki w nauce może być także przyznane bez konieczności składania wniosku przez studenta.

2. Od decyzji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej studentowi przysługuje odwołanie do rektora składane w terminie czternastu dni od otrzymania decyzji.

3. Na wniosek właściwego organu samorządu studenckiego kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przekazują odpowiednio komisji stypendialnej lub odwoławczej komisji stypendialnej.

„Art. 175. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, 2 i 8, są przyznawane na wniosek studenta przez kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej. Stypendium rektora dla najlepszych studentów nie wymaga wniosku studenta.

2. Od decyzji kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej w sprawie stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych oraz zapomogi studentowi przysługuje odwołanie do rektora, składane w terminie czternastu dni od dnia otrzymania decyzji. W przypadku decyzji rektora w sprawie stypendium dla najlepszych studentów przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3. Na wniosek właściwego organu samorządu studenckiego kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor przekazują uprawnienia w zakresie przyznawania stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, zapomogi oraz stypendium rektora dla najlepszych studentów odpowiednio komisji stypendialnej lub odwoławczej komisji stypendialnej.”;

Art. 176. 1. W uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej oraz w uczelni zawodowej świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1-3 i 6-8, są przyznawane na wniosek studenta przez rektora, przy czym stypendium za wyniki w nauce może być także przyznane bez konieczności składania wniosku przez studenta.

2. Od decyzji rektora studentowi przysługuje prawo złożenia do rektora wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie czternastu dni od otrzymania decyzji.

3. Na wniosek właściwego organu samorządu studenckiego rektor przekazuje uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, komisji stypendialnej, a w zakresie rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 2, odwoławczej komisji stypendialnej.

„Art. 176. 1. W uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej oraz w uczelni zawodowej świadczenia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1, 2 i 8, są przyznawane na wniosek studenta przez rektora. Przy przyznawaniu stypendium rektora dla najlepszych studentów art. 175 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

2. Od decyzji rektora, o której mowa w ust. 1, przysługuje prawo złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie czternastu dni od dnia otrzymania decyzji.”;

Art. 177. 1. Komisję stypendialną i odwoławczą komisję stypendialną, o których mowa w art. 175 ust. 3, powołuje odpowiednio kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor spośród studentów delegowanych przez właściwy organ samorządu studenckiego i pracowników uczelni.

a) uchyla się ust. 2,

2. Komisję stypendialną i odwoławczą komisję stypendialną, o których mowa w art. 176 ust. 3, powołuje rektor spośród studentów delegowanych przez właściwy organ samorządu studenckiego i pracowników uczelni.

3. Studenci stanowią większość składu komisji, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Decyzje wydane przez komisje stypendialne i odwoławcze komisje stypendialne, o których mowa w art. 175 ust. 3 i art. 176 ust. 3, podpisują przewodniczący tych komisji lub działający z ich upoważnienia wiceprzewodniczący.

5. Nadzór nad działalnością komisji stypendialnej i odwoławczej komisji stypendialnej, o których mowa w art. 175 ust. 3, sprawują odpowiednio kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor, a nadzór nad działalnością komisji, o których mowa w art. 176 ust. 3, rektor.

„3. Studenci stanowią większość składu komisji, o których mowa w ust. 1.

4. Decyzje wydane przez komisje stypendialne i odwoławcze komisje stypendialne, o których mowa w art. 175 ust. 3, podpisują przewodniczący tych komisji lub działający z ich upoważnienia wiceprzewodniczący.

5. Nadzór nad działalnością komisji stypendialnej i odwoławczej komisji stypendialnej, o których mowa w art. 175 ust. 3, sprawują odpowiednio kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor.”;

6. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 5, odpowiednio kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej lub rektor może uchylić decyzję komisji stypendialnej lub odwoławczej komisji stypendialnej niezgodną z przepisami ustawy lub regulaminem, o którym mowa w art. 186 ust. 1.

Art. 178. 1. Stypendia ministra za osiągnięcia w nauce i za wybitne osiągnięcia sportowe przyznaje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rady podstawowej jednostki organizacyjnej, a w przypadku uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej oraz uczelni zawodowej - na wniosek senatu uczelni, przedstawiony przez rektora tej uczelni.

2. Uprawnienie ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego określone w ust. 1 w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wykonują odpowiednio ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2.

„Art. 178. 1. Stypendia ministra za wybitne osiągnięcia przyznaje studentom minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektora uczelni zaopiniowany przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej, a w przypadku uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej - przez senat uczelni.

2. Wniosek o przyznanie stypendium, o którym mowa w ust. 1, dla studentów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wymaga opinii odpowiednio ministra wskazanego w art. 33 ust. 2.”;

Art. 179. 1. Stypendium socjalne ma prawo otrzymywać student znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej.

2. Rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego ustala wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającą do ubiegania się o stypendium socjalne, stypendium na wyżywienie i stypendium mieszkaniowe.

3. Wysokość dochodu, o której mowa w ust. 2, nie może być niższa niż kwota, o której mowa w [art. 8](#) ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.¹⁴⁾), oraz wyższa niż suma kwot określonych w [art. 5 ust. 1](#) i [art. 6 ust. 2 pkt 3](#) ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255, z późn. zm.¹⁵⁾).

„2. Rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego ustala wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającą do ubiegania się o stypendium socjalne.

3. Wysokość dochodu, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa niż 1,25 kwoty, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.¹³⁾), oraz wyższa niż 1,25 sumy kwot określonych w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 pkt. 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992, z późn. zm.¹⁴⁾).”,

4. Przy ustalaniu wysokości dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne, stypendium na wyżywienie i stypendium mieszkaniowe uwzględnia się dochody osiągnane przez:

„4. Przy ustalaniu wysokości dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne uwzględnia się dochody osiągnane przez:”,

- 1) studenta;
 - 2) małżonka studenta, a także będące na utrzymaniu studenta lub jego małżonka dzieci niepełnoletnie, dzieci pobierające naukę do 26. roku życia, a jeżeli 26. rok życia przypada w ostatnim roku studiów, do ich ukończenia, oraz dzieci niepełnosprawne bez względu na wiek;
 - 3) rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych studenta i będące na ich utrzymaniu dzieci niepełnoletnie, dzieci pobierające naukę do 26. roku życia, a jeżeli 26. rok życia przypada w ostatnim roku studiów, do ich ukończenia, oraz dzieci niepełnosprawne bez względu na wiek.
5. Miesięczną wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającego do ubiegania się o stypendium socjalne, stypendium na wyżywienie i stypendium mieszkaniowe ustala się na zasadach określonych w [ustawie](#) z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, z uwzględnieniem ust. 4, z zastrzeżeniem, że do dochodu nie wlicza się:
- 1) dochodów, o których mowa w ust. 4 pkt. 3, jeżeli student jest samodzielny finansowo;
 - 2) świadczeń, o których mowa w art. 173 ust. 1;
 - 3) świadczeń otrzymywanych na podstawie Działania Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego "Wyrównywanie szans edukacyjnych poprzez programy stypendialne";
 - 4) świadczeń pomocy materialnej dla uczniów otrzymywanych na podstawie [ustawy](#) z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹⁶⁾);
 - 5) [\(31\)](#) pomocy materialnej, o której mowa w art. 173a.

„5. Miesięczną wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta uprawniającego do ubiegania się o stypendium socjalne ustala się na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, z uwzględnieniem ust. 4, z zastrzeżeniem, że do dochodu nie wlicza się:

- 1) dochodów, o których mowa w ust. 4 pkt. 3, jeżeli student jest samodzielny finansowo;
- 2) świadczeń, o których mowa w art. 173 ust. 1 i art. 199 ust. 1;
- 3) stypendiów przyznawanych uczniom, studentom i doktorantom w ramach:
 - a) funduszy strukturalnych Unii Europejskiej,
 - b) niepodlegających zwrotowi środków pochodzących z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA),
 - c) umów międzynarodowych lub programów wykonawczych, sporządzanych do tych umów albo międzynarodowych programów stypendialnych;
- 4) świadczeń pomocy materialnej dla uczniów otrzymywanych na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;
- 5) świadczeń, o których mowa w art. 173a, 173b i 199a.”,

6. Student jest samodzielny finansowo, jeżeli on lub jego małżonek spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiadał stałe źródło dochodów w ostatnim roku podatkowym;
- 2) posiada stałe źródło dochodów w roku bieżącym;
- 3) jego miesięczny dochód w okresach, o których mowa w pkt. 1 i 2, nie jest mniejszy od minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników ogłaszanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w ostatnim miesiącu ostatniego roku podatkowego w przypadku dochodu studenta z ostatniego roku podatkowego i obowiązującego w miesiącu złożenia wniosku o przyznanie stypendium;

„3) jego miesięczny dochód w okresach, o których mowa w pkt. 1 i 2, nie jest mniejszy od kwoty, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych;”,

4) nie złożył oświadczenia o prowadzeniu wspólnego gospodarstwa domowego z rodzicami bądź jednym z nich.

7. W przypadku gdy do ustalania wysokości dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne, stypendium na wyżywienie i stypendium mieszkaniowe przyjmuje się dochód z prowadzenia gospodarstwa rolnego, dochód ten ustala się na podstawie powierzchni użytków rolnych w hektarach przeliczeniowych i wysokości przeciętnego dochodu z pracy w indywidualnych gospodarstwach rolnych z 1 ha przeliczeniowego, ogłaszanego na podstawie [art. 18](#) ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431, z późn. zm.¹⁷⁾). W przypadku uzyskiwania dochodów z gospodarstwa rolnego oraz dochodów pozarolniczych dochody te sumuje się.

„7. W przypadku gdy do ustalania wysokości dochodu uprawniającego studenta do ubiegania się o stypendium socjalne przyjmuje się dochód z prowadzenia gospodarstwa rolnego, dochód ten ustala się na podstawie powierzchni użytków rolnych w hektarach przeliczeniowych i wysokości przeciętnego dochodu z pracy w indywidualnych gospodarstwach rolnych z 1 ha przeliczeniowego, ogłaszanego na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969, z późn. zm.15)). W przypadku uzyskiwania dochodów z gospodarstwa rolnego oraz dochodów pozarolniczych dochody te sumuje się.”;

Art. 180. Stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych może otrzymywać student z tytułu niepełnosprawności potwierdzonej orzeczeniem właściwego organu.

Art. 181. 1. Stypendium za wyniki w nauce lub sporcie może otrzymywać student, który uzyskał za rok studiów wysoką średnią ocen lub osiągnął wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym.

2. Stypendium ministra za osiągnięcia w nauce może być przyznane studentowi szczególnie wyróżniającemu się w nauce oraz posiadającemu osiągnięcia naukowe, a stypendium ministra za wybitne osiągnięcia sportowe studentowi, który osiągnął wysoki wynik sportowy we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym i zaliczył kolejny rok studiów.

„1. Stypendium rektora dla najlepszych studentów może otrzymywać student, który uzyskał za rok studiów wysoką średnią ocen, a ponadto posiada osiągnięcia naukowe lub artystyczne lub wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym.

2. Stypendium ministra za wybitne osiągnięcia może być przyznane studentowi szczególnie wyróżniającemu się w nauce oraz posiadającemu wybitne osiągnięcia naukowe, artystyczne lub sportowe.”,

3. O przyznanie stypendiów, o których mowa w ust. 1 i 2, student może ubiegać się nie wcześniej niż po zaliczeniu pierwszego roku studiów.

4. O przyznanie stypendium za wyniki w nauce lub sporcie, stypendium ministra za osiągnięcia w nauce oraz stypendium ministra za wybitne osiągnięcia sportowe może ubiegać się również student pierwszego roku studiów drugiego stopnia rozpoczętych w ciągu roku od ukończenia studiów pierwszego stopnia, który spełnił kryteria określone odpowiednio w ust. 1 i 2 na ostatnim roku studiów pierwszego stopnia.

„4. O przyznanie stypendium rektora dla najlepszych studentów lub stypendium ministra za wybitne osiągnięcia może ubiegać się również student pierwszego roku studiów drugiego stopnia rozpoczętych w terminie roku od ukończenia studiów pierwszego stopnia, który spełnił kryteria określone odpowiednio w ust. 1 lub 2 na ostatnim roku studiów pierwszego stopnia.”,

5. Student może otrzymywać stypendium za wyniki w sporcie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 3, albo stypendium ministra za wybitne osiągnięcia sportowe, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 5, albo stypendium przyznawane na podstawie [art. 22 ust. 3](#) ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.¹⁸⁾).

c) uchyla się ust. 5,

6. Student w roku akademickim może otrzymywać stypendium za wyniki w nauce, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 3, albo stypendium ministra, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 4.

„6. Student może równocześnie otrzymywać stypendium rektora dla najlepszych studentów i stypendium ministra za wybitne osiągnięcia. Otrzymanie tych stypendiów nie wyklucza prawa studenta do świadczeń pomocy materialnej oraz prawa do otrzymywania stypendium przyznawanego przez organy samorządu terytorialnego oraz pracodawców, a także pochodzących ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.”;

Art. 182. 1. Student studiów stacjonarnych znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej może otrzymywać stypendium mieszkaniowe z tytułu zamieszkania w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki, jeżeli codzienny dojazd z miejsca stałego zamieszkania do uczelni uniemożliwiałby lub w znacznym stopniu utrudniał studiowanie.

2. Student studiów stacjonarnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, może otrzymywać stypendium mieszkaniowe również z tytułu zamieszkania z niepracującym małżonkiem lub dzieckiem studenta w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki.

3. Student znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej może otrzymywać stypendium na wyżywienie.

„Art. 182. 1. Student studiów stacjonarnych znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości z tytułu zamieszkania w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki, jeżeli codzienny dojazd z miejsca stałego zamieszkania do uczelni uniemożliwiałby lub w znacznym stopniu utrudniał studiowanie.

2. Student studiów stacjonarnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać stypendium socjalne w zwiększonej wysokości również z tytułu zamieszkania z niepracującym małżonkiem lub dzieckiem studenta w domu studenckim lub w obiekcie innym niż dom studencki.”;

Art. 183. 1. Zapomoga może być przyznana studentowi, który z przyczyn losowych znalazł się przejściowo w trudnej sytuacji materialnej.

2. Student może otrzymać zapomogę, o której mowa w ust. 1, dwa razy w roku akademickim.

Art. 184. 1. Student może otrzymywać stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1-7, w danym roku akademickim przez okres do dziesięciu miesięcy.

2. Stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1-3, 6 i 7, są przyznawane na semestr lub na rok akademicki, a stypendia ministra, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 4 i 5, na rok akademicki, z wyjątkiem przypadku gdy ostatni rok studiów, zgodnie z planem studiów, trwa jeden semestr.

3. Stypendia, o których mowa w ust. 2, wypłacane są co miesiąc.

4. Student studiujący równocześnie na kilku kierunkach studiów może otrzymywać stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1 i 4-7, oraz stypendium za wyniki w sporcie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 3, na jednym z kierunków, według własnego wyboru, a stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych oraz stypendium za wyniki w nauce na każdym z kierunków.

5. Studentowi, który po ukończeniu jednego kierunku studiów kontynuuje naukę na drugim kierunku studiów, stypendium socjalne, stypendium na wyżywienie i stypendium mieszkaniowe nie przysługuje, chyba że kontynuuje on studia po ukończeniu studiów pierwszego stopnia w celu uzyskania tytułu zawodowego magistra, jednakże nie dłużej niż przez okres trzech lat.

6. Łączna miesięczna wysokość stypendiów, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1, 3, 6 i 7, nie może być większa niż 90 % najniższego wynagrodzenia zasadniczego asystenta w poprzednim miesiącu, ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

„Art. 184. 1. Student może otrzymywać stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1-3, w danym roku akademickim przez okres do dziesięciu miesięcy, a gdy ostatni rok studiów trwa jeden semestr przez okres do pięciu miesięcy.

2. Stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1-3, są przyznawane na semestr lub na rok akademicki, a stypendium ministra, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 4, na rok akademicki, z wyjątkiem przypadku gdy ostatni rok studiów, zgodnie z planem studiów, trwa jeden semestr.

3. Stypendia, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1-3, są wypłacane co miesiąc, a stypendium ministra, o którym mowa art. 173 ust. 1 pkt. 4, jednorazowo nie później niż 15 grudnia danego roku.

4. Student studiujący równocześnie na kilku kierunkach studiów może otrzymywać stypendium socjalne, stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych, zapomogę, stypendium rektora dla najlepszych studentów i stypendium ministra za wybitne osiągnięcia tylko na jednym, wskazanym przez studenta kierunku studiów.

5. Studentowi, który po ukończeniu jednego kierunku studiów kontynuuje naukę na drugim kierunku studiów, nie przysługują świadczenia, o których mowa w art. 173, chyba że kontynuuje on studia po ukończeniu studiów pierwszego stopnia w celu uzyskania tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego, jednakże nie dłużej niż przez okres trzech lat.

6. Łączna miesięczna wysokość stypendiów, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1 i 3, nie może być większa niż 90% najniższego wynagrodzenia zasadniczego asystenta ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

7. Student studiujący na kilku kierunkach studiów jest obowiązany do złożenia oświadczenia o niepozbieraniu świadczeń pomocy materialnej na więcej niż jednym kierunku.”;

Art. 185. 1. Pierwszeństwo w przyznaniu miejsca w domu studenckim uczelni publicznej przysługuje studentowi tej uczelni, któremu codzienny dojazd do uczelni uniemożliwiałby lub w znacznym stopniu utrudniał studiowanie i który znajduje się w trudnej sytuacji materialnej.

2. Pierwszeństwo w przyznawaniu wyżywienia w stołówce studenckiej przysługuje studentowi, o którym mowa w ust. 1.

Art. 186. 1. Szczegółowy regulamin ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1-3 i 6-8, w tym szczegółowe kryteria i tryb udzielania świadczeń pomocy materialnej dla studentów, wzór wniosku o przyznanie stypendium socjalnego oraz sposób udokumentowania sytuacji materialnej studenta ustala rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego.

„1. Szczegółowy regulamin ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 1-3 i 8, w tym szczegółowe kryteria i tryb udzielania świadczeń pomocy materialnej dla studentów, wzory wniosków o przyznanie świadczeń pomocy materialnej, wzór oświadczenia o niepozbieraniu świadczeń na innym kierunku studiów oraz sposób udokumentowania sytuacji materialnej studenta ustala rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego.”;

2. W nowo utworzonej uczelni regulamin, o którym mowa w ust. 1, ustala na okres roku rektor.

Art. 187. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłacania stypendiów

ministra, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt. 4 i 5, maksymalną wysokość tego stypendium oraz wzór wniosku o przyznanie stypendium ministra, uwzględniając:

1) minimalną średnią ocen uprawniającą do ubiegania się o stypendium ministra, biorąc pod uwagę oceny ze wszystkich lat studiów oraz zróżnicowanie skali ocen w uczelni;

2) rodzaje osiągnięć naukowych i aktywności naukowej, które brane są pod uwagę przy ubieganiu się o stypendium ministra, takich jak praca w kole naukowym, publikacje, opracowania, referaty, udział w konferencjach, praca naukowa, udział w pracach naukowo-badawczych, współpraca z innymi ośrodkami akademickimi lub naukowymi, nagrody i wyróżnienia, studia na drugim kierunku studiów, indywidualny program studiów, praktyki, staże, potwierdzona znajomość języków obcych, olimpiady;

3) rodzaje osiągnięć sportowych, które są brane pod uwagę przy ubieganiu się o stypendium ministra za wybitne osiągnięcia sportowe, w tym udział w igrzyskach olimpijskich, mistrzostwach świata, mistrzostwach Europy, uniwersjadach, akademickich mistrzostwach świata, akademickich mistrzostwach Europy;

4) terminy przekazywania wniosków;

5) sposób wypłacania stypendium ministra, w tym w przypadku wcześniejszego ukończenia studiów, a także podjęcia studiów w innej uczelni.

„Art. 187. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłacania stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, liczbę stypendiów i maksymalną wysokość stypendium oraz wzór wniosku o przyznanie stypendium ministra, uwzględniając rodzaje osiągnięć naukowych oraz innych osiągnięć studenta poświadczających ich wybitny poziom oraz sposób udokumentowania tych osiągnięć.”;

„Art. 187a. Wybitnie uzdolnieni absolwenci studiów licencjackich i inżynierskich oraz studenci po ukończeniu trzeciego roku jednolitych studiów magisterskich, łącznie nie więcej niż 100 osób, mogą w drodze konkursu, realizowanego w ramach programu ministra właściwego do spraw nauki „Diamentowy Grant”, otrzymać środki na badania naukowe, finansowane ze środków przewidzianych w budżecie państwa na naukę.”;

Art. 188. 1. Studentowi przysługuje prawo do korzystania z 50 % ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej.

2. Uprawnienia do korzystania z ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego i autobusowego określają odrębne przepisy.

„1. Studentowi przysługuje prawo do korzystania z 50% ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej. W przypadku studentów studiów pierwszego stopnia prawo to przysługuje od rozpoczęcia studiów do dnia 31 października roku, w którym student ukończył te studia.”;

Art. 188a. ⁽³²⁾ 1. Podręczniki akademickie mogą być dofinansowywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

2. W przypadku gdy ustawa budżetowa ustali dotacje przedmiotowe do podręczników akademickich, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ustala, w drodze rozporządzenia, stawki oraz określa szczegółowy sposób oraz tryb udzielania i rozliczania dotacji, mając na względzie ułatwienie studentom dostępu do materiałów dydaktycznych.

Art. 189. 1. Student jest obowiązany postępować zgodnie z treścią ślubowania i regulaminem studiów.

2. Student jest obowiązany w szczególności do:

1) uczestniczenia w zajęciach dydaktycznych i organizacyjnych zgodnie z regulaminem studiów;

2) składania egzaminów, odbywania praktyk i spełniania innych wymogów przewidzianych w planie studiów;

3) przestrzegania przepisów obowiązujących w uczelni.

Art. 190. 1. Kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej skreśla studenta z listy studentów, w przypadku:

- 1) niepodjęcia studiów;
- 2) rezygnacji ze studiów;
- 3) niezłożenia w terminie pracy dyplomowej lub egzaminu dyplomowego;
- 4) ukarania karą dyscyplinarną wydalenia z uczelni.

2. Kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej może skreślić studenta z listy studentów, w przypadku:

- 1) stwierdzenia braku postępów w nauce;
- 2) nieuzyskania zaliczenia semestru lub roku w określonym terminie;
- 3) niewniesienia opłat związanych z odbywaniem studiów.

3. Od decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje odwołanie do rektora. Decyzja rektora jest ostateczna.

Art. 191. Student ostatniego roku studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich może na zasadach określonych w statucie uczelni odbywać staż przygotowujący do podjęcia obowiązków nauczyciela akademickiego i otrzymywać, ze środków własnych uczelni, stypendium na zasadach określonych w statucie.

„Art. 191a. 1. Dyplom wydany przez uprawnioną uczelnię działającą w systemie szkolnictwa wyższego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzający ukończenie:

1) trzyletnich studiów lub studiów pierwszego stopnia trwających co najmniej trzy lata – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia;

2) studiów drugiego stopnia – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia;

3) co najmniej czteroletnich studiów jednolitych – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wyższego wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia, jeżeli jest uważany za równorzędny dyplomowi ukończenia studiów drugiego stopnia w kraju wydania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dyplomów potwierdzających ukończenie studiów wyższych prowadzonych

wspólnie przez uczelnie działające w systemach szkolnictwa wyższego państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Jeżeli dyplom potwierdzający ukończenie studiów wyższych za granicą daje prawo do kontynuacji kształcenia lub otwarcia przewodu doktorskiego w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która ten dyplom wydała, uprawnia on również do kontynuacji kształcenia odpowiednio:

1) na studiach drugiego stopnia w polskiej uczelni lub studiach podyplomowych w polskiej uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk lub instytucie badawczym albo

2) na studiach trzeciego stopnia w polskiej uczelni, studiach doktoranckich w jednostce naukowej lub do otwarcia przewodu doktorskiego w polskiej uczelni lub jednostce naukowej.

4. Jeżeli dyplom potwierdzający ukończenie studiów wyższych prowadzonych wspólnie przez uczelnie zagraniczne daje prawo do kontynuacji kształcenia lub otwarcia przewodu doktorskiego przynajmniej w jednym państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego było prowadzone kształcenie, uprawnia on również do kontynuacji kształcenia odpowiednio:

1) na studiach drugiego stopnia w polskiej uczelni lub studiach podyplomowych w polskiej uczelni, instytucie naukowym Polskiej Akademii Nauk lub instytucie badawczym albo

2) na studiach trzeciego stopnia w polskiej uczelni, studiach doktoranckich w jednostce naukowej lub do otwarcia przewodu doktorskiego w polskiej uczelni lub jednostce naukowej.

5. Dyplomy potwierdzające ukończenie studiów wyższych za granicą nie nadają w Rzeczypospolitej Polskiej uprawnień, o których mowa w ust. 1-4, jeżeli:

1) instytucje, które je wydały lub instytucje, w których prowadzone było kształcenie:

a) w rozumieniu prawa wewnętrznego państw, w których systemach szkolnictwa wyższego działają te instytucje, nie były akredytowanymi uczelniami w dniu wydania dyplomu lub realizowały program studiów nie posiadający akredytacji w dniu wydania dyplomu lub

b) nie działają w systemie szkolnictwa wyższego żadnego państwa lub

2) program studiów wyższych albo jego część była realizowana niezgodnie z przepisami państwa, na którego terenie było prowadzone kształcenie.

6. W przypadku wątpliwości dotyczących właściwości dyplomu lub statusu uczelni zagranicznej, o których mowa w ust. 1-5, na wniosek zainteresowanego podmiotu minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub upoważniony przez niego podmiot wydają w tym przedmiocie opinię lub zaświadczenie. Przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z tym że termin, o którym mowa w art. 217 § 3 Kpa, wynosi dwadzieścia jeden dni.

7. Dyplom ukończenia studiów wyższych lub tytuł zawodowy uzyskany za granicą mogą być uznane za równoważne odpowiedniemu polskiemu dyplomowi i tytułowi zawodowemu na podstawie umowy międzynarodowej określającej równoważność, a w przypadku jej braku w drodze nostryfikacji.

8. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb nostryfikacji, uwzględniając w szczególności możliwość i warunki zwalniania z całości lub części postępowania nostryfikacyjnego,

2) organy przeprowadzające postępowanie nostryfikacyjne,

3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do podań o nostryfikację dyplomu ukończenia studiów,

4) terminy, w których należy przeprowadzić postępowanie nostryfikacyjne,

5) warunki ustalania odpłatności za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego, uwzględniając możliwość obniżania lub zwalniania z opłat oraz sposób wnoszenia opłat,

6) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego - uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego przeprowadzania postępowań oraz przejrzyste zasady ich prowadzenia.

9. Osoba, której tytuł zawodowy na podstawie umowy międzynarodowej lub w drodze przeprowadzonego postępowania nostryfikacyjnego został uznany za równoważny polskiemu tytułowi zawodowemu, może posługiwać się odpowiednim polskim tytułem zawodowym.

10. Zasady uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej określają odrębne przepisy.”;

Art. 192. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia przez uczelnie dokumentacji przebiegu studiów, dokonywania sprostowań i wydawania duplikatów, legalizacji dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą oraz wysokość i sposób pobierania opłaty za wykonywanie tych czynności, a także za wydanie indeksu, legitymacji studenckiej, dyplomu i dokumentów stwierdzających ukończenie studiów, w tym:

1) sposób prowadzenia teczek akt osobowych studenta,

2) sposób prowadzenia albumu studenta i księgi dyplomów,

3) wzór indeksu i legitymacji studenckiej,

4) obowiązek i sposób dokumentowania przebiegu studiów,

5) sposób sporządzania i wydawania duplikatów dokumentów,

- 6) sposób dokonywania sprostowań dokumentów oraz zmian danych osobowych studenta lub absolwenta w dokumentach prowadzonych i wydawanych przez uczelnię,
 - 7) tryb i sposób legalizacji dokumentów,
 - 8) sposób przechowywania i zasady wydawania dokumentów,
 - 9) wysokość opłat za legalizację dokumentów, wydanie dyplomu, wydanie odpisów w językach obcych, świadectwa, indeksu, legitymacji studenckiej oraz za wydanie duplikatów tych dokumentów
- uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego tworzenia i gromadzenia dokumentacji niezbędnej dla przebiegu studiów i kontroli procesu dydaktycznego.

„10) sposób postępowania z dokumentacją przebiegu studiów oraz zasady wydawania dokumentów stwierdzających ukończenie studiów w przypadku likwidacji uczelni.”,

b) uchyla się ust. 2-4;

2. Zasady uznawania dyplomów ukończenia studiów uzyskanych za granicą za równorzędne z dyplomami uzyskiwanymi w kraju określają umowy międzynarodowe.

3. W przypadku braku umów międzynarodowych dyplomy ukończenia studiów uzyskane za granicą mogą być uznane, w drodze nostryfikacji, za równorzędne z dyplomami uzyskiwanymi w kraju, z zastrzeżeniem ust. 4 pkt. 1 i 3.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb nostryfikacji, uwzględniając w szczególności możliwość i warunki zwalniania z całości lub części postępowania nostryfikacyjnego,
- 2) organy przeprowadzające postępowanie nostryfikacyjne,
- 3) warunki, w których dla celów dalszego kształcenia dyplomy mogą być uznawane bez przeprowadzania postępowania nostryfikacyjnego,
- 4) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do podań o nostryfikację dyplomu ukończenia studiów,
- 5) terminy, w których należy przeprowadzić postępowanie nostryfikacyjne,
- 6) warunki ustalania odpłatności za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego, uwzględniając możliwość obniżania lub zwalniania z opłat oraz sposób wnoszenia opłat,
- 7) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego

- uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego przeprowadzania postępowań oraz przejrzyste zasady ich prowadzenia.

„Art. 192a. W przypadku likwidacji uczelni jej likwidator przekazuje dokumentację przebiegu studiów do właściwego miejscowo archiwum państwowego. Koszty przechowywania dokumentacji pokrywa się z majątku likwidowanej uczelni.”;

Art. 193. Organ właściwy, w drodze decyzji, stwierdza nieważność postępowania w sprawie nadania tytułu zawodowego, jeżeli w pracy stanowiącej podstawę nadania tytułu zawodowego osoba ubiegająca się o ten tytuł przypisała sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego.

Art. 194. Przepisów art. 171-187 oraz art. 190 i 191 nie stosuje się do studentów będących kandydatami na żołnierzy zawodowych.

„Art.194. Przepisów art. 172 – 187 oraz art. 191 nie stosuje się do studentów będących kandydatami na żołnierzy zawodowych oraz będących żołnierzami zawodowymi.”;

Rozdział 3

Studia doktoranckie

Art. 195. 1. Jednostki organizacyjne uczelni posiadające uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego albo co najmniej dwa uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w różnych dyscyplinach danej dziedziny nauki mogą prowadzić studia doktoranckie w zakresie dyscyplin odpowiadających tym uprawnieniom.

2. Studia doktoranckie mogą być studiami środowiskowymi prowadzonymi przez jednostki, o których mowa w ust. 1, przy udziale innych jednostek organizacyjnych. Zadania poszczególnych jednostek organizacyjnych oraz sposób finansowania studiów doktoranckich określają umowy zawarte między tymi jednostkami.

3. Przepisy art. 164 stosuje się odpowiednio do studiów doktoranckich i doktorantów.

„1. Jednostki organizacyjne uczelni oraz jednostki naukowe posiadające uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego mogą prowadzić studia doktoranckie w zakresie dyscyplin odpowiadających temu uprawnieniu.

2. Studia doktoranckie mogą być studiami środowiskowymi, prowadzonymi przez jednostki organizacyjne uczelni oraz jednostki naukowe. Zadania poszczególnych jednostek oraz sposób finansowania studiów doktoranckich określają umowy zawarte między tymi jednostkami.

3. Przepisy art. 164 stosuje się odpowiednio do doktorantów i studiów doktoranckich prowadzonych w jednostkach organizacyjnych uczelni oraz jednostkach naukowych.”,

4. Studia doktoranckie są prowadzone jako studia stacjonarne lub niestacjonarne.

5. Więcej niż połowa programu stacjonarnych studiów doktoranckich wymaga obecności uczestników tych studiów w prowadzącej je jednostce organizacyjnej i jest realizowana w formie zajęć dydaktycznych i pracy naukowej wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub opiekunów naukowych i doktorantów. Organizacja niestacjonarnych studiów doktoranckich zapewnia możliwość odbywania studiów doktoranckich osobom zatrudnionym w ramach stosunku pracy.

6. Studia doktoranckie są tworzone przez rektora na wniosek rady jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1.

7. Nadzór merytoryczny nad studiami doktoranckimi sprawuje rada jednostki organizacyjnej prowadzącej te studia.

8. Stacjonarne studia doktoranckie w uczelniach publicznych są bezpłatne.

9. Wysokość opłat za niestacjonarne studia doktoranckie w uczelniach publicznych, jeżeli są one odpłatne, ustala rektor.

„6. Studia doktoranckie w uczelni są tworzone przez rektora na wniosek rady jednostki organizacyjnej, a w jednostkach naukowych - przez dyrektora jednostki na wniosek rady naukowej jednostki naukowej.

7. Nadzór merytoryczny nad studiami doktoranckimi sprawuje rada jednostki organizacyjnej uczelni albo rada naukowa jednostki naukowej prowadzącej te studia.

8. Stacjonarne studia doktoranckie w uczelniach publicznych oraz w publicznych jednostkach naukowych są bezpłatne.

9. Niestacjonarne studia doktoranckie mogą być odpłatne. Wysokość opłat nieprzekraczającą kosztów kształcenia ustala rektor uczelni lub dyrektor jednostki naukowej, w której są prowadzone te studia.”,

„10. Warunki odpłatności za studia doktoranckie określa umowa zawarta, w formie pisemnej, między uczelnią lub jednostką naukową a doktorantem.”;

Art. 196. 1. Do studiowania na studiach doktoranckich może być dopuszczona osoba, która posiada tytuł magistra lub równorzędny oraz spełnia warunki rekrutacji, ustalone przez uczelnię. Przepisy art. 169 ust. 2 i 7-10 oraz art. 170 stosuje się odpowiednio.

2. Organizację i tok studiów doktoranckich w zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w odrębnych przepisach określa regulamin studiów doktoranckich. Przepisy art. 161 i 162 stosuje się odpowiednio.

„Art. 196. 1. Do studiowania na studiach doktoranckich może być dopuszczona osoba, która posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny.

2. Rekrutacja na bezpłatne studia doktoranckie odbywa się w drodze konkursu. Warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie oraz ich formy określa w uczelni senat, a w jednostce naukowej – rada naukowa jednostki. Uchwałę podaje się do publicznej

wiadomości nie później niż do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego, w którym rozpoczyna się rok akademicki, którego uchwała dotyczy.

3. Rekrutację przeprowadzają komisje rekrutacyjne powołane przez kierownika jednostki organizacyjnej uczelni lub dyrektora jednostki naukowej. Komisje rekrutacyjne podejmują decyzje w sprawach przyjęcia na studia doktoranckie.

4. Od decyzji komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji, odpowiednio do rektora lub dyrektora jednostki naukowej. Podstawą odwołania może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia doktoranckie, o których mowa w ust. 2. Decyzja rektora lub dyrektora jednostki naukowej jest ostateczna.

5. Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne.

6. Organizację i tok studiów doktoranckich w zakresie nieuregulowanym w ustawie oraz w odrębnych przepisach określa

regulamin studiów doktoranckich. Regulamin uchwała w uczelni senat, a w jednostce naukowej - rada naukowa, co najmniej na pięć miesięcy przed rozpoczęciem zajęć. Do uchwalania regulaminu stosuje się odpowiednio przepisy art. 161 i 162.”;

„Art. 196a. Osoba przyjęta na studia doktoranckie nabywa prawa doktoranta z chwilą złożenia ślubowania, którego treść określa statut uczelni albo jednostki naukowej.”;

Art. 197. 1. Doktorant jest obowiązany postępować zgodnie z treścią ślubowania i regulaminem studiów doktoranckich. Przepis art. 189 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Do podstawowych obowiązków doktorantów, poza obowiązkami określonymi zgodnie z ust. 1, należy realizowanie programu studiów doktoranckich oraz prowadzenie badań naukowych i składanie sprawozdań z ich przebiegu.

3. Doktoranci mają także obowiązek odbywania praktyk zawodowych w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych lub uczestniczenia w ich prowadzeniu. Maksymalny wymiar zajęć dydaktycznych prowadzonych przez uczestników studiów doktoranckich nie może przekraczać 90 godzin dydaktycznych rocznie.

4. Doktoranci, którzy nie wywiązują się z obowiązków, o których mowa w ust. 1-3, mogą zostać skreśleni z listy uczestników studiów doktoranckich. Decyzję o skreśleniu podejmuje kierownik studiów.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 4, służy odwołanie do rektora. Decyzja rektora jest ostateczna.

„3. Uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni mają także obowiązek odbywania praktyk zawodowych w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych lub uczestniczenia w ich prowadzeniu. Maksymalny wymiar zajęć dydaktycznych prowadzonych przez doktorantów nie może przekraczać dziewięćdziesięciu godzin rocznie.

4. Doktoranci, którzy nie wywiązują się z obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą zostać skreśleni z listy uczestników studiów doktoranckich. Decyzję o skreśleniu podejmuje kierownik studiów.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 4, służy odwołanie odpowiednio do rektora albo dyrektora jednostki naukowej prowadzącej studia. Decyzja rektora albo dyrektora jednostki jest ostateczna.”;

Art. 198. 1. Doktoranci mają prawo do przerw wypoczynkowych w wymiarze nieprzekraczającym ośmiu tygodni w ciągu roku, które powinny być wykorzystane w okresie wolnym od zajęć dydaktycznych.

2. Doktoranci mają prawo do ubezpieczenia społecznego i powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Doktorantowi, po uzyskaniu stopnia doktora, okres odbywania studiów doktoranckich, nie dłuższy niż cztery lata, zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

4. Doktorantowi, po uzyskaniu stopnia doktora, do okresu, o którym mowa w ust. 3, zalicza się również okres odbywania stacjonarnych studiów doktoranckich, jeżeli zostały

one przerwane z powodu podjęcia zatrudnienia w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego w instytucjach naukowych.

Art. 199. 1. Doktorant może otrzymać pomoc materialną w formie:

- 1) stypendium socjalnego;
- 2) zapomogi;
- 3) stypendium za wyniki w nauce;
- 4) stypendium na wyżywienie;
- 5) stypendium mieszkaniowego;
- 6) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym mowa w art. 103, na zasadach określonych przez rektora w uzgodnieniu z uczelnianym organem samorządu doktorantów i uczelnianym organem samorządu studenckiego.

3. Do przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o pomocy materialnej dla studentów, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Stypendium za wyniki w nauce:

1) na pierwszym roku studiów doktoranckich może być przyznane doktorantowi, który osiągnął bardzo dobre lub dobre wyniki w postępowaniu rekrutacyjnym;

2) na drugim i kolejnych latach studiów doktoranckich może być przyznane doktorantowi, który w roku akademickim poprzedzającym przyznanie stypendium spełnił łącznie następujące warunki:

- a) uzyskał bardzo dobre lub dobre wyniki egzaminów objętych programem studiów doktoranckich,
- b) wykazał się postępami w pracy naukowej i przygotowywaniu rozprawy doktorskiej,
- c) wykazał się szczególnym zaangażowaniem w pracy dydaktycznej.

„Art. 199. 1. Doktorant może otrzymać pomoc materialną w formie:

- 1) stypendium socjalnego;
- 2) zapomogi;
- 3) stypendium dla najlepszych doktorantów;
- 4) stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych;
- 5) stypendium ministra za wybitne osiągnięcia.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, o którym mowa w art. 103, na zasadach określonych przez rektora w uzgodnieniu z uczelnianym organem samorządu doktorantów.

3. W przypadku studiów doktoranckich prowadzonych w jednostce naukowej świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt. 1-4, przyznaje się ze środków funduszu pomocy materialnej dla doktorantów, o której mowa w art. 103a, na zasadach określonych przez dyrektora jednostki w uzgodnieniu z samorządem doktorantów.

4. Do przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt. 1-4, stosuje się odpowiednio przepisy o pomocy materialnej dla studentów, z wyłączeniem art. 174 ust. 4 oraz z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Stypendium, o którym mowa w ust. 1 pkt. 3, może być przyznane:

1) na pierwszym roku studiów doktoranckich - doktorantowi, który osiągnął bardzo dobre wyniki w postępowaniu rekrutacyjnym;

2) na drugim roku i kolejnych latach studiów doktoranckich - doktorantowi, który w roku akademickim poprzedzającym

przyznanie stypendium spełnił łącznie następujące warunki:

- a) uzyskał bardzo dobre lub dobre wyniki egzaminów objętych programem studiów doktoranckich,
- b) wykazał się postępami w pracy naukowej i przygotowywaniu rozprawy doktorskiej,
- c) podczas studiów doktoranckich prowadzonych przez uczelnię wykazał się szczególnym zaangażowaniem w pracy dydaktycznej.”;

Art. 199a. ⁽³³⁾ Jednostki samorządu terytorialnego mogą przyznawać pomoc materialną dla doktorantów na zasadach określonych w art. 173a.

Art. 199b. ⁽³⁴⁾ Stypendia naukowe dla doktorantów mogą być przyznawane przez osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące państwowymi ani samorządowymi osobami prawnymi na zasadach określonych w art. 173b.

„Art. 199c. 1. Stypendia ministra za wybitne osiągnięcia są przyznawane doktorantom przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego na wniosek rektora uczelni zaopiniowany przez radę podstawowej jednostki organizacyjnej, a w przypadku uczelni nieposiadającej podstawowej jednostki organizacyjnej – przez senat uczelni.

2. Wniosek o przyznanie stypendium, o którym mowa w ust. 1, dla doktorantów uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich wymaga opinii odpowiednio ministra wskazanego w art. 33 ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłacania stypendium ministra za wybitne osiągnięcia, liczbę stypendiów i maksymalną wysokość stypendium oraz wzór wniosku o przyznanie stypendium ministra, uwzględniając rodzaje osiągnięć naukowych oraz innych osiągnięć doktoranta poświadczających ich wybitny poziom oraz sposób udokumentowania tych osiągnięć.”;

Art. 200. 1. Uczestnik stacjonarnych studiów doktoranckich może otrzymywać stypendium doktoranckie.

2. Minimalne stypendium, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższe niż 60 % minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

3. Decyzję o przyznaniu stypendium doktoranckiego, okresie jego pobierania oraz jego wysokości podejmuje rektor.

„3. Decyzję o przyznaniu stypendium doktoranckiego, okresie jego pobierania oraz wysokości podejmuje w uczelni rektor, a w jednostce naukowej – jej dyrektor.”,

4. ⁽³⁵⁾ (uchylony).

5. Stypendia, o których mowa w ust. 1, są finansowane w ramach środków, o których mowa w art. 98 ust. 1.

„5. Stypendia, o których mowa w ust. 1, w uczelni publicznej są finansowane w szczególności w ramach środków, o których mowa w art. 98 ust. 1, a w jednostkach naukowych w szczególności w ramach środków przewidzianych na rozwój kadr naukowych w przepisach o finansowaniu nauki.”;

„Art. 200a. Zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji, o której mowa w art. 94b ust. 1 pkt. 5, przysługuje doktorantom wyróżniającym się w pracy naukowej i dydaktycznej. Tryb przyznawania zwiększenia stypendium doktoranckiego określa regulamin określony przez rektora, z uwzględnieniem zasady, iż uprawnienie do otrzymywania tego stypendium przysługuje nie więcej niż 30% najlepszych doktorantów na poszczególnych latach studiów doktoranckich.”;

Art. 201. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb organizowania studiów doktoranckich, ich prowadzenia i odbywania oraz tryb, warunki, wysokość i kryteria przyznawania stypendiów doktoranckich i świadczeń pomocy materialnej dla doktorantów, uwzględniając:

1) czas trwania studiów i możliwość przedłużania go, w tym prawo do określonego w odrębnych przepisach dodatkowego przedłużenia okresu odbywania studiów doktoranckich o czas trwania urlopu macierzyńskiego, mając na uwadze potrzebę prawidłowego przygotowania do przeprowadzenia przewodu doktorskiego;

2) sposób przeprowadzania rekrutacji, mając na uwadze potrzebę wyłonienia najlepszych kandydatów;

3) szczegółowe uprawnienia organu tworzącego studia doktoranckie, rady jednostki organizacyjnej i kierownika studiów doktoranckich, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego przebiegu studiów i wysokiej jakości kształcenia;

4) wzór legitymacji doktoranta i wysokość opłat za wydanie legitymacji, uwzględniając zasadę, że wysokość pobieranych opłat nie może przekroczyć wysokości kosztów wydania dokumentu;

5) kryteria przyznawania stypendiów socjalnych, związane z sytuacją materialną doktoranta, w relacji do wysokości dochodu na osobę w rodzinie doktoranta, uwzględniając zasadę, że postępowanie ma prowadzić do wyłonienia doktorantów będących w najtrudniejszej sytuacji materialnej;

6) tryb składania i rodzaje dokumentów potwierdzających dochody doktoranta i członków jego rodziny, mając na uwadze potrzebę bezstronnej i miarodajnej oceny sytuacji materialnej doktoranta;

7) okresy przyznawania świadczeń oraz maksymalną i minimalną ich wysokość, w relacji do wysokości minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta, ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich, biorąc pod uwagę tryb i okres odbywania studiów doktoranckich;

8) tryb opiniowania wniosków przez organy samorządu doktorantów, uwzględniając zasadę, że postępowanie ma prowadzić do wyłonienia doktorantów będących w najtrudniejszej sytuacji materialnej.

„Art. 201. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb organizowania, prowadzenia i odbywania studiów doktoranckich, przyznawania stypendiów doktoranckich oraz zwiększania stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych, a także minimalną wysokość kwoty zwiększenia stypendium doktoranckiego, uwzględniając:

1) czas trwania studiów i możliwość przedłużania go, w tym prawo do dodatkowego przedłużenia okresu odbywania studiów doktoranckich o czas trwania urlopu macierzyńskiego, określonego w odrębnych przepisach, mając na uwadze potrzebę prawidłowego przygotowania do przeprowadzenia przewodu doktorskiego;

2) szczegółowe uprawnienia organu tworzącego studia doktoranckie, rady jednostki organizacyjnej i kierownika studiów doktoranckich, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego przebiegu studiów i wysokiej jakości kształcenia;

3) wymóg sprawowania opieki naukowej i prowadzenia zajęć dydaktycznych przez pracowników posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego lub pracowników zatrudnionych na podstawie art. 115 ust. 2, którzy posiadają aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat;

4) wzór legitymacji doktoranta;

5) wysokość opłat za wydanie legitymacji, nie wyższą niż koszty wydania dokumentu;

6) tryb i okresy przyznawania stypendiów doktoranckich.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

1) reguły kształcenia na studiach doktoranckich, uwzględniając efekty kształcenia i warunki ich uzyskania;

2) zajęcia fakultatywne rozwijające umiejętności dydaktyczne lub zawodowe, minimalny wymiar zajęć oraz liczbę punktów ECTS;

3) wymiar praktyk, w tym realizowanych w formie zajęć dydaktycznych na studiach doktoranckich prowadzonych w uczelni;

4) wymagania dla poszczególnych form studiów doktoranckich, mając na względzie konieczność zapewnienia najwyższej jakości kształcenia na tych studiach.”;

Rozdział 4

Samorząd i organizacje studenckie

Art. 202. 1. Studenci studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich prowadzonych przez uczelnię tworzą samorząd studencki.

2. Organy samorządu studenckiego są wyłącznym reprezentantem ogółu studentów uczelni.

3. Samorząd studencki działa na podstawie ustawy i uchwalonego przez uczelniany organ uchwałodawczy samorządu regulaminu, określającego zasady organizacji i tryb działania samorządu, w tym rodzaje organów kolegialnych i jednoosobowych, sposób ich wyłaniania oraz kompetencje. Samorząd studencki działa zgodnie ze statutem uczelni.

4. Regulamin samorządu studenckiego wchodzi w życie po stwierdzeniu przez senat uczelni jego zgodności z ustawą i statutem uczelni. Pierwszy regulamin samorządu studenckiego w nowo utworzonej uczelni uchwała senat uczelni na wniosek organu wskazanego w statucie, o którym mowa w art. 203 ust. 4.

5. Samorząd studencki prowadzi na terenie uczelni działalność w zakresie spraw studenckich, w tym socjalno-bytowych i kulturalnych studentów.

„5a. Uczelniane samorzady studentów są obowiązane do opracowania i promowania kodeksu etyki studenta.”;

6. Organy samorządu studenckiego decydują w sprawach rozdziału środków finansowych przeznaczonych przez organy uczelni na cele studenckie. Organy samorządu studenckiego przedstawiają organom uczelni sprawozdanie z rozdziału środków finansowych i rozliczenie tych środków nie rzadziej niż raz w roku akademickim.

7. Rektor uchyla uchwałę organu samorządu studenckiego niezgodną z przepisami prawa, statutem uczelni, regulaminem studiów lub regulaminem samorządu.

8. Uczelnia zapewnia środki materialne niezbędne do funkcjonowania organów samorządu studenckiego.

Art. 203. 1. Przedstawiciele uczelnianych samorządów studenckich tworzą Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej "Parlamentem Studentów", reprezentujący ogół studentów w kraju.

2. Parlament Studentów ma prawo do wyrażania opinii i przedstawiania wniosków w sprawach dotyczących ogółu studentów, w tym do opiniowania aktów normatywnych dotyczących studentów. Projekty aktów normatywnych przedkłada Parlamentowi Studentów minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Termin wyrażenia opinii w sprawie projektu aktu normatywnego wynosi miesiąc od daty jego przedłożenia.

3. Najwyższym organem Parlamentu Studentów jest zjazd delegatów reprezentujących samorzady studenckie z poszczególnych uczelni, zwany dalej "zjazdem delegatów".

4. Zasady organizacji i tryb działania Parlamentu Studentów, w tym rodzaje organów kolegialnych i jednoosobowych, sposób ich wyłaniania oraz kompetencje, określa statut uchwalony przez zjazd delegatów. Statut wchodzi w życie po stwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego jego zgodności z przepisami prawa.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do zmian statutu Parlamentu Studentów.

146) w art. 203 uchyla się ust. 6;

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zapewnia corocznie Parlamentowi Studentów środki finansowe niezbędne do jego funkcjonowania.

„Art. 203a. 1. Parlament Studentów ma osobowość prawną.

2. Do Parlamentu Studentów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1 i 2, art. 11, art. 25, art. 29, art. 33 – 35 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 766), z zachowaniem przepisów niniejszej ustawy.

3. Organem nadzorującym Parlament Studentów jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje Parlamentowi Studentów środki finansowe przeznaczone na finansowanie działalności, określonej w art. 170 ust. 3 oraz art. 203 ust 1-3, w formie dotacji podmiotowej.”;

Art. 204. 1. Studenci mają prawo zrzeszania się w uczelnianych organizacjach studenckich, w szczególności w kołach naukowych oraz zespołach artystycznych i sportowych, na zasadach określonych w ustawie.

2. Uczelniane organizacje studenckie, a także działające w uczelni stowarzyszenia zrzeszające wyłącznie studentów lub studentów i nauczycieli akademickich, mają prawo występowania z wnioskami do organów uczelni lub do organów samorządu studenckiego w sprawach dotyczących studentów uczelni.

3. Organy uczelni mogą przeznaczać środki materialne dla uczelnianych organizacji studenckich i stowarzyszeń, o których mowa w ust. 2. Organizacje te przedstawiają władzom uczelni sprawozdanie i rozliczenie z otrzymanych środków nie rzadziej niż raz w semestrze.

Art. 205. 1. Uczelniane organizacje studenckie podlegają rejestracji, z wyłączeniem organizacji studenckich działających na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach. Rejestr uczelnianych organizacji studenckich jest jawny.

2. Organem rejestrującym i prowadzącym rejestr uczelnianych organizacji studenckich jest rektor. Od decyzji rektora w sprawie rejestracji przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

3. Warunkiem rejestracji uczelnianej organizacji studenckiej jest zgodność jej statutu (regulaminu, deklaracji założycielskiej) z przepisami prawa i statutem uczelni.

4. Rektor uchyła uchwałę organu uczelnianej organizacji studenckiej niezgodną z przepisami prawa, statutem uczelni lub statutem (regulaminem, deklaracją założycielską) tej organizacji.

5. Senat uczelni, na wniosek rektora, rozwiązuje uczelnianą organizację studencką, jeżeli w jej działalności rażąco lub uporczywie są naruszane przepisy ustawowe, statut uczelni lub statut (regulamin, deklaracja założycielska) organizacji.

Art. 206. 1. Samorząd studencki, w tym Parlament Studentów, lub stowarzyszenie o zasięgu ogólnokrajowym, zrzeszające wyłącznie studentów, może - dla poparcia swoich żądań, gdy są one przedmiotem sporu zbiorowego i dotyczą istotnych spraw lub interesów studentów - podjąć akcję protestacyjną, nienaruszającą przepisów obowiązujących w uczelni.

2. Decyzję o przeprowadzeniu akcji protestacyjnej i jej formie podejmuje bezwzględną większością głosów, odpowiednio do jej zasięgu, organ samorządu studenckiego lub stowarzyszenia, o którym mowa w ust. 1. O decyzji tej właściwy organ zawiadamia rektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej nie później niż trzy dni przed rozpoczęciem akcji protestacyjnej.

3. Strajk studencki (powstrzymywanie się od uczęszczania na zajęcia z możliwością pozostania w uczelni) może być podjęty wyłącznie przez samorząd studencki lub stowarzyszenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wcześniejsze negocjacje z rektorem lub inne niż strajk formy akcji protestacyjnej nie doprowadziły do rozwiązania konfliktu.

4. Udział w strajku lub innej akcji protestacyjnej jest dobrowolny i nie stanowi naruszenia obowiązków studenta, jeżeli strajk lub inna akcja protestacyjna zostały zorganizowane zgodnie z ustawą.

5. Organizator strajku lub innej akcji protestacyjnej jest obowiązany zapewnić taki ich przebieg, aby nie zagrażały zdrowiu lub życiu ludzkiemu, mieniu uczelni lub innych osób, ani nie naruszały praw pracowników uczelni, a także studentów niebiorących udziału w proteście.

6. Przepisów ust. 1-5 nie stosuje się do uczelni wojskowych oraz uczelni służb państwowych.

Art. 207. 1. Do decyzji, o których mowa w art. 169 ust. 7 i 8, decyzji podjętych przez organy uczelni w indywidualnych sprawach studentów i doktorantów, a także w sprawach nadzoru nad działalnością uczelnianych organizacji studenckich oraz samorządu studenckiego, stosuje się odpowiednio przepisy [ustawy](#) z dnia 14 czerwca 1960 r. -

Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.¹⁹⁾) oraz przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu administracyjnego.

„1. Do decyzji, o których mowa w art. 169 ust. 10 i 11 oraz art. 196 ust. 3, decyzji podjętych przez organy uczelni, kierownika studiów doktoranckich lub dyrektora jednostki naukowej w indywidualnych sprawach studentów i doktorantów, a także w sprawach nadzoru nad działalnością uczelnianych organizacji studenckich oraz samorządu studenckiego i doktoranckiego, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu administracyjnego.”;

2. Decyzje wydawane przez rektora w pierwszej instancji są ostateczne. W takim przypadku stosuje się odpowiednio [art. 127 § 3](#) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

3. Organem właściwym do wznowienia postępowania w sprawie nadania tytułu zawodowego i wydania dyplomu oraz do stwierdzenia nieważności decyzji o nadaniu tytułu zawodowego i wydaniu dyplomu jest rektor uczelni.

4. Przepis ust. 1 stosuje się także do decyzji podjętych przez komisję stypendialną i odwoławczą komisję stypendialną, o których mowa w art. 175 ust. 3 i art. 176 ust. 3.

Rozdział 5

Samorząd i organizacje doktorantów

Art. 208. 1. Uczestnicy prowadzonych w uczelni studiów doktoranckich tworzą samorząd doktorantów.

„1. Uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w uczelni lub jednostce naukowej tworzą samorząd doktorantów.”,

„1a. Uczelniane samorzady doktorantów są obowiązane do opracowania i promowania kodeksu etyki doktoranta.”;

2. Do samorządu doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 202 ust. 2-8, art. 206 i art. 207.

Art. 209. 1. Przedstawiciele samorządów doktorantów w uczelniach mogą utworzyć krajową reprezentację doktorantów.

2. Organizację, zasady i tryb działania krajowej reprezentacji doktorantów określa statut uchwalony przez zjazd delegatów samorządów doktorantów w uczelniach.

3. Krajowa reprezentacja doktorantów ma prawo do wyrażania opinii i przedstawiania wniosków w sprawach dotyczących ogółu doktorantów, w tym do opiniowania aktów normatywnych dotyczących doktorantów. Projekty aktów normatywnych przedkłada krajowej reprezentacji doktorantów minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Termin wyrażenia opinii w sprawie projektu aktu normatywnego wynosi miesiąc od daty jego przedłożenia.

„Art. 209. 1. Przedstawiciele samorządów doktorantów w uczelniach i jednostkach naukowych tworzą Krajową Reprezentację Doktorantów.

2. Krajowa Reprezentacja Doktorantów ma osobowość prawną.

3. Krajowa Reprezentacja Doktorantów ma prawo do wyrażania opinii i przedstawiania wniosków w sprawach dotyczących ogółu doktorantów, w tym do opiniowania aktów normatywnych dotyczących doktorantów. Projekty aktów normatywnych przedkłada Krajowej Reprezentacji Doktorantów minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Termin wyrażenia opinii w sprawie projektu aktu normatywnego wynosi miesiąc od dnia jego przedłożenia.

4. Najwyższym organem Krajowej Reprezentacji Doktorantów jest zjazd delegatów.

5. Do Krajowej Reprezentacji Doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 203 ust. 4 i 5 i art. 203a ust. 2 i 3.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje Krajowej Reprezentacji Doktorantów środki finansowe przeznaczone na finansowanie działalności, określonej w ust. 1, 3 i 4, w formie dotacji podmiotowej”;

Art. 210. 1. Doktoranci mają prawo zrzeszania się w uczelnianych organizacjach doktorantów, w szczególności w kołach naukowych oraz zespołach artystycznych i sportowych, na zasadach określonych w ustawie.

2. Do uczelnianych organizacji doktorantów oraz stowarzyszeń, które nie zrzeszają innych członków oprócz doktorantów, studentów i pracowników uczelni, stosuje się odpowiednio przepisy art. 204 ust. 2 i 3, art. 205-207.

Rozdział 6

Odpowiedzialność dyscyplinarna studentów

Art. 211. 1. Za naruszenie przepisów obowiązujących w uczelni oraz za czyny uchybiające godności studenta student ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną przed komisją dyscyplinarną albo przed sądem koleżeńskim samorządu studenckiego, zwanym dalej "sądem koleżeńskim".

2. Za ten sam czyn student nie może być ukarany jednocześnie przez sąd koleżeński i komisję dyscyplinarną.

Art. 212. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z ostrzeżeniem;
- 4) zawieszenie w określonych prawach studenta na okres do jednego roku;
- 5) wydalenie z uczelni.

Art. 213. 1. W sprawach dyscyplinarnych studentów orzekają komisja dyscyplinarna oraz odwoławcza komisja dyscyplinarna, powołane na okres kadencji spośród nauczycieli akademickich i studentów uczelni, w trybie określonym w statucie.

2. Długość kadencji komisji, o których mowa w ust. 1, określa statut.

3. Komisje dyscyplinarne są niezawisłe w zakresie orzekania.

4. Komisje dyscyplinarne rozstrzygają samodzielnie wszelkie zagadnienia faktyczne oraz prawne i nie są związane rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego skazującego wyroku sądu.

5. Komisja dyscyplinarna orzeka w składzie złożonym z przewodniczącego składu orzekającego, którym jest nauczyciel akademicki, oraz w równej liczbie, z nauczycieli akademickich i studentów.

Art. 214. 1. Rektor może, z inicjatywy własnej lub na wniosek organu samorządu studenckiego, wskazanego w regulaminie samorządu, przekazać sprawę do sądu koleżeńckiego zamiast przekazać ją rzecznikowi dyscyplinarnemu. Sąd koleżeński nie może wymierzać kar wymienionych w art. 212 pkt. 4 i 5.

2. Za przewinienie mniejszej wagi rektor może, z pominięciem komisji dyscyplinarnej lub sądu koleżeńckiego, wymierzyć studentowi karę upomnienia, po uprzednim wysłuchaniu obwinionego lub jego obrońcy.

3. Student ukarany przez rektora karą upomnienia lub organ samorządu studenckiego, o którym mowa w ust. 1, może wnieść odwołanie do komisji dyscyplinarnej lub sądu koleżeńckiego. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od doręczenia zawiadomienia o ukaraniu. Komisja dyscyplinarna lub sąd koleżeński mogą w tym przypadku wymierzyć tylko karę upomnienia.

4. W razie podejrzenia popełnienia przez studenta czynu polegającego na przypisaniu sobie autorstwa istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu rektor niezwłocznie poleca przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

5. W razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez studenta przestępstwa rektor jednocześnie z poleceniem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego może zawiesić studenta w prawach studenta do czasu wydania orzeczenia przez komisję dyscyplinarną.

6. Jeżeli w wyniku postępowania wyjaśniającego zebrany materiał potwierdza popełnienie czynu, o którym mowa w ust. 4, rektor wstrzymuje postępowanie o nadanie tytułu

zawodowego do czasu wydania orzeczenia przez komisję dyscyplinarną oraz składa zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

Art. 215. 1. Postępowanie wyjaśniające przeprowadza rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów, powołany przez rektora na okres kadencji organów uczelni spośród nauczycieli akademickich uczelni.

2. Rektor może powołać kilku rzeczników dyscyplinarnych do spraw studentów.

3. Rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów pełni funkcję oskarżyciela przed komisją dyscyplinarną i jest związany poleceniami rektora.

Art. 216. 1. Rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie rektora, którego informuje o dokonanych ustaleniach.

2. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów umarza postępowanie lub kieruje do komisji dyscyplinarnej wniosek o ukaranie. Rzecznik dyscyplinarny może również złożyć rektorowi wniosek o wymierzenie kary upomnienia lub o przekazanie sprawy do sądu koleżeńskiego.

3. Postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego wydaje rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów, a zatwierdza rektor. W przypadku odmowy zatwierdzenia postanowienia rektor może polecić innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu do spraw studentów wniesienie wniosku o ukaranie. Powtórne postanowienie rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów o umorzeniu postępowania wyjaśniającego jest ostateczne.

Art. 217. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna komisja dyscyplinarna na wniosek rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów.

2. Wymierzenie studentowi za ten sam czyn kary w postępowaniu karnym lub w postępowaniu w sprawach o wykroczenia nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania przed komisją dyscyplinarną.

3. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie sześciu miesięcy od dnia uzyskania przez rektora wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego nałożenie kary lub po upływie trzech lat od dnia jego popełnienia. Jeżeli czyn stanowi przestępstwo, okres ten nie może być krótszy od okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa.

4. Przedawnienie orzekania następuje również po upływie roku od opuszczenia uczelni przez studenta.

5. Nie stosuje się przedawnienia w odniesieniu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec studenta, któremu zarzuca się popełnienie plagiatu.

6. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:

1) w związku z postępowaniem dopuszczono się rażącego naruszenia prawa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;

2) po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody nieznane w chwili jego wydania, wskazujące na to, że obwiniony jest niewinny, skazano go za popełnienie innego czynu lub komisja bezpodstawnie umorzyła postępowanie;

3) w trakcie postępowania naruszono przepisy, przez co uniemożliwiono lub w poważnym stopniu utrudniono obwinionemu korzystanie z prawa do obrony, albo skład komisji nie odpowiadał warunkom określonym w art. 213 ust. 5, albo zasiadała w niej osoba podlegająca wyłączeniu.

7. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą wnieść osoba ukarana lub rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów w terminie trzydziestu dni od dnia powzięcia wiadomości o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

Art. 218. 1. Obwinionemu studentowi służy prawo do korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy.

2. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny do spraw studentów wnosi o orzeczenie kary, o której mowa w art. 212 pkt. 5, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę z urzędu spośród nauczycieli akademickich lub studentów uczelni.

Art. 219. 1. Rozprawa przed komisją dyscyplinarną lub sądem koleżeńskim jest jawna.

2. Komisja dyscyplinarna wyłącza jawność postępowania w całości lub w części, jeżeli jawność mogłaby obrażać dobre obyczaje albo jeżeli wymaga tego interes obwinionego, uczelni lub osób trzecich. Wyłączenie jawności nie obejmuje ogłoszenia orzeczenia.

3. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, podczas której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów i obwinionego lub jego obrońcy.

4. Rektor lub komisja dyscyplinarna, po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów, może zawiesić studenta w prawach studenta w przypadku uporczywego nieusprawiedliwionego niestawiania się na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego do spraw studentów w postępowaniu wyjaśniającym lub na posiedzenie komisji dyscyplinarnej mimo prawidłowego zawiadomienia.

5. Przepisy ust. 3 stosuje się również do postępowania przed sądem koleżeńskim.

Art. 220. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej oraz od orzeczenia sądu koleżeńskiego stronom przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się odpowiednio do odwoławczej komisji dyscyplinarnej lub sądu koleżeńskiego drugiej instancji w terminie czternastu dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Art. 221. Od prawomocnego orzeczenia odwoławczej komisji dyscyplinarnej służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 222. 1. Zatarcie kary dyscyplinarnej następuje z mocy prawa po upływie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu.

2. Organ, który orzekł karę dyscyplinarną, może orzec o jej zatarciu na wniosek ukaranego, złożony nie wcześniej niż po upływie roku od uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu.

Art. 223. Do postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego wobec studentów, z wyjątkiem postępowania przed sądem koleżeńskim, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy [ustawy](#) z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego, z wyłączeniem [art. 82](#).

Art. 224. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, uwzględniając:

1) umorzenie postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarnego, w szczególności w przypadkach:

- a) upływu terminu przedawnienia,
- b) stwierdzenia, że postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie ukończone lub wcześniej wszczęte jest w toku,
- c) znikomej szkodliwości popełnionego czynu;

2) możliwość zawieszenia postępowania dyscyplinarnego przez komisję dyscyplinarną, w szczególności w przypadku gdy w sprawie tego samego czynu wszczęto postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o wykroczenia, a także możliwość podejmowania przez komisję dyscyplinarną zawieszonego postępowania;

3) przywracanie terminu wniesienia odwołania przez studenta ukaranego karą upomnienia w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminom;

4) postępowanie przed komisjami dyscyplinarnymi w uczelni oraz przed odwoławczą komisją dyscyplinarną obejmujące rozpoznanie wniosku przez skład orzekający na posiedzeniu niejawnym oraz na rozprawie;

5) odrzucenie odwołania studenta przez przewodniczącego odwoławczej komisji dyscyplinarnej w razie wniesienia odwołania po upływie terminu przewidzianego w art. 220 ust. 2 albo przez osobę nieuprawnioną;

6) tryb wzywania i przesłuchiwania obwinionego, świadków i biegłych oraz przeprowadzania innych dowodów.

Art. 225. Organizację i szczegółowy tryb postępowania przed sądem koleżeńskim określa regulamin samorządu studenckiego.

Rozdział 7

Odpowiedzialność dyscyplinarna doktorantów

Art. 226. 1. Za naruszenie przepisów obowiązujących w uczelni oraz za czyny uchybiające godności doktoranta doktorant ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną. Do odpowiedzialności dyscyplinarnej doktorantów stosuje się odpowiednio przepisy art. 211-224, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Komisja dyscyplinarna rozstrzygająca sprawę doktoranta orzeka w składzie złożonym z przewodniczącego składu orzekającego, którym jest nauczyciel akademicki, oraz w równej liczbie, z nauczycieli akademickich i doktorantów.
3. Organizację i szczegółowy tryb postępowania przed sądem koleżeńskim doktorantów określa regulamin samorządu doktorantów.

„4. Za naruszenie przepisów obowiązujących w jednostce naukowej oraz za czyny uchybiające godności doktoranta doktorant w jednostce naukowej podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych w ust. 1-3.”.

DZIAŁ V

Utrzymanie porządku i bezpieczeństwa na terenie uczelni

Art. 227. 1. Rektor dba o utrzymanie porządku i bezpieczeństwa na terenie uczelni.

2. Teren uczelni określa rektor w porozumieniu z właściwym organem samorządu terytorialnego.

3. Służby państwowe odpowiedzialne za utrzymanie porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego mogą wkroczyć na teren uczelni tylko na wezwanie rektora. Służby te mogą jednak wkroczyć z własnej inicjatywy na teren uczelni w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia ludzkiego lub klęski żywiołowej, zawiadamiając o tym niezwłocznie rektora.

4. Porozumienia zawarte przez rektora z właściwymi organami służb, o których mowa w ust. 3, mogą określić inne przypadki związane z utrzymaniem porządku i bezpieczeństwa uzasadniające przebywanie tych służb na terenie uczelni.

5. Służby, o których mowa w ust. 3, są obowiązane opuścić teren uczelni niezwłocznie po ustaniu przyczyn, które uzasadniały ich wkroczenie na teren uczelni, lub na żądanie rektora.

Art. 228. 1. Rektor jest obowiązany zapewnić bezpieczne i higieniczne warunki osobom pobierającym w uczelni naukę lub odbywającym zajęcia praktyczno-techniczne albo wykonującym prace na rzecz uczelni.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach, uwzględniając:

1) zakres obowiązków rektora dotyczących zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy i nauki;

2) wymagania dotyczące wyposażenia budynków i pomieszczeń uczelni, w tym laboratoriów, warsztatów, pracowni specjalistycznych oraz domów studenckich, tak aby zapewnić bezpieczeństwo ich użytkownikom;

3) warunki zawieszania zajęć w uczelni ze względów bezpieczeństwa.

Art. 229. 1. Rektor, w razie powstania okoliczności uniemożliwiających normalne funkcjonowanie uczelni, może czasowo zawiesić zajęcia w uczelni lub w jej jednostkach organizacyjnych albo zarządzić czasowe zamknięcie uczelni lub jej jednostki organizacyjnej.

2. Decyzję podjętą na podstawie ust. 1 rektor niezwłocznie przedstawia senatowi uczelni do zatwierdzenia. W przypadku odmowy zatwierdzenia tej decyzji przez senat, rektor zarządza wznowienie zajęć lub otwarcie uczelni lub jej jednostki organizacyjnej albo przedstawia sprawę do rozstrzygnięcia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, który podejmuje decyzję w ciągu siedmiu dni.

Art. 230. 1. Pracownicy uczelni, doktoranci i studenci mają prawo organizowania zgromadzeń na terenie uczelni. Na zorganizowanie zgromadzenia w lokalu uczelni niezbędna jest zgoda rektora.

2. O zamiarze zorganizowania zgromadzenia organizatorzy zawiadamiają rektora co najmniej na 24 godziny przed rozpoczęciem zgromadzenia. W sytuacjach uzasadnionych nagłością sprawy rektor może przyjąć zawiadomienie złożone w krótszym terminie.

3. Rektor odmawia udzielenia zgody, o której mowa w ust. 1, lub zakazuje zorganizowania i przeprowadzenia zgromadzenia, jeżeli cele lub program zgromadzenia naruszają przepisy prawa.

4. Na zgromadzenie rektor może delegować swego przedstawiciela.
5. Statut uczelni określa przepisy porządkowe dotyczące odbywania zgromadzeń.
6. Organizatorzy zgromadzeń odpowiadają przed organami uczelni za ich przebieg.
7. Rektor uczelni albo jego przedstawiciel, po uprzedzeniu organizatorów, rozwiązuje zgromadzenie, jeżeli przebiega ono z naruszeniem przepisów prawa.

DZIAŁ VI

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 231. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431, z późn. zm.²⁰⁾) w [art. 12](#) w ust. 2 pkt. 1 otrzymuje brzmienie:

"1) uczelnie,".

Art. 232. W ustawie z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388, z późn. zm.²¹⁾) w [art. 2](#) w ust. 4 po wyrazach "studia podyplomowe" dodaje się przecinek i wyrazy "na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365)".

Art. 233. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.²²⁾) w [art. 4](#) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

"3a. Organizację i zakres działania Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie jako szkoły wyższej oraz tryb wyznaczania i odwoływania rektora oraz wyznaczania, wyboru i odwoływania prorektorów reguluje ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365)."

Art. 234. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84, z późn. zm.²³⁾) w [art. 7](#) w ust. 2 pkt. 1 otrzymuje brzmienie:

"1) uczelnie, zwolnienie nie dotyczy przedmiotów opodatkowania zajętych na działalność gospodarczą,".

Art. 235. W ustawie z dnia 14 czerwca 1991 r. o finansowaniu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z budżetu państwa (Dz. U. Nr 61, poz. 259) [art. 1](#) otrzymuje brzmienie:

"Art. 1. Katolicki Uniwersytet Lubelski otrzymuje dotacje i inne środki z budżetu państwa na zasadach określonych dla uczelni publicznych, z wyjątkiem finansowania kosztów realizacji środków trwałych w budowie służących procesowi dydaktycznemu."

Art. 236. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w [art. 6](#) w ust. 4 pkt. 3 otrzymuje brzmienie:

"3) dzieci do ukończenia 25 lat uczące się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty lub w przepisach - Prawo o szkolnictwie wyższym, jeżeli w roku podatkowym dzieci te nie uzyskały dochodów, z wyjątkiem dochodów wolnych od podatku dochodowego, renty rodzinnej oraz dochodów w wysokości niepowodującej obowiązku zapłaty podatku";

2) w [art. 21](#) w ust. 1 pkt. 39 i 40 otrzymują brzmienie:

"39) stypendia otrzymywane na podstawie przepisów o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, stypendia doktoranckie otrzymywane na podstawie przepisów - Prawo o szkolnictwie wyższym oraz inne stypendia naukowe za wyniki w nauce, których zasady przyznawania zostały zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego albo przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,

40) świadczenia pomocy materialnej dla uczniów, studentów, uczestników studiów doktoranckich i osób uczestniczących w innych formach kształcenia, pochodzące z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz ze środków własnych szkół i uczelni - przyznane na podstawie przepisów o systemie oświaty, Prawo o szkolnictwie wyższym, a także przepisów o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki,".

Art. 237. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1230, z późn. zm.²⁵⁾) w [art. 17](#) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Organizację i zakres działania Szkoły Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie jako szkoły wyższej oraz tryb wyznaczania i odwoływania rektora oraz wyznaczania, wyboru i

odwoływania prorektorów reguluje ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365).".

Art. 238. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z późn. zm.²⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w [art. 6](#) w ust. 3, w [art. 8](#) w ust. 1 w pkt. 3a, w [art. 43e](#) w ust. 1 i 2, w [art. 44a](#) w ust. 2a, w [art. 44c](#) w ust. 1 i 3, w [art. 45](#) w ust. 1 w pkt. 2 w lit. e, w [art. 53a](#) w ust. 2, w [art. 55](#) w ust. 3, w [art. 56](#) w ust. 2, w [art. 60](#) w ust. 6, w [art. 66](#) w ust. 1 oraz w [art. 67](#) w ust. 3a użyty dwukrotnie w różnej liczbie i przypadku wyraz "państwowa" zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazem "publiczna";

2) w [art. 36a](#) w ust. 1 użyty czterokrotnie w różnej liczbie i przypadku wyraz "państwowa" zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazem "publiczna".

Art. 239. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904, z późn. zm.²⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

"Art. 15a. Uczelni w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym przysługuje pierwszeństwo w opublikowaniu pracy dyplomowej studenta. Jeżeli uczelnia nie opublikowała pracy dyplomowej w ciągu 6 miesięcy od jej obrony, student, który ją przygotował, może ją opublikować, chyba że praca dyplomowa jest częścią utworu zbiorowego.";

2) [art. 93](#) otrzymuje brzmienie:

"Art. 93. Do prawa do artystycznego wykonania stosuje się odpowiednio przepisy art. 15a oraz art. 33 pkt 10 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.";

3) [art. 122](#) otrzymuje brzmienie:

"Art. 122. Ściganie przestępstw określonych w art. 116 ust. 1, 2 i 4, art. 117 ust. 1, art. 118 ust. 1, art. 118¹ oraz art. 119 następuje na wniosek pokrzywdzonego.".

Art. 240. W ustawie z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, z późn. zm.²⁸⁾) w [art. 3](#) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Osobami pełniącymi funkcje publiczne w rozumieniu ustawy są: Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, poseł, senator oraz osoba powołana, wybrana lub mianowana na określone w innych ustawach kierownicze stanowisko państwowe, przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Sejm, Prezydium Sejmu, Senat, Sejm i Senat, Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu lub Prezesa Rady Ministrów, Szef Służby Cywilnej, dyrektor generalny w ministerstwie, urządzie centralnym lub urzędzie wojewódzkim oraz sędzia, prokurator i adwokat, a także rektor, prorektor, kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej w publicznej i niepublicznej szkole wyższej, członek Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i członek Państwowej Komisji Akredytacyjnej, członek Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.".

Art. 241. W ustawie z dnia 25 kwietnia 1997 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 75, poz. 469, z późn. zm.²⁹⁾) w [art. 36](#) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Instytut może prowadzić:

1) studia doktoranckie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595),

2) studia podyplomowe oraz inną działalność z zakresu kształcenia, z wyłączeniem studiów doktoranckich, na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365).".

Art. 242. W ustawie z dnia 26 czerwca 1997 r. o finansowaniu Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie z budżetu państwa (Dz. U. Nr 103, poz. 650) [art. 1](#) otrzymuje brzmienie:

"Art. 1. Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie otrzymuje dotacje i inne środki z budżetu państwa na zasadach określonych dla uczelni publicznych, z wyjątkiem finansowania kosztów realizacji środków trwałych w budowie służących procesowi dydaktycznemu.".

Art. 243. W ustawie z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich (Dz. U. Nr 108, poz. 685, z późn. zm.³⁰⁾) w [art. 1](#) w ust. 1 pkt. 1 otrzymuje brzmienie:

"1) studenci uczelni, o których mowa w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365),".

Art. 244. W ustawie z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999, z późn. zm.³¹⁾) [art. 9](#) otrzymuje brzmienie:

"Art. 9. Język polski jest językiem nauczania oraz językiem egzaminów i prac dyplomowych w szkołach publicznych i niepublicznych wszystkich typów oraz w placówkach oświatowych i innych instytucjach edukacyjnych, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.".

Art. 245. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z późn. zm.³²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w [art. 2](#) pkt. 1 otrzymuje brzmienie:

"1) państwowa sfera budżetowa - rozumie się państwowe jednostki budżetowe, państwowe zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze państwowych jednostek budżetowych, które prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych w art. 18-20 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.³³⁾), zwanej dalej "ustawą o finansach publicznych",;

2) w [art. 9](#) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których wynagrodzenia w zakładach budżetowych i gospodarstwach pomocniczych państwowych jednostek budżetowych oraz finansowane z funduszy motywacyjnych mogą być wypłacane ponad wynagrodzenia, ustalone zgodnie z art. 6, z uwzględnieniem:

- 1) przepisów ustaw tworzących fundusze motywacyjne,
- 2) uzyskania ponadplanowych dochodów w zakładach budżetowych i gospodarstwach pomocniczych,
- 3) wynagrodzeń prowizyjnych za czynności egzekucyjne,
- 4) wyrównania do kwoty minimalnego wynagrodzenia, określonego na podstawie odrębnych przepisów,
- 5) zmian organizacyjnych.".

Art. 246. W ustawie z dnia 25 lipca 2001 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 113, poz. 1207, z późn. zm.³⁴⁾) w [art. 30](#) uchyla się ust. 4.

Art. 247. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682 i Nr 216, poz. 1826 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1199) w [art. 7](#) w ust. 2 pkt. 1 otrzymuje brzmienie:

"1) uczelnie;".

Art. 248. W ustawie z dnia 27 lutego 2003 r. o utworzeniu Akademii Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 56, poz. 496 oraz z 2004 r. Nr 152, poz. 1598) w [art. 3](#) uchyla się ust. 3.

Art. 249. W ustawie z dnia 27 lutego 2003 r. o utworzeniu Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego (Dz. U. Nr 60, poz. 534 oraz z 2004 r. Nr 152, poz. 1598) w [art. 3](#) uchyla się ust. 3.

Art. 250. W ustawie z dnia 27 lutego 2003 r. o utworzeniu Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte (Dz. U. Nr 60, poz. 533 oraz z 2004 r. Nr 152, poz. 1598) w [art. 3](#) uchyla się ust. 4.

Art. 251. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595) wprowadza się następujące zmiany:

1) w [art. 6](#) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

"5. Centralna Komisja w uzasadnionych przypadkach może uznać, że osoby reprezentujące pokrewne dziedziny nauki lub sztuki, w tym pokrewne dyscypliny naukowe i artystyczne, spełniają warunki, o których mowa w ust. 1-3.";

2) w [art. 9](#):

- a) uchyla się ust. 5,
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6. Uchwały Centralnej Komisji w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3 oraz w ust. 4, ogłasza Centralna Komisja w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".";

3) [art. 19](#) otrzymuje brzmienie:

"Art. 19. 1. Uchwała o nadaniu stopnia doktora habilitowanego staje się prawomocna z chwilą jej podjęcia.

2. W przypadku niezatwierdzenia uchwały o nadaniu stopnia doktora habilitowanego podjętej przez radę właściwej jednostki organizacyjnej rada tej jednostki organizacyjnej lub osoba ubiegająca się o nadanie tego stopnia może, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia jej rozstrzygnięcia, wystąpić do Centralnej Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3. Centralna Komisja rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 2, w terminie 4 miesięcy od dnia jego doręczenia.

4. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 3, mogą brać udział recenzenci powołani w przewodzie habilitacyjnym.";

4) w [art. 20](#):

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Do głosowania, o którym mowa w ust. 1, uprawnieni są członkowie właściwej rady jednostki organizacyjnej posiadający tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego.",

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

"5. W przewodach doktorskich powołuje się co najmniej dwóch recenzentów, a w przewodach habilitacyjnych powołuje się czterech recenzentów, w tym nie więcej niż jednego zatrudnionego w tej samej uczelni lub w innej placówce naukowej, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora lub doktora habilitowanego, albo będącego członkiem rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej przewód.",

c) dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

"5a. Recenzentów w przewodzie habilitacyjnym powołują:

1) rada właściwej jednostki organizacyjnej - w liczbie dwóch;

2) Centralna Komisja - w liczbie dwóch.

5b. Recenzenci, o których mowa w ust. 5a, uczestniczą w przewodzie habilitacyjnym na takich samych zasadach.",

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6. Promotorem w przewodzie doktorskim oraz recenzentem rozprawy doktorskiej lub habilitacyjnej może być osoba posiadająca tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej.";

5) [art. 23](#) otrzymuje brzmienie:

"Art. 23. 1. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, przygotowującemu rozprawę doktorską lub habilitacyjną, przysługuje, na jego wniosek, w uzgodnionym z pracodawcą terminie, urlop w wymiarze dwudziestu ośmiu dni, które w rozumieniu odrębnych przepisów są dla tego pracownika dniami pracy, na przygotowanie obrony rozprawy doktorskiej lub kolokwium habilitacyjnego oraz zwolnienie od pracy na przeprowadzenie obrony rozprawy doktorskiej lub kolokwium habilitacyjnego.

2. Za okres urlopu oraz za czas zwolnienia od pracy, o których mowa w ust. 1, przysługuje pracownikowi wynagrodzenie ustalane jak za urlop wypoczynkowy.";

6) w [art. 27](#) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. W postępowaniu o nadanie tytułu profesora powołuje się czterech recenzentów, w tym nie więcej niż jednego zatrudnionego w tej samej szkole wyższej lub w innej placówce naukowej, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie tytułu profesora, albo będącego członkiem rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej postępowanie. Recenzentem może być osoba posiadająca tytuł profesora w zakresie danej lub pokrewnej dziedziny nauki lub sztuki. Recenzentów, po dwóch, powołują rada właściwej jednostki organizacyjnej oraz Centralna Komisja, uczestniczą oni w postępowaniu o nadanie tytułu profesora na takich samych zasadach.";

7) [art. 28](#) otrzymuje brzmienie:

"Art. 28. 1. Rada właściwej jednostki organizacyjnej po podjęciu uchwały popierającej wniosek o nadanie tytułu profesora przesyła go wraz z aktami postępowania, w terminie 1 miesiąca od podjęcia uchwały, do Centralnej Komisji.

2. Centralna Komisja podejmuje uchwałę o przedstawieniu albo o odmowie przedstawienia kandydata do tytułu profesora w terminie do 6 miesięcy od dnia otrzymania uchwały.

3. Centralna Komisja, w terminie 1 miesiąca od podjęcia uchwały o przedstawieniu kandydata do tytułu, składa do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o nadanie tytułu profesora.

4. W przypadku podjęcia uchwały o odmowie przedstawienia kandydata do tytułu profesora, rada jednostki organizacyjnej lub osoba ubiegająca się o nadanie tytułu może, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia jej rozstrzygnięcia, wystąpić do Centralnej Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

5. Centralna Komisja rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 4, w terminie 6 miesięcy od dnia jego doręczenia.

6. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 5, mogą brać udział recenzenci powołani w przewodzie o nadanie tytułu profesora.";

8) w [art. 29](#) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. W postępowaniach dotyczących nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego albo tytułu profesora oraz nadania, ograniczenia, zawieszenia i pozbawienia uprawnienia do nadawania tych stopni w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Do zaskarżania decyzji wydanych w tych postępowaniach stosuje się przepisy o zaskarżaniu decyzji administracyjnych do sądu administracyjnego.";

9) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

"Art. 29a. 1. Rada właściwej jednostki organizacyjnej lub odpowiednio Centralna Komisja, w drodze decyzji, stwierdza nieważność postępowania w sprawie nadania tytułu lub stopnia, jeżeli w pracy stanowiącej podstawę nadania tytułu lub stopnia osoba ubiegająca się o tytuł lub stopień przypisała sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, nie wyłączają odpowiedzialności dyscyplinarnej, karnej i cywilnoprawnej.";

10) w [art. 33](#) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

"Termin wyrażenia opinii w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osoby nieposiadającej stopnia doktora habilitowanego wynosi 3 miesiące od dnia przedstawienia wniosku.";

11) w [art. 35](#) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

"3. Centralna Komisja podejmuje uchwały po zasięgnięciu opinii co najmniej jednego recenzenta. Uchwały o niezatwierdzeniu uchwał o nadanie stopnia lub odmowie przedstawienia kandydata do tytułu profesora w sprawach, o których mowa w art. 15 ust. 2 oraz w art. 28 ust. 4, mogą być podjęte po zasięgnięciu opinii co najmniej dwóch recenzentów, w tym co najmniej jednego spoza składu Centralnej Komisji.

4. Centralna Komisja podejmuje uchwały w sprawach, o których mowa w art. 15 ust. 3, w art. 19 ust. 2, po zasięgnięciu opinii co najmniej jednego recenzenta.";

12) [rozdział 6](#) otrzymuje brzmienie:

"Rozdział 6

Studia doktoranckie w placówkach naukowych

Art. 37. 1. Studia doktoranckie określone w niniejszej ustawie, zwane dalej "studiami doktoranckimi", mogą prowadzić placówki naukowe niebędące szkołami wyższymi, posiadające uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego. Przez placówki naukowe niebędące szkołami wyższymi rozumie się instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk albo instytuty naukowo-badawcze działające na podstawie przepisów o jednostkach badawczo-rozwojowych.

2. Studia doktoranckie przygotowują do uzyskania stopnia doktora.

3. Studia doktoranckie w placówce naukowej są tworzone przez jej dyrektora.

4. Nadzór merytoryczny nad studiami doktoranckimi sprawuje rada placówki naukowej prowadzącej te studia.

5. Studia doktoranckie są prowadzone jako studia stacjonarne lub niestacjonarne.
 6. Więcej niż połowa programu stacjonarnych studiów doktoranckich wymaga obecności uczestników tych studiów w prowadzącej je jednostce organizacyjnej i jest realizowana w formie zajęć dydaktycznych i pracy naukowej wymagających bezpośredniego udziału uczestników studiów doktoranckich i ich opiekunów naukowych. Organizacja niestacjonarnych studiów doktoranckich zapewnia możliwość odbywania studiów doktoranckich osobom zatrudnionym w ramach stosunku pracy.
 7. Stacjonarne studia doktoranckie są bezpłatne.
 8. Wysokość opłat za niestacjonarne studia doktoranckie, jeżeli są one odpłatne, ustala dyrektor placówki naukowej prowadzącej te studia.
 9. Studia doktoranckie mogą być studiami środowiskowymi prowadzonymi przez placówki, o których mowa w ust. 1, przy udziale innych jednostek organizacyjnych. Zadania placówki naukowej i innych jednostek organizacyjnych oraz sposób finansowania studiów doktoranckich określają umowy zawarte między placówką naukową i tymi jednostkami.
- Art. 38. 1. Do podstawowych obowiązków uczestników studiów doktoranckich należy:
- 1) uczestnictwo w realizacji programu studiów i składanie wyznaczonych egzaminów;
 - 2) prowadzenie badań naukowych lub działalności artystycznej i składanie sprawozdań z ich przebiegu.
2. Uczestnicy studiów doktoranckich niewywiązujący się z obowiązków, o których mowa w ust. 1, mogą zostać skreśleni z listy uczestników studiów. Decyzję o skreśleniu podejmuje kierownik studiów. Od tej decyzji służy odwołanie do dyrektora placówki naukowej prowadzącej studia, w terminie 14 dni od jej otrzymania.
3. Uczestnicy studiów doktoranckich podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych dla uczestników studiów doktoranckich prowadzonych w szkołach wyższych.
- Art. 39. 1. Uczestnicy studiów doktoranckich mają prawo do:
- 1) corocznej przerwy w okresie wakacji, w wymiarze 8 tygodni;
 - 2) ubezpieczenia społecznego i powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.
2. Okres odbywania studiów doktoranckich, niezależnie od daty ich zakończenia, nie dłuższy niż 4 lata, zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze, jeżeli obrona rozprawy doktorskiej nastąpiła w ciągu roku od daty zakończenia tych studiów.
3. Do okresu, od którego zależą uprawnienia pracownicze, zalicza się również okres odbywania dziennych studiów doktoranckich, jeżeli zostały one przerwane z powodu podjęcia zatrudnienia w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego i w okresie przewidzianym dla tych studiów został uzyskany stopień doktora. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
4. Jeżeli regulamin, o którym mowa w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, z późn. zm.³⁵⁾), tak stanowi, z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych mogą korzystać także uczestnicy studiów doktoranckich.
- Art. 40. 1. Uczestnik studiów doktoranckich może otrzymywać stypendium doktoranckie.
2. Minimalne stypendium, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższe niż 60 % minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.
 3. Decyzję o przyznaniu stypendium doktoranckiego oraz jego wysokości podejmuje dyrektor placówki naukowej prowadzącej te studia.
 4. Uczestnicy stacjonarnych studiów doktoranckich mogą podejmować pracę zarobkową, z zastrzeżeniem ust. 5. Wykonywanie tej pracy nie powinno kolidować z zajęciami wynikającymi z programu studiów doktoranckich.
 5. Uczestnicy stacjonarnych studiów doktoranckich otrzymujący stypendium mogą podejmować pracę zarobkową wyłącznie w niepełnym wymiarze czasu pracy, po uzyskaniu zgody kierownika tych studiów.

Art. 41. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb organizowania studiów doktoranckich określonych w ustawie, ich prowadzenia i odbywania oraz przyznawania stypendiów osobom je odbywającym, uwzględniając:

- 1) czas trwania studiów i możliwość przedłużania go, w tym prawo do dodatkowego przedłużenia okresu odbywania studiów doktoranckich o czas trwania urlopu macierzyńskiego określonego w odrębnych przepisach;
- 2) sposób przeprowadzania rekrutacji;
- 3) szczegółowe uprawnienia dyrektora placówki prowadzącej studia doktoranckie, rady placówki i kierownika studiów doktoranckich;
- 4) wzór legitymacji uczestnika studiów doktoranckich i świadectwa ich ukończenia;
- 5) wysokość opłat za wydanie legitymacji i świadectwa."

Art. 252. 1. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy państwowe i niepaństwowe szkoły wyższe stają się odpowiednio uczelniami publicznymi i niepublicznymi w rozumieniu ustawy.

2. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy państwowe i niepaństwowe wyższe szkoły zawodowe stają się odpowiednio uczelniami publicznymi i niepublicznymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

3. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy akademie wojskowe stają się uczelniami wojskowymi - publicznymi uczelniami akademickimi.

4. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy wyższe szkoły oficerskie stają się uczelniami wojskowymi - publicznymi uczelniami zawodowymi.

5. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie i Szkoła Główna Służby Pożarniczej w Warszawie stają się uczelniami służb państwowych.

6. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o wyższych szkołach państwowych lub niepaństwowych, należy przez to rozumieć odpowiednio uczelnie publiczne i niepubliczne.

Art. 253. Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego z siedzibą w Warszawie zachowuje uprawnienia do prowadzenia studiów doktoranckich i studiów podyplomowych w dziedzinie nauk medycznych na zasadach określonych w ustawie. Na prowadzenie tych studiów Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego otrzymuje dotacje z budżetu państwa ze środków pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 254. Do wydziałów nauk kościelnych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego stosuje się przepisy ustawy dotyczące wydziałów teologicznych.

Art. 255. ⁽³⁶⁾ 1. Do dnia 30 czerwca 2016 r. nazwy uczelni zostaną dostosowane do wymagań określonych w art. 3.

2. Do dnia 30 czerwca 2015 r. Rada Ministrów przedłoży projekt ustawy dostosowującej nazwy publicznych uczelni akademickich do wymagań określonych w art. 3.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, dostosuje nazwy uczelni publicznych utworzonych w drodze rozporządzenia albo uczelni publicznych niebędących uczelniami akademickimi do wymagań określonych w art. 3.

4. Do dnia 31 marca 2015 r. założyciel lub uprawniony organ uczelni niepublicznej przedłoży ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego wniosek dotyczący dostosowania nazwy uczelni do wymagań określonych w art. 3.

5. Jeżeli uprawniony organ lub założyciel uczelni niepublicznej nie dopełni obowiązku, o którym mowa w ust. 4, nazwę tej uczelni zmienia minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Decyzję o zmianie nazwy wydaje się z urzędu.

Art. 256. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy grunty Skarbu Państwa pozostające w użytkowaniu wieczystym uczelni publicznej stają się jej własnością. Wartość tych gruntów zwiększa fundusz zasadniczy uczelni publicznej.

2. Nabycie prawa własności, o którym mowa w ust. 1, stwierdza w drodze decyzji wojewoda.

Art. 257. 1. Szkoły wyższe, które w dniu wejścia w życie ustawy nie spełniają warunków określonych w art. 2 ust. 1 pkt. 22, stają się uczelniami zawodowymi w rozumieniu ustawy.

2. Do studiów rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Studia zawodowe, prowadzone w dniu wejścia w życie ustawy, stają się studiami pierwszego stopnia w rozumieniu ustawy.

4. Studenci jednolitych studiów magisterskich, którzy rozpoczęli studia przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą je ukończyć w tym trybie albo przenieść się na odpowiednie studia pierwszego stopnia, albo - po spełnieniu wymagań określonych w regulaminie studiów - na odpowiednie studia drugiego stopnia.

5. Do studiów doktoranckich rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 258. 1. Prowadzone przez uczelnie w dniu wejścia w życie ustawy studia dzienne stają się studiami stacjonarnymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt. 12, a studia wieczorowe, zaoczne i eksternistyczne - studiami niestacjonarnymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt. 13.

2. Uczelnie prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy studia specjalne mogą je prowadzić do zakończenia całego cyklu kształcenia.

Art. 259. 1. Wszczęte i niezakończone postępowania w sprawach:

1) dotyczących:

a) pozwoleń na utworzenie uczelni niezaopiniowanych przez Państwową Komisję Akredytacyjną,

b) uprawnień do prowadzenia kierunku studiów niezaopiniowanych przez Państwową Komisję Akredytacyjną

- są rozpatrywane na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie;

2) dotyczących:

a) pozwoleń na utworzenie uczelni zaopiniowanych przez Państwową Komisję Akredytacyjną,

b) uprawnień do prowadzenia kierunku studiów zaopiniowanych przez Państwową Komisję Akredytacyjną

- są rozpatrywane na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotychczasowych;

3) co do których postępowanie zostało zakończone wydaniem nieprawomocnej decyzji, są rozpatrywane według przepisów dotychczasowych.

2. Jeżeli wniosek o utworzenie uczelni zawodowej nie spełnia wymagań określonych w art. 20, w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy może zostać uzupełniony i podlega rozpatrzeniu w trybie i na zasadach ustalonych w niniejszej ustawie. Po tym terminie niezakończone postępowania w sprawie utworzenia uczelni zawodowych niespełniające wymagań określonych w art. 20 zostają zakończone.

Art. 260. Uczelnie, które w dniu wejścia w życie ustawy nie spełniają wymagań określonych w art. 56 ust. 2 lub art. 58 ust. 4, nabywają uprawnienia, które przepisy niniejszej ustawy wiążą ze spełnieniem tych wymagań, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy spełniają wymagania określone w [art. 12](#) ust. 1 lub 2 ustawy wymienionej w art. 276 pkt. 2. Uczelnie te tracą powyższe uprawnienia z dniem 31 sierpnia 2010 r., chyba że wcześniej spełnią wymagania określone w art. 56 ust. 2 lub art. 58 ust. 4.

Art. 261. ⁽³⁷⁾ (uchylony).

Art. 261a. ⁽³⁸⁾ 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może, w drodze rozporządzenia, na wniosek organu prowadzącego:

1) przekształcić publiczną szkołę pomaturalną, kolegium nauczycielskie, nauczycielskie kolegium języków obcych albo kolegium pracowników służb społecznych w publiczną uczelnię zawodową;

2) włączyć placówki, o których mowa w pkt. 1, do uczelni publicznej, po uzyskaniu zgody senatu tej uczelni;

3) połączyć placówki, o których mowa w pkt. 1, w publiczną uczelnię zawodową - określając sposób przejęcia pracowników i słuchaczy tych placówek, kierunki i specjalności studiów, na które słuchacze tych placówek będą przejmowani, oraz tryb ukończenia studiów pierwszego stopnia, mając na celu zachowanie wysokiego poziomu kształcenia.

2. W przypadku włączenia placówek, o których mowa w ust. 1, do uczelni publicznej:

1) wobec podstawowych jednostek organizacyjnych przejmujących pracowników i słuchaczy okresowo, nie dłużej jednak niż na 3 lata, określa się indywidualne wymagania w zakresie minimum kadrowego niezbędnego do prowadzenia danego kierunku studiów oraz do prowadzenia kształcenia poza siedzibą uczelni;

2) dla przejętych słuchaczy tworzy się specjalność o charakterze zawodowym, której program nauczania w okresie nieprzekraczającym 3 lat od jej utworzenia może odbiegać od standardów kształcenia na danym kierunku studiów;

3) będącej uczelnią zawodową możliwe jest prowadzenie kształcenia poza siedzibą tej uczelni w dotychczasowej siedzibie placówki przez okres nie dłuższy niż 3 lata, po określeniu indywidualnych wymagań, o których mowa w pkt. 1, pod warunkiem utrzymania wyłącznie zawodowego charakteru prowadzonych specjalności.

3. W okresie od przejęcia przez uczelnię jednostki, o której mowa w ust. 1, do końca roku budżetowego, w którym nastąpiło przejęcie, jednostka samorządu terytorialnego prowadząca dotychczas jednostkę, o której mowa w ust. 1, przekazuje uczelni, na podstawie porozumienia, środki finansowe w formie dotacji celowej w wysokości nie niższej niż przypadająca na ten okres kwota ustalona na prowadzenie jednostki w ramach części oświatowej subwencji ogólnej otrzymanej przez jednostkę samorządu terytorialnego; porozumienie może również określać warunki przekazania uczelni składników majątku jednostki.

4. W przypadku połączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt. 3, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku placówek niepublicznych zasady określone w ust. 1 i 2 uwzględnia się w pozwoleniu na utworzenie z nich niepublicznej uczelni zawodowej.

Art. 261b. ⁽³⁹⁾ Porozumienia zawarte przez organy prowadzące kolegia nauczycielskie, nauczycielskie kolegia języków obcych albo kolegia pracowników służb społecznych z uczelniami w zakresie, w jakim umożliwiają one absolwentowi, po zdaniu egzaminu dyplomowego, ubieganie się o dopuszczenie do egzaminu w uczelni oraz uzyskanie dyplomu i tytułu zawodowego licencjata, tracą moc z dniem 30 września 2015 r.

Art. 262. 1. Wnioski dotyczące zmiany struktury wewnętrznej uczelni, zgłoszone, a nierozpatrzone do dnia wejścia w życie ustawy, podlegają rozpatrzeniu w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

2. Właściwe organy uczelni, w terminie roku od wejścia w życie ustawy, dostosują zamiejscowe ośrodki dydaktyczne uczelni do wymagań ustawy. W tym samym terminie rektor przekaze ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego informacje o zamiejscowych jednostkach organizacyjnych, zawierające dane niezbędne do ustalenia, czy jednostki te spełniają wymagania określone w art. 85 ust. 1 lub 2 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt. 5 lit. b.

3. Zamiejscowe ośrodki dydaktyczne niespełniające wymagań ustawy po upływie terminu określonego w ust. 2 ulegają likwidacji.

Art. 263. Dyrektorzy administracyjni uczelni państwowych stają się kanclerzami uczelni publicznych.

Art. 264. 1. Do stosunków pracy powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się jej przepisy.

2. Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na stanowisku profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego na podstawie mianowania na stałe pozostaje mianowana na tym stanowisku.

3. Osoba posiadająca przed dniem wejścia w życie ustawy stopień naukowy doktora habilitowanego i zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego na podstawie mianowania na czas nieokreślony pozostaje mianowana na tym stanowisku.

4. Osoba posiadająca przed dniem wejścia w życie ustawy stopień naukowy doktora habilitowanego i zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego na podstawie mianowania na czas określony pozostaje mianowana na tym stanowisku do końca okresu mianowania.

5. Mianowani nauczyciele akademicki zatrudnieni na stanowisku docenta zgodnie z [art. 188](#) ust. 5 ustawy wymienionej w art. 276 pkt. 2 pozostają mianowani na tym stanowisku. Organem właściwym w sprawach dotyczących stosunku pracy docenta jest rektor szkoły wyższej. Stosunek pracy z docentem wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on 65. rok życia, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia nabycie prawa do emerytury. Jeżeli z ukończeniem 65. roku życia osoba zajmująca stanowisko docenta nie nabyła prawa do emerytury, wygaśnięcie stosunku pracy

następuje z końcem roku akademickiego, w którym nabyła to prawo lub w którym ukończyła 70. rok życia.

6. Mianowani nauczyciele akademicki zajmujący stanowiska adiunkta, starszego wykładowcy, wykładowcy lub asystenta pozostają mianowani na czas nieokreślony na tych stanowiskach, z zastrzeżeniem art. 120.

7. Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na stanowiskach: starszego kustosa i starszego dokumentalisty dyplomowanego, kustosa i dokumentalisty dyplomowanego, adiunkta bibliotecznego i adiunkta dokumentacji i informacji naukowej, asystenta bibliotecznego i asystenta dokumentacji i informacji naukowej, kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty na podstawie mianowania pozostaje mianowana na tym stanowisku i na tych samych zasadach.

8. Rektorzy szkół wyższych w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dostosują do przepisów ustawy dokumenty dotyczące nawiązania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi oraz pozostałymi mianowanymi pracownikami.

9. Stosunki pracy pracowników dydaktycznych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę zgodnie z przepisami [ustawy](#) wymienionej w art. 276 pkt. 2 oraz pracowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych uczelni niepublicznych zostaną dostosowane do przepisów ustawy w terminie trzech lat od dnia jej wejścia w życie.

10. Nauczyciele akademicki zatrudnieni na stanowiskach profesorów w wyższych szkołach zawodowych z dniem wejścia w życie ustawy pozostają zatrudnieni w uczelniach zawodowych na stanowiskach profesorów nadzwyczajnych, o których mowa w art. 114 ust. 2.

Art. 265. 1. Nauczyciel akademicki, który przed dniem wejścia w życie ustawy podjął dodatkowe zatrudnienie w ramach stosunku pracy u więcej niż jednego pracodawcy, może je wykonywać przez okres nie dłuższy jednak niż rok od dnia wejścia w życie ustawy, pod warunkiem zawiadomienia, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, właściwego organu, zgodnie z art. 129 ust. 6.

2. Nauczyciel akademicki, który przed dniem wejścia w życie ustawy podjął działalność gospodarczą i łączy ją z dodatkowym zatrudnieniem w ramach stosunku pracy, może wykonywać tę działalność, przez okres nie dłuższy jednak niż rok od dnia wejścia w życie ustawy, pod warunkiem zawiadomienia, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, właściwego organu, zgodnie z art. 129 ust. 6.

3. Niezawiadomienie przez nauczyciela akademickiego właściwego organu uczelni, w terminie określonym w ust. 1 i 2, o podjęciu dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub prowadzeniu działalności gospodarczej stanowi podstawę do rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem w uczelni będącej jego podstawowym miejscem pracy.

4. Obowiązek zawiadomienia rektora o wykonywaniu dodatkowego zatrudnienia uważa się za spełniony w odniesieniu do nauczyciela akademickiego, który przed dniem wejścia w życie ustawy zawiadomił rektora zgodnie z [art. 103](#) ustawy wymienionej w art. 276 pkt. 2.

Art. 266. 1. Niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy postępowania w sprawach dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów, doktorantów i nauczycieli akademickich prowadzone są na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Urlopy dla celów naukowych, artystycznych lub kształcenia zawodowego, urlopy dla poratowania zdrowia oraz urlopy udzielone w związku z przygotowaniem rozprawy doktorskiej i habilitacyjnej udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy są wykorzystywane na zasadach i w wymiarze ustalonym na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 267. Nauczyciel akademicki urodzony przed dniem 31 grudnia 1948 r. może, na swój wniosek, przejść na emeryturę, jeżeli ukończył 60. rok życia i przepracował 30 lat, w tym 20 lat w szkolnictwie lub instytucjach naukowych - w przypadku mężczyzny, a w przypadku kobiety - po ukończeniu 55. roku życia i przepracowaniu 25 lat, w tym 20 lat w szkolnictwie lub instytucjach naukowych.

Art. 268. 1. Rektorzy uczelni, którzy w dniu wejścia w życie ustawy nie spełniają warunku określonego w art. 72:

- 1) w ust. 1 zdanie drugie - w przypadku rektora uczelni publicznej,

2) w ust. 2 - w przypadku rektora uczelni niepublicznej pełni swoją funkcję do końca kadencji.

2. W przypadku gdy statut uczelni niepublicznej nie przewiduje kadencji, rektor niespełniający warunku określonego w art. 72 ust. 2 pełni swoją funkcję nie dłużej niż cztery lata od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Organy jednoosobowe uczelni i ich zastępcy niespełniający warunku określonego w art. 76 ust. 2 i w art. 79 pełni swoją funkcję do końca kadencji. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 269. 1. Studenci przyjęci na studia przed dniem wejścia w życie ustawy oraz w roku akademickim 2005/2006 wnoszą opłaty za zajęcia dydaktyczne na dotychczasowych zasadach do końca okresu studiów przewidzianego w programie studiów.

2. Umowy, o których mowa w art. 160 ust. 3, obowiązują od roku akademickiego 2006/2007.

Art. 270. 1. Rada Główna Szkolnictwa Wyższego oraz Państwowa Komisja Akredytacyjna wybrane na podstawie przepisów [ustawy](#) wymienionej w art. 276 pkt. 2 pełni swoją funkcję do czasu upływu kadencji, na które zostały wybrane.

2. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka organu kolegialnego, o którym mowa w ust. 1, przed upływem kadencji wyboru uzupełniającego dokonuje się na okres nie dłuższy niż do końca upływu kadencji, na którą wybrano cały skład organu kolegialnego.

3. Członek organu kolegialnego wybrany na zasadach określonych w ust. 2 może być wybrany na kolejną kadencję na zasadach określonych w ustawie.

4. Jednoosobowe i kolegialne organy uczelni państwowej, wybrane na podstawie przepisów ustaw wymienionych w art. 276, przekształcone zgodnie z art. 252 w uczelnię publiczną, pełni swoją funkcję do czasu upływu kadencji, na którą zostały wybrane.

5. Organy, o których mowa w ust. 4, mogą być wybrane na kolejną kadencję z zachowaniem art. 77 ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 6 i 7.

6. Kadencja kolegialnych organów uczelni publicznej rozpoczynająca się w dniu 1 września 2006 r. trwa do dnia 31 sierpnia 2008 r.

7. Osoba pełniąca funkcję organu jednoosobowego uczelni publicznej, której kadencja kończy się z dniem 31 sierpnia 2006 r., może być ponownie wybrana na dwuletnią kadencję.

Art. 271. Do przewodów habilitacyjnych i postępowań o nadanie stopnia doktora habilitowanego i tytułu profesora wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy [ustawy](#) zmienianej w art. 251 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 272. 1. Z dniem 1 stycznia 2006 r. tworzy się Biuro Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

2. Do dnia 31 grudnia 2005 r. obsługę administracyjną Państwowej Komisji Akredytacyjnej wykonują jednostki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 273. Istniejący w dniu wejścia w życie ustawy Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej działający na podstawie [ustawy](#) wymienionej w art. 276 pkt. 2 staje się Parlamentem Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 203, z tym że jego statut wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 274. 1. Uprawnione organy uczelni spełniających wymagania określone w art. 56 ust. 2 lub art. 58 ust. 4 nadadzą statuty odpowiadające przepisom niniejszej ustawy do dnia 30 czerwca 2006 r.

2. Uprawnione organy uczelni publicznych niespełniających wymagań określonych w art. 56 ust. 2 lub art. 58 ust. 4 przedłożą właściwym ministrom do zatwierdzenia, nie później niż do dnia 30 marca 2006 r., statuty odpowiadające przepisom niniejszej ustawy.

3. Założyciel lub uprawniony organ uczelni niepublicznej przedłożą ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego do zatwierdzenia, nie później niż do dnia 30 marca 2006 r., statuty odpowiadające przepisom niniejszej ustawy.

4. W przypadku gdy uczelnia nie wypełni obowiązku, o którym mowa w ust. 1-3, właściwy minister nada jej statut w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 275. 1. ⁽⁴⁰⁾ Do dnia 31 grudnia 2006 r. zachowują moc [art. 24](#), [117a](#), [121](#) i [122](#) ustawy wymienionej w art. 276 pkt. 2 oraz [art. 22](#) i [66a](#) ustawy wymienionej w art. 276 pkt. 3.

2. ⁽⁴¹⁾ Do dnia 31 sierpnia 2006 r. zachowują moc [art. 75-117](#), [118](#), [119](#) i [124-139](#) ustawy wymienionej w art. 276 pkt. 2 oraz [art. 49-66](#) i [67-70](#) ustawy wymienionej w art. 276 pkt. 3.

2a. ⁽⁴²⁾ Od dnia 1 września 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. pracownicy publicznej uczelni zawodowej mają prawo do korzystania z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz nagród specjalnych na dotychczasowych zasadach.

2b. ⁽⁴³⁾ Za lata 2005 i 2006 pracownicy uczelni publicznych otrzymują dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w przepisach [ustawy](#) z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. Nr 160, poz. 1080, z późn. zm.).

2c. ⁽⁴⁴⁾ Do dnia 31 grudnia 2006 r.:

1) uczelnia może uzyskiwać środki finansowe z budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków;

2) minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego ustala i przyznaje:

- a) Akademii Obrony Narodowej, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 248,
- b) Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 249,
- c) Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 250

- dotację na działalność dydaktyczną na kształcenie osób cywilnych, uwzględniając wysokość dotacji oraz jej udział w kosztach kształcenia w uczelniach nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, a także może przyznawać dotacje, o których mowa w [art. 24](#) ust. 1 pkt. 2 ustawy wymienionej w art. 276 pkt. 2;

3) uczelnia publiczna, która w dniu wejścia w życie ustawy działała na podstawie [ustawy](#) wymienionej w art. 276 pkt. 3, otrzymuje z budżetu państwa środki, o których mowa w [art. 24](#) ust. 1 pkt. 1, 1a, 2 i 6 ustawy wymienionej w art. 276 pkt. 2;

4) uczelnia niepubliczna może otrzymać z budżetu państwa środki, o których mowa w [art. 24](#) ust. 1 pkt. 1a, 2 i 6 ustawy wymienionej w art. 276 pkt. 2.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie [art. 4](#) ust. 3a, [art. 4a](#) ust. 2 pkt. 1 i 2, [art. 4a](#) ust. 2 pkt. 3, [art. 4a](#) ust. 2 pkt. 4, [art. 4a](#) ust. 2 pkt. 5, [art. 16](#) ust. 6, [art. 33](#) ust. 2, [art. 33b](#) ust. 1, [art. 143](#) ust. 3, [art. 149](#) ust. 2, [art. 149](#) ust. 3, [art. 152i](#), [art. 176](#) ust. 1 i [art. 178¹](#) ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 276 pkt. 2, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 3, art. 9 pkt. 1 i 4, art. 9 pkt. 2, art. 9 pkt. 3, art. 9 pkt. 5, art. 29 ust. 7, art. 42 ust. 1, art. 44, art. 162, art. 167 ust. 3, art. 187, art. 192 ust. 1, art. 224, art. 228 ust. 2 niniejszej ustawy, a dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie [art. 25](#) ust. 2 oraz [art. 30](#) ustawy, o której mowa w art. 276 pkt. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 95 ust. 1 i art. 105 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2006 r.

4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie [art. 11](#) ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 276 pkt. 3, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 niniejszej ustawy, a dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie [art. 24](#) ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 276 pkt. 3, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 95 ust. 1 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2006 r.

5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie [art. 9](#) ust. 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie [art. 41](#) ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w

zakresie sztuki zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 276. Tracą moc:

- 1) [ustawa](#) z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 10, poz. 40, z późn. zm.³⁶⁾);
- 2) [ustawa](#) z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z późn. zm.³⁷⁾);
- 3) [ustawa](#) z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. Nr 96, poz. 590, z późn. zm.³⁸⁾).

Art. 277. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2005 r., z tym że:

- 1) ⁽⁴⁵⁾ art. 94, 151, 155 oraz 157 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.;
- 2) ⁽⁴⁶⁾ art. 107-150 i 152-154, 156 oraz 158 wchodzi w życie z dniem 1 września 2006 r.;
- 3) art. 99 ust. 1 pkt. 3 i 4 oraz art. 199 wchodzi w życie z dniem 1 października 2006 r.

¹⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757, Nr 94, poz. 788 i Nr 132, poz. 1105.

²⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1793 i 1800, z 2002 r. Nr 10, poz. 89 i Nr 240, poz. 2056 oraz z 2004 r. Nr 240, poz. 2407.

³⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382-1384 i Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 124, poz. 1151 i 1152, Nr 171, poz. 1663, Nr 213, poz. 2081 i Nr 223, poz. 2215 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 173, poz. 1808, Nr 202, poz. 2065 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 69, Nr 64, poz. 565 i Nr 163, poz. 1362.

⁵⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703.

⁶⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788 i Nr 143, poz. 1199.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1402, z 2002 r. Nr 126, poz. 1068 i Nr 197, poz. 1662, z 2003 r. Nr 166, poz. 1610 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 869, Nr 96, poz. 959 i Nr 172, poz. 1804.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610 i Nr 86, poz. 732.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11,

poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069-1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199 i Nr 150, poz. 1239.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203 i Nr 163, poz. 1363.

¹²⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 19, poz. 239, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 100, poz. 1080 i Nr 154, poz. 1784 i 1799, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 152, poz. 1267, Nr 213, poz. 1802 i Nr 214, poz. 1805, z 2003 r. Nr 149, poz. 1454, Nr 166, poz. 1609, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2256 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203, Nr 240, poz. 2407 i Nr 273, poz. 2703.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 94, poz. 788.

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 35, poz. 305, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 192, poz. 1963 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 86, poz. 732, Nr 94, poz. 788, Nr 95, poz. 806 i Nr 143, poz. 1199.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020 i Nr 131, poz. 1091.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 108, poz. 681, z 2001 r. Nr 81, poz. 875, z 2002 r. Nr 200, poz. 1680, z 2003 r. Nr 110, poz. 1039 i Nr 162, poz. 1568 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1199.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 726.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 78, poz. 682.

- ²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 108, poz. 681, z 2001 r. Nr 81, poz. 875, z 2002 r. Nr 200, poz. 1680, z 2003 r. Nr 110, poz. 1039 i Nr 162, poz. 1568 oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1199.
- ²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 238, poz. 2390.
- ²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70.
- ²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Nr 110, poz. 1039, Nr 188, poz. 1840, Nr 200, poz. 1953 i Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 92, poz. 880 i 884, Nr 96, poz. 959, Nr 123, poz. 1291 i Nr 281, poz. 2782 oraz z 2005 r. Nr 130, poz. 1087 i Nr 143, poz. 1199.
- ²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202 i Nr 155, poz. 1298.
- ²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 59, poz. 516 i Nr 166, poz. 1609, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 100, poz. 836.
- ²⁶⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382-1384 i Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 124, poz. 1151 i 1152, Nr 171, poz. 1663, Nr 213, poz. 2081 i Nr 223, poz. 2215 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703.
- ²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1402, z 2002 r. Nr 126, poz. 1068 i Nr 197, poz. 1662, z 2003 r. Nr 166, poz. 1610 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 869, Nr 96, poz. 959 i Nr 172, poz. 1804.
- ²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701, z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600, z 2002 r. Nr 14, poz. 128, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 765, Nr 153, poz. 1271 i Nr 175, poz. 1434, z 2003 r. Nr 44, poz. 390 i Nr 99, poz. 921 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219.
- ²⁹⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 141, poz. 943, z 1999 r. Nr 49, poz. 484, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71.
- ³⁰⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2004 r. Nr 146, poz. 1546 i Nr 152, poz. 1598 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 187.

³¹⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 29, poz. 358, z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 73, poz. 661, z 2004 r. Nr 92, poz. 878 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141.

³²⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 19, poz. 239, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 100, poz. 1080 i Nr 154, poz. 1784 i 1799, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 152, poz. 1267, Nr 213, poz. 1802 i Nr 214, poz. 1805, z 2003 r. Nr 149, poz. 1454, Nr 166, poz. 1609, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2256 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203, Nr 240, poz. 2407 i Nr 273, poz. 2703.

³³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 594, Nr 96, poz. 874, Nr 166, poz. 1611 i Nr 189, poz. 1851, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 93, poz. 890, Nr 121, poz. 1264, Nr 123, poz. 1291, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 114 i Nr 64, poz. 565.

³⁴⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1801, z 2002 r. Nr 241, poz. 2073, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135.

³⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 118, poz. 561, Nr 139, poz. 647 i Nr 147, poz. 686, z 1997 r. Nr 82, poz. 518 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 75, poz. 486 i Nr 113, poz. 717, z 2002 r. Nr 135, poz. 1146 oraz z 2003 r. Nr 213, poz. 2081.

³⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 7, poz. 44, z 1997 r. Nr 96, poz. 590, Nr 107, poz. 688, Nr 115, poz. 741 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 141, poz. 1184, z 2003 r. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2005 r. Nr 100, poz. 836.

³⁷⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129, Nr 111, poz. 1193 i 1194 i Nr 126, poz. 1383, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i 34, Nr 150, poz. 1239, Nr 153, poz. 1271 i Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 152, poz. 1598 i Nr 179, poz. 1845 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 23, poz. 187 i Nr 94, poz. 788.

³⁸⁾ Zmiany wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i Nr 150, poz. 1239, z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 152, poz. 1598 i Nr 179, poz. 1845 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 23, poz. 187.

¹⁾ Art. 15 ust. 3 pkt. 2 zmieniony przez art. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 2006 r. ([Dz.U.06.46.328](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 5 kwietnia 2006 r.

²⁾ Art. 40 ust. 1 zmieniony przez art. 3 pkt. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 2007 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw ([Dz.U.07.80.542](#)) z dniem 24 maja 2007 r.

³⁾ Art. 40 ust. 3 dodany przez art. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. ([Dz.U.09.202.1553](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 grudnia 2009 r.

⁴⁾ Art. 43 ust. 2 pkt. 1a dodany przez art. 31 pkt. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka ([Dz.U.07.180.1280](#)) z dniem 29 marca 2008 r.

⁵⁾ Art. 43 ust. 2 pkt. 4:

- zmieniony przez art. 16 pkt. 1 lit. a) ustawy z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw ([Dz.U.07.120.818](#)) z dniem 20 lipca 2007 r.

- zmieniony przez art. 38 pkt. 1 lit. a) ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej ([Dz.U.07.176.1238](#)) z dniem 10 października 2007 r.

⁶⁾ Art. 43 ust. 2 pkt. 6a dodany przez art. 13 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw ([Dz.U.08.70.416](#)) z dniem 29 maja 2008 r.

⁷⁾ Art. 43 ust. 2 pkt. 7 dodany przez art. 16 pkt. 1 lit. b) ustawy z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw ([Dz.U.07.120.818](#)) z dniem 20 lipca 2007 r.

⁸⁾ Art. 43 ust. 5:

- zmieniony przez art. 16 pkt. 2 ustawy z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw ([Dz.U.07.120.818](#)) z dniem 20 lipca 2007 r.
- zmieniony przez art. 38 pkt. 1 lit. b) ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej ([Dz.U.07.176.1238](#)) z dniem 10 października 2007 r.
- zmieniony przez art. 31 pkt. 2 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka ([Dz.U.07.180.1280](#)) z dniem 29 marca 2008 r.

⁹⁾ Art. 43 ust. 6:

- zmieniony przez art. 95 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin ([Dz.U.06.144.1043](#)) z dniem 26 sierpnia 2006 r.

- zmieniony przez art. 16 pkt. 2 ustawy z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw ([Dz.U.07.120.818](#)) z dniem 20 lipca 2007 r.

¹⁰⁾ Art. 56 ust. 1a dodany przez art. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. ([Dz.U.10.75.471](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 20 maja 2010 r.

¹¹⁾ Art. 56 ust. 1b dodany przez art. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. ([Dz.U.10.75.471](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 20 maja 2010 r.

¹²⁾ Z dniem 6 maja 2009 r. art. 58 ust. 1 w zakresie, w jakim pomija prawo związków zawodowych działających w uczelni niepublicznej do opiniowania zmian w jej statucie, został uznany za niezgodny z art. 59 ust. 2 Konstytucji RP, wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 kwietnia 2009 r. ([Dz.U.09.68.584](#)).

- zmieniony przez art. 1 pkt. 2 lit. a) ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. ([Dz.U.10.75.471](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 20 maja 2010 r.

¹³⁾ Art. 58 ust. 1a dodany przez art. 1 pkt. 2 lit. b) ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. ([Dz.U.10.75.471](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 20 maja 2010 r.

¹⁴⁾ Art. 58 ust. 1b dodany przez art. 1 pkt. 2 lit. b) ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. ([Dz.U.10.75.471](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 20 maja 2010 r.

¹⁵⁾ Art. 94 ust. 1 pkt. 5 zmieniony przez art. 11 pkt. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw ([Dz.U.09.161.1278](#)) z dniem 1 stycznia 2010 r.

¹⁶⁾ Art. 94 ust. 1 pkt. 8 zmieniony przez art. 2 pkt. 1 lit. a) ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. ([Dz.U.07.176.1240](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 stycznia 2008 r.

¹⁷⁾ Art. 94 ust. 1 pkt. 10 zmieniony przez art. 50 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju ([Dz.U.06.227.1658](#)) z dniem 1 stycznia 2007 r.

¹⁸⁾ Art. 94 ust. 3 pkt. 6 zmieniony przez art. 2 pkt. 1 lit. b) ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. ([Dz.U.07.176.1240](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 stycznia 2008 r.

¹⁹⁾ Art. 96 pkt. 2 lit. a) zmieniona przez art. 2 pkt. 2 lit. a) ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. ([Dz.U.07.176.1240](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 stycznia 2008 r.

²⁰⁾ Art. 96 pkt. 2 lit. aa) dodana przez art. 2 pkt. 2 lit. b) ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. ([Dz.U.07.176.1240](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 stycznia 2008 r.

²¹⁾ Art. 96 pkt. 3 dodany przez art. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. ([Dz.U.09.202.1553](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 grudnia 2009 r.

²²⁾ Art. 98 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt. 2 lit. a) ustawy z dnia 26 stycznia 2006 r. ([Dz.U.06.46.328](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 5 kwietnia 2006 r.

²³⁾ Art. 98 ust. 2a dodany przez art. 1 pkt. 2 lit. b) ustawy z dnia 26 stycznia 2006 r. ([Dz.U.06.46.328](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 5 kwietnia 2006 r.

²⁴⁾ Art. 109 ust. 3a dodany przez art. 38 pkt. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej ([Dz.U.07.176.1238](#)) z dniem 10 października 2007 r.

²⁵⁾ Art. 118 ust. 1 został uznany za niezgodny z art. 73 Konstytucji RP wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 kwietnia 2009 r. ([Dz.U.09.68.584](#)) Zgodnie z tym wyrokiem wymieniony wyżej przepis traci moc z dniem 6 maja 2009 r.

²⁶⁾ Art. 137 ust. 3:

- zmieniony przez art. 209 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym ([Dz.U.06.104.708](#)) z dniem 24 lipca 2006 r.

- zmieniony przez art. 56 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego ([Dz.U.06.104.711](#)) z dniem 1 października 2006 r.

²⁷⁾ Art. 158 zmieniony przez art. 11 pkt. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw ([Dz.U.09.161.1278](#)) z dniem 1 stycznia 2010 r.

²⁸⁾ Art. 160 ust. 1a dodany przez art. 3 pkt. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 2007 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw ([Dz.U.07.80.542](#)) z dniem 24 maja 2007 r.

²⁹⁾ Art. 173a dodany przez art. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. ([Dz.U.09.202.1553](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 grudnia 2009 r.

³⁰⁾ Art. 173b dodany przez art. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. ([Dz.U.09.202.1553](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 grudnia 2009 r.

³¹⁾ Art. 179 ust. 5 pkt. 5 dodany przez art. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. ([Dz.U.09.202.1553](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 grudnia 2009 r.

³²⁾ Art. 188a dodany przez art. 68 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych ([Dz.U.09.157.1241](#)) z dniem 1 stycznia 2010 r.

³³⁾ Art. 199a dodany przez art. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. ([Dz.U.09.202.1553](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 grudnia 2009 r.

³⁴⁾ Art. 199b dodany przez art. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. ([Dz.U.09.202.1553](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 grudnia 2009 r.

³⁵⁾ Art. 200 ust. 4 uchylony przez art. 2 ustawy z dnia 5 marca 2010 r. ([Dz.U.10.57.359](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 23 kwietnia 2010 r.

³⁶⁾ Art. 255 zmieniony przez art. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. ([Dz.U.09.202.1553](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 grudnia 2009 r.

³⁷⁾ Art. 261 uchylony przez art. 1 pkt. 7 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. ([Dz.U.09.202.1553](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 grudnia 2009 r.

³⁸⁾ Art. 261a dodany przez art. 1 pkt. 8 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. ([Dz.U.09.202.1553](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 grudnia 2009 r.

³⁹⁾ Art. 261b dodany przez art. 1 pkt. 8 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. ([Dz.U.09.202.1553](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 16 grudnia 2009 r.

⁴⁰⁾ Art. 275 ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt. 3 lit. a) ustawy z dnia 26 stycznia 2006 r. ([Dz.U.06.46.328](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 5 kwietnia 2006 r.

⁴¹⁾ Art. 275 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt. 3 lit. a) ustawy z dnia 26 stycznia 2006 r. ([Dz.U.06.46.328](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 5 kwietnia 2006 r.

⁴²⁾ Art. 275 ust. 2a dodany przez art. 1 pkt. 3 lit. b) ustawy z dnia 26 stycznia 2006 r. ([Dz.U.06.46.328](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 5 kwietnia 2006 r.

⁴³⁾ Art. 275 ust. 2b dodany przez art. 1 pkt. 3 lit. b) ustawy z dnia 26 stycznia 2006 r. ([Dz.U.06.46.328](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 5 kwietnia 2006 r.

⁴⁴⁾ Art. 275 ust. 2c dodany przez art. 1 pkt. 3 lit. b) ustawy z dnia 26 stycznia 2006 r. ([Dz.U.06.46.328](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 5 kwietnia 2006 r.

⁴⁵⁾ Art. 277 pkt. 1 zmieniony przez art. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 26 stycznia 2006 r. ([Dz.U.06.46.328](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 5 kwietnia 2006 r.

⁴⁶⁾ Art. 277 pkt. 2 zmieniony przez art. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 26 stycznia 2006 r. ([Dz.U.06.46.328](#)) zmieniającej nin. ustawę z dniem 5 kwietnia 2006 r.

USTAWA

z dnia 14 marca 2003 r.

o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki

(Dz. U. z dnia 16 kwietnia 2003 r.)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Stopniami naukowymi są stopnie doktora i doktora habilitowanego określonej dziedziny nauki w zakresie danej dyscypliny naukowej.

2. Stopniami w zakresie sztuki są stopnie doktora i doktora habilitowanego określonej dziedziny sztuki w zakresie danej dyscypliny artystycznej.

Art. 2. 1. Tytułem naukowym jest tytuł profesora określonej dziedziny nauki.

2. Tytułem w zakresie sztuki jest tytuł profesora określonej dziedziny sztuki.

Art. 3. 1. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów, zwana dalej "Centralną Komisją", określa, w drodze uchwały, dziedziny nauki i dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowe i artystyczne. Dyscyplina naukowa (artystyczna) może być tożsama z dziedziną nauki (sztuki).

2. Uchwałę Centralnej Komisji, o której mowa w ust. 1, ogłasza Centralna Komisja w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

„Art. 3. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, zwanej dalej „Centralną Komisją”, dziedziny nauki i sztuki oraz dyscypliny naukowe i artystyczne, mając na uwadze istniejące stopnie i tytuły, a także rozwój dziedzin i dyscyplin nauki oraz dziedzin sztuki i dyscyplin artystycznych oraz obszary wiedzy, z uwzględnieniem obszarów kształcenia określonych w przepisach o szkolnictwie wyższym.

2. Dyscyplina naukowa (artystyczna) może być tożsama z dziedziną nauki (sztuki).”;

Art. 4. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) "stopniach doktora i doktora habilitowanego" bez bliższego określenia - rozumie się przez to stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego oraz stopnie doktora i doktora habilitowanego sztuki;

2) "tytule profesora" bez bliższego określenia - rozumie się przez to tytuł naukowy profesora i tytuł profesora sztuki;

3) "jednostce organizacyjnej" bez bliższego określenia - rozumie się przez to wydział, inną jednostkę organizacyjną szkoły wyższej albo inną placówkę naukową;

4) "radzie jednostki organizacyjnej" bez bliższego określenia - rozumie się przez to radę wydziału, radę innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej albo radę naukową innej placówki naukowej;

5) "rozprawie doktorskiej i rozprawie habilitacyjnej" - rozumie się przez to również pracę doktorską i habilitacyjną w zakresie sztuki.

„3) „jednostce organizacyjnej” bez bliższego określenia – rozumie się przez to wydział, inną jednostkę organizacyjną szkoły wyższej, instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, instytut badawczy albo międzynarodowy instytut naukowy utworzony na podstawie odrębnych przepisów, działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) „radzie jednostki organizacyjnej” bez bliższego określenia – rozumie się przez to radę wydziału, radę innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej, radę naukową instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk, radę naukową instytutu badawczego albo radę naukową międzynarodowego instytutu naukowego utworzonego na podstawie odrębnych przepisów, działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ;

5) „rozprawie doktorskiej” bez bliższego określenia – rozumie się przez to również pracę doktorską w zakresie sztuki.”;

Rozdział 2

Stopnie naukowe i stopnie w zakresie sztuki

Art. 5. 1. Stopnie doktora i doktora habilitowanego są nadawane w jednostkach organizacyjnych, które posiadają uprawnienie do ich nadawania.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nadaje Centralna Komisja na wniosek jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę poziom działalności naukowej lub artystycznej jednostki oraz liczbę zatrudnionych w niej osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego określoną w art. 6. W odniesieniu do jednostek organizacyjnych szkół wyższych Centralna Komisja nadaje to uprawnienie po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, wyrażonej w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania przez Radę wniosku o wyrażenie opinii.

„2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nadaje Centralna Komisja na wniosek jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę poziom działalności naukowej lub artystycznej jednostki oraz liczbę zatrudnionych w niej osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego, określoną w art. 6. Centralna Komisja nadaje to uprawnienie po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, wyrażonej w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego wniosku o wyrażenie opinii.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku łączenia jednostek organizacyjnych szkoły wyższej, z których co najmniej jedna posiada uprawnienia do nadawania stopni, jednostka powstała w wyniku połączenia zachowuje uprawnienia do nadawania tych stopni. O połączeniu nowo utworzona jednostka organizacyjna zawiadamia Centralną Komisję w terminie 7 dni od dnia połączenia.”;

3. Centralna Komisja rozstrzyga o nadaniu uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku o przyznanie uprawnienia.

Art. 6. 1. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej osiem osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego, reprezentujących dziedzinę nauki lub dziedzinę sztuki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie.

2. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej dwanaście osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego, reprezentujących dziedzinę nauki lub dziedzinę sztuki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie, w tym co najmniej sześć osób posiadających tytuł profesora.

3. Uprawnienie do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego może obejmować tylko te dyscypliny naukowe lub artystyczne, które w danej jednostce organizacyjnej są reprezentowane przez co najmniej pięć osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego.

4. Osoby posiadające tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego mogą być wliczane do minimalnej liczby osób zatrudnionych, o której mowa w ust. 1-3, tylko w jednej jednostce organizacyjnej i o ile są zatrudnione w tej jednostce nie krócej niż rok.

„1. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej osiem osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, dla których ta jednostka jest podstawowym miejscem pracy, w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.2)), reprezentujących dziedzinę nauki lub dziedzinę sztuki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie.

2. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej dwanaście osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, dla których ta jednostka jest podstawowym miejscem pracy, w rozumieniu

ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym, reprezentujących dziedziny nauki lub dziedziny sztuki, w których zakresie jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie.

3. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego może obejmować tylko te dyscypliny naukowe lub artystyczne, które w danej jednostce organizacyjnej są reprezentowane przez co najmniej pięć osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a.

4. Osoby posiadające tytuł profesora, stopień doktora habilitowanego lub osoby, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, mogą być wliczane do minimalnej liczby osób zatrudnionych, o której mowa w ust. 1-3, tylko w jednej jednostce organizacyjnej i o ile są zatrudnione w tej jednostce nie krócej niż rok.”;

5. ⁽¹⁾ Centralna Komisja w uzasadnionych przypadkach może uznać, że osoby reprezentujące pokrewne dziedziny nauki lub sztuki, w tym pokrewne dyscypliny naukowe i artystyczne, spełniają warunki, o których mowa w ust. 1-3.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, tryb zgłaszania wniosków o przyznanie uprawnienia do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego, uwzględniając w szczególności wzór wniosku o przyznanie tych uprawnień oraz dokumentację, obejmującą w szczególności:

1) sprawozdanie jednostki ubiegającej się o przyznanie uprawnień z działalności naukowo-badawczej lub twórczości artystycznej w okresie trzech lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku;

2) imienny wykaz osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego zatrudnionych w tej jednostce;

„2) imienny wykaz osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego oraz osób, o których mowa w art. 21a, zatrudnionych w tej jednostce;”,

3) imienny skład rady tej jednostki;

4) charakterystykę osiągnięć w zakresie kształcenia kadr i osiągnięć naukowych osób, o których mowa w pkt. 2 i 3;

5) charakterystykę bazy badawczej tej jednostki.

„6) opinię Polskiej Komisji Akredytacyjnej o jakości kształcenia w jednostce, jeżeli prowadzi ona kształcenie.”;

2. Wykaz jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego wraz z określeniem nazw nadawanych stopni ogłasza Centralna Komisja w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

Art. 8. 1. Jednostka organizacyjna zawiadamia niezwłocznie Centralną Komisję o zmianach w stanie zatrudnienia wpływających na uprawnienie do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego.

2. Uprawnienie do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego ulega zawieszeniu z mocy prawa od dnia, w którym liczba pracowników zatrudnionych w jednostce organizacyjnej zmniejszyła się poniżej minimum określonego w art. 6. Centralna Komisja określa termin, nie dłuższy niż dwa lata, w którym jednostka jest obowiązana spełnić warunki do przywrócenia zawieszonych uprawnień.

3. Jeżeli jednostka organizacyjna w wyznaczonym terminie nie spełni warunków, o których mowa w ust. 2, Centralna Komisja cofa uprawnienie.

4. Centralna Komisja określa warunki kontynuowania przewodów doktorskich i habilitacyjnych wszczętych przed dniem, o którym mowa w ust. 2, przez tę jednostkę organizacyjną albo wskazuje inną jednostkę organizacyjną, w której przewody te są kontynuowane.

„4. Centralna Komisja określa warunki kontynuowania przewodów doktorskich wszczętych przed dniem, o którym mowa w ust. 2, przez tę jednostkę organizacyjną albo wskazuje inną jednostkę organizacyjną, w której te przewody są kontynuowane.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Postępowania habilitacyjne wszczęte przed dniem zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 2, są kontynuowane przez komisję powołaną na podstawie art. 18a ust. 5. Centralna Komisja wskazuje jednostkę organizacyjną, która w trybie art. 18a ust. 11, podejmie uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.”;

Art. 9. 1. Centralna Komisja dokonuje okresowej oceny poziomu działalności naukowej lub artystycznej jednostki organizacyjnej, która stanowi podstawę do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego, a także zasadności uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt. 5 i art. 18 ust. 2 pkt. 5, w sprawie nadawania tych stopni.

2. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 1, jest negatywna, Centralna Komisja może:

1) ograniczyć uprawnienie przez zobowiązanie jednostki organizacyjnej do przedstawiania Centralnej Komisji do zatwierdzenia każdej uchwały o nadaniu stopnia doktora;

2) zawiesić uprawnienie na czas określony, nie dłuższy niż trzy lata;

3) cofnąć uprawnienie.

3. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia uprawnienia czynności związane z zakończeniem przewodów doktorskich i habilitacyjnych przeprowadza jednostka organizacyjna wskazana przez Centralną Komisję.

„1. Centralna Komisja dokonuje okresowej oceny spełniania warunków do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego, wykonywania uprawnień przez jednostkę organizacyjną uprawnioną do nadawania stopni, a także zasadności uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt. 5 i art. 18a ust. 10, w sprawie nadawania tych stopni.

2. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 1, jest negatywna, Centralna Komisja może:

1) ograniczyć uprawnienie przez zobowiązanie jednostki organizacyjnej do przedstawiania Centralnej Komisji do zatwierdzenia każdej uchwały o nadaniu stopnia doktora lub doktora habilitowanego;

2) zawiesić uprawnienie na czas określony, nie dłuższy niż trzy lata;

3) cofnąć uprawnienie.

3. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia uprawnienia czynności związane z zakończeniem przewodów doktorskich i postępowań habilitacyjnych przeprowadza się zgodnie z przepisami art. 8 ust. 4 i 5.”;

4. Ponowne nadanie uprawnienia po jego cofnięciu, przywrócenie zawieszonego uprawnienia przed upływem określonego czasu lub uchylenie ograniczenia uprawnienia następuje w trybie i na zasadach obowiązujących przy nadawaniu uprawnienia.

5. ⁽²⁾ (uchylony).

6. ⁽³⁾ Uchwały Centralnej Komisji w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt. 2 i 3 oraz w ust. 4, ogłasza Centralna Komisja w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

Art. 10. W razie braku w kraju jednostki organizacyjnej właściwej dla przeprowadzenia określonego przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego Centralna Komisja, działając na wniosek jednostki organizacyjnej lub z urzędu, może zarządzić uzupełnienie składu rady wskazanej przez siebie jednostki o osoby niebędące członkami tej rady. Osoby te mają uprawnienia członka danej rady w sprawach tego przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego.

Art. 11. 1. Stopień doktora i doktora habilitowanego jest nadawany w drodze przewodu wszczętego na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia.

2. Przewód habilitacyjny może być również wszczęty, za zgodą zainteresowanego, na wniosek jednostki zatrudniającej.

Art. 12. 1. Stopień doktora nadaje się osobie, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub inny równorzędny;
 - 2) zdała egzaminy doktorskie w zakresie określonym przez radę jednostki organizacyjnej;
 - 3) przedstawiła i obroniła rozprawę doktorską.
2. Egzaminy doktorskie są przeprowadzane w zakresie:
- 1) dyscypliny podstawowej odpowiadającej tematowi rozprawy doktorskiej;
 - 2) dyscypliny dodatkowej;
 - 3) języka obcego nowożytnego.

Art. 13. 1. Rozprawa doktorska, przygotowywana pod opieką promotora, powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego lub artystycznego oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej, a także umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej.

2. Rozprawę doktorską może stanowić praca projektowa, konstrukcyjna, technologiczna lub artystyczna, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.

3. Rozprawę doktorską może także stanowić samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej, jeżeli wykazuje ona indywidualny wkład kandydata, odpowiadający warunkom określonym w ust. 1.

„Art. 10. W razie braku w kraju jednostki organizacyjnej właściwej do przeprowadzenia określonego przewodu doktorskiego lub postępowania habilitacyjnego Centralna Komisja, na wniosek jednostki organizacyjnej lub z urzędu, zarządza uzupełnienie składu rady wskazanej przez siebie jednostki o osoby niebędące członkami tej rady. Osoby te mają uprawnienia członka danej rady w sprawach tego przewodu doktorskiego lub postępowania habilitacyjnego.

Art. 11. 1. Stopień doktora jest nadawany w drodze przewodu doktorskiego, a stopień doktora habilitowanego w drodze postępowania habilitacyjnego, wszczętych na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia.

2. Warunkiem wszczęcia przewodu doktorskiego jest posiadanie wydanej lub przyjętej do druku publikacji naukowej w formie książki lub co najmniej jednej publikacji naukowej w recenzowanym czasopiśmie naukowym o zasięgu co najmniej krajowym, o którym mowa w art. 13 ust. 2, lub w recenzowanym sprawozdaniu z międzynarodowej konferencji naukowej lub publiczna prezentacja dzieła artystycznego.

Art. 12. 1. Stopień doktora nadaje się osobie, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub inny równorzędny lub posiada dyplom, o którym mowa w art. 191a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym;
- 2) zdała egzaminy doktorskie w zakresie określonym przez radę jednostki organizacyjnej;
- 3) przedstawiła i obroniła rozprawę doktorską;
- 4) zdała egzamin z nowożytnego języka obcego lub posiada certyfikat potwierdzający znajomość nowożytnego języka obcego, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 31 pkt. 5.

2. Egzaminy doktorskie są przeprowadzane w zakresie:

- 1) dyscypliny podstawowej odpowiadającej tematowi rozprawy doktorskiej;
- 2) dyscypliny dodatkowej;
- 3) obcego języka nowożytnego, w przypadku, gdy osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora nie posiada certyfikatu potwierdzającego znajomość języka obcego, o którym mowa w ust. 1 pkt. 4.

Art. 13. 1. Rozprawa doktorska, przygotowywana pod opieką promotora albo pod opieką promotora i promotora pomocniczego, powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego lub oryginalne dokonanie artystyczne oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej.

2. Rozprawa doktorska może mieć formę maszynopisu książki, książki wydanej lub spójnego tematycznie zbioru rozdziałów w książkach wydanych, spójnego tematycznie zbioru artykułów opublikowanych lub przyjętych do druku w czasopiśmie naukowych, określonych przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie przepisów dotyczących finansowania nauki, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.

3. Rozprawę doktorską może stanowić praca projektowa, konstrukcyjna, technologiczna lub artystyczna, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.
4. Rozprawę doktorską może także stanowić samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej, jeżeli wykazuje ona indywidualny wkład kandydata przy opracowywaniu koncepcji, wykonywaniu części eksperymentalnej, opracowaniu i interpretacji wyników tej pracy, odpowiadający warunkom określonym w ust. 1.
5. Za zgodą rady jednostki przeprowadzającej przewód, rozprawa doktorska może być przedstawiona w języku innym niż polski.
6. Rozprawa doktorska powinna być opatrzona streszczeniem w języku angielskim, a rozprawa doktorska przygotowana w języku obcym również streszczeniem w języku polskim. W przypadkach, gdy rozprawa doktorska nie ma formy pisemnej powinna być opatrzona opisem w języku polskim i angielskim.
7. Rozprawę doktorską łącznie z recenzjami zamieszcza się na stronie internetowej szkoły wyższej lub jednostki organizacyjnej przeprowadzającej przewód doktorski. Rozprawę doktorską zamieszcza się w dniu podjęcia przez radę jednostki uchwały o przyjęciu rozprawy doktorskiej, a recenzje w dniu ich przekazania przez recenzentów. Rozprawa i recenzje pozostają na stronie internetowej co najmniej do dnia nadania stopnia naukowego doktora. Warunek zamieszczenia rozprawy doktorskiej i recenzji nie dotyczy rozprawy doktorskiej, której przedmiot jest objęty tajemnicą chronioną ustawowo.”;
- 9) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:
„Art. 13a. 1. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych najwyższą jakością osiągnięć naukowych, stopień doktora można nadać osobie, która posiada tytuł zawodowy licencjata, inżyniera lub równorzędny i uzyskała „Diamentowy Grant” w ramach programu ustanowionego przez ministra właściwego do spraw nauki oraz spełniła warunki określone w art. 12 ust. 1 pkt. 2-4 i ust. 2 oraz art. 13.
2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nie wyklucza możliwości uzyskania tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera, lekarza lub innego równorzędnego w trakcie realizowania projektu badawczego „Diamentowy Grant”.”;

Art. 14. 1. Przewód doktorski przeprowadza i stopień doktora nadaje:

- 1) w szkole wyższej - rada wydziału lub rada innej jej jednostki organizacyjnej;
 - 2) w innej placówce naukowej - rada naukowa.
„2) w innej jednostce organizacyjnej – rada naukowa.”,
2. Czynności przewodu doktorskiego kończą się uchwałami rady jednostki organizacyjnej w przedmiocie:
- 1) wszczęcia przewodu doktorskiego i wyznaczenia promotora;
„1) wszczęcia przewodu doktorskiego i wyznaczenia promotora, a także promotora pomocniczego, w przypadku jego udziału w przewodzie;”;
 - 2) wyznaczenia recenzentów;
 - 3) przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony;
 - 4) przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej;
 - 5) nadania stopnia doktora.
3. Nieprzyjęta rozprawa doktorska nie może być podstawą do ubiegania się o nadanie stopnia doktora w innych jednostkach organizacyjnych.
4. Jeżeli osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora w wyznaczonym terminie nie przystąpi do egzaminów doktorskich albo nie przedstawi rozprawy doktorskiej, rada jednostki organizacyjnej może podjąć uchwałę o zamknięciu przewodu doktorskiego.
5. Uprawnienie do podejmowania uchwał, o których mowa w ust. 2 pkt. 3 i 4, rada jednostki organizacyjnej może przekazać powołanej w tym celu komisji. W przypadku gdy obrona rozprawy doktorskiej odbyła się przed komisją, komisja ta przygotowuje projekt uchwały w sprawie nadania stopnia doktora i przedstawia go radzie jednostki organizacyjnej.

11) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Przewody doktorskie mogą być przeprowadzane wspólnie, na podstawie porozumienia, przez rady jednostek organizacyjnych szkół wyższych lub innych jednostek

organizacyjnych, w tym także zagranicznych, jeżeli posiadają one uprawnienia do nadawania stopnia doktora.

2. W przypadku szkoły wyższej stroną porozumienia, o którym mowa w ust. 1, jest szkoła wyższa, której jednostki posiadają uprawnienia do nadawania stopnia doktora.

3. W przypadku, gdy przewód doktorski jest prowadzony wspólnie z inną szkołą wyższą lub inną jednostką organizacyjną, w tym zagraniczną, czynności przewodu doktorskiego, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt. 1, 2 i 5, kończą się uchwałami podejmowanymi w trybie określonym w porozumieniu, z zachowaniem przepisu art. 14 ust. 2 pkt. 4.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, uprawnienie do podejmowania uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt. 3 i 4, przysługuje komisji powołanej przez rady jednostek prowadzących przewód doktorski.

5. Jednostki, o których mowa w ust. 1, wydają osobie, której nadano stopień doktora, wspólny dyplom według wzoru określonego w porozumieniu i zawierającego niezbędne elementy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 31 pkt. 7.”;

Art. 15. 1. Uchwała o nadaniu stopnia doktora staje się prawomocna z chwilą jej podjęcia.

2. Uchwała o nadaniu stopnia doktora podjęta przez radę jednostki organizacyjnej, której uprawnienia do nadawania stopnia doktora zostały ograniczone zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt. 1, staje się prawomocna z chwilą jej zatwierdzenia przez Centralną Komisję.

Uchwała jest przedstawiana Centralnej Komisji, wraz z aktami przewodu doktorskiego, w terminie jednego miesiąca od dnia jej podjęcia. O zatwierdzeniu uchwały Centralna Komisja rozstrzyga w terminie do sześciu miesięcy od dnia otrzymania uchwały.

3. W przypadku niezatwierdzenia uchwały o nadaniu stopnia doktora rada jednostki organizacyjnej lub osoba ubiegająca się o nadanie tego stopnia może, w terminie trzech miesięcy od dnia doręczenia jej rozstrzygnięcia, wystąpić do Centralnej Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Centralna Komisja rozpatruje wnioski, o którym mowa w ust. 3, w terminie czterech miesięcy od dnia jego doręczenia.

5. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 4, mogą brać udział recenzenci powołani w przewodzie doktorskim.

Art. 16. Do przewodu habilitacyjnego może być dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora i uzyskała znaczny dorobek naukowy lub artystyczny, a ponadto przedstawiła rozprawę habilitacyjną.

„Art. 16. 1. Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną.

2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1, może stanowić:

1) dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji;

2) zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;

3) część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

3. Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty tajemnicą państwową.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, biorąc pod uwagę osiągnięcia naukowo-badawcze w dziedzinach nauki i sztuki lub obszarach wiedzy, współpracę międzynarodową, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz uzyskane nagrody.”;

13) uchyla się art. 17;

Art. 17. 1. Rozprawa habilitacyjna powinna stanowić znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej.
2. Rozprawę habilitacyjną może stanowić powstałe po uzyskaniu stopnia doktora dzieło, opublikowane w całości lub zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji.
3. Rozprawę habilitacyjną może stanowić zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne, jeżeli spełnia wymaganie określone w ust. 1.
4. Rozprawę habilitacyjną może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, odpowiadającym wymaganiu określonemu w ust. 1.
5. Obowiązek publikacji nie dotyczy rozprawy habilitacyjnej, której przedmiot jest objęty tajemnicą państwową.

Art. 18. 1. Przewód habilitacyjny przeprowadza i stopień doktora habilitowanego nadaje:

- 1) w szkole wyższej - rada wydziału lub rada innej jej jednostki organizacyjnej;
- 2) w innej placówce naukowej - rada naukowa.

„Art. 18. 1. Stopień doktora habilitowanego nadaje:

- 1) w szkole wyższej – rada wydziału lub rada innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej;
- 2) w innej jednostce organizacyjnej – rada naukowa.”;

2. Czynności przewodu habilitacyjnego kończą się uchwałami rady jednostki organizacyjnej w przedmiocie:

- 1) wszczęcia przewodu habilitacyjnego;
- 2) wyznaczenia recenzentów;
- 3) dopuszczenia do kolokwium habilitacyjnego;
- 4) przyjęcia kolokwium habilitacyjnego;
- 5) nadania stopnia doktora habilitowanego.

3. W przypadku podjęcia przez radę jednostki organizacyjnej uchwały o niedopuszczeniu do kolokwium habilitacyjnego rozprawa habilitacyjna nie może stanowić podstawy do wszczęcia przewodu habilitacyjnego w innej jednostce organizacyjnej.

4. Przed podjęciem przez radę jednostki organizacyjnej uchwały o nadaniu stopnia doktora habilitowanego osoba ubiegająca się o nadanie tego stopnia wygłasza na posiedzeniu tej rady wykład habilitacyjny.

15) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Postępowanie habilitacyjne wszczyna się na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, skierowany wraz z autoreferatem do Centralnej Komisji.

2. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazuje we wniosku jednostkę organizacyjną posiadającą uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego, wybraną do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. Datą wszczęcia postępowania jest dzień doręczenia wniosku Centralnej Komisji.

3. W przypadku, gdy rada jednostki organizacyjnej wskazanej przez wnioskodawcę w trybie ust. 1 i 2 nie wyrazi zgody na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, postępowanie prowadzi jednostka organizacyjna posiadająca uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego wyznaczona przez Centralną Komisję.

4. Centralna Komisja w terminie 7 dni dokonuje oceny formalnej wniosku. W przypadku uznania wniosku za niekompletny lub nieodpowiadający wymogom ustawy Centralna Komisja wzywa do jego uzupełnienia, wskazując sposób i wyznaczając termin uzupełnienia wniosku.

5. Centralna Komisja w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku spełniającego wymagania formalne powołuje komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. Komisja składa się z:

- 1) czterech członków, w tym przewodniczącego i dwóch recenzentów o renomie międzynarodowej, wyznaczonych przez Centralną Komisję spoza jednostki, o której mowa w ust. 2 lub 3;

- 2) trzech członków o uznanej renomie międzynarodowej, w tym sekretarza i recenzenta, wyznaczonych przez jednostkę, o której mowa w ust. 2 lub 3.
6. Centralna Komisja w dniu powołania komisji habilitacyjnej przekazuje jej dokumenty, o których mowa w ust. 1.
7. W terminie nie dłuższym niż sześć tygodni od dnia powołania komisji habilitacyjnej recenzenci, o których mowa w ust. 5, oceniają, czy osiągnięcia naukowe wnioskodawcy spełniają kryteria określone w art. 16 i przygotowują recenzje.
8. Po przedstawieniu recenzji i zapoznaniu się z autoreferatem członkowie komisji habilitacyjnej w głosowaniu jawnym podejmują uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.
9. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych wątpliwościami komisji habilitacyjnej dotyczącymi dokumentacji osiągnięć naukowych, komisja może przeprowadzić z wnioskodawcą rozmowę o jego osiągnięciach i planach naukowych.
10. Komisja habilitacyjna w terminie 21 dni od dnia otrzymania recenzji przedkłada radzie jednostki organizacyjnej uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, o której mowa w ust. 9, wraz z uzasadnieniem. Na podstawie tej opinii rada jednostki organizacyjnej, w terminie miesiąca, podejmuje uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.
11. Rada jednostki organizacyjnej zamieszcza na stronie internetowej wnioski osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wraz z autoreferatem, informację o składzie komisji habilitacyjnej, harmonogram przebiegu postępowania oraz uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego, wraz z uzasadnieniem.
12. W przypadku rozbieżności między opinią komisji habilitacyjnej a uchwałami rady jednostki organizacyjnej, Centralna Komisja, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, może cofnąć jednostce organizacyjnej uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, jeżeli stwierdzi, że rozbieżność jest nieuzasadniona.”;

Art. 19. ⁽⁴⁾ 1. Uchwała o nadaniu stopnia doktora habilitowanego staje się prawomocna z chwilą jej podjęcia.

2. W przypadku niezatwierdzenia uchwały o nadaniu stopnia doktora habilitowanego podjętej przez radę właściwej jednostki organizacyjnej rada tej jednostki organizacyjnej lub osoba ubiegająca się o nadanie tego stopnia może, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia jej rozstrzygnięcia, wystąpić do Centralnej Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3. Centralna Komisja rozpatruje wnioski, o którym mowa w ust. 2, w terminie 4 miesięcy od dnia jego doręczenia.

4. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 3, mogą brać udział recenzenci powołani w przewodzie habilitacyjnym.

Art. 20. 1. Uchwały, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18 ust. 2, są podejmowane w głosowaniu tajnym i zapadają bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania.

2. ⁽⁵⁾ Do głosowania, o którym mowa w ust. 1, uprawnieni są członkowie właściwej rady jednostki organizacyjnej posiadający tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego.

3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje ponadto osobom wymienionym w art. 10 oraz recenzentom, a w czynnościach przewodu doktorskiego - także promotorowi rozprawy doktorskiej.

4. W przewodach doktorskich prowadzonych w ramach współpracy międzynarodowej lub w przypadku przygotowywania interdyscyplinarnej rozprawy doktorskiej rada jednostki organizacyjnej może powołać drugiego promotora.

5. ⁽⁶⁾ W przewodach doktorskich powołuje się co najmniej dwóch recenzentów, a w przewodach habilitacyjnych powołuje się czterech recenzentów, w tym nie więcej niż jednego zatrudnionego w tej samej uczelni lub w innej placówce naukowej, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora lub doktora

habilitowanego, albo będącego członkiem rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej przewód.

5a. ⁽⁷⁾ Recenzentów w przewodzie habilitacyjnym powołują:

- 1) rada właściwej jednostki organizacyjnej - w liczbie dwóch;
- 2) Centralna Komisja - w liczbie dwóch.

5b. ⁽⁸⁾ Recenzenci, o których mowa w ust. 5a, uczestniczą w przewodzie habilitacyjnym na takich samych zasadach.

6. ⁽⁹⁾ Promotorem w przewodzie doktorskim oraz recenzentem rozprawy doktorskiej lub habilitacyjnej może być osoba posiadająca tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej.

7. Promotorem w przewodzie doktorskim oraz jednym z recenzentów rozprawy doktorskiej lub habilitacyjnej może być również osoba będąca pracownikiem zagranicznej szkoły wyższej lub instytucji naukowej, nieposiadająca polskiego stopnia doktora habilitowanego lub tytułu profesora, jeżeli rada jednostki organizacyjnej przeprowadzająca przewód uzna, że osoba ta jest wybitnym znawcą problematyki, której dotyczy rozprawa doktorska lub habilitacyjna.

„Art. 19. Uchwała o nadaniu stopnia doktora habilitowanego staje się prawomocna z chwilą jej podjęcia.

Art. 20. 1. Uchwały, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18a ust. 10, są podejmowane w głosowaniu tajnym i zapadają bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania.

2. Do głosowania, o którym mowa w ust. 1, są uprawnieni członkowie właściwej rady jednostki organizacyjnej posiadający tytuł profesora, stopień doktora habilitowanego oraz osoby, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a.

3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje ponadto osobom wymienionym w art. 10, a w czynnościach przewodu doktorskiego - także recenzentom i promotorowi rozprawy doktorskiej.

4. W przewodach doktorskich prowadzonych w ramach współpracy międzynarodowej, o których mowa w art. 14a ust. 1-3, można powołać kopromotora.

5. W przewodach doktorskich powołuje się co najmniej dwóch recenzentów spośród osób zatrudnionych w szkole wyższej lub jednostce organizacyjnej innej niż ta, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora i niebędących członkami rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej przewód.

6. Promotorem w przewodzie doktorskim oraz recenzentem rozprawy doktorskiej lub członkiem komisji habilitacyjnej może być osoba posiadająca tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej lub osoba, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, prowadząca działalność naukową lub dydaktyczną w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej.

7. Promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim może być osoba posiadająca stopień naukowy doktora w zakresie danej lub pokrewnej dyscypliny naukowej lub artystycznej.

8. Promotorem w przewodzie doktorskim oraz recenzentem rozprawy doktorskiej lub członkiem komisji habilitacyjnej może być osoba będąca pracownikiem zagranicznej szkoły wyższej lub instytucji naukowej, niespełniająca wymogów określonych w ust. 6, jeżeli rada jednostki organizacyjnej przeprowadzająca przewód doktorski lub, w przypadku postępowania habilitacyjnego, rada jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 18a ust. 2 lub 3 lub Centralna Komisja, uzna, że osoba ta jest wybitnym znawcą problematyki, której dotyczy rozprawa doktorska lub postępowanie habilitacyjne.”;

Art. 21. 1. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora lub doktora habilitowanego może wnieść od uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18 ust. 2, jeżeli są one odmowne, odwołanie do Centralnej Komisji za pośrednictwem rady właściwej jednostki organizacyjnej w terminie jednego miesiąca od dnia powiadomienia o treści uchwały.

Rada przekazuje odwołanie Centralnej Komisji wraz ze swoją opinią i aktami przewodu w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia odwołania.

„1. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora lub doktora habilitowanego może wnieść od uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18a ust. 10, jeżeli są one odmowne, odwołanie do Centralnej Komisji za pośrednictwem właściwej rady w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem. Rada przekazuje odwołanie Centralnej Komisji wraz ze swoją opinią i aktami sprawy w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia odwołania.”,

2. Po rozpatrzeniu odwołania, w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy, Centralna Komisja albo utrzymuje w mocy zaskarżoną uchwałę, albo uchylając ją, przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia radzie tej samej lub innej jednostki organizacyjnej.
b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku utrzymania w mocy uchwały osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego może wystąpić z ponownym wnioskiem o wszczęcie postępowania habilitacyjnego po upływie co najmniej trzech lat. Okres ten może zostać skrócony do 12 miesięcy w przypadku znacznego zwiększenia dorobku naukowego lub artystycznego.”;

„Art. 21a. 1. Osoby zatrudnione w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego na podstawie art. 115 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym, nabywają uprawnienia równoważne uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego na podstawie decyzji rektora.

2. Rektor szkoły wyższej przekazuje Centralnej Komisji wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w art. 115 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym, decyzję, o której mowa w ust. 1, oraz opis kariery zawodowej i wykaz publikacji osoby zatrudnionej na podstawie art. 115 ust. 2.

3. Centralna Komisja w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia może, w drodze decyzji administracyjnej, wyrazić sprzeciw i uchylić decyzję rektora w sprawie nabycia uprawnień równoważnych uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego.”;

Art. 22. 1. Osobom, którym wszczęto przewód doktorski lub które przygotowują się do wszczęcia przewodu habilitacyjnego, mogą być przyznawane stypendia.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, a w szczególności:

1) tryb i kryteria przyznawania stypendiów, uzależniając możliwość ich otrzymania od stopnia zaawansowania rozprawy;

2) tryb i kryteria cofania i zwrotu stypendiów w przypadku niewykazywania dostatecznych postępów w pracy naukowej lub podjęcia dodatkowego zatrudnienia;

3) organ uprawniony do podejmowania decyzji w sprawach, o których mowa w pkt. 1 i 2;

4) maksymalny okres, na jaki stypendia mogą być przyznane;

5) wysokość stypendiów doktorskich w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego określonego dla asystenta w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich, a stypendium habilitacyjnego w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego adiunkta.

Art. 23. ⁽¹⁰⁾ 1. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, przygotowującym rozprawę doktorską lub habilitacyjną, przysługuje, na jego wniosek, w uzgodnionym z pracodawcą terminie, urlop w wymiarze dwudziestu ośmiu dni, które w rozumieniu odrębnych przepisów są dla tego pracownika dniami pracy, na przygotowanie obrony rozprawy doktorskiej lub kolokwium habilitacyjnego oraz zwolnienie od pracy na przeprowadzenie obrony rozprawy doktorskiej lub kolokwium habilitacyjnego.

2. Za okres urlopu oraz za czas zwolnienia od pracy, o których mowa w ust. 1, przysługuje pracownikowi wynagrodzenie ustalane jak za urlop wypoczynkowy.

Art. 24. 1. Zasady uznawania stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki nadanych za granicą za równorzędne ze stopniami, o których mowa w ustawie, określają umowy międzynarodowe.

2. W przypadku braku umów międzynarodowych stopnie naukowe i stopnie w zakresie sztuki uzyskane za granicą mogą być uznane, w drodze nostryfikacji, za równorzędne ze stopniami określonymi w ustawie, z zastrzeżeniem ust. 4 pkt. 5.

3. Osoby ubiegające się o uznanie stopni naukowych lub stopni w zakresie sztuki uzyskanych za granicą za równorzędne ze stopniami określonymi w ustawie w trybie, o którym mowa w ust. 2, wnoszą opłaty związane z przeprowadzeniem postępowania nostryfikacyjnego w wysokości nieprzekraczającej 50% maksymalnego wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego określonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich. Wysokość opłat ustala kierownik jednostki organizacyjnej przeprowadzającej to postępowanie.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) jednostki organizacyjne uprawnione do przeprowadzania postępowania nostryfikacyjnego oraz zakres kompetencji ich organów, uwzględniając przepisy określające zasady i tryb przeprowadzania przewodów doktorskich i habilitacyjnych;
- 2) tryb nostryfikacji stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki uzyskanych za granicą, uwzględniając w szczególności możliwość i warunki zwalniania z całości lub części postępowania nostryfikacyjnego;
- 3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do podań o nostryfikację stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki;
- 4) warunki ustalania odpłatności za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego, uwzględniając koszty recenzji rozpraw doktorskich i habilitacyjnych oraz przeprowadzenia egzaminów doktorskich lub kolokwium habilitacyjnego, możliwość obniżania lub zwalniania z opłat oraz sposób wnoszenia opłat;
- 5) warunki, w których stopnie naukowe i stopnie w zakresie sztuki nadane za granicą będą uznawane za równorzędne ze stopniami określonymi w ustawie bez konieczności przeprowadzania postępowania nostryfikacyjnego.

Rozdział 3

Tytuł naukowy i tytuł w zakresie sztuki

Art. 25. Tytuł profesora nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w oparciu o wniosek Centralnej Komisji, o którym mowa w art. 28 ust. 4.

Art. 26. 1. Tytuł profesora może być nadany osobie, która uzyskała stopień doktora habilitowanego, ma osiągnięcia naukowe lub artystyczne znacznie przekraczające wymagania stawiane w przewodzie habilitacyjnym oraz posiada poważne osiągnięcia dydaktyczne, w tym w kształceniu kadry naukowej lub artystycznej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Centralna Komisja może, w szczególnych przypadkach, na wniosek rady właściwej jednostki organizacyjnej posiadającej uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego, dopuścić do wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora osobie, która uzyskała stopień doktora i posiada wybitne osiągnięcia naukowe lub artystyczne.

3. Za dorobek naukowy uważa się również wybitne zrealizowane osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne lub technologiczne, a za dorobek artystyczny - wybitne dzieło artystyczne.

Art. 27. 1. Postępowanie o nadanie tytułu profesora przeprowadzają rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie danej dziedziny nauki lub sztuki. Art. 10 stosuje się odpowiednio.

2. Rada jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, może wszcząć postępowanie o nadanie tytułu profesora z własnej inicjatywy, za zgodą zainteresowanego albo na wniosek:

- 1) rady jednostki organizacyjnej niespełniającej wymagań, o których mowa w ust. 1, zatrudniającej osobę ubiegającą się o nadanie tytułu, za jej zgodą;
- 2) zainteresowanego, poparty opiniami trzech osób posiadających tytuł profesora danej dziedziny nauki lub sztuki.

3. Czynności postępowania w sprawach o nadanie tytułu profesora kończą się uchwałami rady w przedmiocie:

- 1) wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora;
- 2) wyznaczenia recenzentów;
- 3) poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora.

4. ⁽¹¹⁾ W postępowaniu o nadanie tytułu profesora powołuje się czterech recenzentów, w tym nie więcej niż jednego zatrudnionego w tej samej szkole wyższej lub w innej placówce naukowej, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie tytułu profesora, albo będącego członkiem rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej postępowanie. Recenzentem może być osoba posiadająca tytuł profesora w zakresie danej lub pokrewnej dziedziny nauki lub sztuki. Recenzentów, po dwóch, powołują rada właściwej jednostki organizacyjnej oraz Centralna Komisja, uczestniczą oni w postępowaniu o nadanie tytułu profesora na takich samych zasadach.
5. W postępowaniu o nadanie tytułu profesora stosuje się odpowiednio przepisy art. 20 ust. 1-3 oraz art. 21.

„Art. 22. 1. Osobom, którym wszczęto przewód doktorski, mogą być przyznawane stypendia.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1, w tym:

- 1) tryb i kryteria przyznawania stypendiów, uzależniając możliwość ich otrzymania od stopnia zaawansowania rozprawy;
- 2) tryb i kryteria cofania i zwrotu stypendiów w przypadku niewykazywania dostatecznych postępów w pracy naukowej;
- 3) organ uprawniony do podejmowania decyzji, o których mowa w pkt. 1 i 2;
- 4) maksymalny okres, na który stypendia mogą być przyznawane;
- 5) wysokość stypendiów doktorskich w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego określonego dla asystenta w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

Art. 23. 1. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, przygotowującym rozprawę doktorską, przysługuje, na jego wniosek, w uzgodnionym z pracodawcą terminie, urlop w wymiarze dwudziestu ośmiu dni, które w rozumieniu odrębnych przepisów są dla tego pracownika dniami pracy, na przygotowanie obrony rozprawy doktorskiej oraz zwolnienie od pracy na przeprowadzenie obrony rozprawy doktorskiej.

2. Pracownikowi niebędącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowym, na którego wniosek zostało wszczęte postępowanie o nadanie stopnia doktora habilitowanego, przysługuje na jego wniosek zwolnienie od pracy na przeprowadzenie rozmowy, o której mowa w art. 18a ust. 9.

3. Za okres urlopu oraz zwolnienia od pracy, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje pracownikowi wynagrodzenie ustalane jak za urlop wypoczynkowy.

Art. 24. 1. Stopień naukowy lub stopień w zakresie sztuki nadany przez uznaną instytucję posiadającą uprawnienie do jego nadawania działającą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim

Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jest równoważny ze stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki, o których mowa w ustawie.

2. Listę instytucji, o których mowa w ust. 1, prowadzi minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub upoważniona przez niego podległa jednostka.

3. Stopień naukowy i stopień w zakresie sztuki nadany przez instytucję inną niż ta, o której mowa w ust. 1, może być uznany za równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym lub stopniem w zakresie sztuki na podstawie umowy międzynarodowej, a w przypadku jej braku w drodze nostryfikacji.

4. Stopień naukowy doktora przyznany przez Europejski Instytut Uniwersytecki, zgodnie z Konwencją powołującą Europejski Instytut Uniwersytecki, sporządzoną we Florencji dnia 19 kwietnia 1972 r.

(Dz. U. z 2005 r. Nr 150, poz. 1236), jest równoważny z odpowiednim polskim stopniem naukowym doktora.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) jednostki organizacyjne uprawnione do przeprowadzania postępowania nostryfikacyjnego oraz zakres kompetencji ich

organów,

2) tryb nostryfikacji stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki uzyskanych za granicą, uwzględniając możliwość i warunki zwalniania z całości lub części postępowania nostryfikacyjnego,

3) rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do podań o nostryfikację stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki,

4) warunki ustalania odpłatności za przeprowadzenie postępowania nostryfikacyjnego, w tym możliwość obniżania lub zwalniania z opłat, oraz sposób wnoszenia opłat,

5) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu postępowania nostryfikacyjnego uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego przeprowadzania postępowań oraz przejrzyste zasady ich prowadzenia.

Art. 25. Tytuł profesora nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wniosku Centralnej Komisji, o którym mowa w art. 28 ust. 3.

Art. 26. 1. Tytuł profesora może być nadany osobie, która uzyskała stopień doktora habilitowanego lub osobie, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, oraz:

1) ma osiągnięcia naukowe znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;

2) posiada doświadczenie w kierowaniu zespołami badawczymi, realizującymi projekty finansowane w szczególności ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej lub z niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) lub innych środków pochodzących ze źródeł zagranicznych;

3) posiada osiągnięcia w opiece naukowej – uczestniczyła co najmniej trzy razy w charakterze promotora lub promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim oraz co najmniej dwa razy w charakterze recenzenta w przewodzie doktorskim lub postępowaniu habilitacyjnym, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3;

4) odbyła staże naukowe i prowadziła prace naukowe w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych.

2. Tytuł profesora w zakresie sztuki może być nadany również osobie, która uzyskała stopień doktora habilitowanego lub osobie, która nabyła uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, posiadającej:

1) osiągnięcia artystyczne znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;

2) osiągnięcia w kształceniu młodej kadry.

3. Centralna Komisja może, w szczególnych przypadkach, na wniosek rady właściwej jednostki organizacyjnej posiadającej uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego dopuścić do wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora osobie, która uzyskała stopień doktora i posiada wybitne osiągnięcia naukowe lub artystyczne.

4. Za dorobek naukowy uważa się również wybitne, zrealizowane osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne lub technologiczne, a za dorobek artystyczny – wybitne dzieło artystyczne.

Art. 27. 1. Postępowanie o nadanie tytułu profesora przeprowadzają rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie danej dziedziny nauki lub sztuki, na wniosek osoby ubiegającej się o uzyskanie tytułu. Przepis art. 10 stosuje się odpowiednio.

2. Czynności postępowania w sprawach o nadanie tytułu profesora kończą się uchwałami rady w przedmiocie:

1) wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora;

2) wyznaczenia kandydatów na recenzentów;

3) poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora.

3. Rada jednostki organizacyjnej przekazuje Centralnej Komisji listę co najmniej dziesięciu kandydatów na recenzentów, spośród osób zatrudnionych w szkole wyższej lub jednostce organizacyjnej innej niż ta, której pracownikiem jest osoba ubiegająca się o nadanie tytułu i niebędących członkami rady jednostki organizacyjnej przeprowadzającej postępowanie.

4. W postępowaniu o nadanie tytułu profesora Centralna Komisja powołuje pięciu recenzentów o uznanej renomie międzynarodowej spośród osób zaproponowanych przez radę jednostki organizacyjnej lub spośród innych osób.

5. Recenzentem w postępowaniu o nadanie tytułu profesora może być osoba posiadająca tytuł profesora w zakresie danej lub pokrewnej dziedziny nauki lub sztuki lub osoba posiadająca stopień naukowy doktora zatrudniona przez co najmniej pięć lat w zagranicznej szkole wyższej lub instytucji naukowej na stanowisku profesora, która przez okres co najmniej pięciu lat kierowała samodzielnie zespołem badawczym, była promotorem co najmniej dwóch osób, które uzyskały stopień naukowy doktora oraz posiada znaczny dorobek naukowy.”;

Art. 28. ⁽¹²⁾ 1. Rada właściwej jednostki organizacyjnej po podjęciu uchwały popierającej wniosek o nadanie tytułu profesora przesyła go wraz z aktami postępowania, w terminie 1 miesiąca od podjęcia uchwały, do Centralnej Komisji.

2. Centralna Komisja podejmuje uchwałę o przedstawieniu albo o odmowie przedstawienia kandydata do tytułu profesora w terminie do 6 miesięcy od dnia otrzymania uchwały.

3. Centralna Komisja, w terminie 1 miesiąca od podjęcia uchwały o przedstawieniu kandydata do tytułu, składa do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o nadanie tytułu profesora.

4. W przypadku podjęcia uchwały o odmowie przedstawienia kandydata do tytułu profesora, rada jednostki organizacyjnej lub osoba ubiegająca się o nadanie tytułu może, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia jej rozstrzygnięcia, wystąpić do Centralnej Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

5. Centralna Komisja rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 4, w terminie 6 miesięcy od dnia jego doręczenia.

6. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 5, mogą brać udział recenzenci powołani w przewodzie o nadanie tytułu profesora.

Rozdział 4 **Przepisy wspólne**

Art. 29. 1. ⁽¹³⁾ W postępowaniach dotyczących nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego albo tytułu profesora oraz nadania, ograniczenia, zawieszenia i pozbawienia uprawnienia do nadawania tych stopni w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy [Kodeksu postępowania administracyjnego](#). Do zaskarżania decyzji wydanych w tych postępowaniach stosuje się przepisy o zaskarżaniu decyzji administracyjnych do sądu administracyjnego.

2. Przesłankami do wznowienia postępowania o nadanie stopni doktora i doktora habilitowanego albo tytułu profesora mogą być także, oprócz wymienionych w Kodeksie postępowania administracyjnego, ujawnione okoliczności wskazujące na to, że stopień doktora lub doktora habilitowanego albo tytuł profesora został nadany na podstawie dorobku powstałego z naruszeniem prawa, w tym praw autorskich, lub dobrych obyczajów w nauce.

3. W przypadku zaistnienia przesłanek do wznowienia postępowania o nadanie stopnia doktora i doktora habilitowanego albo tytułu profesora organem wydającym postanowienie o wznowieniu postępowania jest Centralna Komisja.

Art. 29a. ⁽¹⁴⁾ 1. Rada właściwej jednostki organizacyjnej lub odpowiednio Centralna Komisja, w drodze decyzji, stwierdza nieważność postępowania w sprawie nadania tytułu lub stopnia, jeżeli w pracy stanowiącej podstawę nadania tytułu lub stopnia osoba ubiegająca się o tytuł lub stopień przypisała sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, nie wyłączają odpowiedzialności dyscyplinarnej, karnej i cywilnoprawnej.

„3. W przypadku prawomocnego skazania wyrokiem sądu za przestępstwo określone w art. 115 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.16))

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może pozbawić osobę skazaną tytułu profesora z własnej inicjatywy lub na wniosek Centralnej Komisji.”;

Art. 30. 1. Przyjęcie funkcji promotora, członka komisji egzaminacyjnej w przewodzie doktorskim, recenzenta w przewodzie doktorskim lub habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, a także sporządzenie opinii na wniosek Centralnej Komisji jest obowiązkiem nauczyciela akademickiego lub innego pracownika naukowego. W uzasadnionych przypadkach może nastąpić zwolnienie od tego obowiązku. 2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki wypłacania wynagrodzenia promotorowi oraz za recenzje i opinie, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności, że:

- 1) wysokość wynagrodzenia ustala się w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich;
- 2) wynagrodzenie wypłaca jednostka powołująca promotora lub zlecająca opracowanie recenzji lub opinii, z tym że jednostka zatrudniająca kandydata do stopnia doktora lub doktora habilitowanego albo tytułu profesora może przejąć ten obowiązek.

Art. 31. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania czynności w przewodach doktorskim i habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, uwzględniając w szczególności:

- 1) dokumenty, jakie powinna przedstawić osoba ubiegająca się o wszczęcie przewodu doktorskiego, habilitacyjnego lub postępowania o nadanie tytułu profesora;
- 2) skład oraz tryb działania komisji i zespołów powoływanych przez rady jednostek organizacyjnych przeprowadzających przewody doktorskie i habilitacyjne lub postępowanie o nadanie tytułu profesora, a także możliwość powoływania do składu komisji i zespołów, w przewodach doktorskim i habilitacyjnym, z wyjątkiem komisji przeprowadzającej egzamin doktorski z języka obcego - osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego, a w przypadku postępowania o nadanie tytułu naukowego - wyłącznie osób z tytułem profesora;
- 3) możliwość i warunki powtórnego zdawania egzaminów doktorskich i kolokwium habilitacyjnych;
- 4) wymagania, jakie powinny spełniać recenzje;
- 5) sposób przedstawiania i oceniania rozpraw doktorskich i habilitacyjnych będących pracami zbiorowymi, a także podejmowania uchwał o nadaniu stopnia doktora lub doktora habilitowanego;
- 6) wzory dyplomów doktorskiego i habilitacyjnego;
- 7) określenie wysokości opłat za wydanie dyplomu doktorskiego i habilitacyjnego oraz ich duplikatów i odpisów w języku obcym, a także organu uprawnionego do podejmowania decyzji w tym zakresie;
- 8) sposób powiadamiania ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego o nadaniu stopni doktora i doktora habilitowanego, wzór odpowiednich zawiadomień oraz sposób ogłaszania nazwisk osób, którym nadano te stopnie.

„Art. 30. 1. Przyjęcie funkcji promotora, promotora pomocniczego, członka komisji egzaminacyjnej w przewodzie doktorskim, recenzenta w przewodzie doktorskim lub postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora, a także sporządzenie opinii na wniosek Centralnej Komisji jest obowiązkiem nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego. W uzasadnionych przypadkach może nastąpić zwolnienie z tego obowiązku.

2. Jednostka organizacyjna przeprowadzająca przewód doktorski, postępowanie habilitacyjne lub o nadanie tytułu zawiera z recenzentem umowę, która określa w szczególności termin sporządzenia recenzji, nie krótszy niż wskazany w art. 18a ust. 7, wysokość wynagrodzenia oraz kary umowne za niedotrzymanie jej warunków.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki wypłacania wynagrodzenia promotorowi oraz za recenzje i opinie, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności, że:

1) wysokość wynagrodzenia ustala się w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich;

2) wynagrodzenie wypłaca jednostka organizacyjna przeprowadzająca przewód doktorski, postępowanie habilitacyjne lub postępowanie o nadanie tytułu, z tym że jednostka zatrudniająca osobę ubiegającą się o nadanie stopnia lub tytułu lub ta osoba może przejąć ten obowiązek.

Art. 31. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, a w szczególności:

1) dokumenty, jakie powinna przedstawić osoba ubiegająca się o wszczęcie przewodu doktorskiego, postępowania habilitacyjnego lub postępowania o nadanie tytułu profesora;

2) wzór ankiety oceny osiągnięć naukowych lub artystycznych osoby ubiegającej się o nadanie tytułu profesora, uwzględniając różne dziedziny nauki i sztuki;

3) skład oraz tryb działania komisji i zespołów powoływanych przez rady jednostek organizacyjnych przeprowadzających przewody doktorskie lub postępowanie o nadanie tytułu profesora, uwzględniając możliwość powoływania do składu komisji i zespołów osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego lub osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, a w przypadku postępowania o nadanie tytułu naukowego - wyłącznie osób z tytułem profesora;

4) możliwość i warunki powtórnego zdawania egzaminów doktorskich;

5) wykaz certyfikatów potwierdzających znajomość języka obcego;

6) sposób przedstawiania i oceniania rozpraw doktorskich, w tym także będących pracami zbiorowymi, z uwzględnieniem zróżnicowania ze względu na dziedziny nauk i sztuki, a także podejmowania uchwał o nadaniu stopnia doktora lub doktora habilitowanego;

7) niezbędne elementy dyplomów doktorskiego i habilitacyjnego, uwzględniając zasadę, że dyplom doktorski zawiera godło szkoły wyższej lub innej jednostki organizacyjnej oraz podpisy rektora (dyrektora innej jednostki organizacyjnej), przewodniczącego rady, promotora, a dyplom habilitacyjny - godło szkoły wyższej lub innej jednostki organizacyjnej oraz podpisy rektora (dyrektora innej jednostki organizacyjnej), przewodniczącego rady i przewodniczącego komisji habilitacyjnej;

8) określenie wysokości opłat za wydanie dyplomu doktorskiego i habilitacyjnego oraz ich duplikatów i odpisów w języku angielskim, nieprzekraczających kosztów sporządzenia dokumentów;

9) wzór zawiadomień ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz Centralnej Komisji o nadaniu stopni doktora i doktora habilitowanego oraz sposób ogłaszania nazwisk osób, którym nadano te stopnie.”;

Art. 32. 1. Za wyróżnione rozprawy doktorskie i habilitacyjne oraz za działalność naukową, naukowo-techniczną lub artystyczną mogą być przyznawane nagrody Prezesa Rady Ministrów, zwane dalej "nagrodami"

„1. Za wyróżnione rozprawy doktorskie i wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego oraz za osiągnięcia naukowe, naukowo-techniczne lub artystyczne mogą być przyznawane nagrody Prezesa Rady Ministrów, zwane dalej „nagrodami”.”,

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, liczbę, wysokość oraz warunki i tryb przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności:

1) skład i kompetencje zespołu do spraw nagród, zwanego dalej "zespołem";

2) czas trwania kadencji zespołu;

3) wysokość wynagrodzenia członków zespołu oraz osób opiniujących wnioski, a także warunki zwrotu kosztów podróży członkom zespołu i opiniodawcom;

- 4) sposób obsługi i finansowania prac zespołu;
- 5) jednostki uprawnione do występowania z wnioskiem o przyznanie nagrody;
- 6) wykaz niezbędnej dokumentacji oraz sposób i termin jej przekazywania;
- 7) datę przyznawania nagród.

„3. Prezes Rady Ministrów może przyznać nagrodę specjalną za ważne dla kraju osiągnięcia naukowe poza trybem określonym na podstawie ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może przyznawać nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe oraz za osiągnięcia w opiece naukowej i dydaktycznej.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, liczbę nagród, o których mowa w ust. 4, warunki i tryb ich przyznawania, uwzględniając:

- 1) skład, kompetencje i sposób finansowania zespołu do spraw nagród;
- 2) jednostki uprawnione do występowania z wnioskiem o przyznanie nagrody;
- 3) wykaz niezbędnej dokumentacji oraz sposób i termin jej przekazywania.”;

Rozdział 5

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów

Art. 33. 1. Centralna Komisja działa przy Prezesie Rady Ministrów i w zakresie wydawanych przez siebie decyzji pełni funkcje centralnego organu administracji rządowej.

„1a. Zadaniem Centralnej Komisji jest zapewnienie harmonijnego rozwoju kadry naukowej zgodnie z najwyższymi standardami jakości badań wymaganych do uzyskania stopni naukowych i tytułu naukowego.

1b. Centralna Komisja w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości realizowanych działań oraz dążeniem do wyrównywania udziału kobiet i mężczyzn w jej pracach.”,

2. ⁽¹⁵⁾ Centralna Komisja opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących spraw związanych z nadawaniem stopni doktora i doktora habilitowanego oraz tytułu profesora, a także wyraża opinie w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osób nieposiadających stopnia doktora habilitowanego. Termin wyrażenia opinii w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osoby nieposiadającej stopnia doktora habilitowanego wynosi 3 miesiące od dnia przedstawienia wniosku.

„2. Centralna Komisja opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących spraw związanych z nadawaniem stopni doktora i doktora habilitowanego oraz tytułu profesora, a także wyraża opinie w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osób nieposiadających stopnia doktora habilitowanego, z wyłączeniem osób o których mowa w art. 21a. Termin wyrażenia opinii w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osoby nieposiadającej stopnia doktora habilitowanego wynosi trzy miesiące od dnia przedstawienia wniosku.”,

3. Przewodniczącego Centralnej Komisji powołuje Prezes Rady Ministrów spośród dwóch kandydatów przedstawionych przez Centralną Komisję z grona jej członków.

„3a. Środki finansowe niezbędne do finansowania Centralnej Komisji są zapewniane w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.”,

4. Obsługę Centralnej Komisji sprawują odpowiednie komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz Biuro Centralnej Komisji. Do pracowników Biura Centralnej Komisji stosuje się przepisy dotyczące pracowników urzędów państwowych, a w przypadku urzędników służby cywilnej - przepisy o służbie cywilnej.

5. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, sposób i zakres obsługi, w tym administracyjnej i finansowej, prac tej Komisji, wysokość wynagrodzenia jej członków oraz warunki zwrotu kosztów podróży jej

członkom i wyznaczanym przez nią recenzentom, uwzględniając w szczególności, że wysokość wynagrodzenia członków Centralnej Komisji będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego określonej w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

„4. Obsługę Centralnej Komisji sprawuje Biuro Centralnej Komisji. Do pracowników Biura Centralnej Komisji stosuje się przepisy dotyczące pracowników urzędów państwowych.

5. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków Centralnej Komisji oraz warunki zwrotu kosztów podróży jej członkom i wyznaczanym przez nią recenzentom, uwzględniając w szczególności, że wysokość wynagrodzenia członków Centralnej Komisji będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego określonej w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 6-8 w brzmieniu:

„6. Biuro Centralnej Komisji jest państwową jednostką budżetową finansowaną ze środków ustalanych w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

7. Dyrektora Biura Centralnej Komisji powołuje i odwołuje przewodniczący Centralnej Komisji. Pozostałych pracowników zatrudnia dyrektor.

8. Szczegółowy zakres działalności Biura Centralnej Komisji oraz jego organizację określa regulamin nadany przez przewodniczącego Centralnej Komisji.”;

Art. 34. 1. Kadencja Centralnej Komisji trwa cztery lata i rozpoczyna się dnia 1 stycznia.

2. Członkiem Centralnej Komisji może zostać obywatel polski posiadający tytuł profesora.

3. Członkowie Centralnej Komisji są wybierani przez osoby posiadające tytuł profesora.

Kandydatów na członków Centralnej Komisji mogą przedstawiać rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienie do nadawania stopnia doktora.

4. W skład Centralnej Komisji wchodzi co najmniej trzech przedstawicieli każdej dziedziny nauki i sztuki, określonych na podstawie art. 3 ust. 1.

„2. Członkiem Centralnej Komisji może zostać obywatel polski posiadający tytuł profesora i aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat. Członkiem Centralnej Komisji może zostać również osoba posiadająca tytuł profesora o wiodącym dorobku w danej dziedzinie.

3. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Centralnej Komisji nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje.

4. Członkostwa w Centralnej Komisji nie można łączyć z członkostwem w Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Radzie Głównej Instytutów Badawczych i Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych, a także z funkcją rektora, prorektora, kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej oraz prezesa i wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności lub jednoosobowego organu jednostki naukowej.”,

b) uchyla się ust. 5;

5. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, liczbę członków Centralnej Komisji oraz warunki i tryb ich wyboru, a w szczególności:

1) liczbę członków Centralnej Komisji reprezentujących poszczególne dziedziny nauki i dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowe i artystyczne;

2) liczbę kandydatów zgłaszanych z każdej dyscypliny naukowej i artystycznej, w której jednostka organizacyjna, określona w ust. 3, posiada uprawnienia;

3) możliwość wskazywania przez komisję wyborczą jednostek organizacyjnych, które będą zgłaszały dodatkowych kandydatów, w przypadku gdy liczba przedstawionych kandydatów nie przekracza liczby członków Centralnej Komisji ustalonej dla danej dziedziny nauki lub dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowej lub artystycznej;

4) skład i tryb działania komisji wyborczej powołanej przez Prezesa Rady Ministrów;

5) sposób podejmowania przez rady jednostek organizacyjnych uchwał w sprawie zgłoszenia kandydatów oraz warunki ważności głosów oddanych w czasie wyborów.

25) po art. 34 dodaje się art. 34a i 34b w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Członkowie Centralnej Komisji są wybierani przez osoby posiadające tytuł profesora. Kandydatów na członków Centralnej Komisji mogą przedstawiać rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienie do nadawania stopnia doktora. Kandydatem nie może być osoba, która ukończyła siedemdziesiąty rok życia.
2. W skład Centralnej Komisji wchodzi co najmniej trzech przedstawicieli każdej dziedziny nauki i dziedziny sztuki, określonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 3 ust. 1.
3. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, liczbę członków Centralnej Komisji oraz warunki i tryb ich wyboru, w szczególności:
1) liczbę członków reprezentujących poszczególne dziedziny nauki i dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowe i artystyczne;
2) liczbę kandydatów zgłaszanych z każdej dyscypliny naukowej i artystycznej, w której jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1, posiada uprawnienia;
3) możliwość wskazania przez komisję wyborczą jednostek organizacyjnych, które będą zgłaszały dodatkowych kandydatów, w przypadku gdy liczba przedstawionych kandydatów nie przekracza liczby członków Centralnej Komisji ustalonej dla danej dziedziny nauki lub dziedziny sztuki oraz dyscypliny naukowej lub artystycznej;
4) skład i tryb działania komisji wyborczej powołanej przez Prezesa Rady Ministrów;
5) sposób podejmowania przez rady jednostek organizacyjnych uchwał w sprawie zgłoszenia kandydatów oraz warunki ważności głosów oddanych w czasie wyborów.
Art. 34b. Do członków Centralnej Komisji stosuje się odpowiednio przepis art. 24 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

Art. 35. 1. Centralna Komisja działa na posiedzeniach plenarnych lub przez swoje organy.

2. Organami Centralnej Komisji są:

- 1) przewodniczący Centralnej Komisji;
- 2) prezydium Centralnej Komisji;
- 3) sekcje Centralnej Komisji.

3. ⁽¹⁶⁾ Centralna Komisja podejmuje uchwały po zasięgnięciu opinii co najmniej jednego recenzenta. Uchwały o niezatwierdzeniu uchwał o nadanie stopnia lub odmowie przedstawienia kandydata do tytułu profesora w sprawach, o których mowa w art. 15 ust. 2 oraz w art. 28 ust. 4, mogą być podjęte po zasięgnięciu opinii co najmniej dwóch recenzentów, w tym co najmniej jednego spoza składu Centralnej Komisji.

4. ⁽¹⁷⁾ Centralna Komisja podejmuje uchwały w sprawach, o których mowa w art. 15 ust. 3, w art. 19 ust. 2, po zasięgnięciu opinii co najmniej jednego recenzenta.

5. Kompetencje organów Centralnej Komisji, sposób wyboru prezydium Centralnej Komisji, jej organizację i tryb działania oraz sposób powoływania recenzentów określa uchwalony przez nią statut.

„6. Statut Centralnej Komisji zatwierdza Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia.”;

Art. 36. Centralna Komisja przesyła jednostkom organizacyjnym roczne sprawozdania ze swojej działalności.

„Art. 36. 1. Centralna Komisja prowadzi, aktualizuje i zamieszcza na swojej stronie internetowej:

- 1) informacje o jednostkach organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni wraz z wykazem tych stopni;
- 2) informacje o jednostkach organizacyjnych prowadzących studia doktoranckie;
- 3) wykaz osób posiadających tytuł profesora i stopień doktora habilitowanego oraz osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, uprawnionych do recenzowania w przewodach doktorskich i

postępowaniach habilitacyjnych oraz w postępowaniach o nadanie tytułu, w podziale na dziedziny nauki i dziedziny sztuki;

4) informacje o prowadzonych postępowaniach habilitacyjnych i w sprawie nadania tytułu profesora.

2. Centralna Komisja przesyła jednostkom organizacyjnym uprawnionym do nadawania stopni roczne sprawozdanie ze swojej działalności.”;

28) uchyla się rozdział 6.

Rozdział 6⁽¹⁸⁾

Studia doktoranckie w placówkach naukowych

Art. 37. 1. Studia doktoranckie określone w niniejszej ustawie, zwane dalej "studiami doktoranckimi", mogą prowadzić placówki naukowe niebędące szkołami wyższymi, posiadające uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego. Przez placówki naukowe niebędące szkołami wyższymi rozumie się instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk albo instytuty naukowo-badawcze działające na podstawie przepisów o jednostkach badawczo-rozwojowych.

2. Studia doktoranckie przygotowują do uzyskania stopnia doktora.

3. Studia doktoranckie w placówce naukowej są tworzone przez jej dyrektora.

4. Nadzór merytoryczny nad studiami doktoranckimi sprawuje rada placówki naukowej prowadzącej te studia.

5. Studia doktoranckie są prowadzone jako studia stacjonarne lub niestacjonarne.

6. Więcej niż połowa programu stacjonarnych studiów doktoranckich wymaga obecności uczestników tych studiów w prowadzącej je jednostce organizacyjnej i jest realizowana w formie zajęć dydaktycznych i pracy naukowej wymagających bezpośredniego udziału uczestników studiów doktoranckich i ich opiekunów naukowych. Organizacja niestacjonarnych studiów doktoranckich zapewnia możliwość odbywania studiów doktoranckich osobom zatrudnionym w ramach stosunku pracy.

7. Stacjonarne studia doktoranckie są bezpłatne.

8. Wysokość opłat za niestacjonarne studia doktoranckie, jeżeli są one odpłatne, ustala dyrektor placówki naukowej prowadzącej te studia.

9. Studia doktoranckie mogą być studiami środowiskowymi prowadzonymi przez placówki, o których mowa w ust. 1, przy udziale innych jednostek organizacyjnych. Zadania placówki naukowej i innych jednostek organizacyjnych oraz sposób finansowania studiów doktoranckich określają umowy zawarte między placówką naukową i tymi jednostkami.

Art. 38. 1. Do podstawowych obowiązków uczestników studiów doktoranckich należy:

1) uczestnictwo w realizacji programu studiów i składanie wyznaczonych egzaminów;

2) prowadzenie badań naukowych lub działalności artystycznej i składanie sprawozdań z ich przebiegu.

2. Uczestnicy studiów doktoranckich niewywiązujący się z obowiązków, o których mowa w ust. 1, mogą zostać skreśleni z listy uczestników studiów. Decyzję o skreśleniu podejmuje kierownik studiów. Od tej decyzji służy odwołanie do dyrektora placówki naukowej prowadzącej studia, w terminie 14 dni od jej otrzymania.

3. Uczestnicy studiów doktoranckich podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych dla uczestników studiów doktoranckich prowadzonych w szkołach wyższych.

Art. 39. 1. Uczestnicy studiów doktoranckich mają prawo do:

1) corocznej przerwy w okresie wakacji, w wymiarze 8 tygodni;

2) ubezpieczenia społecznego i powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Okres odbywania studiów doktoranckich, niezależnie od daty ich zakończenia, nie dłuższy niż 4 lata, zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia

pracownicze, jeżeli obrona rozprawy doktorskiej nastąpiła w ciągu roku od daty zakończenia tych studiów.

3. Do okresu, od którego zależą uprawnienia pracownicze, zalicza się również okres odbywania dziennych studiów doktoranckich, jeżeli zostały one przerwane z powodu podjęcia zatrudnienia w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego i w okresie przewidzianym dla tych studiów został uzyskany stopień doktora. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli regulamin, o którym mowa w [art. 8](#) ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, z późn. zm.), tak stanowi, z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych mogą korzystać także uczestnicy studiów doktoranckich.

Art. 40. 1. Uczestnik studiów doktoranckich może otrzymywać stypendium doktoranckie.

2. Minimalne stypendium, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższe niż 60 % minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta ustalonego w przepisach o wynagradzaniu nauczycieli akademickich.

3. Decyzję o przyznaniu stypendium doktoranckiego oraz jego wysokości podejmuje dyrektor placówki naukowej prowadzącej te studia.

4. Uczestnicy stacjonarnych studiów doktoranckich mogą podejmować pracę zarobkową, z zastrzeżeniem ust. 5. Wykonywanie tej pracy nie powinno kolidować z zajęciami wynikającymi z programu studiów doktoranckich.

5. Uczestnicy stacjonarnych studiów doktoranckich otrzymujący stypendium mogą podejmować pracę zarobkową wyłącznie w niepełnym wymiarze czasu pracy, po uzyskaniu zgody kierownika tych studiów.

Art. 41. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb organizowania studiów doktoranckich określonych w ustawie, ich prowadzenia i odbywania oraz przyznawania stypendiów osobom je odbywającym, uwzględniając:

1) czas trwania studiów i możliwość przedłużania go, w tym prawo do dodatkowego przedłużenia okresu odbywania studiów doktoranckich o czas trwania urlopu macierzyńskiego określonego w odrębnych przepisach;

2) sposób przeprowadzania rekrutacji;

3) szczegółowe uprawnienia dyrektora placówki prowadzącej studia doktoranckie, rady placówki i kierownika studiów doktoranckich;

4) wzór legitymacji uczestnika studiów doktoranckich i świadectwa ich ukończenia;

5) wysokość opłat za wydanie legitymacji i świadectwa.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 42. W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z późn. zm.²⁾) w [art. 4](#) w ust. 1 wyrazy "tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego" zastępuje się wyrazami "tytuł naukowy profesora, tytuł profesora sztuki, stopień naukowy doktora habilitowanego lub stopień doktora habilitowanego sztuki".

Art. 43. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w [art. 2](#) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Występujące w ustawie pojęcia:

- 1) "nauka" i "badania naukowe" oznaczają także odpowiednio "sztukę" i "twórczość artystyczną",
 - 2) "stopień naukowy doktora" i "stopień naukowy doktora habilitowanego" oznaczają także odpowiednio "stopień doktora sztuki" i "stopień doktora habilitowanego sztuki",
 - 3) "tytuł naukowy profesora" oznacza także odpowiednio "tytuł profesora sztuki".";
- 2) w [art. 5](#) skreśla się zdanie drugie.

Art. 44. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁴⁾) w [art. 21](#) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt. 39 wyrazy "wydanych przez właściwego ministra w sprawie studiów doktoranckich i stypendiów naukowych" zastępuje się wyrazami "o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki";

2) w pkt. 40 wyrazy "o tytule naukowym i stopniach naukowych" zastępuje się wyrazami "o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki".

Art. 45. W ustawie z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. Nr 96, poz. 590, z późn. zm.⁵⁾) w [art. 2](#) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

"3. Występujące w ustawie pojęcia:

- 1) badania oznaczają także odpowiednio twórczość artystyczną,
- 2) stopień naukowy doktora i stopień naukowy doktora habilitowanego oznaczają także odpowiednio stopień doktora sztuki i stopień doktora habilitowanego sztuki,
- 3) tytuł naukowy profesora oznacza także odpowiednio tytuł profesora sztuki."

Art. 46. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z późn. zm.⁶⁾) w [art. 26](#) w ust. 1 skreśla się wyrazy "nadzoru nad przyznawaniem tytułów naukowych".

Art. 47. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.⁷⁾) w [art. 7](#) pkt. 4 otrzymuje brzmienie:

"4) studentom oraz uczestnikom studiów doktoranckich, jeżeli nie podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innego tytułu,".

Art. 48. W ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718, z 2001 r. Nr 46, poz. 499 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 113, poz. 984) w [art. 10](#) w ust. 2 w pkt. 4 w lit. j po wyrazie "profesora" dodaje się wyrazy "i tytułu profesora sztuki".

Art. 49. 1. Jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopni naukowych na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują to uprawnienie, jeżeli spełniają wymagania określone w niniejszej ustawie.

2. Uprawnienia jednostek organizacyjnych do przeprowadzania przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych, uzyskane na podstawie dotychczasowych przepisów, stają się uprawnieniami do nadawania stopni w zakresie sztuki, jeżeli dana jednostka organizacyjna spełnia wymagania określone w art. 6.

3. Jednostkom organizacyjnym uprawnionym do przeprowadzania przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych, które nie spełniają wymagań co do liczby pracowników, określonych w art. 6, uprawnienia, o których mowa w ust. 2, przysługują w okresie roku od dnia wejścia w życie ustawy. Jeżeli w tym okresie jednostka organizacyjna nie spełni wymagań określonych w ustawie, traci uprawnienia. Przepis art. 8 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Nierozpatrzone do dnia wejścia w życie ustawy wnioski o przyznanie uprawnień do przeprowadzania przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych rozpatruje się na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 50. 1. Osoby, które uzyskały kwalifikacje I lub II stopnia na podstawie dotychczasowych przepisów, posiadają uprawnienia równoważne uprawnieniom wynikającym odpowiednio z nadania stopnia doktora sztuki lub doktora habilitowanego sztuki.

2. Osoby, które uzyskały kwalifikacje II stopnia na podstawie dotychczasowych przepisów, są uwzględniane przy ustalaniu warunków, o których mowa w art. 6, oraz mogą pełnić funkcję promotora i recenzenta w przewodach doktorskich i recenzenta w przewodach habilitacyjnych w zakresie sztuki.

3. Tytuł naukowy profesora danej dziedziny sztuki, nadany na podstawie dotychczasowych przepisów, staje się tytułem profesora sztuki, określonym w niniejszej ustawie, z tym że osoby posiadające tytuł naukowy profesora danej dziedziny sztuki zachowują prawo używania tego tytułu w dotychczasowym brzmieniu.

Art. 51. 1. Przewody doktorskie i habilitacyjne, niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Przewody kwalifikacyjne I i II stopnia w zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych, niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, jednakże w ich wyniku nadaje się stopnie, odpowiednio doktora i doktora habilitowanego sztuki.

3. Postępowania o nadanie tytułu naukowego danej dziedziny sztuki, niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, jednakże w ich wyniku nadaje się tytuł profesora sztuki.

Art. 52. Z dniem wejścia w życie ustawy Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych staje się Centralną Komisją, w rozumieniu przepisów ustawy. Kadencja tej Komisji upływa z dniem 31 grudnia 2006 r.

Art. 53. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy pozostają w mocy przepisy dotychczasowych aktów wykonawczych, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

Art. 54. Traci moc [ustawa](#) z dnia 12 września 1990 r. o tytule naukowym i stopniach naukowych (Dz. U. Nr 65, poz. 386, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268).

Art. 55. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 24 ust. 4 pkt. 5, który wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 118, poz. 561, Nr 139, poz. 647 i Nr 147, poz. 686, z 1997 r. Nr 82, poz. 518 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 75, poz. 486 i Nr 113, poz. 717 oraz z 2002 r. Nr 135, poz. 1146.

²⁾ Zmiany [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883, z 1998 r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69 i Nr 48, poz. 552, z 2001 r. Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 214, poz. 1805 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391.

³⁾ Zmiany [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1991 r. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34, Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129, Nr 111, poz. 1193 i 1194 i Nr 126, poz. 1383 oraz z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i 34, Nr 150, poz. 1239, Nr 153, poz. 1271 i Nr 200, poz. 1683.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79 i Nr 45, poz. 391.

⁵⁾ Zmiany [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924 i Nr 111, poz. 1194 oraz z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i Nr 150, poz. 1239.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321, z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 5, poz. 43 i 44, Nr 42, poz. 475, Nr 63, poz. 634, Nr 73, poz. 761, Nr 76, poz. 811, Nr

87, poz. 954, Nr 102, poz. 1116, Nr 113, poz. 1207, Nr 115, poz. 1229, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 126, poz. 1382, Nr 129, poz. 1441, Nr 130, poz. 1450 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 71, poz. 655, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 135, poz. 1145 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450 i Nr 64, poz. 592.

⁷⁾ Zmiany [ustawy](#) zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 56, poz. 498.